

HOMERI ILLIADOS LIBER PRIMUS.

In quo
Singularum Vocum Significationes,
Compositiones ac Derivationes

Annotantur:

Dialecti clarè & distinctè exponuntur:

Synonyma multis locis adjiciuntur:

Particularum varii ac elegantes Usus
demonstrantur.

PHRASES & SENTENTIÆ

Ex ipso Textu deliguntur:

Græcismi passim occurrentes explanantur:

Fabulæ & Historiæ Nominum Propriorum
enarrantur:

Omnia denique, quæ huc pertinere videbantur, ita continentur, ut is facilè à quovis intelligatur, Methodis-
que vera Linguam Græcam tum docendi, tum discendi habeatur.

Studio & Operâ

GEORGIISylvani, Pan. Med.

L O N D I N I:

Impensis J. Knapton, R. Knaplock, J. Sprint,
D. Midwinter, Gul. & J. Innys, R. Robinson,
J. Osborn & Gul. Taylor.

THE
JOURNAL
OF
THE
ROYAL
ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE

LIBER PRIMUS.

Illustri ac verè Nobili Viro,
D. D. Jacobo Langhamo,

Equiti Aurato & Baronetto,

Maximo hâc Ætate

Literarum Literatorumque

P A T R O N O :

Linguae Latinae & Graecae peritiâ clarissimo :

Eximiâ Latinè loquendi facultate
Alteri Tullio :

M U S A R U M H O N O R I,
V I R T U T U M A M O R I,
P A T R I Æ D E C O R I,
A U T O R

Perpetuam Foelicitatem ex animo vovet,

E T

Hoc Opus HOMERICUM

Tanquam munus Literarium, amoris, honoris
& gratitudinis ergo humiliter offert,

dicat, dedicat, consecratque.

Missi de vobis Nobili Viri
D. Jacobo Langhans

Reverendi A. de Bruchmann

Maximo hinc A. de

Maximo hinc A. de

MAXIMO HINC A. DE

Maximo hinc A. de

Maximo hinc A. de

Maximo hinc A. de

MAXIMO HINC A. DE

MAXIMO HINC A. DE

MAXIMO HINC A. DE

MAXIMO HINC A. DE

MAXIMO HINC A. DE

MAXIMO HINC A. DE

MAXIMO HINC A. DE

MAXIMO HINC A. DE

MAXIMO HINC A. DE

'Ι Λ Ι Α' Δ Ο Σ Α
 'Ο Μ Η Ρ Ο Υ
 'Ρ Α Ψ Ω Δ Ι' Α Σ.

Ι Λιάδ^Θ, ab 'Ιλιάς, ή, Ilias. Quo nomine hoc opus vocatur, quòd contineat bellum ob raptum Helenæ, inter Græcos & Trojanos gestum apud Ilium Phrygiæ minoris urbem, quam TROS Ili & Ganymedis pater, cùm Phrygibus imperaret, (teste Suidà) condidit, eámque de suo nomine Trojam, de Ili autem filii sui nomine Ilium appellavit.

A idem est, quod πρώτη δηλονότι βίβλ^Θ, primus *scilicet liber*. Notum est Græcos pro notis arithmeti-
 cis literis alphabeticis.

'Ομήρ^Θ ab 'Ομηρ^Θ, ό, Homerus Poëta celeberrimus. Dicitur quasi λπ' όμ' έρειν, à simul jungendo, quòd in bello inter Smyrnæos & Colophonios gesto obses datus partes de se mutuò dubitantes ad fidem sibi ipsis firmiter habendam junxit: vel dicitur quasi ό μη όρ'ων, qui non videt, vel cæcus est, non quòd revera usu oculorum destitueretur, sed quòd referente Suidà non fuerit victus cupiditate, quæ per oculos incipit.

'Ραψωδίας à ραψωδία, ή, Rapsodia, seu contextura carminum præsertim Heroicorum. Vocatur autem ita, quòd sparsam ac dissolutam priùs hanc poësin nonnulli congegesserunt ac redegerunt in corpus. Fit ex ράπτω, suo, texo, vel contexo, & ωδῆ, cantus, carmen, è poëtico άοιδή, ή, cantilena, carmen, α & ο in ω contracto, & ιωτα subscripto: άοιδή verò fit à perfect. med. ήοιδα verb. poët. άείδω, cano, quod vide infra versu 1. Hinc fit 'Ραψωδός is, qui carmina recitat: unde 'Ραψωδοί ideo dicti sunt, quia recitabant carmina è Theatro, Iliada quidem schemate rubro, ob cædes Trojanorum; Odysseam verò cæruleo propter Ulyssis errores in mari.

MHNIN αἶδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆϊ
 Οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε·
 Πομπὰς δ' ἰφθίμης ψυχᾶς αἶδι' ἐπείαψεν
 Ἥρώων, αὐτὰς δὲ ἑλάβεα τεύχε' κύνεσσιν
 Οἰωνοῖσι τε πάσι. Διὸς δ' ἐτελείετο βελία.

5

IRam canē dea Pelidæ Achillis
 Perniciosam, quæ infinitos Græcis dolores fecit,
 Multasque fortissimas animas orco demisit
 Heroum, ipsos autem prædam fecit canibus
 Avibusque cunctis. Jovis enim perficiebatur voluntas.

I. Μῆνιν, à μῆνις, ιϞ, ἡ, ira permanens, inveterata, gravis. Fit, ut quidam volunt, vel à μένω, maneo. Fut. μενῶ. Aor. ι. ἔμεινα, &c. vel à μαίνομαι, insanio, furo. Fut. μανῶμαι. Perfect. med. μέμνηνα, unde μῆνις, quia ira est furor brevis: vel fit à μήνη, ἡ, luna, ut μῆνις sit quasi amentia lunatica, isque, qui eâ afficitur, lunaticus appelletur; certis enim horis insano quodam furoris impetu fertur: vel denique fit à μῆ & ἡνία, ἡ, frænum, ut μῆνις sit ira effrenis. Ἀεῖδε poet. pro αἶδε à verb. poet. αἶδω, cano. Imperfect. ἤειδον, & Ion. sine augmento ἄειδον, canebam. Perfect. med. ἤοιδα unde αἰοῖδη, & hinc contractè ᾄδῃ, ἡ, cantus, &c. Fit autem hoc verb. ex α epitatico, & verb. εἶδω, scio. Quia hæc vox pertinet maximè ad Poëtas, quibus multarum rerum scientia attribuitur; ex eorum enim monumentis prima manavit philosophia. Ex αἶδω per crasin apud oratores fit αἶδα, α, & ε in α contracto, & ἰῶτα subscripto. Hinc ᾄδῃ μῆνιν. Canere iram, vel canere de ira. Virg. *Arma virumque cano*. Sallust. *Canere laudes egregias summorum hominum*. Cic. *Canere de virtutibus clarorum hominum*. Θεά, dea, v. s. à θεά, ας, ἡ, dea scil. Musa Calliope omnium musarum præstantissima, & carminis Heroici inventrix, ut Græcorum testatur versiculus; Καλλιόπη σοφίῳ ἡρώϊδῃ εὖρεν αἰὸς δῆς. Ingeniosum carminis Heroici artificium Calliope invenit. Fit autem θεά à θεός, deus. Vid. vers. 8. Πηληϊάδεω Ionic. & Poët. pro πηλείδῃ, ubi εἰ in ηῖ, & ε in εω Ion. per diæresin solvitur; in medio verò ante ultimam syllabam

labam *α* per epenthesin poët. interferitur. Est a. g. f. à Πηλείδης vel Πηλείδης, & Ionic. Πηληϊδης, ac poët. per epenth. τῷ *α*, Πηλεΐάδης, Pelides, seu Pelei filius. Est nomen patronymicum à Πηλός, ὁ, Peleus Æaci ex Ægīnā Asoπi Thebanorum regis filiā à Jove compressa filius. Ἀχιλλεύς Ion. & poët. pro Ἀχιλλεύς. Ubi poët. alterum *λ* corripiendæ antepenultimæ syllabæ gratia per syncop. tollitur; in penultima verò Ion. *η* pro *ε* ponitur. Est g. f. ab Ἀχιλλεύς, ὁ, Achilles Dux militum in bello Trojano fortissimus. Fit, ut nonnullis videtur, vel ab *α* privativo & χιλός, ὁ, pabulum ex semine proveniens. Quia Achilles fuit ἄχιλλος solā ferarum medullā à Chirone Rupice Magistro enutritus: vel ὡδὴ τὸ Ἀχὺ λύειν, à solvendo dolore; medicus enim erat: vel Ἀχὺ τὸ ἄχὺ μηρὶ κ' Ἰλίουσιν ἐπενεσκεῖν, quod mœrorem matri & Trojanis attulerit: vel denique dicitur quasi ἄχὺ λείω, sollicitudo populi, &c.

2. Οὐλομένη, perniciosam, Poët. pro ὀλομένη, ubi in primā syllaba post vocal. *ο* brevem, *υ* ad diphthong. efficiendam producendæ syllab. gratiā per epenthesin additur. Est acc. f. fœm. gener. particip. aor. 2. med. ὀλομένης, perniciosus, vel perniciosam vim habens, à verb. ὀλλυμι, perdo, amitto, perniciem infero, perimo, occido, &c. Fut. 1. ὀλέσω ab inusit. ὀλέω Aor. 1. act. ὤλεσα Il. G. 115. Perfect. act. ὤλεκα. Attic. ὀλώλεκα. Perfect. med. ὤλα. Attic. ὤλαα, perii. Fut. 2. ὀλώ. Aor. 2. med. ὠλόμην, &c. ἦ, quæ, articul. postpositiv. fœm. vim pronom. relativ. habens. Μυρία per apostroph. pro μυρία, acc. plur. n. g. adjectiv. mascul. μυρίος, ὁ, infinitus: fœmin. μυρία, ἡ, infinita: neutr. μυρίον, τὸ infinitum. Nota. μύριοι proparoxytonum pluraliter decies mille significat. Ἀχαιοίς, Achæis, ab Ἀχαιός, ὁ, Achæus Thessaliæ rex, à quo Thessali dicti sunt Achæi vel Achivi, ponunturque hic ab Homero per synecdochen ut pars pro toto. Nam non solum Achivi sed etiam alii, qui in exercitu erant Græci, utpote Argivi, Attici, Cretenses, Bœoti & cæteri cladem sunt experti. Ἀλγεῖ per apostroph. pro ἄλγεα ab ἄλγος, εἶδος, τὸ, dolor, mœror, calamitas, &c. Fit ut Etymolog. vult ab ἀλέγω, curo, curam gero, sollicitus sum. Ἔθηκε, fecit, vel dedit, 3. sing aor. 1. act. verb. τίθημι, pono, statuo

statuo, colloco, propono, repono, tribuo, attribuo, assigno, item facio, &c. Hinc. Τίθιναι μυρία πῖς Ἀχαιοῖς ἄλγεια vel ἄλγη. Est Græcismus per periphrasin idem significans, quod λυπεῖν πλείστα τὸς Ἀχαιοῖς. Facere innumeros Achivis dolores. Cic. Nulla remedia, quæ vulneribus adhibentur, tam faciunt dolorem, quàm quæ sunt salutaria. Item. Plurima Achivis facere mala. Plurimis, vel maximis Achivos afficere malis, &c. Sententiæ. Μυρία ἢ μῆνις ἄλγεια τίθησι. Ira dat multa hominibus mala. Multorum est ira causa malorum, &c.

3. Πολλὰς, acc. pl. scem. adjectivi πολλὸς, multus, frequens, amplus, præstans, vehemens, ingens, assiduus, &c. Nota. Adjectiv. πολλὸς suos casus ab antiquo πολλὸς capit præter nominativ. sing. neutr. & acc. sing. mascul. & neutr. Δ' per apostroph. pro ῖ, que. Est conjunctio nunc discretiva, nunc ratiocinativa, nunc causalis, nunc copulativa ut hîc, nunc etiã expletiva & enclitica: Vid. Lucian. I. 1. Nota. Conjunctio ῖ præsertim apud Poëtas nominibus substantivis in fine juncta pro præpositione εἰς vel simili usurpatur. Vid. vers. 9. & 56. Ἰφθίμους acc. pl. ab ἴφθιμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, fortis: ab ἴφι adverb. fortiter, & θυμὸς, ὁ, animus: unde ablato per syncopen posteriori, ex ἴφι, & mutatâ in θυμὸς vocali υ in ι, accentuque ex posteriori syllaba ablato, fit ἴφθιμος. Ψυχὰς acc. pl. à ψυχή, ἡ, anima, spiritus. Fit à perfect. med. ἔψυχα abjecto ε augmento, & α in η oxytonum mutato verb. ψύχω, spiro, flatu refrigero, &c. Ἄϊδι d. s. ab αἴς, ἰδῶ, ἡ, orcus, infernus, &c. Fit ab αἰδης, ὁ, idem, δη per syncop. sublato: hoc verò fit ex α privativo, & ἰδῶν aor. 2. verb. ἴδω, video. Orcus enim seu infernus est locus obscurus, ac tenebrosus. Προΐαψεν, 3. s. aor. 1. act. verb. προΐάπτω, præmitto, ante tempus & quasi fatum mitto, procul mitto: item demitto, vel simpliciter mitto, &c. Fut. προΐάψω. Perfect. προΐαφα, Aor. 1. act. προΐαφα, ας, ε, ac υ in fine addito προΐαψεν. Nominibus enim & verbis in ε vel ι desinentibus, si vocalis vel diphthongus subsequatur, υ additur. Fit ex προθ & ἰάπτω, mitto, &c. Hinc προΐάψαι vel προΐάπτειν τὰς ἧ Ἡρώων ψυχὰς αἰδῶ. Demittere orco, vel ad orcum animas Heroum. Virg. Æneid. 9. Quem quisque virum demiserit orco.

4. Ἡρώων, Heroum, g. p. ab Ἡρώς, ὠ, ὅ, Heros, Semideus. Fit vel δὲ ἀρετῆς, à virtute, quâ cæteris hominibus ita antecellit, ut deus habeatur: vel δὲ ἔρωτος, ab amore *videl. honesti*, qui eos à terrenis ad res cælestes & divinas abducit: vel δὲ ἔρως, à terra, quia tales fuerunt dii terrestres. Nomen hoc generaliter viris principibus, qui rebus gestis & spectatâ virtute sunt celebres, passim datur; Odyss. tamen σ. 422. etiam ignobilioribus tribuitur. Αὐτὸς, ipsos, id est *corpora ipsorum*, acc. pl. ab αὐτῆς, ipse. Est pronomen relativum & nonnunquam demonstrativ. Nota. Αὐτὸς nonnunquam reciproce sumitur apud Atticos, promiscuèque significat, vel aliquem alium, vel seipsum. Idem pronomen cum articulo præpositivo in omni genere & casu significat *idem*, ut ὁ αὐτῆς, *idem*, ἡ αὐτῇ, *eadem*, &c. Idem pron. αὐτῆς cum particula σε compositum adverbium ad locum, *huc, illuc, eodem*: cum particulaθεν, de loco, *hinc, illinc, isthinc, inde, ex hoc loco*; item *per se, palàm, jam inde, è re nata, ex tempore*: cum particula veròδε significat adverb. in loco, ut *illic, ibi*. Idem pronomen αὐτῆς in oratione sæpe ita ponitur, ut sub eo substantivum aliquod eleganter per ellipsin subiceatur, quod quale esse debeat, ex verbo ei adjuncto, & ex iis, quæ præcedunt, & sequuntur, conjiciendum est. Vid. Lucian. l. 6. Δὲ verò, autem. Vid. supra 3. Ἐλάχεια, acc. pl. ab ἐλαττειν, & π, captura, præda, &c. ab ἐλαττω, ὠ, π, idem: hoc autem fit ab inusitat. verb. ἐλω, capio, pro quo in usu est αἰρέω, capio, teneo, obtineo, assequor, adipiscor, intercipio, &c. quod quidem regulare est, nisi quòd mutatur aor. 2. act. & med. & fut. 2. act. & med. ab ἐλω. Τεύχε Ion. & Poët. sine augmento pro ἔτελλε per enallag. tempor. pro ἔτελλε, à verb. τέλλω, fabricor, struo, paro, cudo, facio, &c. Fut. τέλλω. Perfect. act. τέτελλα. Passiv. τέτελλμαι, pro quo usurpatur τέτυμαι, ξαι, xj. Aor. 1. act. ἔτελλα. Aor. 2. act. ἔτελλον, &c. Hinc τέλλειν τινὰ ἐλάττειν κυτὶ καὶ οἰωνοῖς. Facere vel exhibere aliquem prædam canibus & avibus. Κύνεσσιν Poët. pro κυσὶν d. pl. à κύων, ὁ καὶ ἡ, canis: G. ἔ καὶ τὸ κύον, & per syncop. κυνός. Hinc ος mutato poet. in εσσι fit d. pl. κύνεσσι, cui, in fine additur propter vocalem subsequen-

tem.

tem. verl. 3. Fit à κύω, diligo, quia canis est animal blandiens, & domini sui amans. Appellantur hoc nomine passim apud Homerum illi, qui impudentes sunt.

5. Οἰωνοῖσι τε, avibusque. Οἰωνοῖσι Ion. pro οἰωνοῖς d. pl. ab οἰωνός, ὅ, avis devorans, ut *corvus*, *cornix*, *aquila*, *accipiter*, &c. item, *omen*, *auspicium*, *augurium*. Fit, ut quidam volunt ab οἶ, solus; qui sola esse amat in solitudine degens, & prædæ capiendæ solitariè inhians. τε conjunctio copulativa, idem valet, quod Latinorum que. Est dictio enclitica & semper postponi solet. Sæpius eleganter redundat, & expletiva est. Nonnunquam commodissimè per *ε*, *ac*, cum, tum exprimi potest, &c. Πᾶσι, d. pl. à πᾶς, omnis, cunctus, universus, totus, &c. G. παντός, πάσης, παντός. D. παντί, πάσῃ, παντί. Unde abjecto *ν* & *τ*, & assumpto *σ*, accentuque è posteriori syllaba ablato, ac circumflexo in priori annotato fit πᾶσι & Poët. πάντεςσι, *σ* gen. sing. in εσι mutato. Δις g. f. à Ζεύς, Jupiter, qui obliquos casus mutuatur à Δις inusitato D. Δι. Ac. Δία. V. ὦ Ζεῦ. Fit à Ζάω, vivo, quia dat omnibus animantibus vitam. Δ' pro ὃ conjunctio, quæ hîc idem valet, quod γάρ, enim, vel nam, ut ex sensu orationis patet, &c. Ἐτελείετο 3. f. imp. verb. poët. passiv. τελείομαι, perficior, exitum habeo, ab act. τελίω poët. pro τελίω, perficio. Fut. τελέσω. Perfect. τετέλεκα. Aor. 1. act. ἐτέλεσα, &c. à τέλ*σ*, *ε*, *σ*, τὸ, finis. Βουλῇ, ἡ, consilium, voluntas, decretum: item *concilium*, *senatus*. Fit à βύλομαι, volo, verl. 67. vel à βε particula augmentativa & λάω, video, quod Reipublicæ intersit consiliarios esse oculatissimos. Deducitur etiam à βέβωλα perfect. med. verb. βάλλω, metaphorâ ductâ à Sagittariis, &c.

Ἐξ ἧ δὴ τὰ πρῶτα λήκοντο εἰσαντι
Ἀτρεΐδης τ' ἀνὰ ἀνδρῶν κ' δὴ *σ* Ἀχιλλεύς;
Τίς τ' ἄρ' σφωὲ θεῶν ἐριδι ξυνέθηκε μάχεσθ' ;
Αἰτῆς κ' Διὸς ὑπὸς ὃ γὰρ βασιλῆϊ χολαθεῖς
Νῆσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακῶν· ὀλέκοντο δ' λαοί. IO
Οὐνεκα τ' Χρυσῶν ἠτίμησ' Ἀργεῖος
Ἀτρεΐδης ὃ γὰρ ἔλθε θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Λυσόμενος τε θόγαλα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἀποίη,
Στίμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλα Ἀπόλλων*σ*.

Χρυσίῳ ἀνὰ σκήπτρῳ ὃ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιῆς, 15
Ἀτρεΐδᾳ ὃ μάλισα δύν κοσμήτορι λαῶν.

Ex quo sanè primùm dissenserunt contendentes
Atridesque rex virorum, & dius Achilles.
Quisnam ipsos deorum contentione commisit pugnare?
Latonæ & Jovis filius: ille enim regi iratus
Morbum in exercitu excitavit malum: peribant verò populi,
Quia Chrysen ignominia affectit sacerdotem
Atrides. Is enim venit veloces ad naves Græcorum,
Redempturusque filiam, ferensque præclara munera,
Coronas habens in manibus eminus ferientis Apollinis
Aureo super sceptro: & precabatur omnes Achivos,
Atridas verò maximè duos Imperatores populorum.

6. Ἐξ ἧς scil. χρόνος, quod sæpius per ellipsin omittitur;
ex quo, vel à quo, scil. tempore. ἐξ ante vocalem, ἐν ve-
ro ante consonantem scribitur, cum soloque genitivo vario
significandi modo constructur. Vide Lucian. I, 15. ἧς est
g. f. articuli præpositivi ὅς. Δῆ, sanè, profectò, equi-
dem, certè, planè, utique, prorsus, verò, enim verò,
jam, jam etiam, igitur, scilicet, nimirum, nempe, age,
&c. Apud Poëtas modò præponitur, modò postponitur:
apud oratores verò semper postponitur; sæpe est particula
expletiva. Τὰ πρῶτα, primum. Est Atticismus. At-
ticè enim adjectiva neutra tam pluralia, quàm singularia
cum articulo expresso, vel implicito pro adverbis usurpan-
tur. Potest hic subintelligi καὶ ἐστὶν periphrasis Ad-
verb. πρῶτως. Fit autem πρῶτα per contractionem ex
πρῶτατα, quod est adjectiv. superl. grad. præposit. πρὸ,
Διασῆτλῳ Ionicè sublato augmento pro διεσῆτλῳ, dissen-
runt, 3 sing. aor. 2. verb. Δίσημι, dissensio, dissideo;
differo, discrepo, divido, distinguo. Fut. Διασῆσω. Per-
fect. διέσηκα. Aor. 1. διέσησα. Aor. 2. διέσλῳ, ηῖ, η. Duali-
ter διέσηλον, διεσῆτλῳ & Ion. abjecto augmento Διασῆτλῳ,
&c. Fit ex Δια & ἴσημι, statuo. Ἐρίσασθι, contendentes,
nom. dual. particip. aor. 1. act. ἐρίσας, ἀνιθ, ὁ, conten-
dens, vel is, qui contendit, à verb. ἐρίζω, contendo,
certo, litigo, &c. Fut. ἐρίσω. Perfect. ἔρικα. Aor. 1.
ἔριτα unde particip. ἐρίτας, &c. Them. ἔρις, ἰδοι, ἦν
contentio, lis.

7. Ἀτρεΐδης, ὅ, Atrides seu Atrei filius. Est nomen patronymicum ab Ἀτρεΐδης. G. Ἀτρεΐδης: unde mutato in ἰδης fit Ἀτρεΐδης. Atreus fuit filius Pelopis & Hippodamiae, rex Mycenarum, & pater Agamemnonis. Tē hīc expletivē ponitur. Vid. vers. 5. Ἀναξ, κτλ, ὅ, rex. Tribuitur hoc nomen non solum hominibus; sed etiam diis. Redditur nonnunquam *herus, dominus*. Odyss. ε. δμῶες καὶ ἀνακτες, servi & domini. In vocat. facit ἀνα. Fit ab ἀνὰ & αἶσσω, impetu feror, transeo, quia rex cæteros superat, &c. Ejus fœmin. est ἀνασσα, ἡ, regina: hinc ἀνάσσω, regno, &c. ἀνδρῶν, g. pl. ab ἀνὴρ, ὁ, vir. G. ἀνέρεσ, & per syncop. ἀνδρός. Assumitur δ in obliquis contractis post ν, quia ν ante ε propter κακοφωνίαν non scribitur. Fit ab ἀνύω, perficio, quia omnia viriliter perficit: vel ab ἄνω & αἶσθμαι, tollor, elevor; quia altior solet esse, quàm fœmina. Hinc ἀνδρεία, ἡ, fortitudo, quæ virum decet. Καί, conjunctio copulativa varia præter εἷ habet significata, ut *etiam, equè, ac, atque, nam, igitur, vel, aut, sed, &c.* Vid. Lucian. I, 8. Δῖος, ὅ, Fit à Ζεὺς, ὁ, Jupiter. Genitiv. Διός, unde adjectiv. obsoletum δῖος, & hinc contractum in usu δῖος, dius, divus, divinus, nobilis, & quasi à Jove genitus, vel is, qui suum genus refert ad Jovem. Qualis sanè Achilles fuit. Nam Jupiter fuit Æaci pater, Æacus Pelei, Peleus Achillis. Tribuitur hoc epithetum omni viro, qui in se aliquid habet, quo cæteris præcellit, & quandam præ se Jovis imaginem fert, puta, qui fortitudine, doctrinâ, genere, pietate, formâ, vel probitate insignis est. Imò etiam mare ob immensam ejus vastitatem δῖον appellatur. Ἀχιλλεύς, Achilles. Vid. vers. 1.

8. Τίς, τίνος; quis? & in neutro τί; quid vel quod? interrogativum est. Sed τις, τινός, aliquis, quidam, quispian indefinitum est. Τ' pro τὲ expletivē hīc ponitur. Vid. vers. 5. Ἀε per metathesin pro εἶα. Particula expletiva hīc est, ac ornatui inservit. Σφωὲ relativē hīc ponitur pro αὐτοὺς ipsos, scil. Agamemnonem & Achillem. Moris est Græcis, præsertim Poëtis pronomen primitiv. tertiæ person. pro relativo usurpare. Est autem acc. dual. ab εἶ, sui. Θεῶν, Deorum, à θεός, ὁ, Deus. Fit vel à θεάω, specto, contemplan: quia Deus revera omnia spectat

spectat ac contemplatur: vel à θέω inusitato, unde est τίθημι, pono, statuo, stabilio; quia Deus revera omnium rerum fundamenta posuit, statuit ac stabilivit. vel à θέω, fut. θέσω, curro, quòd Deus admirabili quasi mentis celebritate, & promptissimâ rerum cognitione omnia in momento percurrat: vel quòd Planetæ, qui perpetuo cursu versantur, apud antiquos Dii dicebantur. Ἐλεδι dativ. sing. modum significans ab ἑλες, ἰδθ, ἡ, contentio, altercatio, lis, æmulatio, &c. hinc ἐρίζω, contendo. Ζωή-κε Attic. & Ion. pro ζωνῆκε, commisit: ubi in antepenultima ξ pr σ Attic. ponitur; in penultima verò vocalis circumflexa ῆ in εη Ionicè resolvitur. Iones enim Atticis contrarii nihil contrahunt, vocalésque circumflexas & diphthongos resolvunt. Est 3. sing. aor. 1. act. verb. ζωήμι, Attic. ζυνήμι, committo, intelligo. Fut. ζωήσω. Aor. 1. act. ζωνῆκα, ας, ε. Aor. 2. ζώλω, &c. Ex ζωὸ & ἦμι, ab ἔω, mitto. μάχεαδ, pugnare, vel ut pugnent, infin. præsens verb. μάχομαι, pugno. Fut. μαχέσομαι & μαχήσομαι & μαχῆμαι. Perfect. μεμάχημαι. Aor. 1. med. ἐμαχέσαμην, α, αλο: hinc μάχη, ἡ, pugna. Hinc Σωιέναι τινὰς μάχεαδ, vel εἰς τὸ μάχεαδ. Committere aliquos, ut pugnent, &c.

9. Λητῆς, g. f. à Λητώ, ὀθ, ῆς, ἡ, Latona Cœi & Phœbes filia, quæ à Jove, ut Poëtæ fabulantur, compressa peperit Apollinem & Dianam. Fit à λήθω, lateo. Καὶ &. Vid. vers. 7. Διὸς, Jovis. Vid. vers. 5. Ὑιὸς, ὦ, ὁ, filius ab ὕω, pluo, quòd fit parentum lætitia, ut terræ pluvia: vel dicitur quasi κυὸς, à κύω, pario, gigno, &c. Ὁ articul. præpositiv. pro pronom. ὅτθ positus, hic, is. Nota. 1. Articulus præpositivus interdum pro pronomine demonstrativo, interdum pro relativo usurpatur, 2. Dativ. sing. articul. præpositiv. scem. τῇδε nonnunquam significat adverbialiter, ut hâc, hîc, huc, hoc modo, &c. 3. Dativ. itidem neutr. gen. artic. præposit. τῷ nonnunquam latinè redditur quare, idcirco. 4. Ejusdem articuli dativus sine accentu, ut τῷ pro τινί, alicui sæpius usurpatur. Γὰρ, enim. Est conjunctio causalis, quæ varia passim habet significata; ut, nam, enim, etenim, quippe, scilicet ironicè, nempe, verò, igitur, itaque, quidem, &c. Nonnunquam abundat, &c. Βασιλῆι Ion. pro βασιλείῃ, ἡ pro ε posito. Est d. f. à βασιλεύς, ὁ, rex. Dicitur à βάσις, funda-

fundamentum, & λεώς, populus: quòd in eo populi salus sit fundata. Χολωθείς, iratus. Est particip. aor. i. passiv. verb. χολόομαι, ἔμαι, irascor. Futur. χολώτομαι. Aor. i. passiv. ἐχολώθην: hinc particip. χολωθείς. Them. χολή, ἥς, ἡ, bilis, fel. Hinc χολωθῆναι τῷ βασιλεῖ. Irasci vel infensum esse Regi.

10. Νῆσον Ionic. pro νόσον, ubi in priori syllab. à post vocal. ο brevem υ per epenthesein ad diphthongum efficiendam producendæ syllabæ gratiâ additur. Est. acc. s. à νότος, ε, ἡ, morbus, item aliquando pestis. Fit quasi à νο pro νε, quod in composit. negat, & adjectiv. σός, sanus, salvus: hinc νοσέω ægroto. ἀνά præposit. cum accusativo constructa varia habet significata, varièque cum eo apud Latinos redditur, ut; per, in, ut hîc, adversus, sursum, &c. Redditur interdum ablativo sine præpositione, ut, ἀνά πᾶν ἔτος, singulis annis. Nonnunquam exprimitur adverbio, ut, Ἀνά μέρος, vicissim, &c. Quandoque adsciscit articul. à fronte subaudito à tergo participio, ut; τὰ ἀνά μέσον, scil. ὄντα. Ea, quæ sunt in medio, seu intermedia. Absolutè quoque usurpatur pro numero distributivo, ut, ἔλαβον ἀνά δινάριον. Acceperunt singuli singulos denarios. Poëticè construïtur cum dativo. Vid. vers. 15. Στρατὸν à στρατός, ε, ὁ, exercitus sive terrestris sive navalis. Hinc στρατεύω, exercitum duco. ὤρσει excitavit, à verb. ὀρώ, excito, concito, fuscito. Fut. ὀρώ. Æol. ὄρσω: hinc aor. i. act. ὤρσα, ας, ε, ut hîc. Perf. act. ὤρκα. Passiv. ὤρμαι. Fit ab αἶρω, attollo. Hinc ὀρεῖν κακῶ ἀνά στρατὸν νόσον. Excitare malum in exercitu, vel per exercitum morbum. Κακῶ ac. s. fœm. adjectiv. κακός, malus, improbus, ignavus, timidus, &c. Fit quasi à χάζω, recedo, utpote qui à certamine pedem refert, vel quòd omnes eum fugiant. Hinc κακῶς, malè afficio, &c. Ὀλέκοντο 3. p. imperf. passiv. verb. ποët. ὀλέκομαι, pereò, ab act. ὀλέκω, perdo, quod fit ab ὀλλυμι. Δε, verò, vers. 3. Λαοὶ populi à λαός, ε, ὁ, populus. Fit à λαός & crasi λαός, ὁ, lapis. G. λάα, & crasi λαά: hinc λαός accent. circumfl. è prior. syllab. abject. & acuto in posteriori annotato. Fit autem ita, quòd Poëtæ fingant post inundationem mundi Deucalionis ævo populum è lapidibus retro jactis esse iterum exortum.

11. Οὐνεκα pro ἔνεκα, quoniam, quod, quia, item propter, adeò quod, *quare, causâ*. Construitur cum genitivo. Τὸν Χρύσαν, Chrysen. à Χρύσης, ὁ, Chryses, à χρυσός, ὁ, aurum. Ἡτίμησ' pro ἡτίμησε, ab αἰτιμάω, dedecoro, dedecore vel contumeliâ afficio, pro nihilo duco, nihili facio, *etc.* Fut. αἰτιμήσω. Perf. ἡτίμηκα. Aor. 1. ἡτίμησα, ας, ε. Fit ex α priv. & τιμάω, honoro, quod fit à τίω, honoro, honore afficio, item punio. Ἀρητήρ, Sacerdotem, ab ἀρητήρ, ἥρως, ὁ, Sacerdos. Fit ab ἀρώμαι, precor, ut ἀρητήρ fit quasi *precator*: hoc fit ab ἀρά, αἶς, ἡ preces, item, imprecatio, diræ, nocumentum. Ἀρῶ fit ab αἶρω, tollo. Sacerdos enim dum precatur, manus tollit in altum: vel ab ἀρέσκω, placeo, quia precibus Deo placemus.

12. Ἀτρεΐδης, Atrides. Vers. 7. Ὁ, hic. Vers. 9. Γὰρ, enim. Ibid. Ἦλθε per syncop. pro ἤλυθε, ab ἔρχομαι, venio, eo, vado, proficiscor, discedo, *etc.* Fut. ἐλεύσομαι. P. m. ἔλυθα. Aor. 2. ἔλυθον, ες, ε, & per syncop. ἤλθον, ες, ε, ab ἐλύθω inusitato. Θοάς, celeres, vel veloces, acc. pl. fœm. adjectiv. Θοός, ὁ, velox, celer, citus, *etc.* Fit à θέω, θύσω, curro, celeriter eo. Ἐπὶ præposit. hîc cum accusativo construitur, significâtque *ad*. Cujus varia significata vide Lucian. l. 7. Νῆας Ion. pro ναῦς, naves acc. pl. à ναῦς, ἡ, navis. G. τὶ ναὸς & Ion. νηός. Acc. ναῦν, Poët. νῆν, νῆα, νάα, vel νέα. Fit à νέω, nato, *etc.* Ἀχαιοῖν, Achivorum, vel Græcorum, ab Ἀχαιός. Vid. vers. 2.

13. Λυσόμῃός τε, soluturûsque, vel redempturûsque. λυσόμῃος est particip. fut. 1. med. verb. λύω, solvo, libero, redimo; item dimitto. Fut. λύσω. Perf. λέλυκα. Attic. ἐλέλυκα, &c. Τε Vid. vers. 5. Quod hîc repetitur per polysynd. Θύγατρά, filiam à θυγάτηρ, ἡ, filia. G. θυγατέρος, & per syncop. θυγατρός. Oratores syncopatis tantum utuntur casibus, Poëtæ verò indifferenter, vel syncopatis, vel integris, *etc.* Dicitur θυγάτηρ quasi θυγάτηρ, à θύω, cum impetu feror, & γαστήρ, venter. Dicuntur enim fœminæ celerius moveri & concitatiûs in utero, quàm mares: vel fit à θύω & γάω, quod celeriter succrescat. Φέρων, ferens, particip. verb. φέρω, fero, adfero, *etc.* Fut. ὄισω. Perfect. med. ἤνοχα. Attic. ἐνήνοχα, tanquam ab ἐνέχω. Perfect. passiv. ἤνεσμαι. Aor. 1. pass. ἐνέχθην. Aor.

Aor. 1. aēt. ἤνεκα & poët. ἤνεκα. Aor. 2. ἤνεκον tanq. ab εἰγκω. T' pro τὲ conjunct. Vid. vers. 5. Ἀπειρεσί pro ἀπειρέσια, infinita, innumera, acc. pl. neut. adjectiv. ἀπειρεσί, infinitus, innumerus. Fit per metathesin ex ἀπειρεσί, idem, quod fit ab ἀπειρ, indeterminatus, indefinitus, vel finem non habens: hoc autem fit ex α privativo & πέρους idem quod πέρους τὸ terminus, limes. Ἀποινα, acc. plur. ab ἀποινον, & τὸ, pretium redemptionis; vel pretium, quod loco poenæ debitæ offertur. id enim efficit, ut captivus fit sine poena. Fit ex α priv. & ποινη, ἥς, ἡ, poena. Vel secundum Eustathium ἀποινα quasi ἀφοίνα dicuntur munera, quæ dantur ἔνεκα φόνος.

14. Στέμμα, coronam, acc. s. à σέμμα, τ, τὸ, corona, sertum, à σέφω, coronō. Fut. σέψω. Perf. ἔσεφα. Pass. ἔσεμμαι: hinc fit σέμμα. T' pro τὲ, quod vid. vers. 5. Ἐχων, habens, particip. præf. verb. ἔχω, habeo, teneo. Hinc, ἔχων σέμμα ἐν χερσὶ χρυσίῳ ἀνὰ Σκήπτρῳ, Habere coronam in manibus aureo super sceptro. Ἐν, in. Præpositio hæc cum solo dativo constituitur. Varios ejus significandi modos vide Lucian. III, 7. Nota. Poëtice pro ea interdum ἐν, interdum verò ἐν usurpatur. Χερσίν, d. p. à χεῖρ, ἡ, manus. G. χερῶς, poët. χερῶς. Dat. pl. χερσὶ, poët. χείρεσι & χείρεσι. Nonnunquam significat brachium ab humero usque ad extremos digitos: item scripturam seu chirographum, &c. Ἐκητόλ, ab ἐκητόλ, ὁ, longè jaculans, eminus feriens. Epithet. Apollin. ab ἐκάς, longè, mutato α in η metri causâ, & βολή, ἡ, jactus, à βάλλω, jacio. perf. med. βέβολα: unde βολή. Ἀπόλλων, g. s. ab Ἀπόλλων, ὁ, Apollo: ab ἀπώλλυμι, perdo, quod Apollo Pythonem interfecerit ac perdiderit, id est, quod sol dissolverit vapores: vel διὰ τὸ ἀπώλλυεν τὰς ἀνθρώπους τῷ κακῶν, quod homines fervet à malis, morbos ab illis depellendo.

15. Χρυσίῳ, dat. sing. neut. adjectiv. χρύσιος, & crasi χρυσῶς, ὁ, aureus: à χρυσός, ὁ, aurum. Omnia, quæ in pretio & honore Deorum habebantur, aurea dicuntur. Sacerdos autem Apollinis aureum sceptrum gestat; quia soli aurum, ut Lunæ argentum, & Marti ferrum consecratur. Ἀνὰ super. Constituitur nunc cum dativ. Vid. v. 10.

Σκήπτρῳ.

Σκήπτρῳ. d. f. à Σκῆπτρον, σ, τὸ, sceptrum, baculus. Fit à Σκήπτω, nitor, innitor, incumbo, quia baculis vel sceptris, dum cadimus, inniti solemus. Καί, &c. Vid. v. 9. Ἐλίσσεται, precabatur, 3. f. imperfect. verb. λίσσομαι, supplico, precor, oro. Dicitur etiam λίσσομαι Attic. idem. Πάντας, omnes, acc. pl. à πᾶς. Vide vers. 5. Ἀχαιοί, Achivos, ab Ἀχαιός. Vide vers. 2.

16. Ἀτρεΐδα, Atridas. Scil. Agamemnon & Menelaum, acc. dual. ab Ἀτρεΐδης. Vers. 7. Δε, verò. Vide vers. 3. Μάλιστα, maximè adverb. superl. grad. à μάλα, multum. Comparat. μᾶλλον, magis, plus. Nota. μάλιστα interdum jungitur cum articulo plurali neutro τὰ, significatque *praesertim, praecipuè, maximà ex parte*. Δύω Poët. pro δύο duos, ac. dual. G. & D. facit δυοῖν & δυῶν, & in scem. gen. δυῶν. Dat. pl. δυοῖ, &c. Fit quasi à δαίω, divido, prima enim divisio fit per numerum binarium. Κοσμήτορες, principes, acc. dual. à κοσμήτωρ, ορ, ὁ, princeps, moderator, dux, &c. à κοσμέω, orno, ordine dispono, quod fit à κόσμος, ὁ, ornatus, ordo, modus, ratio, disciplina, laus & mundus propter *ornatum*. Λαῶν, populorum, g. p. à λαός. Vid. vers. 10.

Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.

Ἵμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Ἐκέρσσαι Πελαγοιο πόλιν, εὐ δ' ὀικαδ' ἱκέσθαι.

Παῖδα δέ μοι λύσασθαι φίλῳ τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι, 20

Ἀξόμῃροι Διὸς ὦν ἐκητόλον Ἀπόλλωνα.

Εὐθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπιδόμησαν Ἀχαιοί,

Λιδεσθαι δ' ἱερεῖα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.

Ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ῥυδανε θυμῷ,

Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε. 25

Atridaeque & cæteri bene ocreati Achivi

Vobis quidem Dii dent cœlestes domos habentes

Depopulari Priami urbem, felicitérque domum redire:

Filiam verò mihi solvite charam, atq; dona redemptionis accipite,

Venerantes Jovis filium eminus ferientem Apollinem.

Tunc cæteri quidem omnes comprobantes dixerunt Græci
revererique (oportere) sacerdotem, & præclara accipere
At non Atridae Agamemnoni placebat animo, [munera.
sed asperè dimisit, & dura mandata dedit.

17. Ἀτρεΐδαι, voc. pl. ab Ἀτρεΐδης. Vid. vers. 7. Τε que vers. 5. Ἄλλοι v. p. ab ἄλλοι, alius, &c. Ἐυκνήμιδες, bene ocreati, v. p. ab ἔυκνημις, ὁ, καὶ ἡ, bene ocreatus (per synecdochen hīc pro bene armatus accipitur) ab εὖ & poet. per diæresin εὖ & κνημις, ἰδοι, ἡ, ocrea, à κνήμη, ης, ἡ tibia. Ἀχαιοί, Achivi, Græci, ab Ἀχαιός, Vid. vers. 2.

18. Ὑμῖν, vobis d. p. pron. σὺ, tu. Μὲν, quidem. Item equidem, at, tamen, attamen, &c. Est conjunct. discretiva, quam excipere solet ἢ verò. Θεοί, dii, à θεός. Vid. vers. 8. Δοῖεν Bæotic. & Æol. pro δοῖσαν, dent. 3. p. aor. 2. optat. verb. δίδωμι, do. Fut. δώσω. Aor. 1. act. ἔδωκα. Aor. 2. ἔδων, &c. ab inusit. δέω, do. Ὀλύμπια, acc. pl. neut. adjectiv. ὀλύμπιοι, ὁ, cœlestis. Fit ab ὄλυμποι, ὁ, mons Olympus, & propter summam altitudinem apud Poëtas cœlum: Dicitur quasi ὀλόλυμποι, totus lucens, quòd aër ibi est semper lucidus: ab ὄλο & λάμπω. Vel, ut quidam volunt, cùm pro cœlo accipitur, ab ὄλο & λαμπρός dicitur, quod totum cœlum stellis splendeat. Δώματ' pro δώματι, à δῶμα, τοῦ, τὸ, domus, domicilium, &c. Fit per crasin ex δώμημα, μη penultimâ syllabâ sublatâ. Pro δώμα nonnunquam δῶ indeclinabile per apocopen usurpatur. Fit à δομέω, fruo, ædifico, quod fit à δέω, idem. Ἐχοντες, habentes, incolentes, n. pl. m. particip. præf. verb. ἔχω. Hinc. Ἐχόντα τὰ ὀλύμπια δώματ'. Habere, incolere, vel inhabitare domos cœlestes.

19. Ἐκπέρσαι, expugnare, vel depopulari, infin. aor. 1. act. verb. ἐκπέρθω, depopulor, destruo, diripio, expugno, &c. Fut. ἐκπέρσω. Aor. 2. ἐξέπερθον per metathesin pro ἐξέπερθον. Fit ab ἐκ & πέρθω, vasto, &c. & hoc à πρήθω, incendo, quòd urbes, quæ vastantur, incendi solent. Πριάμοιο Ion. pro Πριάμῃ, Priami, à Πριάμῳ, ὁ, Priamus Rex Trojanus pater Paridis, qui Helenam rapuit. Dicitur Πριάμῳ à Πριάμαι, emo, redimo; quia eum ab Hercule captivum abductum Hesionē auro redemit. Πόλιν, urbem, à πόλις, ἡ, civitas, urbs. Interdum sumitur pro ipsa urbe muris cincta; interdum verò pro civibus in urbe habitantibus. Fit à πολέω, versor, quòd in ea versentur homines: vel à πολὺς, multus, quòd urbs ex multis

tis hominibus constet, *etc.* *Εὖ*, adverb. bene, fœliciter. Δ' pro *ῥ*, verò. Vid. vers. 3. *Ῥοικαδ'* pro *Ῥοικαδε* domum. Adverb. ad locum. Dicitur etiam *Ῥοικονδε*, idem: ab *Ῥοικῶ*, ὁ, domus, & *ῥ* conjunct. enclitica motum ad locum cum hîc significante. Vid. vers. 3. *Ἰκεία*, reverti, redire infin. aor. 2. verb. *ἰκνίομαι*, venio, pervenio, *etc.* Fut. *ἵξομαι*. Aor. 2. med. *ἰκόμεν*, ab *ἵκομαι*.

20. *Παῖδα*, filiam, à *παῖς*, δὸς, ἰ & ἡ, puer & pùella, filius & filia; item servus, *etc.* Δέ μοι, *ῥ* verò. Vid. vers. 3. *Μοι* per aphæresin pro *ἐμοὶ*, mihi. d. s. pron. *ἐγώ*. Amisit accent. propter præcedent. acutitonam vocem. *λύσατε*, solvite 2. pl. imper. aor. 1. act. *λύσον* à *λύω*, solvo. Vid. vers. 13. *Φίλῳ*, charam, dilectam, acc. s. fœm. adject. *φίλῶ*, amicus, charus, gratus, dilectus. Compar. *φιλτερος* per syncop. pro *φιλωτέρως*. Superlat. *φίλτατος* per syncop. pro *φιλότατῶ*. Fit à *φιλέω*, amo, diligo, osculor. Fut. *φιλήσω*, &c. *Τὰ* idem quod *ταῦτα*, acc. pl. articul. præp. neut. gen. Δ' pro *ῥ* autem, verò. Vid. vers. 3. *Ἀποῖνα*, munera. Vid. vers. 13. Δέχεσθε, accipite 2. pl. imp. præf. med. verb. *δέχομαι*, accipio, capio, *etc.* Fut. *δέξομαι*. P. m. *δίδοχα*. P. pass. *δέεσθαι*.

21. *Ἀζόμενοι*, venerantes, n. p. particip. præsent. med. verb. *ἄζομαι*, cum reverentiâ timeo, veneror, colo: ab activ. *ἄζω*. Idem secundum Eustathium derivatur à *χάζω*, recedo, quoniam ab eo, quem veneramur, locum vel viam ei cedentes, recedimus. Hinc. *Ἀζεσθαι τινα*. Venerari aliquem: revereri quempiam. *Διὸς*, Jovis. Vid. vers. 5. *Ἰῶν*, filium, ab *ἰός*. Vid. vers. 9. *Ἐκκρόλον*, eminus ferientem, ab *ἐκκρόλλῶ*. Vid. vers. 14. *Ἀπόλλωνα*. Apollinem. acc. sing. ab *Ἀπόλλων*. Ibid.

22. *Εἰθ'* pro *ἐνθα*, adverb. tempor. idem quod *πότε*. Sumitur etiam pro adverb. loci, hîc, illic, ibi, *etc.* *Ἄλλοι*, alii, ab *ἄλλῶ*, alius. Vid. vers. 17. *Μέν*, quidem. Vid. vers. 18. *Πάντες*, omnes à *πᾶς*. Vid. vers. 5. *Ἐπύθμησαν*, approbârunt, *etc.* 3. p. aor. 1. act. verb. *ἐπύθμησά*, laudo, approbo. Fut. *ἐπύθμησά*. Aor. 1. act. *ἐπύθμησα*, &c. Ex *ἐπὶ* & *ἐνθήμεος*, laudatus, quod ab *εὖ*, bene, & *φημι*, dico. *Ἀχαιοί*, Achivi, Græci, ab *Ἀχαιός*. Vers. 2.

23. Αἰδέσθαι, revereri (subaudi *χρῆναι* oportere) infin. præf. passiv. præter suum naturalem accentum, acutum in fine habens, quem ex sequenti *θ* pro *τε* rejectum adscivit, à verbo αἰδέομαι, ἔμαι, revereor, veneror, admiror, *etc.* Fut. αἰδέσομαι & αἰδήσομαι: ab αἰδώς, ἡ, pudor, verecundia: quod fit ex *α* priv. & ἰδέσθαι, vidisse, vel videre, quod pudor & verecundia cogat oculos avertere. Unde proverb. natum est: αἰδώς οὐ ὀφθαλμοῖς. Ἰερῆα. Ion. pro ἱερέα, sacerdotem, ab ἱερεὺς, ὁ, sacerdos: hinc ἱέρεια, ἡ, sacerdotium, & ἱερδύω, sacrifico. Fit ab ἱερός, sanctus, quod ab ἔμαι, cupio, appeto; quia sacra sunt, ut Martinus inquit, appetenda. Καί, &. Vid. vers. 7. Ἀγλαά, præclara, acc. pl. neut. adject. ἀγλαός, ὁ, præclarus, splendidus, *etc.* Fit ab αἴγλη, ἡ, splendor. Δέχθαι Ion. & poet. pro δεῖχθαι, infin. perf. passiv. verb. δέχομαι, accipio, capio. Vid. vers. 20. Ἀποῖνα, munera. Ibid.

24. Ἀῖ pro αἶα, sed, verum: item alibi *at, tamen, quate, &c.* Conjunctio ut plurimum adversativa est. Οὐκ, non Adverb. negand. Nota. 1. Οὐ sequente consonâ, σσ sequente vocali tenui; ἔχ verò sequente vocali aspiratâ scribitur. 2. Sumitur pro adverb. prohibendi μή, ne. 3. Duæ negationes apud Græcos vehementius negant. Ἀτρεΐδῃ, Atridæ, d. f. ab Ἀτρεΐδης. Vid. vers. 7. Ἀγαμέμνονι, Agamemnoni, ab Ἀγαμέμνων, ὁ, Agamemnon, Atræi filius, frater Menelai, Mycænarum & Argivorum rex. Fit ab ἄγαν & μέμνω, idem quod μένω, maneo, duro, persevero, *etc.* Ἦνδανε placebat, vel placuit, 3. f. imperf. ind. verb. ἀνδάνω, placeo. Imperf. ἠνδανον, ες, ε. Fut. ἀθήσω ab ἀθέω. P. m. ἦθα. Attic. ἔαθα. Θυμῷ, animo, à θυμός, ὁ, animus, mens, ira, *etc.* Fit à θύω, cum impetu feror: mens enim, cum sit velocissima omnium rerum, celerrimè ac cum impetu quodam ad quævis fertur.

25. Ἀλλά, sed. Vers. præced. Κακῶς, malè, inhumaniter. Adverb. à κακός, malus. Vid. vers. 10. Ἀφίψ, dimittebat vel dimisit, 3. f. imperf. ind. contract. ex ἀφίει ab inusitat. ἀφίεω, ex ἀπὸ & ἰέω, mitto, pro ἀφίη, 3. f. imperf. ind. verb. ἀφίεμι, dimitto, remitto, mitto, fino, relinquo. Fut. ἀφήσω. Aor. 1. ἀφῆκα. Aor. 2. ἀφῆν, ἦς, ἦ ex ἀπὸ & ἵημι, mitto. Hinc Ἀφίεναι τινὰ κακῶς. Dimittere, amandare, vel ablegare aliquem inhumaniter vel in-

humanè,

humanè, *etc.* Κρατερὸν acc. s. masc. adjunct. κρατερός, ὁ, fortis, validus, vehemens, minax & durus, *etc.* à κράτος, *etc.*, τὸ, vis, robur, victoria: hinc fit κρατέω, teneo, apprehendo, fortiter impero, imperium teneo, vinco, sum superior. Δ' pro ὃ, &. Vid. vers. 3. Ἐπὶ præposit. per Tmesin sejungitur hic à verb. ἔτελλε, ut sit ἐπέτελλε mandabat, vel mandavit, 3. s. imperf. ind. verb. ἐπιτέλλω, mando, mandata do, impero, jubeo; item exorior. Fit ex ἐπὶ, & τέλλω, mando, *etc.* Hinc ἐπιτέλλει vel ἐπιτέλλεται κρατερὸν μῦθον, Severa mandata dare. Cic. *Quamvis severa legatis mandata dederimus.* μῦθον, à μῦθος, ὁ, verbum, sermo, fabula; item consilium, & *mandatum* ut hic.

Μὴ σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ ᾤξω νηυσὶ κιχέω,
 Ἡ νῦν δηδιώοντ', ἢ ὕστερον αὐτὶς ἰόντα.
 Μὴ νύ τοι εἰ χάρισμα ἐκῆπτρον καὶ σέμμα θεοῖο.
 Τῷ δ' ἐγὼ εἰ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεὶ τηλόδι παλῆς 30
 Ἴσον ἐποιοῦμαι, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντίοικαν.
 Ἀλλ' ἴθι, μὴ μὲ ἐρέδιζε σαώτερος ὥσπερ νῆαι.
 Ὡς ἔφατ', ἔδδασε δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπειθεῖτο μύθῳ.

Ne te senex concavas ego apud naves offendam,
 Aut nunc immorantem, aut postea redeuntem.
 Ne tibi parum profit sceptrum & corona dei. [vadat
 Hanc enim ego non liberabo, priusquam ipsam senium in-
 Nostri in domo, in Argo longè à Patriâ
 Telam texentem, & meum lectum sternentem.
 Quare ne me irrita, sospes ut redeas.
 Ut dixerat, timuit verò senex, & obtemperavit mandato.

26. Μὴ, ne. Adverb. prohibend. nonnunquam sumitur pro adverb. negandi εἰ, non. Construitur cum imperat. optativ. subjunct. & infinitivq. Interdum interrogat, redditurque num? annon? Cum aliis negationibus vehementius negat. Vid. vers. 28. Μὴ εἰ, μὴ οὐκ, καὶ εἰ, καὶ οὐκ sequente aliquo participio redduntur *quin, nisi.* σε, te, à σὺ, tu. Est enclitic. in gen. dativ. & accusativo singulari. Γέρον, voc. s. à γέρον, τῷ, ὁ, senex. Dicitur

citur quasi γέαν ὄρων, quod senes terram præ curvitate spectent: vel sit à γέρας, præmium honorarium, quia senectus est honorabilis. Κοίλῃσι Ionic. pro κοίλαις, d. p. fœm. adjectiv. κοῖλος, ὁ, concavus: hinc κοιλία, ἡ, venter, ob concavitatem, &c. Ἐγὼ, ego, pron. primitivum prim. person. Παρὰ νηυσί, apud naves. ὧν præpositio cum dativo juncta redditur apud ut hîc, in, inter, ad. Νηυσί Ion. pro ναυσί d. pl. à ναῦς. Vid. vers. 12. Κιχέω poët. pro κιχέω, offendo, invenio, deprehendo, comprehendo, &c. Dicitur etiam κίχημι & κιχάνω poët. idem. Fit quasi à χέω, capio per reduplicationem primæ literæ thematis.

27. Ἡ & poët. ἡέ. Est conjunct. discretiva, quæ præter vulgares significationes aut, vel, admittit etiam has, an, utrum, sive, nam, enim, etenim, &c. Νῦν, nunc. Adverb. temporis. Δηθύνοντ' pro δηθύνοντα, acc. f. particip. δηθύνων, ὁ, morans, vel is, qui moratur, à verbo δηθύνω, moror, immoror, tardo. Fit à δηθά, diu, perpetuò, & hoc à δὴν, diu. Hinc Δηθύνοντ' ὧν ναυσί. Morari, cunctari vel tardare apud naves, in navibus, vel inter naves. Ὑστερον, post, postea, posthac, vel in posterum, adject. neutr. comparat. grad. adverbialiter sumptum, à mascul. ὕστερος, posterior, sequior, inferior, quasi ὑπότερος ab ὑπὸ. Αὐτίς, rursus: item postea, posthac. Adverb. ab αὖ, rursus. Dicitur pro eodem etiam αὖθις & αὖτε, quod vers. 236. sumitur pro ἔ, verò. Ἰόντα. venientem, redeuntem, acc. f. partic. præf. ἰών, ἰόντος, iens, veniens, rediens, vel is, qui it, venit, vel redit: ab εἶμι, eo, vado, venio, &c. Hinc ἰέναι εἰς τὰς ναῦς, vel ἐπὶ τὰς νῆας. Venire vel redire ad naves.

28. Μὲν, ne vers. 26. Νὸ partic. apud Poëtas expletiva ac ornatui inserviens, à νῦν facta. Nonnunquam exprimitur utique, certè. Τοι Dor. pro σοι, tibi, à σὺ. Vid. vers. 18. Doros nonnunquam pro σ ponunt τ. Οὐ, non. Vid. vers. 24. Χρησίμῃ auxilio, subaud. ἦ, sit, dat. sing. à χρησίμη, ἡ, auxilium, à χρησιμέω adjuvo, dictum quasi χρησιμείω, à χρησίμος, utilis, quod à χράομαι, utor. Alii putant esse 3. f. præf. subjunct. verb.

verb. *χρηίσμω*, quod putant fieri à *χρηισμῶ*, &c. *Σκῆπτρον*, sceptrum. Vid. vers. 15. *Καί*, &. Vid. v. 7. *Στέμμα*, corona. Vid. vers. 14. *Θεός* Ion. pro *θεῷ*, à *θεός*, deus Vid. vers. 8.

29. *Τῷδ'* hanc, acc. s. fœm. articul. præposit. pro *ταύτῳ* pronomine positus. *δ'* pro *ῖ* hîc expletivè ac ornatûs tantûm causâ additur. *Ἐγὼ*, ego, pronom. *οὐ*, non. Vid. vers. 24. *Λύσω*, solvam, dimittam i. s. fut. i. act. verb. *λύω*. Vid. vers. 13. *Πρὶν*, priûs, priusquam, antequam, &c. *Μιν* ipsam Dor. vel Poët. pro *αὐτῷ* pronomin. Nota. *Μιν* pronomèn indeclinabile, quod accusativi tantûm casûs est, trium generum est, & tam pluralis, quàm singularis numeri. Apud solos poëtas reperitur. Idem autem valet, quod *αὐτὸν*, *αὐτῷ*, ut hîc, *αὐτὸ*, ipsum, ipsam, ipsum. Et *αὐτὸς*, *αὐτὰς*, *αὐτά*. Ipsos, ipsas, ipsa. Fit à nominativ. inusit. *ὅς* (pro *ὁς*) cujus accusativ. est *ὃν* unde præposito *μ* vel *ν*, fit *μιν* & *νιν* in maximo apud Poëtas usu. *Καί*, &. vers. 7. *Γῆρας*, *τος*, *τὸ*, senectus, senium. Sed *γέρας*, *τος*, *τὸ*, præmium honorarium. *Ἐπεισιν*, invadit pro invadat, 3. s. ind. præf. verb. *ἔπειμι*, invado: ab *ἐπὶ* & *εἰμι*, vado. Hinc. *ἐπιέναι τινά*. Invadere aliquem. *Τὸ γῆρας τῷ γυναικί ἐπεισι*. Senectus mulierem invadit, &c.

30. *Ἡμετέρῳ* d. s. pron. possess. *ἡμέτερον*, noster; ab *ἡμεῖς*, nos, n. p. ab *ἐγὼ*. *Ἐν* poët. pro *ἐν*, in. Vid. v. 14. *Οἶκῳ*, domo, d. s. ab *οἶκος*, *ς*, *ὁ*, domus, domicilium, ædes, habitaculum; item familia & res domestica, &c. *Ἀργεῖ* Ion. per diæresin pro *Ἀργεῖ*, Argo, d. s. ab *Ἀργος*, *ος*, *τὸ*. Argos nomen regionis & civitatis ab Argo rege appellatæ. Sumitur hîc pro Peloponneso à Pelope Tantali filio nominata, &c. *Τηλόθι*, procul. Adverb. construitur cum genitivo. Fit à *τῆλε*, procul. *Πατρὸς* Ion. pro *πατρός* g. s. à *πατὴρ*, *ς*, patria; à *πατὴρ* g. s. nomin. *πατὴρ*, *ς*, pater, tutor, curator. Quod fit vel à *πάω*, pascō, nutrio, quod pater liberos nutriet: vel à *τρέφω* *τὸ τρεῖν τὰς παῖδας*, quod servet ac tueatur liberos.

31. Ἴσον, telam ac. f. ab ἰσός, ἴ, ό, malus navis: item instrumentum textorium, & tela, ut hîc. Fit ab ἴσημι, statuo, appendo. Ἐποικομύην, texentem, ac. f. fœm. particip. præf. verb. ἐποίχομαι, irruo, percurro, verfor in aliquâ re, invado, incesso, eo adversum, accedo, adeo, item texo, ut hîc. Fit ex ἐπὶ & οἰχομαι, eo, proficiscor, vado, &c. Tempora sumit ab οἰχέομαι. Perf. ὥχηκα. Attic. verso η in ω, ὥχακα, &c. Hinc ἐποίχεσθαι τὴν ἴσιν. Texere telam. Καί, & Vid. vers. 7. Ἐμὸν, meum, acc. f. pron. possess. ἐμός, meus: ab ἐμῷ, mei, g. f. ab ἐγώ. Λέχῳ, lectum, acc. f. à λέχῳ, ιος, τὸ, lectus: à λέγω, cubare facio, unde & λέγομαι, cubo, jaceo, dormio: hinc ἄλοχῳ, ἡ conjux, ubi α idem est, quod σύν. Ἀντιώσαν instrumentem, sternentem, poet. pro ἀντιῶσαν, acc. f. fœm. particip. præsent. verb. ἀντιῶω, ᾶ, occurro, obviam eo, repugno, instruo, sterno ut hîc, item assequor, consequor, supplico, supplex oro, &c. Fit ab ἀντί. Hinc Ἀντιάσαι, vel ἀντιᾶν τὸ λέχῳ. Adornare, instruere, vel sternere lectum.

32. Ἄλλ' pro ἄλλὰ, quare. Vid. vers. 24. Ἴθι, abi, ito, imper. præf. verb. εἶμι, eo, vado. Μη, ne. Adverb. prohibend. Vid. vers. 26. Μ' pro με, & hoc per aphæresin pro ἐμὲ, ab ἐγώ. Ἐρεθίζε, irrita, ab ἐρεθίζω, irrito, provoco, excito, &c: ab ἐρέθω, idem, quod fit ab ἔρει, ἡ, contentio. Σαώτερος. Compar. adjectiv. σώῳ, salvus, incolumis, sospes, &c. Contractè dicitur σῶς. Dicitur etiam σῶ & σώ, salvus. Ὡς κε, idem quod ὅπως vel ἵνα, ut. Vid. Lucian. II, 15. κε partic. enclit. pro ἂν potential. hîc ponitur. Νέηαι, Ion. per paragog. pro νέη 2. f. præf. subjunct. verb. νεόμαι, neo, nato, vado, redeo, exeo, abeo. Fut. νήσομαι. Sed νύω, nuo. Fut. νύσω.

33. Ὡς, sic. Adverb. Ἐφατ' pro ἔφαθ 3. f. aor 2. m. verb. φημι, dico. à φάω, dico. Ἐδδεσε poet. pro ἔδεισε, timuit 3. f. aor. 1. act. verb. Δείδω, timeo, metuo. Fut. δείσω. P. δέδεικα. P. med. δέδοικα euphoniæ gratiâ pro δέδοιδα. Poët. dicitur δέδοικα, δέδια & δέδια. Δ' pro ᾧ, autem. Vid. vers. 3. Γέρον, senex. vers. 26. Καί, &. Vid. vers. 7. Ἐπέθει, parebat, vel

vel paruit, 3. s. imperf. indic. verb. Πείθομαι, persuadeor, obedio, obtempero, pareo: ab act. πείθω, persuadeo. Perf. med. πέποιθα, quod sæpe significat confisus sum, credidi: hinc πειθῶ, ὅθι, ἤ, suada, persuasio, obedientia: Futur. πείσομαι unde futur. infinitivi πείσεσθαι vers. 287. laturum esse. Μύθω, mandato, à μῦθος, mandatum, vers. 25.

Βῆ δ' ἀκίων πρὸς θῖνα πολυρροίοισι θαλάσσης.
Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνδρε κιὼν ἤρῃτο ὁ γεραίρος 35
Ἀπόλλωνι ἀνακτι, τ' εὐκομῆ τέκε Λητώ.
Κλυθὶ μὲν ὄργυρτόξ', ὃς Χρυσῶν ἀμφιβέβηκας.
Κίλλαν τε Ζαθέλῳ. Τενέδοιό τε ἱφὶ ἀνάσσεις
Σμῳθεῖδ'. ἔποτέ τοι χαλέντ' ἐπὶ νηὸν ἔρξα,
Ἥ εἰ δὴ ποτέ τοι κτ' ὅσσονα μηρὶ ἔκηα 40
Τάφρων, ἥδ' αἰγῶν, τότε μοι κρήνην ἐέλδωρ.
Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσιν.

Abiit verò tacitus juxta littus multifoni maris.
Multas deinde seorsim abiens preces fundebat senex
Apollini regi, quem pulchricoma peperit Latona. [tueris
Audi me argenteum habens arcum, qui Chrysen undique
Cillámque valde divinam, Tenedóque fortiter imperas
Apollo: si unquam tibi venustum templum adornavi,
Aut si unquam tibi pinguia femora adolevi
Taurorum atque caprarum, hoc mihi perforce desiderium:
Luant Græci meas lacrymas tuis telis.

34. Βῆ Ion. vel poët. dempto augmento pro ἔβη 3. s. aor. 2. verb. βαίνω, vado, incedo, abeo, &c. quod tempora sumit à βάν inusit. Fut. βήσομαι. P. βέβηκα. aor. 2. ἔβην, ης, η, &c. Δ' pro ᾗ, verò. Vid. vers. 3. Hinc βαίνειν πρὸς θῖνα θαλάσσης. Ire vel abire juxta litus maris. Ἀκίων, tacitè, adverb. ab ἀκλύ, idem. Quod fit ab α priv. & χαίνω, hisco. Ἀκίων nonnunquam sumitur participialiter, tacitus, silens, &c. unde scem. est ἀκέεσσα, tacita, muta, silens, &c. Παρὰ, juxta. Præpositio hæc cum accusativo constructa varia admittit significata, ut, ad, prope, juxta, per, inter, intra, præter,

ter, ultra, supra, infra, extra, à, ab, pro, prout, trans, propter, ob, &c. Redditur etiam ablativo nudo & adverbio, &c. Vid. Lucian. VI, 17. Θῖνα, litus, à θιν, vel θις, ὁ, καὶ ἡ, acervus, cumulus, item litus: à θείνω, ferio, quòd litora aquarum insultantium undis fluctibusque feriantur. Πολυφλοῖστος Ion. pro πολυφλοῖστος, multifoni, à πολυφλοῖστος, ὁ, καὶ ἡ, multifonus, a: magnum strepitum edens: à πολὺς, multus & φλοῖστος, ὁ, sonitus aquæ, murmur, &c. Θαλάσσης, maris, à θάλασσα, ἡ, mare: ab ἄλς, ἁλὺς, ὁ, sal, quòd aqua marina fit falsedine quadam prædita.

35. Πολλά adject. plur. neutr. (à πολὺς) adverbialiter sumptum, multum. Vid. vers. 6. Δ' pro ᾧ, que Vid. vers. 3. Ἐπειτ' pro ἔπειτα, deinde, deinceps, item postea: ex ἐπὶ, & εἶτα, postea. Ἀπάνουθε, seorsim, vel seorsum, procul: ex ἀπὸ, & ἀνούθε, absque, sine, ab ἀνός, idem. Κιών, abiens particip. præf. verb. κίω, vado: vel fit ab εἶμι, eo, vado, cujus particip. aor. 2. est ἰών, & poet. præposito κ, κιών. Ἠρώθ' per apostroph. ob sequent. vocal. aspirat. pro ἡρώτο, precabatur, 3. f. imperf. contracta verb. αἰρώμαι, precor, deprecor, imprecor, &c. ab αἰρώ, ἡ, preces, imprecatio. Hinc ἀρῶταί τι. Precari aliquem, &c. Ὁ γερωὺς, ὁ, senex: à γέρον, ὁ, idem. vers. 26.

36. Ἀπόλλωνι ἀνακτι, Apollini regi, d. f. ab Ἀπόλλων. vers. 14. & ἀναξ. vers. 7. Τὸν pro ὃν, quem, artic. præpositiv. pro postpositiv. relativè sumpto positus. Vid. vers. 9. Ἡύκομος Ion. diæresi pro εὐκομος, ὁ καὶ ἡ, bene comatus, & bene comata, vel pulchricoma: ab εὖ, bene, & κόμη, ἡ, cæsaries, coma, quod quidem à κομῶ, curo, alo: vel à κοσμέω, orno, deducitur. Τίκε Ion. & poet. pro ἔτεκε, 3. f. aor. 2. verb. τίκω, pario. Fut. τέξομαι. Aor. 2. ἔτεκον, ες, ε. & augmento abjecto τέκον, ες, ε. ab inusit. τέκω. Λητώ, ὅτι, ἡ, Latona. Vid. vers. 9.

37. Κλῦθί μου, audi me. Κλῦθί est imper. præf. verb. κλύμι, audio, à κλύω, idem. Accentum in fine habet adscititium ob sequens μου, quod hîc Dor. ponitur pro μὲ, g. f. pron. ἐγώ. Ἀργυρότοξ' pro ἀργυρότοξι, argenteum habens

bens arcum, v. s. ab ἀργυρότοξον, ὤ, ὁ, argenteum habens arcum, vel argenteo arcu insignis: ab ἀργυρον, ὁ, argentum, ab ἀργός, albus, candidus, quod argentum candido colore niteat: hinc ἀργύρεον, ὤ, ὁ, & τόξον, ὁ, arcus: à τάξω tendo: tendendo enim aptatur arcus ad jaculandum. ὅς, qui, articul. postposit. Vid. vers. 2. Χρύσειον, Chrysen, à χρύσεος. Vid. vers. 11. Ἀμφιβόη-
πας, undique tuitus es, vel tueris, 3. s. perfect. verb. ἀμ-
φιβαίνω, circumceo, lustro, protego, undique tueor, &c.
ab ἀμφι, circum, & βαίνω. vers. 24. Hinc. Ἀμφιβαί-
νεν τινά. Defendere, protegere, vel tueri aliquem, &c.

38. Κίλλαγι, Cillámque, à Κίλλα, ἡ, Cilla, nomen ur-
beculæ, in qua Apollinis Cillæi templum fuit. Eum locum
aiunt Cillæum amnem ex Ida monte delapsum præterla-
bi: Summa fuit in Cilla Apollinis veneratio, ea de re
eam vocant divinam, ut sequens innuit epithetum.
Ζαθέλιον, valde divinam, acc. s. scem. adjectiv. Ζάθεον, ὁ,
valde divinus, inclytus: à ζά particul. augmentativa, &
θεός, deus. vers. 8. Τενέδοιο Ion. pro Τενέδω, à Τένε-
δος, ἡ, Tenedos insula à regione Trojæ sita, in qua
celebre fuit Apollinis delubrum. Hæc prius Leucophrys
appellabatur, à nonnullis etiam Phœnice & Lyrnessus.
Plin. lib. 5. cap. 31. In hanc ex Troade navigavit cum
novis colonis Tenes Cycni filius, conditâque urbe de suo
nomine, Tenedon eam vocavit, à qua & insula deno-
minata est. Τε, que. vers. 5. ἰφί vel ἰφί, fortiter,
adverb. ab ἰς, ἰνός, ἡ, fibra, in qua maximè vis ac ro-
bur corporis inest. Ἀνάσσεις imperas, ab ἀνάσσω, im-
pero, regno. F. ἀνάξω. P. ἡναχα. Aor. 1. ἡναξα. Hinc
Ἀνάσσειν Τενέδω. Imperare Tenedo.

39. Σμυνθεύς, Smyntheu, Apollo, v. s. à Σμυνθεύς,
ἰφί, ὁ. Smyntheus scil. Apollo. Sic dictus, quia cùm
Smyntham urbem mures graviter infestarent, Apollo
civium supplicantium vocem audiit, & animalia hæc ipsis
infesta confecit. Cujus memores beneficii Templum &
Simulachrum Apollini Smyntheo cum figurâ muris ad
pedes statuæ expressâ posuerunt. Εἰ, si, conjunct. a-
cutum nunc habet adventitium à sequenti voce enclitica
rejectionem. Ποτέ, quando, unquam, &c. Acutum nunc
habet

habet adventitium ob sequentem encliticam vocem. *Τοι*. Dor. pro *σοι*. vers. 28. *Χαρίεντ'* pro *χαρίεντα*, gratiosum, venustum, a. f. masc. adject. *χαρίεις*, ó, gratiosus, venustus. fœm. *χαρίεσσα*. neutr. *χαρίεν* à *χάρις*, τῷ, ἡ, gratia, benevolentia: hinc *χαρίζομαι*, gratificor, obsequor, beneficium confero. Ἐπὶ præposit. per tmesin hîc sejungitur ab ἑρέψα, ut sit ἐπ'ερέψα, adornavi. i. f. aor. i. act. verb. ἐπέρεψω, adorno, corono, &c. Fut. ἐπερέψω. Νῆδον Ionic. pro ναδον, à ναδς, Ion. νηδς, ὤ, Attic. νεας, ó, templum: à νέομαι, adeo, quòd templum sit divini cultûs gratiâ adeundum: vel à ναιώ, habito, quòd divinum numen illic habitat.

40. Ἡ, aut. vers. 27. Εἰ, si. Hæc conjunctio præter si varia admittit significata, ut, *utinam, siue, an, num, quòd, quoniam, &c.* Δὴ expletivum est hîc & ornatui inservit. vers. 6. Ποτὲ est adverb. citra interrogationem, quando, unquam, &c. *Τοι*, tibi. vers. 28. Κατὰ hîc per Tmesin sejungitur ab ἔκχηα, ut sit κατέκχηα, adolevi. i. f. aor. i. act. verb. καλακαίω, deuro, urendo absumo, adoleo: à κτ', & καίω, accendo, inflammo, adoleo, quòd tempora sumit à καύω. F. καύσω. Aor. i. act. ἔκαυσα, & ἔκχηα à καύω. Aor. 2. act. ἔκαον. Πίονα, acc. pl. n. g. adject. πίων, ó κὴ ἡ, pinguis. Compar. πωότερος. Superl. πωότατῷ. Fit quasi à πῖν, τὸ, pinguedo. Μηρί' pro μηρία, femora ac. pl. à μηρίον, s, τὸ, femur: à μηρῶς, à μέρῳ, εἰς, τὸ, pars: vel à μέρῳ divido, quòd corpus in femore dividi incipit.

41. Ταύρων, taurorum, à ταῦρος, s, ó, bos, taurus, Fit quasi à τάω & ὀρύς, quòd cornua latè extendat. Ἡδ' pro ἡδὲ, atque, atque etiam, &c. Fit ex ἡ, vers. 27. & ἡ, vers. 3. Αἰγῶν, caprarum, g. p. ab αἶξ, ἡ, capra: interdum αἶξ, ó, caper, quòd Eustathius Attico more vult usurpari. Fit ab αἶσω, profilio, cum impetu ruo. Capra enim est animal impetuosum ac insultans. Τόδε idem quòd τῆτο, hoc, ac. f. n. b. ó. Vid. vers. 9. Δὲ hic expletivè ponitur. Μοι, mihi. Vid. vers. 20. Κεῖνην poët. altero η addito pro κεῖνην, aor. i. act. imper. verb. κραίνω, perficio. F. κρανῶ. Aor. i. act. ἔκρηνα, &c. Fit quasi à κραίνω, à κράς, caput, quòd cum alicui

alicui aliquid effectum reddituri sumus, capite innuendo pollicemur. Ἐπικραίνω Hesychius inquit, est τῇ κεφαλῇ ἐπινεύσαι· vel fit à κρῖω, impero, ut fit quasi κραιάινω, &c. Hinc Κραίνειν τινὲ τὸ ἐλδοε. Perficere alicui desiderium. Satisfacere alicujus desiderio. ἐέλδοε poet. geminato e pro ἐλδοε, ορρε, τὸ, desiderium, votum: ab ἐλδομαι & poet. pleon. Ἔε, ἐέλδομαι, desidero, cupio, appetō. Quasi ab ἐλω, capio, quia lubentes capimus, quæ cupimus.

42. Τίσειαν, luant, 3. pl. aor. i. act. optativ. Æol. pro τίσειν, à τίω, pendo, luo, ulciscor, honoro, colo, solvo, persolvo, vindico, &c. F. τίσω. Aor. i. act. ἔτισα· hinc aor. i. act. optativ. τίσαιμι & Æol. τίσεια, &c. Hinc. τίσαι vel τίσαις τὰ δάκρυά τινος. Luere alicujus lacrymas. Luere pœnas, vel puniri ob alicujus lacrymas. Δαναοί, Danaï, Argivi à Δαναός, ὅς, ὁ, Danaus Beli filius, qui relicta Ægypto Argos venit, ubi ab Eleanore Argivorum rege imperium accepit, & populum in eo de suo nomine Danaos appellavit. Hic autem Poëta per synecdochē Danaos posuit pro Græcis. Ἐμὰ δάκρυα, meas lacrymas. Utrumque est acc. pl. n. g. Illud à pronom. possessiv. ἐμὸς, meus, à genitiv. ἐμῷ, mei, ab ἐγώ· hoc verò à δάκρυ, υς, τὸ, lacrymæ. q. à δάκνω, mordeo, quòd cū anima dolore mordetur, lacrymæ effunduntur: vel quòd lacrymæ sint falsæ & mordaces: ideòque oculis effusæ genas falsæ quadam acredine quasi mordent. Σοῖσι Ion. pro σοῖς, tuis, d. p. n. g. pron. possessiv. σὸς, tuus, à σύ, tu. Βέλεσιν Poët. germinato σ pro βέλεσι, telis, d. p. à βέλω, ες, τὸ, telum, sagitta, jaculum, hasta missilis, & quodcunque procul jaculamur. Fit à βάλλω, mitto, ferio, jaculor, &c.

Ὡς ἔφατ' Ὀχρόμῳ. Ἔδ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.

ὣς ἡ κατ' ἐλύμποιο καρῶων χωρόμῳ κῆρ,

τός ὅμοισιν ἔχων ἀμφοτερέατε φαρέτεω.

Ἐκλαγξαν δ' ἄρ' οἷοι ἐπ' ὤμων χωρόμῳ.

αὐτῷ κινήθεις· ὁ δ' ἦτε νυκτὶ εἰκόως.

Ἐξέτ' ἔπειτ' ἀπάνδοτε νεῶν, μὲν δ' ἰὼν ἔηκε·

Διὲν ἡ κλαυγὴ γῆετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

Ὀυρῆας μὲν πρῶτον ἐπ' ὠχέω καὶ κινῶς ἀργύρας.

45

50

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλῳ ἔχεπ' ὅχρ' ἀφίεις !
 Βαλλ', αἰεὶ δ' ὑπὲρ τεκύνων καίοντ' ἑλκεαί.
 Ἐνὶ μαρ μὲν ἀνὰ σφῆτον ὥχετ' κῆλα θεοῖο.
 Τῇ δ' ἐκείτῃ δ' ἀγορεύει καλέσας το λαὸν Ἀχιλλεύς.
 Τῷ γ' ἐπὶ φρεσὶ δῆκε θεὰ λυκώλεος Ἥρη.
 Κῆδε' οὖ γ' Δαναῶν, ὅτι ῥα θιήσκοντες ὄρετο.

55

Sic dixit orans, illum verò audivit Phœbus Apollo:
 Descendit verò de Olympi verticibus iratus corde,
 Arcus humeris gerens, & undique tectam pharetram.
 Sonuerunt verò tela super humeris (irati) dei,
 Dum ipse moveretur: ipse verò ibat nocti similis.
 Sedit deinde seorsum à navibus, postea v. sagittam immisit.
 Vehemens verò sonitus factus est argentei arcus.
 Mulos quidem primùm invasit, & canes albos:
 Deinde verò ipsis telum amarum immittens [tes,
 Feriebat: perpetuò v. rogi mortuorum ardebant frequen-
 Per novem dies quidem per castra ferebantur missilia dei,
 At decimâ die ad concionem vocavit exercitum Achilles,
 Huic n. posuit in animo dea albas habens ulnas Juno,
 Sollicita n. erat de Græcis, quoniam eos morientes videbat.

43. Ὡς hîc pro ἔτοις sumitur, redditurque sic, ita, hoc modo, hunc in modum, &c. "Εφατ' pro ἔφαθ', dixit. vers. 33. Εὐχόμενῳ, orans, particip. præf. verb. εὐχόμεαι, precor, oro, vota facio; item glorior, jacto. F. εὐξομαι. P. εὐγμαι. Aor. 1. med. εὐξάμηνω, ω, αἶο. Fit εὐχόμενῳ τὸ εὐ εἶναι, quòd qui precatur, orat, ut prosperè agat: vel εὐχόμενῳ τὸ εὐ χεῖν, quòd qui precatur, bonum fundit, ut preces fundere dicimur: hinc εὐχή, η, preces, votum. Τῷ g. s. artic. præposit. pro τῷ. Vid. vers. 9. Δ' pro δ', verò. Vid. vers. 3. Ἐκλυε, audiebat vel audivit, 3. s. imperf. verb. κλύω, audio. Vid. vers. 37. Φοῖβος, Phœbus, id est, clarus, lucidus, purus. Dicitur quasi φάος βίη, lumen vitæ. Ἀπόλλων. vers. 14.

44. Βῆ Ion. & Poët. pro ἔβη, quòd hîc per tmefim se jungitur à κατ' pro κατέβη, ut fit κατέβη 3. s. aor. 2. ind. verb. καταβαίνειω, descendo. F. καταβήσομαι. P. καταβέβηκα. Aor. 2. κατέβην, ης, η. Fit ex κατ' & βαίνειω. Hinc

Hinc κατὰβαίνην ὀλύμπου καρλίων. Potest hinc subaudi-
 diri præposit. ἀπὸ. Descendere de verticibus Olympi,
 &c. Δε, verò. vers. 3. Οὐλύμποιο Ion. & poët. pro
 ὀλύμπου ubi in prima syllab. post vocal. ο brevem υ ad
 diphthongum efficiend. producend. syllabæ gratiâ poët.
 additur; in ultima verò ου in οιο Ionicè mutatur. Est
 g. f. ab Ὀλυμπος, ὁ, Olympus. vers. 18. Καρλίων,
 g. p. à κάρλιον, υ, τὸ, caput, summitas, fastigium mon-
 tis, vertex. Fit à τὸ κάρη Ion. pro κάρη indeclinab. ca-
 put, vertex, &c. quod fit transpositione literarum ex ἀ-
 κρῶς, ας, ἡ, summitas, &c. Χωρόμους, iratus. particip.
 verb. χῶομαι, irascor, à χῶω, contristo, irascor, quod fit
 à χολῶω, irascor, eliso λ & duob. οο in ω mutatis: χολῶω
 autem fit à χολή, ἡ, bilis. Κῆρ, τὸ, acc. f. ante quod
 subaudi κατά. Contractum est ex κίεαρ, αἰος, τὸ, cor. Sed
 κῆρ, ρῆς, ἡ, fors, fatum, plerumque in malam partem
 accipitur.

45. Τόξ' pro τόξα, arcus, acc. p. à τόξον, υ, τὸ, ar-
 cus, vel ars ipsa sagittandi. vers. 37. Ὠμοισιν Ion. pro
 ὤμοις humeris, vel super humeris. Potest hinc subaudiri
 ἐπὶ. Fit ab ὤμος, υ, ὁ, humerus: ab οἶω, fero, porto,
 quia humeris onera portamus. Ἐχων, habens, gestans
 particip. præf. verb. ἔχω. vers. 14. Ἀμφηρεφέα, undi-
 que tectam, acc. f. scēm. ab ἀμφηρεφής, έος, ὁ κ' ἡ, undi-
 que tectus, a. ex ἀμφὶ, & ἐρέφω. teco. Τε, que vel & v. 5.
 Φαρέτελῳ Ion. pro φαρέτρῳ, a. f. ab ἡ φαρέτρα, phare-
 tra, à φέρω, & τρώω, vulnero, quia pharetra fert tela
 vulnerifica.

46. Ἐκλαγγῶσαν, sonuerunt 3. pl. aor. 1. act. verb.
 κλάζω, clango, clamo, sono, &c. F. κλάγῳ. Poët. non-
 nunquam κεκλάγῳ. Aor. 1. ἔκλαγγα. Aor. 2. ἔκλα-
 γον. P. m. κέκληγα. Δ' ἄρ' per apostroph. pro δὲ ἄρα.
 vers. 3. ἄρα particula hinc expletivè ponitur, alibi signifi-
 cat igitur, itaque, tandem, nempe, &c. Ὅισοι, tela,
 ab οἷος, ὅς, ὁ, telum, sagitta: ab οἶω, fero, Futur. οἶσω,
 feram, quia sagitta seu telum arcu emissum celeriter fer-
 tur. Ἐπ' pro ἐπὶ super. Præpositio ἐπὶ cum genitivo
 constructa præter super varia admittit significata, à, ab,
 apud, cum, coram, de, erga, in, per, penes, prope, post, sub,
 supra,

suprà, versus. Interdum non exprimitur ἐπὶ, sed solus genitivus, ut; ἐπὶ παραγέστως ῥήν) τ' αὐτῆς. Dionys. Hal. Ejusdem sit propositi, vel idem sibi proponat institutum. Item apud eundem ἐπ' ἐμαυτῶ, meâ sponte. Adverbio etiam redditur, ut; ἐφ' ἐνὸς ἄγειν. Singulatum ducere, &c.

47. Αὐτῷ κινηθέντι, ipso moto, cùm ipse moveretur, vel cùm ipse se moveret: αὐτῷ g. s. ab αὐτός vers. 4. Κινηθέντι. g. s. à κινηθεῖς, ὁ, motus, vel, is, qui motus est, vel qui movetur. Est particip. pass. verb. κινέομαι, ἔμαι, moveor. à κινέω, ὦ, moveo, muto. Fut. κινήσω. Perfect. κεκίνηκα. Aor. 1. act. ἐκίνησα. Aor. 1. passiv. ἐκινήθην, ης, η. Quasi à κίω, eo, quia itio, seu loci mutatio est primus motus & evidentissimus. Ὁ, idem quod ἑ, ipse. vers. 9. Δέ, veró. vers. 3. Ἦε 3. s. perfect. med. verb. ἔμι, eo, vado. Cujus perfect. med. est ἔια, ας, ε. & Attic. ἦα, ἦας, ἦε, & hinc Ionicâ solutione ἦια, ας, ε, &c. Νυκτι, nocti, d. s. a. νύξ, πτός, ἡ nox: à νόσσω, pungo, exstimulo, quia nox ad dormiendum nos exstimulat. Sumitur nonnunquam pro morte, & interdum pro tempore ignorationis. Ἐοικώς, similis particip. perf. med. ἔοικα, à verb. εἶκω, similis sum, &c.

48. Ἐξέτ' pro ἔζετο, sedebat, vel sedit 3. s. imperf. ind. verb. ἔζομαι, sedeo. Futur. 1. ἔσομαι. Fut. 2. ἐδῶμαι. Fit ab act. ἔζω, sedere facio, colloco: ab ἔω, colloco. Ἐπειτ' pro ἔπειτα, deinde, deinceps. vers. 35. Ἀπάνδου νεῶν, seorsum à navibus. Illud vid. vers. 35. Νεῶν verò est g. p. Attic. pro ναῶν, à ναός. Attic. νεώς, navis. Μετὰ, postea, præpositio adverbialiter sumpta. Δ' pro δ', veró. vers. 3. Ἴον, telum, jaculum: ab ἰός, ἔ, ὁ, jaculum, telum: ab ἵημι, mitto. Sed ἴος, α, ον; solus, a, um, &c.

49. Δεινὴ, ἡ, terribilis, foem. gen. adjectiv. δεινός, ὁ, terribilis, vehemens, magnus, neutr. δεινόν, τὸ, terribile, &c. Fit à δέος, quo Homerus sæpe utitur Poëtice pro δέος, τὸ, timor. Δέ, veró. vers. 3. Κλαγγή, ἡ, ἡ, sonitus; item clangor, strepor. Propriè tribuitur voci gruum & cæterarum hujusmodi avium; item tubarum

rum & cornuum: tribuitur etiam hominibus, cum in hostes impetum facientes vocem clangori similem attolunt. Fit à κλάζω. v. 46. Γένετ' poët. sine augmento per apostroph. pro ἐχέλο, factus est, extitit. 3. f. aor. 2. med. ἐχέλω, ἐχέω, ἐχέλο, &c. à verb. γίνομαι, fio, sum. F. γήσσομαι. Perfect. passiv. γεγλήμαι. Aor. 1. passiv. ἐγλήθην. P. m. γέγονα à γείνομαι, gignor, nascor, fio, sum. Ἀργυρέοιο Ion. pro ἄργυρεα, & contractè ἄργυρεῖ. g. f. ab ἄργυρεῖ, & contract. ἄργυρεῖς, ὁ, argenteus, fœm. ἄργυρεα, ἡ, ἡ, argentea, neut. ἄργυρεον, ὃν, τὸ, argenteum: ab ἄργυρος, ὁ, argentum, quod fit ab ἄργος, ὃ, ὁ, albus. Βιοῖο Ion. pro βιῖ, arcus g. f. ἄ βιός, ὁ, arcus, nervus: à βία, ἡ, vis. βίῃ paroxyton. significat vita.

50. Οὐρέας, mulos, acc. plur. Ionic. pro ὄρεας, (ubi in penultima syllab. Ion. η pro ε ponitur) ab ὄρευς, Ion. & poët. pro ὄρευς, ὁ, ubi in priori syllabâ post vocal. ο brevem υ ad diphthongum efficiendam producend. syllab. gratiâ additur. Fit ab ὄρεῖ, εῖ, τὸ, mons, quod hoc animal ad opera montana sit præ cæteris idoneum & aptum. Μέν, quidem. v. 18. Πρῶτον, primum. v. 6. Ἐπώχετ', invasit, 3. f. aor. 2. med. verb. ἐποίχομαι, eo adversum, invado, feror, &c. ab ἐπὶ & οἶχομαι, eo, abeo. Hinc. ἐποίχεαλ τὰς ὄρεας. Invadere mulos. Καὶ & Κύνες, canes, acc. pl. à κύων. v. 4. Ἀργεῖς, veloces, celeres, acc. pl. ab ἄργος, ὃ, ὁ, velox, & per antiphrasin quasi ἄεργος, tardus, otiosus; item albus: ab ἄργος, tardus, fit ἄργία, ἡ, otium: ab α priv. & ἔργον, τὸ, opus.

51. Αὐτὰρ, sed, dein, deinceps, cæterum, sed verò, ut hic. Fit quasi ab αὐτε ἄρ. Ἐπειτ' pro ἔπειτα, deinde. v. 35. Αὐτοῖσι Ion. pro αὐτοῖς ipsis, d. pl. ab αὐτός, ipse. v. 4. Βέλῃ, telum, acc. f. à nominativ. simili, βέλῃ, εος, τὸ, telum. v. 42. Ἐχέποχες, amarum, acc. f. n. g. ab ἔχέποχης, ὁ καὶ ἡ, amarus, a. mortifer, a. exitialis: neut. ἐχέποχες, τὸ, amarum, &c. ab ἔχω, habeo, & πόχῃ, ἡ, amaritudo. Ἀφίεις, immittens, particip. verb. ἀφίημι. v. 25.

52. Βάλλ' per apostroph. pro βάλλε, Ion. & poët. sine augment. pro ἔβαλλε, feriebat 3. s. imperf. ind. verb. **Βάλλω**, jacio, ferio. v. 14. **Ἄϊε'**, perpetuò, semper: ex **αἶε'** addito per epenthesein ι: dicitur etiam **αἶεν** ante vocalem: ab α intensivo & ἔω, sum: hinc αἰδιῶ, s, i, η, sempiternus, perpetuus. Δέ, verò. vers. 3. **Πυροί**, rogi, n. p. à **πυρρῶ**, ἄς, η, rogi: à **πῦρ**, τὸ, ignis. Dicitur quasi à **πρῶ**ω inusit. **πρo**, vel **πρῆθω**, incendo. **Νεκύων**, mortuorum, g. p. à **νέκυς**, υῶ, ο, mortuus, defunctus: **νέκυες** autem significat tam defunctorum manes, quàm cadavera. Fit quasi à **νέ** particula in compositis negante, & **κίω**, vado, eo: vel quasi **νεκρὸς**, ο, mortuus à **νέ** privat. & **κῆρ**, ρῆς, τὸ, cor, ut sit is, in quo cor sit extinctum, & vitæ flammulâ privatum. **Καίοντο** Ion. & poët. sine augm. pro **ἐκαίοντο**, ardebant, 3. pl. imp. pass. verb. **καίω**, uro. v. 40. **Θαμναιῖ**, frequentes n. plur. fœmin. adjectiv. **θαμνίδες**, ο, frequens: fœm. **θαμνιδῶ**, η, frequens: neutr. **θαμνιδὸν**, τὸ, frequens: à **θαμά** a verb. crebrò, frequenter, factum, ex **ἄμα** pleonasm. liter. 9.

53. **Ἐννῆμαρ**, per novem dies. Adverb. ab **ἐννέα**, novem & **ἡμαρ**, τὸ, dies. Quasi ab **ἄω**, splendo; dies enim est tempus à solis splendore: vel ab **ἡμῶ**, quo tempore; dies enim est maximè notabilis quædam temporis portio, **Μέν**, quidem. v. 18. **Ἀνά σκεπτόν**, per exercitum. v. 10. **Ὠχεῖο κῆλα**, ferebantur missilia, tela. Est Atticisms. Attice enim neutra pluralia gaudent verbo singulari. **ὦχεῖο** est 3. s. imperf. pass. verb. **ὄιχομαι** v. 31. **Κῆλα** n. p. à **κῆλον**, s, τὸ, telum ligneum, à **κᾶλον**, τὸ, lignum. Sic dicitur, quia **καίει** ὅλον, totum igni immittitur: fit ergo à **καίω**, uro. **Θεοῖο** Ion. pro **θεῷ**, dei scil. Apollinis. v. 8.

54. **Τῇ δεκάτῃ** scil. **ἡμέρᾳ**, decimâ scil. die. d. s. fœm. adjectiv. **δέκατῶ**, decimus: fœm. **δεκάτῃ**, η, decima, neutr. **δέκατον**, τὸ, decimum: à **δέκα**, decem, quod fit à **δέχομαι**, accipio, capio; quia denarius capit omnes numeros. Δ' pro ζ, verò. v. 3. **Ἀγορεύετε**, ad concionem, ad forum. Adverb. ex accusativ. Ionico **ἀγορεύω**, & conjunct. enclitica δέ, quæ hîc idem significat, quod

quod εἰς. v. 3. Ἀγορῶν vel ἀγορᾶν autem fit ab ἀγορά, ἡ, forum, concio, cœtus, concilium. Fit ab ἀγείρω, congrego. Fut. ἀγερῶ. P. m. ἤγορα hinc ἀγορὰ, & Ion. ἀγορῇ, ἡ. Καλέσατο Poët. geminat. σ. pro Ionico fine augm. καλέσατο pro ἐκαλέσατο 3. s. aor. i. act. verb. καλέω, voco, accerso, nomino, imploro, &c. Fut. καλέσω. Aor. i. act. ἐκάλεσα. Λαὸν, populum, acc. s. à λαός, ὁ, populus. v. 10. Ἀχιλλεύς, Achilles. v. 1.

55. Τῷ idem quod τῷ, huic, d. s. artic. præpositiv. pro ἔτῳ positi. v. 9. Γὰρ, enim. Ibid. Ἐπὶ, in. Præpositio ἐπὶ cum dativo, ut hîc constructa varia passim significat, ut, *ad, adversus, contra, ex, in, ob, ultra, penes, post, præter, prope, propter, sub, super, supra*. Ex-primitur etiam solo ablativo & adverbio, &c. Φρεσὶ, animo, d. pl. à φρεν, ενός, ἡ, mens, animus, intelligentia, item præcordia. Hinc φρονέω, sapio, intelligo. Θῆκε Ion. pro ἔθηκε, posuit. v. 2. Θεὰ, dea, v. 1. Λευκώλενος, albis ulnis, vel albas ulnas habens, & per synecdoch. formosa: à λευκός, ὁ, albus, & ὠλένη, ἡ, brachium: ab ὠλλός, curvatura brachii. Ἥρη, ἡ, Juno. Fit, ut quidam volunt per metathesin ab αἷρ, aër: vel ἐρώω, amo, quia est amabilis, utpote ad respirationem nobis necessaria & utilis.

56. Κήδετο Ion. ἐκήδετο, sollicita erat, 3. s. imperf. verb. κηδομαι, curo, curam gero, sollicitus sum; item mœrore afficior & exequias curo: à κῆδος, εος, τὸ, cura, sollicitudo: à κῆρ, cor, & ἔδω, edo, quia cura cor edit. Γὰρ, enim. v. 9. Δαναῶν, Græcorum, vel de Græcis. g. p. à Δαναός. v. 42. Ὅτι, quoniam, quandoquidem, quia, quòd, quamobrem, propterea. Nota. Cum superlativo tam nominis, quam adverbii apud Græcos idem valet, quod apud Latinos quàm, ut; ὅτι βέλτιστα, quàm optimé: ὅτι πλεῖστοι, quàm plurimi. Eodem sensu etiam cum substantivis quibusdam jungitur, ut; ὅτι τάχος, quàm celerrimé. Sæpe idem abundat, propterea frequenter in translatione latinâ omittitur. Ἦα est particula expletiva & ornatui inserviens. v. 8. Θνήσκοντες, morientes, acc. pl. à θνήσκων, τος, ὁ, moriens, vel is, qui moritur, particip. præf. verb. θνήσκω, morior. Fut.

θανῆμαι. Aor. 2. ἔθανον. Perfect. τέθνηκα & Ion. τέθναα, à θνάω inusitato: hoc autem à θείω vel. poët. θένω, cædo: vel quasi à θέω ἄνω, sursum tendo, videlicet ad deum, qui animam infuderat.

Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐλθόντο·
 Τοῖσι δ' ἀνισάμεν μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντες εἶω
 Ἀψ' ἀπονοσῆσθαι εἶκεν θάνατόν γε φύγοιμεν. 60
 Εἰ δὴ οἱ μὲν πόλεμος τε δαμάῃ καὶ λοιμὸς Ἀχαιῆς.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ τίνα μαντίν ἐρέομεν, ἢ ἱερῆα,
 Ἥ καὶ ὀνειροπόλον (καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐν Διὸς ἐστίν)
 Ὅς κ' εἴποι, ὅτι πῶσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 "Εἰ τ' ἄρ' ὄγ' Ὀχολῆς ἐπιμέμφει", εἰδ' ἐκατόμβης· 65
 Αἶκεν πᾶς ἀνθρώπων κνίσσης αἰγῶν τε τελέων.
 Βέλε' ἀντίστας ἡμῖν δ' ἀπὸ λοιγὸν ἀμύναι.

Illi verò postquam congregati & simul frequentes fuerunt,
 Inter illos igitur surgens verba fecit pedibus celer Achilles.
 O Agamemnon, nunc nos denuo errantes puto
 Retro redituros, si modò mortem evitare possimus:
 Quoniam jam simul bellum absomit & pestis Græcos.
 Quare age jam aliquem vatem consulamus, aut sacer-
 dotem,
 Aut etiam somniorum interpretem (etenim & somnium
 ex Jove est)
 Qui indicet, quamobrem adeò iratus sit Phœbus Apollo:
 Sive ille (ob) votum conqueritur, sive (ob) hecatomben,
 Si fortè agnorum nidorem caprarumque lectarum
 Vult adeptus à nobis pestem propulsare.

57. Οἱ, illi, n. p. artic. præpositivi pro αὐτοῖς positus.
 v. 9. Δ' pro ὃ, verò. v. 3. Ἐπεὶ, postquam. Nota.
 Conjunct. ἐπεὶ varia (præter, postquam) admittit signifi-
 cata, quoniam, quandoquidem, nam, quum, deinde,
 quanquam, etsi, alioquin, &c. Fit ex ἐπὶ & εἰ. Ἐπεὶ
 cum adverbis ἐνθάδε, τάχιστα & aliis similibus redditur
 Latine cum primùm, ubi primùm, vel simulatque. Odi.
 Conjunctio varia passim significat, ut; igitur, ergo:
 item

item *certè, sanè, quidem, utique, tandem, &c.* Sæpe abundat expletique orationem præsertim apud Poëtas, ut hîc. "Ἦγεσθαι Bœot. & Æol. pro ἠγέσθησαν, congregati sunt, convenerunt, 3. p. aor. i. pass. mod. ind. verb. ἀγείρω, congrego. v. 44. Ὀμηγερέες, frequentes, nom. pluralis incontract. ab ὀμηγερέης, ὁ καὶ ἡ, unà, vel simul frequens, simul congregatus: ab ὁμᾶ, simul, unà, & ἀγείρω. v. 54. Τ' pro τε, & v. 5. Ἐξύοντο, 3. pl. aor. 2. m. verb. γίνομαι vel γίνομαι, fio sum. v. 49.

58. Τοῖσι Ion. pro τοῖς, d. pl. articul. præpositiv. pro αὐτοῖς, positus v. 9. Δ' pro ὃ, verò v. 3. Ἀνισάμεν, exurgens vel surgens, particip. præf. verb. Ἀνίσταμαι, exurgo, surgo: ab activ. ἀνίστημι, excito, erigo, surgere facio, &c. ab ἀνὰ & ἵστημι, statuo. Μετέφη, dixit, verba fecit, 3. f. aor. 2. ind. verb. μελάφημι, interloquor, item dico, verba facio: ex μῆ & φημι, dico. Πόδας, pedes (iubauditur hîc καὶ) acc. pl. à πᾶς, ποδὸς, ὁ, pes. Acc. sing. πόδα. voc. ὦ πᾶς. Dat. plur. ποσὶ. Ὠκύς, ὁ, velox, celer. Comp. ὠκύτερος. Superl. ὠκύτατος. Nonnunquam ὠκίαν, ὠκιστ. Iliad. o. 238. hinc ὠκεανὸς, ὁ, mare, oceanus ob velocitatem undarum. Ἀχιλλεύς, Achilles. v. 1.

59. Ἀτρεΐδῃ, Atrida scil. Agamemnon. v. f. ab Ἀτρεΐδης. v. 7. Νῦν, nunc, hoc tempore, adverb. temporis. Ἄμμε Dor. & Æol. pro νῶι, νῶ, acc. dual. pron. ἐγὼ, quo Poëtæ utuntur pro acc. plurali ἡμᾶς, nos. Παλιμπλαγχθέντες, denuo errantes, ac. plur. à παλιμπλάττειν, rursus errans, aberrans, particip. aor. i. passiv. verb. παλιμπλάττομαι, rursus erro, aberro, vagis erroribus retro agor: a πάλιν, rursus, & πλάττομαι, erro, vagor, vagabundus jactor, à πλάζω, errare facio, seduco. Tempora sumit à πλάγγω. Οἶω, puto, existimo; item fero, porto, apud Poëtas tantum usitatum. Sed οἶομαι & per syncop. οἶμαι apud Oratores in usu est, puto, suspicor, conjicio. Tempora sumit ab οἰέομαι. Fut. οἰήσομαι. P. οἶμαι. Aor. i. ὥρθην.

60. Ἀψ, retrò, retrorsum, rursus, iterum, statim, adverb. ab ἀπὸ recessionem significante. Ἀπονοστήσει, redituros, infin. fut. i. act. verb. ἀπνοστήω, redeo, rever-

tor, remeo. Fut. ἀπνοσήσω. P. ἀπνενόσηκα. Aor. 1. ἀπνένοσησα ex ἀπὸ & νοσέω, redeo : quasi à νέομαι, eo : hinc νόσθ, reditus. Εἶπεν, si vel, si modò, &c. ex εἰ & κέν. Scribitur & conjunctim & separatim. Nota, κί vel κέν est particula Poëtis usitatissima, quæ apud eodem idem valet, quod ἂν potentiale apud Oratores in prosa. Nonnunquam idem significat quod δὲ, utique. Interdum expletiva est. Θάνατόν γε, mortem. Θάνατόν etiam in fine accentum à sequenti γε rejectum habens est acc. sing. à θάνατος, & ὁ, mors. à θνήσκω, morior. v. 56. Γέ est particula enclitica & adjectio syllabica nonnunquam significans *quidem, cerè, utique, quippe, saltem*. Vix legitur separatim. Φύγοιμεν, effugerimus, vel evitare possimus. 1. pl. aor. 2. optat. verb. φύγω, fugio, effugio, vito, declino. F. φύξομαι. Aor. 2. ἔφυγον, &c. Hinc. Φύγην τὴ θάνατον. Effugere vel evitare mortem.

61. Εἰ. v. 40. Hic ponitur loco ἐπεὶ, vel ὅτι, quoniam, quandoquidem. Δὲ, jam. v. 6. Ὅμῃ, simul, adverb. ab ὁμός, similis. Πόλεμός τε, bellum. τε hîc expletivè ponitur. Πόλεμος, & ὁ, bellum. Fit πολεῖν τὴ πόλεις μείν, à minuendis urbibus, quòd bellum minuat urbes evertendo eas : vel fit à πολέω, evertō ; quòd bellum omnia evertat, &c. Δαμάω, vastat, absūmit, 3. s. ind. præf. verb. δαμάω, ᾧ, domo, subigo, vasto, absūmo. idem est quòd δαμάζω. Καί, &. Λοιμός, ὃ, ὁ, pestis, contagium. Ἀχαιῆς, Achivos, ab Ἀχαιοί. v. 2.

62. Ἀλλ' pro ἀλλὰ, quare. vers. 24. Ἄγε, adverb. hortantis, age : ab imper. verb. ἄγω. Aliquando ad plures refertur pro ἄγετε. Sæpe additur particula δὲ, ut hîc, quæ jam significat. Multis sæpe locis non exprimitur. v. 6. Τίνα, aliquem acc. s. à τίς, aliquis. Αὐτίς, nunc accent. propter præced. oxyton. Μάντιν, vatem, acc. s. à μάντις, ιός, ὁ, Vates : à μαίνομαι, furo : quia vates divino furore correptus futura prædicit. Ἐρείοιμεν poët. per epenthesein ἰ addito pro ἐρέοιμεν, 1. pl. ind. præf. act. pro 1. plur. subjunct. ἐρέωμεν, consulamus, à verb. ἐρέω, dico, rogo, interrogo, consulo, ut hîc. Interdum præsens significat futurum, dicam, interrogabo,

Ἐ. Fit per dialysin ab ἐρῶ futuro verbi εἶρω, dico
Ἡ ιερῆα, aut sacerdotem. v. 27. & 23.

63. Ἡ κ, aut etiam. v. 27. & 7. Ὀνειροπόλον, som-
niorum interpretem. a. f. ab ὀνειροπόλῳ, ο, ὁ, somnio-
rum interpres, per somnia vaticinans: ab ὄνειρῳ, som-
nus, quod ab ὄναρ, somnium, & πολέω, versor. Καὶ
γ, etenim. v. 7. 9. Τ' ὄναρ pro τὸ ὄναρ, somnium, in-
declinabile. Dicitur quasi ὄνῳ ἄρσις. Somnia ut plu-
rimum vana sunt, in quibus res apparent, nec sunt. Ἐκ
δῖος, à Jove. v. 6. 5. Ἔστιν, est, 3. f. verb. εἰμί, sum.

94. Ὅς, qui, artic. postpositiv. relativé sumptus, v. 2.
Κ' pro κέ particula poëtica potentialis pro ἀν usurpata.
v. 60. Εἴποι, dicat, indicet. 3. f. aor. 2. optativ. verb.
ἔπω, dico. Aor. 1. εἶπα. Aor. 2. εἶπον, &c. Ὅτι, quam-
obrem. v. 56. Τόσον poët. geminato σ pro τόσον, ad-
jectiv. neutr. adverbialiter sumptum: à τόσῳ & poëti-
cè geminato σ τόσῳ, ὁ, tantus, cui respondet ὅσῳ,
quantus. Ἐχάταλῳ, iratus est, 3. f. aor. 1. med. verb.
χάομαι. v. 44. Φοῖβῳ Ἀπόλλων, Phœbus Apollo. v.
43. & 14.

65. Ἐἴτ' pro εἴτε, sive, utrum, an: ex εἰ & τε. vers.
40. 5. Ἀρ' pro ἄρα particula, quæ hîc expletivè po-
nitur; alibi tamen sæpe varia significat. v. 46. Ὅγ'
pro ὅγε ille: ex ὁ articul. præpositiv. & γέ particula ad-
jectionis, & expletiva. v. 60. 9. Εὐχαλῆς, subaudi
ἐνεκα, voti causâ, vel ob votum, g. f. ab εὐχαλή, ἡ, vo-
tum, precatio: ab εὐχομαι, precor, voveo, &c. Ἐπι-
μέμφει, conqueritur, 3. f. ind. præf. verb. ἐπιμέμφομαι,
incuso, accuso, reprehendo, item conqueror, &c. ex ἐπὶ
& μέμφομαι, idem. Dicitur quasi μῶμον φάω, repre-
hensionem dico. Hinc, ἐπιμέμφεται τινί. Conqueri
ob, vel propter aliquid. Ἐἰθ' pro εἴτε, sive, ubi τ'
per apostroph. propter sequent. vocal. aspiratam in θ
mutatur. Ἐκατόμβης subauditur ἐνεκα, ob Hecatomben.
g. f. ab ἐκατόμβη, ἡ, Hecatombe seu sacrificium cen-
tum boum: ex ἑκατον, centum, & βῆς, ὁ κ' ἡ, bos. Fi-
nitus numerus pro infinito. Alii intelligunt sacrifi-
cium ex ἑκατον βάσεων, id est ποδάων, in quo im-
molarentur animalia quadrupeda 25, quorum pedes

numero sunt 100. Ab aliis verò dicitur sacrificium solenne constans centum bobus, id est, centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat.

66. ἄικεν Dor. pro εἴκεν, si, ubi Dor. α pro ε in priori syllab. ponitur. Fit ex εἶ & κέν. 60. Πως particul. enclit. sine accentu suo circumflexo propter præcedent. penacutam vocem. Nota. πῶς est interrogativum, quomodo? quî? quâ ratione? quo pacto? vel extra interrogationem seu indefinitum, tuncque est encliticum significans quodammodo, aliquo modo, &c. Hoc cum particulis εἶ, εἴκε vel Dor. αἴκε vel αἴκεν, μὴ significat forte, ut, εἶ πως, εἴκε vel αἴκε πως, si forte: μὴ πως, ne forte. Ἄρνων, agnorum, g. f. ab ἄρς, ὁ, ἡ, agnus. G. ἄρνός. vel ab ἄρην, ἄρέν, & per syncop. ἄρνός. Quod fit ab ἄρῃ, ἄς, ἡ, votum, quod agni sacrificabantur in votis faciendis. Κνίσσης. g. f. à κνίσση, ἡ, nidor, uftura carnum; item pinguedo, vel adeps, item fumus ex sacrificio: à κνίζω, titillo, quod nares hic vapor titillatione quâdam afficiat. Αἰγῶν, caprarum, g. p. ab αἶξ. v. 41. Τε, que. v. 5. Τελείων, lectarum, g. p. scem. adjectiv. τέλει, ὁ, idem, quod τέλει, ὁ, perfectus, adultus, lectus, à τέλ, finis.

67. Βύλει, vult 3. f. verb. βύλομαι, volo. F. Βυλήσομαι à βυ partic. augendi, & λάω, video, fruor. Ἀντιάσας, adeptus, particip. aor. i. act. verb. Ἀντιάω, occorro, obsto, oro, precor, item nanciscor, adipiscor ut hîc. v. 31. Ἡμῖν, nobis, vel à nobis. d. pl. ab ἐγώ. Ἀπό præpositio per tmefin hîc se jungitur ab ἀμύναι, ut sit ἀπαμύναι, propulsare, vel repellere infin. aor. i. act. verb. ἀπαμύνω, propulso, propello, repello, depello, arceo, defendo, auxilium fero. Idem significat ἀμύνω simplex, quod dicitur quasi ab α augente, & μύνη, ἡ, prætextus. Λοιγὸν, pestem, acc. f. à λοιγός, ὁ, pestis, lues pestifera, exitium.

Ἦτοι ὅγ' ὡς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλλας Θεοδοίδης, οἰανοπόλων ὅχ' ἄριστος,
Ὃς ἤδη τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸς τ' ἐόντα.
καὶ νήεσσι ἠγήσατο Ἀχαιῶν Ἴλιον ἔισα,

Ἦν δ' ἄν' ἀντιφώνησεν, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων

ὅς σφιν εὐφρογνέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.

Ὡς Ἀχιλλεύς, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι

Μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκατήδεεταο ἀνακλῆ.

75

Τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω σὺ δ' οὐκ ἔστιν, καὶ μοι ὁμοῖον

Ἦν δ' αὖ μοι πρὸς φρονέων ἐπέσιν καὶ χερσὶν ἀρῆξεν,

Ἦν γὰρ οἶομαι ἀνδρῶν χολωσέμεν ὅς μέγα πάντων

Ἀργείων κρατῆται, καὶ οἱ πείθον Ἀχαιοί.

Κρείσσων γὰρ βασιλεύς, ὅτε χάσσει ἀνδρῶν χερσὶ

80

Εἵπερ γὰρ τε χόλον γε, καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,

Ἀλλὰ γε καὶ μετόπισθεν ἔχῃ κότον ὄφρα τελέσῃ

Ἐν στήθεσιν ἐοῖσι. (Ὡς δ' ἐφράσατο, εἰ με σωσέας.

Ille quidem sic fatus refedit. inter illos verò surrexit

Calchas Thestorides augurum longè præstantissimus,

Qui noverat & præsentia, & futura, & præterita,

Et navibus dux fuerat Græcorum ad Ilium, [pollo:

Suam ob artem vaticinandi, quam ei præbuit Phæbus A-

Qui ipsis benè cogitans concionem habuit, & inter (eos)

O Achilles, jubes me, Jovi chare, eloqui [dixit,

Indignationem Apollinis, eminus ferientis regis.

Iraque ego dicam: tu verò paciscere (mecum) & mihi

jura,

Te mihi propenso animo, & verbis, & manibus opem

laturum.

Profectò n. puto virum ægè laturum, qui magnum in

omnes

Argivos habet imperium, & ei obediunt Græci.

Potentior n. rex est, quum irascitur viro inferiori,

Nam etsi iram eo ipso die concoxerit,

In posterum tamen iram retinet, ut ad finem perducatur,

In pectore suo. tu igitur vide an me servaturus sis.

68. Ἦτοι, quidem. Idem est hîc quod μή. Alibi sæpe varia significat, ut; certè, sanè, profectò, videlicet, scilicet, aut, sive, &c. Fit ex ἤ. v. 27. & τοι particula enclitica & expletiva, ut hic, quæ adverbis & conjunctivis annectitur sæpe ornatùs tantum causâ: interdum exprimitur quidem. Ὅγ' pro ὅγε. ὁ art. præposit. pro

pro ἔτῳ positus significat ille. v. 65. γ' vel γε hīc expletivè ponitur. Ὡς idem quod ἔτως, sic, hoc modo, hunc in modum, &c. Εἰπὼν, fatus, dicens, vel postquam vel quū dixisset, particip. aor. 2. verb. ἔπω, dico, &c. Κατ' ἄρ' ἐξέτο. ἄρ' pro ἄρα expletivè hīc ponitur. κατ' pro καὶ per tmesin hīc ab ἐξέτο sejungitur, ut sit κατέζετο, sedit, resedit, 3. f. imperf. ind. verb. κατέζομαι, sedeo, resideo. v. 48. Τοῖσι inter illos. v. 58. Ἀνέστη, surrexit. 3. f. aor. 2. verb. ἀνίστημι. v. 58.

69. Κάλχας, αἰγῶ, ὁ, Calchas. Augur Græcus, qui cum Græcis ad expeditionem Trojæ profectus est: & quoniam divinandi arte plurimū præstabat, ejus consilio multa gesta sunt. Fit à καλχαίνω, altā mente cogito. Θεστορίδης, υ, ὁ, Thestorides seu Thestoris filius, à Θέστωρ, ορῶ, ὁ, Thestor Ænopsis filius. Οἰωνοπόλος, αἰ, ὁ, vates per cantum avium, augur. ab οἰωνός, ὤ, ὁ, avis. v. 5. & πολέω, verfor. Ὅχ' pro ὅχα, longè, præ cæteris, valde. Ponitur cum Superlativ. augendæ significationis causā. Fit ab ἔχω, habeo. Usitatus est ἔξοχον & ἔξοχα. quasi ab ἐξέχω, emineo. Ἀριστῶ, præstantissimus, optimus, superl. grad. adjectiv. ἀγαθός, bonus, præstans, ab Ἄρης, ὁ, Mars unde ἄριστος propriè significat eum, qui se optimè gerit in bello; sic κακός, qui est ignavus in bello.

70. Ὡς, qui, artic. postpositiv. relativè sumptus. v. 2. Ἦδη Atticè contract. ex ἦδε Ionic. pro ἦδδ', noverat, 3. f. plusq. perf. act. verb. εἶδω, vel εἰδέω, scio. Fut. εἶδῃσιν. P. εἶδηκα, ας, ε. & per syncop. εἶδα, ας, ε. Plusq. perf. εἶδῃσιν, εις ει. Ion ἦδεα, ας, ε. & hinc Attic. ἦδον, noveram, & noverat, prim. & tert. sing. plusq. perfecti ubi in prim. person. Ionicum εα, in tertia verò εε Atticè contrahitur in η. Perf. med. ὀίδα, ας, ε. Τά τ' εἶόντα, subaud. παράγματο. τὰ est artic. præposit. acc. p. n. g. ad rem certam declarandam additus. Τ' pro τὸ, v. 5. Ἐόντα, acc. pl. n. g. particip. præsent. tempor. ὦν, Ion. & Poët. ἔων, ab εἶμι, sum. Τά τ' ἐσόμενα & futura. Poët. pro ἐσόμενα geminato σ. acc. pl. n. g. particip. fut. ἐσόμενα & Poët. ἐσόμενα ab εἶμι, sum. Πρὸ τ' ἐόντα, & ante existentia, pro præterita. Πρὸ

est præpositio significans *ante* ratione loci & temporis.
T' pro τε, &c. v. 5.

71. Καί, &c. v. 7. Νήεσσ' pro νηεσσί, navibus, d. p.
Poët. & Ion. à ναῦς, ἡ, navis v. 12. Ἠγήσατ' pro ἡγή-
σατο, dux viæ erat, præerat. 3. f. aor. 1. med. ἡγέομαι,
ἔμαι, præsum, duco, dux sum viæ, pluris facio, arbitror,
puto. F. ἡγήσομαι. Perf. ἡγήμαι. Hinc. Ἠγεῖαθ' ναυ-
οἱ. Ducem viæ esse navibus: ducere naves: præesse
navibus. Fit ab ἄγω, duco, &c. Ἀχαιῶν, Achivorum,
Græcorum, ab Ἀχαιός. v. 2. Ἴλιον, Ilium, Trojam
acc. f. ab Ἴλιον, ἡ, τὸ, Ilium, Troja: ab Ἰλῶ, ὁ, Ilus
Trois Regis filius. Ἔισω idem est quod εἰς, ad, ex quo
idem fit, ω in fine addito. Censetur esse poëticum, ve-
rùm etiam sæpe apud Oratores reperitur, apud quos
cum genitivo construitur.

72. Ἦν, suam, acc. f. scēm. pronom. possessiv. ὅς, su-
us, scēm. ἡ, sua, neutr. ὅν, suum. Poëticè dicitur εὖς,
εἶς, εἶν. Διὰ, ob vel propter hîc significat, alibi ta-
men cum accusativo hæc ut plurimum denotat, per, à
ex, &c. Μαντοσύλῳ acc. f. à μαντοσύνη, ης, ἡ, vatici-
nium, ars vaticinandi, à μάντις. v. 62. Τὴν pro ἡν,
quam, acc. f. artic. præposit. relativè positi. Οἱ, ei, ipsi,
d. f. pronom. ἔ, sui. Accentum amisit propter præce-
dent. acutitonam. Πόρε Ion. & poët. pro ἔπορε, dedit,
præbuit, 3. f. a. 2. ind. verb. πόρω, do, præbeo, suppe-
dito. Hinc. Πόρειν τινὲ μαντοσύλῳ. Dare, vel præbere
alicui artem vaticinandi. Fit à πείρω, transeo, pertranseo,
transadigo, &c. Φοῖβῳ Ἀπόλλων, Phœbus Apollo. vers.
43. & 14.

73. Ὅς, qui. v. 2. Σφιν d. dual. poëtic. pro αὐτοῖς,
ipsis. Fit ab εἰ pronom. Εὐφρογνέων, bene volens, particip.
præf. verb. εὐφρογνέω, sapio, intelligo, prudens sum; item
bene volo, bene cogito: ab εὖ, bene, & φρογνέω, intelli-
go, cogito, sapio, statuo, desidero, curo: à φρὴν, εὖος,
ἡ, animus, mens. Ἀγορήσαθ' Ion. pro ἡγορήσαθ', concio-
natus est, 3. f. aor. 1. m. verb. ἀγοράζομαι, concionor, con-
cionem habeo. Fut. ἀγορήσομαι ab ἀγορά, ἡ, forum,
concio. Καί, &c. v. 7. Μετέειπεν, dixit, locutus est,
Poët. pro μέτεειπεν, 3. f. aor 1. vel 2. verb. ἔπω. v. 64.

74. ὦ,

74. ὦ, adverb. vocand. Ἀχιλεὺς Poët. pro Ἀχιλλεύς v. s. ab Ἀχιλλεύς. v. i. Κέλεαί με, jubes me. κέλεαι Ion. pro κέλη, ubi Ion. loco η ponitur εαι. Iones enim formant secund. perf. præf. indic. in verbis passiv. & mediis in η desinentem à tertiâ personâ τ sublato. Est autem 2. s. præf. ind. verb. κέλομαι, idem quod act. κέλω, jubeo, hortor. Fut. κελήσομαι. q. à καλέομαι, seu καλέω, ὦ, voco. Με per aphæresin pro ἐμὲ acc. s. ab ἐγώ. Διί, Jovi, d. s. à Ζεύς. v. 5. Φίλε, chare, dilecte. v. s. adjectiv. φίλος. v. 20. Μυθήσασθ, eloqui, inf. aor. i. m. verb. μυθέω, loquor, eloquor, narro: à μῦθος.

75. Μῆνιν Ἀπόλλωνος, iram Apollinis, v. i. 14. Ἐκατηβέλεας Æolic. pro ἐκατηβέλεται, g. s. ab ἐκατηβέλεται, ὁ, longè jaculans, eminus feriens: ab ἐκὰς, procul, longè & βολή, jactus, à βάλλω, jacio. Sic dictus est sol, qui & ἐκάεργος Il. α. 147. appellatur, quod radii & calor ejus longè operentur terræ ipsius viscera subeuntes ad metallorum productionem. Deducitur etiam ab ἐκατον, & βέλω, quòd Phæbus Pythonem centum telis transfixerit. Ἀνακτορ, regis, ab ἀναξ. vers. 7.

76. Τοι γάρ, idem quod τοιγαρῶν, vel γάρ, itaque, igitur. v. 68. 9. Ἐγών Dor. pro ἐγώ, ego. Ἐρέω, dicam. v. 62. Σὺ γάρ, tu verò. v. 18. Σώθεο, Ion. pro Σώθεσο, paciscere. 2. perf. sing. imperativ. med. verb. Σωτίθης, compono, paciscor, &c. ex Σώ & τίθης, pono, &c. Καί μοι, & mihi v. 7. 20. Ὅμοσον, Poët. pro ὁμοσον, jura, 2. imp. act. verb. ὁμνύω, vel ὁμνυμι, juro. Fut. ὁμόσω. P. ὁμοκα. Attic. ὁμώμοκα. Aor. i. ὁμοκα. Hinc, Aor. i. imper. ὁμοσον, & Poët. geminat. σ. ὁμοσον, &c.

77. Ἢ μὲν, omnino, equidem, certè. Nota. Ἢ circumflexum est particula affirmandi, sanè, revera, certè, profectò, omnino: aliquando interrogat, utrum? an? anne? Μὲν ei jungitur hîc ornatûs tantum causâ, nihilque mutat ejus significationem. At ἢ μὲν est conjunctio copulativa Poëtis usitatissima significans et, cui respondet ἢ δέ. μοι, mihi. v. 20. Πέφραγαν, ὁ, ἢ, benevolus, promptus; item adverbialiter, benevole, promptè, propenso animo; ut hîc à πέφραγ & φρέω, εἶδος, ἢ, mens ani-

mus. v. 55. Ἐπεσιν, verbis, dat. pluralis modum significans ab ἔπος, εος, τὸ, verbum, mandatum: ab ἔπω. v. 64. Καί, &c. v. 7. Χερσίν, manibus, d. pl. à χέρ. v. 14. Ἀρήξεν, opem laturum esse. Fut. 1. act. infin. verb. ἀρήγα, juvo, auxilior, opem fero propriè in bello; nam ab Ἀρης, ut quidam volunt, deducitur. Secundum alios fit ab ἄρω, apto. Hinc. Ἀρήγεν τινί. Opem ferre, auxiliari alicui: tueri aliquem.

78. Ἡ revera, perfectio. Vid. vers. præced. Γὰρ, enim. v. 9. Ὀίομαι per diæresin pro οἶομαι v. 59. Ἄνδρα, virum, acc. s. ab ἀνής. v. 7. Χολωσέμεν Ion. pro χολώσθην, ægrè laturum esse, fut. 1. act. infin. verb. χολώω, ὦ. v. 9. Ὅς, qui. v. 2. Μέγα, valde, idem quod μεγάλας adverbium. Adjectiva n. neutra & singularia & pluralia Atticè usurpantur pro adverbis. Est à μέγα neutr. genus adjectiv. μέγας, magnus, amplus, &c. foem. μεγάλη, magna, ampla. Fit à μή & γῆ, ut qui non sit amplius πρὸς γῆ, sed ὑπερανάσας τῇ γῆν, qui non est humilis, ut Martinus inquit. Πάντων, g. pl. à πᾶς. 5.

79. Ἀργείων g. p. ab Ἀργεῖον, ὁ, Argivus, Græcus: ab Ἀργον, εος, τὸ, Argos. 30. Κρατεῖν, 3. s. ind. præf. incontracta verbi κρατέω, teneo, apprehendo, vinco, occupo, domo, impero, imperium agito, dominor. Fut. κρατήσω. P. κεκράτηκα. Aor. 1. ἐκράτησα à κράτος, εος, τὸ, robur. Hinc. κρατεῖν τινος. Imperare alicui: imperium habere in aliquem, &c. Καί οἱ, atque ei. 7. 72. Πείθοι, 3. p. ind. præf. verb. πείθομαι. 37. Ἀχαιοί, Achivi, ab Ἀχαιός. 2.

80. Κρείσσαν, ονος, ὁ κῆ ἡ, potentior. Compar. adjectiv. ἀγαθός, ὁ, ὁ, bonus, quem mutuatus est à κράτος, εος, τὸ, robur vers. præced. Γὰρ, enim. 9. Βασιλεύς, rex. Ibid. Ὅτε, quum, quando, adverb. tempor. Hinc fit πότε, ποτέ, τότε. Χώσει pro χώεῃ futurum pro præsentī ind. verb. χώομαι. 44. Ἄνδρα, viro, d. s. ab ἀνής. 7. Χείρῃ, inferiori, d. s. pro χερσίονι, à χερσίων, ονος, ὁ, ἡ, inferior, deterior, pejor. Compar. pro χείραν, pejor, &c. à κακός, malus. Poëticum est, & in quibusdam casibus ον tollit, & ε in η vertit, ut hîc. Sic in accusativ. sing χέρηα pro χερσίονα est, ubi ον sublato fit χέρηα, &

& ε mutato in η χέρηα. Dicitur à χεῖρ, ἡ, manus, quod fit quasi χεῖρ χεῖρα ἡττον, manibus inferior: vel secundum alios Ἀλλ' ἤ χεῖρῶν πορίζων τὸ ζῆν, quod manibus victum quærat.

81. Ἐπερ, si, quamvis: ex εἰ & πέρ particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annexi solet, & plerumque significat, quamvis, quanquam, tamen. Interdum respondet latinæ particulæ *cumque*. Sæpe etiam vacat. Γὰρ, enim. Τε particul. expletiv. 5. Χόλον iram, acc. s. à χόλῳ, ὃ, ἰρᾶ, odium, indignatio, idem est quod χολή. Γε est syllab. adjectiv. 60. Καί, &. Αὐτῆμαρ, eodem die. Adverb. ab αὐτός ipse cujus neutrum est αὐτό, & ἡμαρ, τος, τὸ, dies. Καλαπέψῃ concoxerit. 3. s. aor. i. act. mod. subjunct. verb. καλαπέπτω, concoquo propriè, sed hîc metaphoricè dicitur: ex χεῖρ & πίπτω. Attic. πέττω. Æol. πείσω, coquo, q. πυρὶ ἐψω igne coquo.

82. Ἀλλά γε, verum, tamen. 60. 24. Καί, &. Μετόπισθεν, postea, in posterum, item alibi; post, à τὸ γο, ὀπίσθιν: ex ὀπίσθιν & ὀπίσω, post, retroisum, retró: ἀέπομαι, sequor, mutato ε in ο, & spiritu aspero in lenem. Ἐχει, habet, retinet, fovet, ab ἔχω. 14. Κότον, iram, à κότῳ, ὃ, ἰρᾶ, vel odium inveteratum: à κείμαι, jaceo, quod fit quasi χόλῳ ἀπιδεστος, ira recondita: ἀκότος fit κοτέω, irascor. Fut. έσω. Ὅφρα, ut, donec cui respondet τόφρα, tam diu. Τελέωσῃ Poët. pro τελέωσθαι perficiat, ad finem perducatur, 3. s. aor. i. act. mod. subjunct. verb. τελέω. 5.

83. Ἐν, in. 14. Στήθεσιν Poët. geminat. σ pro στήθεσι, pectoribus, d. p. à στήθος, εος, τὸ, pectus. q. à στήναι stare, quia pectus, stat quasi immotum, nec inflectitur ut aliæ corporis partes. Ἐοῖσι Ion. pro εἰσ, suis, d. p. n. g. pron. possessiv. εὖς, suos. 72. Σὺ δέ, tu igitur. 3. Φράσαι, vide, aor. i. m. imperat. verb. φράζω, video, perspicio, intelligo, ab act. φράζω, dico, dissero, eloquor, expono, ostendo. Fut. φράσω. P. πέφρακα. Εἰ με, an me. 40. 32. Σαώσεις, servabis seu servaturus es. 2. s. Fut. i. act. ind. verb. σώζω, salvum reddo, servo. Poët. pro σώζω, idem. Them. σώος, ὃ, ἰρᾶ, salvus.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενός περ σέφει πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 Θερσέστας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον, ὅ, τι οἶδ' αἶ 85
 Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὥτε σὺ Κάλχαν
 Εὐχόμενός Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 Οὐτὶς ἐμεῦ ζῶντος, καὶ ἐπὶ χθονὶ δευρομήροιο,
 Σοὶ κοίλης ὤψε' νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίησ' 90
 Συμπάντων Δαναῶν· ἔδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἴπης,
 Ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὖχεσθαι εἶναι.
 Καὶ τότε δὴ θάρσθησε, καὶ ἦν δα μάντις ἀμύμων·
 Οὐτ' ἄρ' ὅγ' οὐχολῆς ἐπιμέμφεσθαι ἔδ' ἐκατόμβης·
 Ἄλλ' ἐνέκ' Ἀρητῆρος, ὃν ἡτίμησ' Ἀγαμέμνων,
 Οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτηρα, καὶ ἔκ ἀπεδέξατ' ἀποινα. 95
 Τένεκ' ἄρ' ἄλλγε' ἔδωκεν ἐκησόλος, ἡδ' ἔτι δώσθαι.
 Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφείξθαι
 Πρὶν γ' ἀπὸ πατρὸς φίλῳ δόμῳ εἰλικώπιδά κ' ἐξῆλθαι
 Ἀπειάτῳ, ἀνάποιον, ἄγειν δ' ἰερῷ ἐκατόμβῳ
 Ἔς Χρυσῶν· τότε κέν μιν ἱλασόμενοι πεπείδοιμεν. 100

Illum v. respondens allocutus est pedibus celer Achilles.
 Confusus valde dic vaticinium, quodcunque novisti.
 Nam per Apollinem Jovi charum, cui tu Calchas
 Vota faciens Græcis vaticinia aperis,
 Nullus, me vivente, & super terram vidente
 Tibi concavas apud naves graves manus inferet
 Ex omnibus Græcis, ne si Agamemnonem quidem dixeris,
 Qui nunc longè præstantissimum se in exercitu gloria-
 tur esse.

Tunc v. fiduciam concepit, & dixit Vates inculpabilis.
 Neque ob votum ille conqueritur, neque ob Hecatomben,
 Sed propter Sacerdotem, quem ignominiâ affecit Aga-
 memnon,
 Neque dimisit filiam, neque accepit dona redemptionis.
 Ideo dolores dedit Apollo, atque etiam dabit :
 Neque ille prius à pestilentia graves manus abstinebit,
 Quàm patri charo reddatur nigris oculis puella
 Non redempta, absque donis, adducatúrque sacrum sacri-
 Ad Chrysam. tunc v. ipsum placantes flectemus. [fictum]

84. Τὸν idem quod τῷτον, hunc vel illum. acc. f. a. tic. præposit. v. 9. Δ' pro ὃ, verò. 3. Ἀπαμειβόμενος, respondens, particip. præf. verb. Ἀπαμειβόμεναι, respondeo, iterum, vel vicissim seu rursus respondeo: ex ἀπὸ & ἀμείβομαι, quod fit ab activ. ἀμείβω, commuto, permuto, respondeo, rependo, remunero, do, dono. Πρὸς σέφῃ, allocutus est, 3. f. aor. 2. verb. πρὸςφῃμι, alloquor: ex πρὸς, ad, & φῃμί, aio, dico, loquor. Πόδας ἀχιλλεύς, pedibus celer Achilles. 58.

85. Θαρσύνσας μάλα, confusus valde, summâ cum fiducia, intrepidé. Θαρσύνσας est particip. aor. 1. verb. θαρσύνω. Attic. θάρρῃω, audax sum, fiduciam capio seu sumo. F. θαρσύνω. Attic. θάρρῃσω. P. τιθάρσηκα. At. τιθάρρηκα. Aor. 1. ἐθάρσησα. At. ἐθάρρησα. Fit à θάρσος, εὐς, πὸ, fiducia, audacia, à θέρω, calefacio. F. Æol. θέρσω unde Æoles dicunt θέρσος pro θάρσος, οἱ γὰρ θερμοὶ καὶ θραυεῖς. Μάλα, valdè, multum, 16. Εἰπέ, dic. imper. aor. 2. verb. ἔπω. Θεοπρόπιον, vaticinium, acc. f. à θεοπρόπιον, π, πὸ, prædictio divina, oraculum, vaticinium, a θεοπρόπος, ὁ, vates. q. ὁ τοῖς θεοῖς πρέποντα λέγων, seu paucis à θεὸς & πρέπω, excello, decorus sum: vel fit quasi ὡς τὸ θεόθεν προειπεῖν, à divinitus prædicendo: vates enim à Deo inspirati futura prædicunt. Ὅ, τι, quod, quodcunque ex ὁ articul. postpositiv. neutro, nunc accusativ. casus, & indefinito neutro τί. Scribitur commate intermedio ad distinction. conjunctionis ὅτι, quòd, &c. Ὅιδθα, novisti. 2. f. perf. med. per syncop. ex Æol. ὀιδθα facta, quæ fit ex communi ὀιδας per pleonasm. &c. in fine addita. Est enim pleonasmus Æolic. θα personæ in s desinenti. Fit ab εἶδω, vel εἰδέω, seu εἰδημι, scio. 70.

86. Οὐ vel οὐκ ἔτις, non ullus, vel nullus. Plures negationes apud Græcos vehementius plerunque negant. 20. Μὰ est adverb. jurand. & significat per, ut hîc. Γὰρ enim, nam. 9. Ἀπόλλωνα, Apollinem, ab Ἀπόλλων. 14. Δι, Jovi. d. f. à Ζεύς. 5. Φίλον, charum, à φίλος, ὁ, charus. 20. Ὡτε, cui, d. f. masc. artic. postpositiv. relativè positi 2. Τε est adject. syllabica & expletiva. 5. Σὺ Κάλχαν, v. f. tu Calchas, 18. 69.

87. Εὐχόμενος, vota faciens, dum vota facis, particip. præf. verb. εὐχομαι 43. Δαναοῖσι pro Δαναοῖς. Græcis. d. p. à Δαναός. 42. Θεοπροπίας, vaticinia, acc. pl. à Θεοπροπία, ἡ, idem, quod Θεοπρόπιον, ὁ, τὸ, vaticinium. 85. Ἀναφαίνεις aperis, ab ἀναφαίνω, ostendo, exhibeo, aperio: ex ἀνά, & φαίνω, apparere facio, luceo, defero, accuso, φαίνομαι, appareo: à φάω, luceo. Hinc, ἀναφαίνεις τὰς Θεοπροπίας. Aperire vaticinia vel prædictiones.

88. Οὐτις, nullus, ex οὐ, non, & τις indefinit. aliquis. Ἐμεῦ ζῶντες, me vivente, dum ego vivo. ἐμεῦ Dor. pro ἐμῷ, ab ἐγώ. Ζῶντες, g. f. particip. præf. temp. ζῶν, à ζάω, vivo, vigeo. F. ζήσω. P. ἔζηκα. Καί, &. v. 7. Ἐπί, super. 55. Χθονί, terram, d. f. à χθών, ἡ, terra, quasi χῶν, à χῶ, capio, excipio, quod terra finu suo omnia excipiat. Δερκομύοιο, vidente, g. f. Ion. pro δερκομύῳ, à δερκόμυος, videns, particip. præf. verb. δέρομαι, video, à δέρω, idem. Fut. δέρω. P. δέδερχα. Fut. 2. δερῶ. Aor. 2. ἔδρακον. P. m. δέδερχα, per metathesin pro δέδορχα.

89. Σοί, tibi à Σὺ, tu. Κοίλης Ion. pro κοίλαις, d. fœm. adject. κοίλος, concavus. Παρὰ νηυσὶ, apud naves. Ibid. Βαρείας, graves, acc. pl. fœm. adjectiv. βαρὺς, ὁ, gravis: fœm. βαρεῖα, ἡ, gravis: neutr. βαρὺ, τὸ, grave, ponderosum, molestum, &c. à βάρος, εὐς, τὸ, pondus, molestia: quia βία αἶρεῖ, vi ac robore tollitur. Χεῖρας, manus, à χεῖρ, ἡ, manus, 14. Ἐποίσει, injiciet, inferet, 3. f. f. 1. act. verb. ἐπιφέρω, infero, injicio: ex ἐπὶ & φέρω, fero, &c. Hinc, ἐπιφέρει τινὶ χεῖρας. Injicere, vel inferre alicui manus.

90. Συμπάντων, omnium, g. p. à Σύμπασι, ὁ, omnis, universus: ex Σύ & πᾶσι, 5. ubi, vertitur in μ euphoniae causâ. Δαναῶν, Danaorum seu Græcorum, g. p. à Δαναός. 42. Οὐδ' pro οὐδέ, neque: ex οὐ, non, & δέ, quæ. 3. Ἦν, si, conjunctio Ionica pro ἂν, quæ fit per aphæresin ex ἑάν, si. Ἀγαμέμνονα, acc. f. ab Ἀγαμέμνων, ὁ, Agamemnon. 24. Εἴπῃς, dixeris, 2. f. aor. 2. verb. εἶπαι.

91. "ὅς νῦν, qui nunc 37. 59. Πολλὸν Poët. pro πολὺν, longē. 3. "Ἀριστῶ, præstantissimus, adjectiv. superlativ. grad. 69. "Ἐνὶ, in. 30. Στρατῶ, exercitu, d. f. à στρατός, ó, exercitus. vers. 10. Εὐχεῖ, fertur, cum gloriatione dicitur, &c. 3. f. ind. præf. verb. εὐχομαι. 43. Εἶναι esse ab εἶμι.

92. Καί, &. Τότε, tunc, adv. temp. Fit ex ὅτε præposit. τ. & sublato spiritu aspero. 80. Θάρσῃσε, fiduciam concepit, animum sumpsit. Καί, &. "Ἡδὰ, dicebat, vel dixit, 3. f. imperf. ind. verb. αὐδάω, loquor, dico: hinc αὐδάομαι, idem: ab αὐδή, ἡ, vox, dictio; hoc a. ab αὔω, clamo, resono. Deducitur etiam ab αὐγή, ἡ, splendor, lux, utpote δι' ἧς αὐγάζει τὰ ἔργα, per quam illustrantur cogitationes. Μάντις, vates. 62. Ἀμύμων. ὁ καὶ ἡ, inculpabilis: ab ἄμωμῶ, idem, ω in α. & os in ων mutato: hoc fit ex α priv. & μῶμος, dedecus, infamia, irrisor, reprehensor; item deus reprehensionis. Vel ἀμύμων dicitur q. ἀμύγμων ex α priv. & μυγμῶ, ὁ, sonus, qui labiis occlusis emittitur è naribus, quo irridere & subsannare solemus, ut sit is, in quo nihil derideri aut subsannari possit.

93. Οὐτ' pro ἔτε, neque: ex ε & τε. 5. "Ἀρ expletiva particula. 8. "Ογ' pro ὅγε, idem quod ἔτος. 6. cætera vide ibid.

94. Ἀλλ' pro ἀλλὰ, sed. 24. "Ἐνεκ' pro ἔνεκα, causâ gratiâ, ob, propter, quantum ad, &c. Dicitur etiam ἔνεκεν, & apud Poëtas frequenter εἵνεκα & εἵνεκεν, idem. Ἀρητῆρος g. f. ab Ἀρητήρ. 11. "Ον, quem, acc. f. artic. postpositive ὅς. 2. Ἠτίμησ' pro ἡτίμησε. v. 11. Ἀγαμέμνων, Agamemnon. 24.

95. Οὐδ' pro εἰδὲ, neque. v. 90. Ἀπέλυσσε, dimisit, 3. f. aor. 1. act. verb. ἀπλύω, dissolvo, libero, dimitto, ut hîc. ex ἀπὸ & λύω. 13. Θύγατρε, filiam. Ibid. Καὶ οὐκ, & non, neque. 7. 24. Ἀποδέξατ' pro ἀποδέξατο, accepit, 3. f. aor. 1. m. verb. ἀπιδέχομαι. 20. Ἀποδοῖ, dona redemptionis. 13.

96. Τένεκ' pro τένεκα, ideo, propterea: ex τ' ἔνεκα pro τῆτε ἔνεκα. Ἀρ' explet. 8. Ἀλγε' dolores. 2. Ἐδωκεν, dedit, 3. f. aor. 1. act. verb. δίδωμι, do, infligo.

Fut. δώσω. P. δίδωκα. Aor. 1. act. ἔδωκα ab inusitat. δόω. Hinc, Διδόναι τινὶ ἄλγεα. Dare vel facere alicui dolorem. Afficere, vel affligere aliquem dolore, &c. Ἠκηβόλοϛ, longè jaculans scil. Apollo. v. 14. Ἦδ' pro ἠδὲ, atque: ex ἦ & δέ. Ἔτι etiam, item adhuc amplius, posthac, insuper. adverb. Δώσῃ, dabit, à δίδωμι.

97. οὐδ' ὄγ'. 90. 65. Πρὶν, prius, ante, antea. Regit infinitiv. & indicativ. Sæpe geminatur, ita ut posteriori loco significet quàm, & tunc regit vel conjunctiv. vel infinitivum ut hîc. Λοιμοῖο Ion. pro λοιμῷ, à λοιμός, pestis. 61. Βαρέας χεῖρας, graves manus. 89. Ἀφέξει, 3. s. f. 1. act. verb. ἀπέχω. F. ἀφέξω ex δὲ & ἔχω. 14. Hinc, Ἀπέχειν λοιμῷ χεῖρας. Abstinere manus à peste.

98. Πρὶν, quàm. vers. 97. Γ' pro γε est expletiv. v. 60. Ἀπὸ per tmesin hîc sejungitur metri causâ à δόμιναι, ut sit δᾶπδόμναι, Dor. pro δᾶπδῆναι, infin. aor. 2. act. verb. δᾶπδίδωμι, reddo. 96. Πατρί, patri, à πατήρ, pater 30. Φίλω, d. s. à φίλοϛ. 20. Ἐλικῶπιδα, nigram oculis, vel oculis nigris, acc. s. ab ἐλικῶπις, ἰδοϛ, ὁ, ἡ, oculos volubiles, vel nigros habens, &c. Fit ab ἐλίκωψ, idem: quod fit ab ἐλικὸς, volubilis, vel niger: quod itidem fit ab εἰλίσσω, volvo, verito, circumago, &c. & ὦψ, ὁ, oculus: ab ὀπτομαι, video. Dicitur autem ἐλικῶπις nonnunquam de puellâ spectatu dignâ oculos amantium ad se trahente. Κέρλῳ Ion. pro κόρῃ, puellam, ac. s. à κόρη Ion. κέρη, ἡ, puella, filia, à κόρη, Ion. κῆρης, ὁ, juvenis, puer, à κορέω, mundo, quod ætas illa sit pura à malitiâ.

99. Ἀπειάτῳ, sine pretio, gratis, non redemptam, ac. s. f. f. adjectiv. ἀπειάτοϛ, non redemptus, &c. ab α priv. & πείαμαι, emo, redimo. Ἀνάποιον, absque donis, acc. s. nunc fœm. gen. adjectiv. ἀνάποιον, ὁ, ἡ. Is, pro cujus redemptione nulla soluta sunt pretia: ex α priv. & ἀποιον, τὸ pretium redemptionis: interfertur hîc, euphoniæ gratiâ. Ἄγειν infin. verb. ἄγω, duco, adduco, affero. F. ἄξω. Perf. ἤχα. Attic. ἀγόχα. Aor. 2. ἤγον, &c. Θ' propter sequent. aspirat. pro τε. Ἰερίῳ Ion.

pro ἱερὸν, acc. s. f. adjectiv. ἱερός, ὁ, sacer, scem. ἱερῶ, sacra, neut. ἱερὸν, sacrum. Ἐκατόμβῃ, acc. s. ab ἐκατόμβῃ. 65.

100. Ἔς Poët. & Attic. pro εἰς, ad. Nota, Præpositio εἰς cum accusativ. varia significat, ut ; in ad locum & in loco, vel pro erga, adversus, ad ut hîc, item ad pro circiter, apud, ob, pro in facultatis significatione. Redditur etiam ablativo & adverbio, &c. Vid. Lucian. III. 21. Χρυσῷ, Chrysam, à Χρύσης. v. 11. Τότε, tunc. v. 92. Κέν, hîc potentiale est pro αὐτῷ, construiturque cum verbo sequenti. 60. Μιν, ipsum. 29. Ἰλασάμενοι Poët. geminat. σ pro ἱλασάμενοι, placantes, n. pl. ab ἱλασάμεν particip. aor. 1. m. verb. ἱλάσσομαι, propitium reddo, placo, supplico, delinio, ἱλάσκω, idem, ab ἱλάω, vel ἱλάομαι, idem. Πεπίθοιμεν, flexerimus pro flectemus, 1. pl. aor. 2. aët. mod. optat. cum Ion. reduplicatione pro πίθοιμεν à πίθοιμι & Ion. cum reduplicatione πεπίθοιμι, à verb. πείθω. 33. Hinc. Ἰλάσκειαι seu ἱλάσκει καὶ πείθειν τινά. Placare & flectere aliquem.

Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔρετο τοῖσι δ' ἀνίστη
Ἦρως Ἀτρεΐδης δούρεσσι Λαομέδων
Ἀχινύμενος μένος δ' ἰμέγα φρένες ἀμφιμέλαινας
Πιμπλάντ', ὅσπερ δὲ οἱ πυρὶ λαμπυρόντι ἱκτῶν.
Κάλχανος πρότερος κακ' ὁσοῖμενος, προσέειπε. 105
Μάντι κακῶν, ἢ πάποτε μοι τὸ κρήγυνον εἴπας
Ἄϊε τοι τὰ κακ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μανηδύαδ'
Ἔσθλόν δ' ἔδδ' τι πῶ εἴπας ἔπος, ἔδ' ἐτέλεσας
Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις
Ὡς δὴ τῷδ' ἐνεκά σφιν ἐκηβόλον ἄλγεα τόλμῃ, 110
Οὐκ ἔδειλον δέξασθαι. ἐπεὶ πολὺ βέλομαι αὐτῷ
Οἴκοι ἔχθρ' καὶ γὰρ ῥα Κλυταμνήστρης προδίδυλα
Κυρεΐδης ἀλόχῃ, ἐπεὶ ἔδδ' ἐστὶν ἐστὶ χερσὶν
Οὐδέμας, ἔδδ' οὐκ ἔστιν ἔτι φρένας, ἔτι τι ἔργα. 115
Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δομέναι πάλιν, εἰ τὸν ἄμεινον.
Βύλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ δούλειαν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἱτοιμάστω, ὅφρα μὴ δῖος

Ἀργίος

adjectiv. ἀμφίμελας, undique niger; fœm. ἀμφιμέλαινα
neutr. ἀμφίμελαν. Fit ex ἀμφί, circum, undique, u-
trinque, & μέλας, niger, quod fit ex μὰ negativ. & λά-
ειν, videre, à λάω, video. Dicuntur a. ἀμφιμέλαινα
Φρένες, nigra præcordia, quod irâ tanquam fumo deni-
grentur: vel quòd in profundâ corporis parte ponantur;
ea verò, quæ profunda sunt, obscura & nigra viden-
tur.

104. Πίμπλαντ' pro ἐπίμπλανθ, implebantur, 3. f.
imperf. ind. pass. verb. πίμπλημι, ης, ησι, impleo, pro
πίπλημι per reduplicat. poëticam pro πλῆμι, idem. Mi-
râ Poëtæ in reduplicationis varietate licentiâ utuntur.
Aliquândo reduplicationem naturâ brevem positione
producunt: aliquando reduplicationem habent in secun-
dâ syllabâ, ut ὀνίνημι, pro ὀνημι, juvo, &c. Ὅσσε, ocu-
li nom. dual. 1. contractor. per apocop. ὤε, pro ὄσσει,
ab ὄσος, εἶ, τὸ, oculus: ab ὄσομαι Æol. pro ὀπτομαι,
video. Δε, verò. 3. Οἱ, ipsi vel ei. 72. Πυρὶ, igni,
d. f. à πύρ, τὸ, ignis. v. 52. Λαμπετώωνι Poët. pro
λαμπετῶνι, micanti, ubi ο ante ω additur. Poëtæ enim
in secundâ conjugatione contractor. post contractionem. in
ω, præponunt ο. Est à d. f. particip. præf. act. λαμπετῶν
contract. ex λαμπετῶων à verb. λαμπετῶω, luceo, mico:
à λαμπάς, ἄδος, fax, à λάμπω, luceo, quod dicitur q.
à λίαν φῶ seu φάω, appareo, ut fit quasi λάμφω. Fut.
λάμψω. Aor. 1. ἔλαμψα. Εἰκτέω, similes erant, 3. dual.
per syncop. & solutâ per diæresin diphthongo pro εἰκέτεω
à verb. εἶκω, similis sum, cedo, non repugno, obedio.
Fut. ξω. P. m. ἔοικα, &c.

105. Κάλχαντα, Calchantem, acc. f. à Κάλχας. 69.
Πρώτιστα, primum, adjectiv. neutr. plurale adverbialiter
sumptum. Fit à superlat. πρώτος. Græci n. nonnun-
quam derivant superlativum à superlativo. Κάκ' pro
κακά, malè, torvè, torvis oculis. adjectiv. plur. neutr.
pro adverb. κακῶς positum. Ὅσος ὀφθαλμῶ, aspiciens, in-
tuens, particip. præf. verb. ὄσομαι. 104. Προσέειπε Poët.
pro προσέειπε, 3. f. aor. 2. verb. προσέειπε, ex πρὸς &
ἔειπε. 64.

106. Μάντις, ὁ vates, v. à μάντις. 62. Κακῶν, malorum, vel malarum rerum, g. pl. n. g. adjectiv. κακός, 10. Οὐ πάποτε, nunquam. ὁ vers. 24. πάποτε, unquam, pro πότε, idem, ad quod πω particula enclitica nihil mutans significationem ejus additur. Μοι. 20. Τὸ κρήγυνον, jucundum, seu id, quod est jucundum adjectiv. neutr. substantivè hîc positum, ab adjectiv. κρήγυνος, ὁ, ἡ, jucundus, a. Dicitur quasi à κῆρ, cor. & ἡδύ, ut κρήγυνος, vel τὸ κρήγυνον sit, quasi κῆρ, ἡδύνων, cor lætificans syncop. factâ & mutatione δ in γ. Εἶπας, dixisti, 2. s. aor. 1. act. verb. ἔπω. 64.

107. Αἰεὶ τοι, semper tibi. 52. 39. Τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα, Atticism. Neutra pluralia Atticè gaudent verbo singulari, Τὰ κάκ' pro κακά, mala, n. pl. n. g. adjectiv. κακός, malus. 10. Ἐστὶ 3. s. ab εἰμί. Φίλα, grata, n. pl. n. g. adjectiv. φίλος, amicus, gratus. 20. Φρεσὶ animo. d. pl. à φρέν. vers. 55. Μαντεύεσθαι, vaticinari, infinit. à μαντεύομαι, vaticinor, præfatio, à μάντις. 62.

108. Ἐθλόν, bonum, ac. s. n. g. adjectiv. ἐθλός, bonus, strenuus, utilis: ab ἐθέλω pleonasm. Ἔσ. Quia bonus non vult, nisi quod bonum est. Δ' pro δέ. vers. 3. Οὐδέτι πω, nondum, non adhuc. Fit ex ὅ, ὅ, ἐτι & πω particula enclitica & adjectionis. 106. Εἶπας ἔπος, dixisti verbum. v. 106. 77. Οὐδ' pro ὅδ', neque. 90. Ἐτέλεσας Poët. pro ἐτέλεσας, perfecisti, 2. s. aor. 1. verb. τελέω. 5.

109. Καὶ νῦν, & nunc. v. 7. 50. Ἐν. 14. Δαναοῖσι. 82. Θεοπροπέων, vaticinans, particip. præf. verb. Θεοπροπέω, vaticinor, fata prædico vel expono. v. 85. Ἀγορεύεις, prædicas, 2. s. ind. præf. verb. ἀγορεύω idem quod ἀγορεύομαι. 73. Hinc, Ἀγορεύειν ἐν Δαναοῖς. Prædicare, verba facere, vel concionari inter Danaos seu Græcos.

110. Ὡς, quód. Δὴ, jam. 6. Τῷ δ' ἕνεκα, propter ea. 96. Σφίν, ipsis. 73. Ἐκκρόλῃ. v. 14. Ἀλγέα. 2. Τόχει, struit, à τόχω. v. 4. Hinc, Τόχειν τινὶ ἄλγέα. Facere alicui dolores. 2.

111. Οὐνεκ' pro ὕνεκα ex ὅ & ἕνεκα, quód. 11. Ἐγώ, ego. Κέρης, g. s. à κέρη, puella. 98. Χρυσήϊδός, g. s. à Χρυσῆϊς, ἡ, Chryseis, patronymicum à Χρῦσης.

vers. 11. Ἀγλά' ἄποινα, præclara dona. vers. 23.

112. Οὐκ 24. Ἐβέλον, imperfect. verb. θέλω, volo, quod tempora sumit à θείω, quod per metathesin dicitur ἐθέλω, volo. Δέξααθ', accipere, inf. aor. 2. m. verb. δέχομαι. 20. Hinc, Δέχεαθ' τὰ ἀγλάα' ἄποινα. Accipere præclara munera. Ἐπεὶ πολὺ βέλομαι, quoniam longè malo. 57. 3. 5. Αὐτῷ, ac. f. f. ab αὐτός. 4.

113. Οἶκοι, domi, οἶκοι idem, adverb. ab οἶκος. 30. Ἐχεν, habere, ab ἔχω. v. 14. Καὶ γάρ ῥα, etenim. 7. 9. 8. Κλυταίμνηστρε, g. f. à Κλυταίμνηστρο, ἡ, Clytæmnestra uxor Agamemnonis & Helenæ soror, quæ maritum, post bellum Trojanum, in patriam reversum, per summum nefas, ab Ægyſto, cum quo adulterium absente marito committebat, adjuta, occidi curavit. Προβέβλα, anteposui, prætuli, perf. med. verb. inusitata προβέβλεω.

114. Κρείδις Ion. pro κρείδιας g. f. à κρεΐδια, ἡ, juvencula uxor, seu uxor, quæ in virginitate nupſit: fœmin. genus à κρεΐδις, σ, ο, juvenilis. Plerumque tribuitur ei, qui juvenili ætate uxorem duxit. Fit à κρεός. v. 98. Ἀλόχσ, g. f. ab ἄλοχος, ἡ, uxor, conjux. 31. Ἐπεὶ, quoniam. 57. Οὐ, non. 24. Ἐθεν per syncope pro ἔοθεν, & hoc Artic. pro εἰ. Ἐστὶ, est, ab εἶμι, sum. Χερείων. comparat. à κακός. v. 10.

115. Οὐ, neque. 24. Δέμας, π, corpus; indeclinabile est, à δέμω, extruo, ædifico, ut δέμας sit quasi δῶμα ψυχῆς, animi domicilium: vel à δέω, ligo: corpus n. est carcer & vinculum animæ. Οὐδὲ, neque. Φυλῶ, indole, acc. f. à φυή, ἡς, ἡ, indoles, natura, &c. à φύω, nascor, gigno, produco, do in lucem: hinc φύσις, natura, potentia, ingenium, indoles. Οὐτ' ἄρ, neque. 93. 8. Φρένας, mente, acc. pl. à φρενῶ, ἡ, mens, 55. Οὔτε τι, neque. τι indefinit. hîc abundat ac vacat. Ἔργα, operibus, operum peritia, acc. pl. ab ἔργον, σ, π, opus, &c. à perf. med. ἔοργα, verb. ῥέζω. Nota, In accusativis δέμας, φυλῶ, φρένας & ἔργα præpositio κτ' subauditur. Accusativus enim partis aut adjuncti ponitur sæpe cum nomine vel verbo deficiente præpositione κτ', quam constructionem Grammatici vocant synecdochen.

116. Ἀλλ'

116. Ἀλλὰ καὶ ὧς, verum etiam sic. 24. 7. 32. Ἐθέλω idem quod θέλω, volo. 112. Δόμμαι Attic. pro δύναι. aor. 2. inf. verb. δίδωμι. 96. Πάλιν, iterum, rursus, denuo, vicissim. Sæpe hoc adverb. cum verbis, quibus in constructione præponitur aut postponitur, unica voce effertur. Εἰ, si. 39. Τόγ' vel τόγε, ex τὸ articul. præposit. neutro idem quod τῷτο significante. 9. & γε partic. expletiv. 60. Ἀμεινον, adject. neutr. compar. grad. ab Ἀγαθός. 69.

117. Βύλομαι ἐγὼ subaudi μάλλον, malo ego. 113. Λαὸν, populum, à λαός. 10. Σόον, salvum, à σός, salvus, sospes, 32. Ἐμμεναι, esse infinitivus Æolicus geminato μ ex Attico ἔμναι pro εἶναι, ab εἰμί, sum. Ἡ, quam. 27. Ἀπολέαζ, perire, inf. aor. 2. m. verb. ἀπώλλυμι.

118. Αὐτάρ, sed. 51. Ἐμοί, mihi. 20. Γέρας, præmium. Αὐτίχ' pro αὐτίκα, illico, statim, confestim. Fit ab αὐτός. 4. Ἐτοίμασαι pro ἐτοιμάσατε, parate, 2. plur. imper. aor. 1. act. verb. ἐτοιμάζω, paro, præparo: ab ἐτοιμός, promptus, paratus. Hinc, ἐτοιμάζην τινὶ τὸ γέρας. Parare alicui præmium, &c. Ὅφρα, ut. 82. Μη, ne. 26. Οἶός, ὁ, solus.

119. Ἀργείων, Argivorum, Græcorum, v. 79. Ἀγέραςός, ὁ, sine præmio: ab α priv. & γέρας, præmium. Ἐω Poët. pro ὦ, sim, præf. subj. verb. εἰμί. Ἐπὶ, quoniam. 57. Οὐδ', non. 90. Ἔοικε impersonaliter sumptum significat, æquum est, convenit, decet, 3. f. perf. Attic. verb. εἶπω.

120. Δύοσετε, videtis, 2. pl. verb. λούσομαι, à λούσω, video, quod fit ab Æol. βλέσω, video, ablato β & υ interposito: hoc α, fit à βλέπω πη Æol. in ω mutato, quod fit à βλέπω, video, cerno. Γάρ, enim. 9. Τόγε, hoc 116. Πάντες, omnes, à πᾶς. 5. Ὁ per apocopen metri causâ pro ὅτι, quod. Μοι d. f. pro ἐμὸν, meum ponitur hîc. Sæpe n. apud Græcos pronom. primitivorum, ἐγὼ, & ὦ dativ. ἐμοί, μοί, σοί vel Dor. τοῖ adduntur in constructione substantivis cujuscunque generis, numeri & casus pro possessivis à se ortis, ἐμὸς, σὸς vel τὸς in eodem genere, numero, & casu ponendis, in quo sub-

substantivum est. Vid. 151. Γέρας, π, præmium. "Ερχομαι, 3. s. verb. ἔρχομαι. 12. "Αλλη, aliò, Adverb. à dativ. s. fœm, adjectiv. ἄλλω, alius, natum. Sæpe n. dativi singulares secundæ declinat, simplicium fœmin. transeunt in adverbia.

Τόν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρευς δι' Ἀχιλλεύς,
 Ἀτρείδῃ κῦδισι, φιλοκτεανώτατε πάντων·
 Πῶς γάρ τοι δώσωσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 Οὐδέ τί μ' ἰδὼν ξυνήϊα κείνῃρα πολλὰ·
 Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράδομην, τὰ δέδασαι
 Λαῶς δ' ὅκ' ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγγέειν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τῷδε θεῷ πρόες, αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τριπλὴν τετραπλὴν τ' ὑπὸ τισομην, αἰκίᾳ ποδὶ Ζεύς
 Δῶσι πόλιν Τροίην δῶτείχρον ἐξαλαπάξαι.

125

Huic v. deinde respondit pedibus valens dius Achilles.
 Atride ambitiosissime, avarissime omnium,
 Quomodonam tibi dabunt præmium magnanimi Achivi?
 Non n. adhuc scimus bona communia reposita multa esse.
 Sed quæ quidem ex urbibus captis diripimus, ea divitiis
 jam sunt.

Populo v. non decet ea rursus collecta congregare:
 Sed quidem nunc istam deo permitte: sed Achivi
 Triplò quadruplòque persolvemus, si fortè Jupiter
 Dederit urbem Trojam bene munitam diripere.

121. Τὸν articul. præpositiv. pro τῶτον. 9. Δ' pro
 verò. 3. ἡμείβετ' pro ἡμέτερο, 3. s. imperf. m. verb.
 αἰμείβομαι. 84. Hinc, Ἀμείβεσθαι τίνα, Respondere ali-
 cui. Ἐπειτα deinde. 35. Ποδάρευς, ὁ, ἡ, pedibus suffi-
 ciens, vel valens, vel celer: à πῶς ποδός, pes, & ῥαί-
 sufficio, par sum. Δι' Ἀχιλλεύς. 7. 1.

122. Ἀτρείδῃ, Atrides, v. s. ab Ἀτρείδης. 7. Κῦδ-
 ῖς v. s. à κῦδισος ambitiosissimus, adjectiv. superl. grad.
 à κῦδος, ιος, π, gloria, laus, decus. Compar. κῦδιον, ἢ,
 & κῦδιον, πό. 27. Φιλοκτεανώτατε, avarissime. v. s. à
 φιλοκτεανώτατος, adject. superl. grad. à φιλοκτεανός, ὁ,
 ὁ, possessionum cupidus, avarus: à φίλος & κτήν

Poët.

Poët. idem quod κτῆμα, τῷ, τὸ, possessio: à κτάνομαι, paro, acquirō, &c. Πάντων, omnium, à πᾶς. 5.

123. Πῶς γάρ τοι, quomodo enim tibi. 66. 9. 39. Δίδωσι à δίδωμι, do. 96. Γέρας, acc. f. à γέρας, τὸ, præmium. Μεγάθυμοι, magnanimi, n. pl. à μεγάθυμος, ὁ, magnanimus: ex μέγας & θυμός, ὁ, animus. Ἀχαιοὶ Achivi vel Græci, ab Ἀχαιοίς. 2.

124. Οὐδέ τί πω (scil. γδ) nondum enim. 108. Ἴδμεν scimus Dor. pro ἴσμεν σ pro δ posito, per syncop. pro ἴσμεν 1. pl. ind. præf. verb. ἴσθμι, scio, quasi ab εἶδω. Fut. εἶσω, ut sit quasi εἴσθμι. Ξυνήϊα, communia bona, idem quod τὰ κοινὰ ἡγήματα acc. plur. neutr. gen. adjectiv. ξυνήϊος, ὁ, communis, à ξυνήϊος solutâ per diæresin diphthongo, & ε in η mutato: hoc a. fit à ξυνός idem quod κοινός ὁ, communis, κείμενα, idem quod ἀποκείμενα, reposita, adservata, acc. pl. n. g. particip. præf. verb. κεῖμαι, jaceo, positus sum, &c. à κέω, cubo & εἰμι, sum. Πολλὰ, multa, acc. pl. n. g. à πολύς. 3.

125. Ἀλλὰ, sed. 24. Τὰ articul. præpositiv. n. g. pro ἃ articul. postpositivo relativè posito, quæ. Μὲν, quidem v. 18. Πολίαν, g. pl. à πόλις, ἡ, civitas, urbs 19. Ἐξεπρόθομεν, diripuimus, 1. pl. aor. 2. per. metathesin pro ἐξεπάρθομεν, verb. ἐκπέρθω. 19. Hinc. ἐκπέρθεν τι τὴν πόλιν, vel Atticè πόλεων. Idem est, quod πέρθεν vel πρῶθεν τι ἐκ τῆς πόλεως. Diripere aliquid ex urbibus. Τὰ articul. iterum plur. n. g. pro ταῦτα, ea, pronomine positus. Δέδασαι, 3. f. perf. pass. verb. δάζω, divido, à δαίω, divido, item scio, disco, comburo, epulum præbeo, convivor. 366. Nota, τὰ δέδασαι Atticè hîc ponuntur. 107. 51.

126. Λαὸς, à λαός, populus. 10. Δ' pro δ, ver. 3. Οὐκ, non. 24. Ἐπέοικε, decet: ex ἐπὶ & ἔοικε. 119. Παλίνοσφα, rursus collecta, acc. pl. n. g. adjectiv. παλίνοστος, ὁ, ἡ, rursus collectus: à πάλιν, rursus & λίσσας perf. med. verb. λέγω, lego, colligo, numero, &c. Ἐπαγείρει, congregare, præf. verb. ἐπαγείρω, congreco, ex ἐπὶ & ἀγείρω. Idem. 54.

127. Ἀλλὰ, sed. 24. Σὺ, tu. 18. Νῦν. 52. Τῷδε, istam. 29. Θεῷ, deo, à θεός. 8. Πέρες, permitte,

te, imper. aor. 2. verb. *πρὸς ἡμι*, præmitto, permitto, largior, &c. ex *πρὸ* & *ἡμι*, mitto. *Αὐτὰρ Ἀχαιοί*, sed Achivi. 51. 2.

128. *Τετραπλῆ*, triplò, item tripliciter, adverb. in formâ dativ. f. scem. adjectiv. *τετραπλόῳ*, ὅς, à *τρεῖς* & *πῶλον*, sum, ut sit q. *τερίπλοῳ*. *Τετραπλῆ*, quadruplò, item quadrupliciter, adverb. itidem in formâ dativ. f. scem. adjectiv. *τετραπλόῳ*, ὅς, ὁ, quadruplus, quadruplex: à *τέσσαρες* & *πῶλον*. *Τ* pro *τι*, que. 5. *Ἀπείσομεν*, persolvemus, compensabimus, i. pl. fut. verb. *ἀπείσω*, compenso, persolvo: ex *ἀπὸ* & *τίω*. 42. Hinc, *ἀπείσω τι τετραπλῆ καὶ τετραπλῆ*, Persolvere vel compensare aliquid triplò & quadruplò. *Αἴκεί*. 66. & 60. *Ποθι*, fortè, item alibi, *aliquando*, *alicubi*, cum accent. in ultima, ut *ποθι*, quem nunc, cùm sit enclitica, transtulit in ultim. syllab. præced. dict. *Ποθι* vero significat *ubi*, *quò*. *Ζῶς*. 5.

129. *Δῶσι*. dederit cum i subscripto Ion. pro *δῶ*, 3. f. aor. 2. subj. verb. *δίδωμι*. 26. *Πόλιν*, urbem, à *πολις*. 19. *Τροίην* Ion. pro *Τροίαν*, Trojam, à *Τροία*, ἡ, Troja, à *Τρώς*, ὡς, ὁ, Tros, Erichthonii filius & pater Ili, Assaraci & Ganymedis. *Εὐτείχεον* bene munitam, acc. f. ab *εὐτείχεῳ*, ὁ, ἡ, bene muratus vel munitus: ab *εὖ* & *τείχεῳ*, murus: à *τεύχω*, struo. v. 4. *Ἐξαλαπάξω*, diripere, aor. i. act. infin. verb. *ἐξαλαπάξω*, debello, vasto, diripio: ab *ἐξ*, & *αλαπάξω*, eva-
cuo, perdo: à *λαπάξω* per additionem *ῥ* α' hoc a. fit à *λάπτω* propriè lambendo bibo instar canis; item eva-
cuo.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη Κρείων Ἀγαμέμνων.
Μηδ' ὅπως ἀγαθὸς ὦρ' ἔων, θεοί κε λ' Ἀχιλλεύ,
Κλέπτει νόον' ἔπει εἰ παρελύσσει, εἰδὲ με πείσεις.
Ἦε θέλεις, ὅφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἐμὶ αὐτῶς
ἦσθαι δούμενον; κέλειαι δέ με τίωδ' ἀπιδῆναι;
Ἄλλ' εἰ μὴ δάσυσσι γέρας μεταθυμοὶ Ἀχαιοί,
Ἄρσαντες καὶ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται
Εἰ δέ κε μὴ δάωσιν, ἔγω δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
Ἦ τιόν, ἢ Αἰώνη ἱὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆα

130

135

Ἀλκ

ἄλ' ἢ τοι μὲν ταῦτα μετὰ φροσύμεσσι καὶ αὐτίς· 140
 ὅν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ἣ δ' ἐρέτας ἐπιηδὲς ἀγείρομεν, εἰς δ' ἐκατόμβην
 ἰσίομεν, αἳ δ' αὐτὰν Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
 ἰσσομεν, εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βαλκλόρεσσι ἔστω,
 ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεύς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς, 145
 ἢ ἐὺ Πηλεΐδῃ πάντων ἐπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 ὅφρ' ἡμῖν ἐκείροιν ἰλάσσαι ἱερὰ ρέξας.

Hunca. respondens allocutus est imperator Agamemnon.
 Ne sic quidem, quamvis sis fortis deo similis Achilles,
 Falle *me* animo: nam non falles *me*, neque mihi persuade-
 An vis ipse habere præmium, me verò incassum [bis.
 Sedere egentem? suades v. mihi, ut istam reddam?
 Verùm si dabunt præmium magnanimi Græci,
 Aptantes *id* secundum *meum* animum, ut pari dignitate
 Quòd si non dederint, ego verò ipse capiam [fit:
 Aut tuum, aut Ajacis veniens præmium, aut Ulyssis
 Abducam capiens, ille v. irascetur, *ad* quem venero.
 Sed de his quidem deliberabimus etiam posthac:
 Nunc v. age, navem nigram deducamus in mare magnum
 Inque *eam* remiges lectos cogamus, & sacrificium
 Imponamus, & ipsam Chryseida pulchrigenam
 Ascendere faciamus: unus v. aliquis princeps vir con-
 sultor sit
 Aut Ajax, aut Idomeneus, aut nobilis Ulysses:
 Aut tu Pelide omnium maximè terribilis virorum,
 Ut nobis eminus operantem *Apollinem* places sacra faciens.

130. Τὸν δ', &c. Totum hunc vers. vid. 84. & 102.
 131. Μηδ' pro μηδὲ, neque, *ne* ut hîc. ex μὴ & δὲ
 ὄντως, sic, ita, adverb. sequente vocali; ἔγω verò se-
 quente consonâ. Fit ab ἔγω, hic. Ἀγαθός περ ἰών,
 bonus quamvis sis. 69. 81. Ἐὼν Ion. pro ὦν per pro-
 pterfin, particip. verb. εἰμι, sum, quod particip. hîc per
 verb. subjunct. fit propter particulam *quamvis* redditur.
 Θεοείκελ' pro Θεοείκελε, deo similis, v. s. à Θεοείκελ, &, ὁ,
 deo similis: à θεός, deus, & εἰκελ, similis: ab εἶπω,
 affi-

affimilo, obedio. Dicitur de viris adeò claris, ut diis comparandi sint. Ἀχιλλεύς, v. f. ab Ἀχιλλεύς. I.

132. Κλέπτει, falle, decipe, imperat. verb. κλέπτω, furor, item, fallo, decipio. F. ψω. à καλύπτω, abscondo. Νόω, animo, d. f. à νόϑ, & contract. νῆς, animus, mens, cogitatio. Fit q. à νέω, eo, quia mens in perpetuo motu est, & omnium rerum velocissimum quid. Ἐπεὶ ὅ, nam non. 53. 24. Παρελδύσσαι Ion. pro παρελδύση, falles, scil. me, 2. f. f. I. m. verb. παρέρχομαι, transeo, prætereo, currendo supero, & generaliter supero quocunque modo, item fallo: ex ᾤδῃ & ἔρχομαι, venio. 12. Πείσεις, 2. f. f. I. verb. πείθω, persuadeo. 33.

133. Ἦι, Poët. pro ἦ, an, 27. Θέλεις, vis, à θέλω, 112. Ὅφρ' αὐτός, ut ipse. 82. 4. Ἐχῆς, habeas, 2. f. subj. præf. verb. ἔχω. 14. Γέρας, præmium. 123. Ἀντὰρ, at. v. 51. Ἐμὶ pro ἐμὲ, acc. f. ab ἐγώ. Αὐτὰρ adverb. frustra, incassum, temerè, item sic, hoc modo, similiter.

134. Ἡδῶ, sedere, inf. ab ἡμαι, sedeo, ab ἔω, colloco. Δούρῃον, egentem, acc. f. à δούρῃον, egeus, particip. præf. verb. δόδομαι pro δέομαι, egeo, ubi Poët. v. per epenthesein interfertur. Fit hoc à δέω, ligo, indigeo, egeo, supplico, oro: hinc impersonale δῆ, oportet, sed tempora poetica sunt à δέω. Κέλει δέ με, jubes me verò. 74. 3. 32. Τῷ δ' istam. 29. Ἀποδῆναι, a 2. act. inf. verb. ἀποδίδωμι, reddo. 98.

135. Ἀλλ', verum. 24. Εἰ, si Μὲν, quidem, abundat hinc nunc. 18. Δώσεται, dabunt. 133. Γέρας, præmium. Ibid. Μεγάρθυμοι Ἀχαιοὶ, magnanimi Græci. Ibid.

136. Ἀρσάντες, aptantes, n. p. ab ἄρσαι, ἀνῶ, particip. aor. I. act. verb. ἄρω, apto, coapto, neutraliter congruo. F. ἄρῶ & Æolic. ἄρσω hinc aor. I. ἤρσα, unde ἄρσας. Κατὰ secundum. Præpositio καὶ cum variis accusativis varia significat, ut, secundum, juxta, à, ab, in, per, pro more seu sicut. Ablativo etiam solo, & ad verbio redditur, &c. Vid. Lucian. I. 6. Οὐμὸν, à θυμός, ὁ, animus. v. 24. Ὅπως, ut, conjunct. idem quod ὅφρα. Ἀντάξιον, æqualis pretii, paris dignitatis, &c.

ex ἀντί, quod in compositione significat contra, æquè & pro, & ἀξιό, dignus: ab ἄγω. F. ἄξω, &c. Ἔσαι per syncop. pro ἔσει, 3. f. fut. verb. εἰμί.

137. Εἰ, si. 40. Δέ, verò. 3. Κέ pro ἄν. 60. Μη, non. 26. Δώσωσιν Poët. pro δώσι, 3. pl. aor. 2. subj. verb. δίδωμι. Ἐγώ δέ κεν αὐτός, ego verò ipse. 29. 3. 60. 4. Ἐλωμαι, ceperim pro capiam, aor. 2. subj. verb. αἰρέω, mutuò accepti ab inusit. ἔλω.

138. Ἡ, aut. v. 27. Τέον (scil. γέρας) Dor. pro σόν, acc. f. n. g. à σός. Dor. τεός, tuus. Αἴαντος, Ajacis g. f. ab Αἴας, ὁ, Ajax Telamonis filius ex Hesionē filiā Laomedontis, fortissimus Græcorum post Achillem, cum Hectore congressus est, à quo discedente, gladio & balteo donatus est. Achille postea mortuo, cum Ajax sibi donata arma tanquam legitimus hæres repeteret, quòd ea Ulysses suā eloquentiā à iudicibus accepisset, præ nimia irā insaniens permulta pecora, & inprimis arietem corpore præstantem occidit, credens se Atridas & Ulysses interemisse: verum cum ad pristinam mentis sanitatem redisset, ac se deceptum comperisset, acri dolore compulsus gladio, quem ei Hector donaverat, in loco deserto se transfodit. Fit δὲ τὸ αἰάζειν, à lugendo, ut Sophocles habet in Ajace flagellifero: vel ab αἴσω, impetu feror, quod ad bellum cum impetu prorumperet. Ἴων, veniens, particip. aor. 2. verb. εἶμι, eo. Γέρας, præmium. 123. Ὀδυσῆος, Ion. pro Ὀδυσσεύς, g. f. ab Ὀδυσσεύς, ὁ, Ulysses, à quo nomine appellantur libri illi, quos Homerus de peregrinatione ejus scripsit. Fit ab ὁδός, via seu iter, quia mater eum in trivio peperit.

139. Ἀξω, abducam, 1. f. f. 1. verb. ἄγω. Ἐλὼν, capiens, particip. aor. 2. verb. αἰρέω. Ὁ, ille. 9. Δέ, verò. 3. Κεχολώσε, irascetur, 3. f. paulo post fut. verb. χολόμαι. 9. Ὁν acc. f. artic. postpositiv. relativè positi ὅς, cum tacita præposit. ἐπὶ, ut sit Ἐφ' ὃν, ad quem. Κέν, idem, quod ἄν. 60. Ἰκωμαι, veniam, præf. subj. verb. ἵκωμαι. 19.

140. Ἀλλ', sed 24. Ἦτοι μ', tanquam synonyma hîc simul posita significant *quidem*, quod utrumque eorum etiam per se significat. 68. 18. Ταῦτα, hæc, acc. pl.

pl. n. g. pron. εἴτε, hīc, ab ὁ, & αὐτός. Μεταφροσόμεθα Dor. pro μεταφροσόμεθα, i. pl. f. i. m. verb. μεταφροσόμεμαι, postea confidero, delibero, &c. ex μῆ & φράζομαι, consilium in eo, in animo verso, delibero, statuo, &c. à φράζω, dico, expono, commemoro, quod fit à φάω, dico. Hinc, μεταφροσίζεσθαι τι. Considerare aliquid : deliberare de aliqua re. Καὶ αὖτις, etiam posthac. 7. 27.

141. Νῆϋ. 27. Δ' 3. Ἄγι. 62. Νῆα pro ναῦν, navem, à ναῖς. 12. Μέλαιναν, acc. f. f. adject. μέλας, niger. 103. Ἐρύσομεν Poët. pro ἐρύσωμεν, σ Poët. geminato, & ω in ο metri causâ mutato. Est i. pl. subj. aor. i. verb. ἐρύω, traho, duco, item alibi, custodio, tueor, libero. Fit à ῥύω, idem. Hinc. ἐρύσαι τὴν ναῦν εἰς ἄλλα. Trahere navem in mare. Εἰς, in v. 100. Ἄλλα, acc. f. ab ἄλλος, ἄλλος, ἡ, mare. Δῖαν, acc. f. f. adject. δῖος, divinus, magnus. v. 7.

142. Ἐς pro εἰς per tmesin hīc sejungitur ab ἀγαίρωμεν, ut sit εἰσαγαίρωμεν, pro εἰσαγαίρωμεν, ab εἰσαγαίρω, aggrego, congrego, cogo, &c. Hinc, εἰσαγαίρειν τὰς ἐρέτας εἰς τὴν ναῦν. Congregare vel cogere remiges in navem. Ἐρέτας ac. pl. ab ἐρέτης, ὁ, ὁ, remex : ab ἐρέω, remigo. Ἐπιτηδῆς, adjectiv. neutr. adverbialiter sumptum, studiosè, de industriâ. Alii volunt esse nomen plurale pro ἐπιτηδῆες, i. extrito, ab ἐπιτηδῆς, ὁ, ἡ, idoneus, habilis, aptus, necessarius, item amicus : ab ἐπὶ τὸ δέον, q. paratus ad id, quod decet : vel ab ἐπὶ & ἀδεῆς, sine timore, & alacris ad opus progrediendum : vel dicitur q. ἐπὶ & τάω, extendo, ut sit is, qui nixu quodam ad opus suum extenditur : hinc ἐπιτηδύμα, studium, præceptum, Ἐς iterum pro εἰς per tmesin sejungitur à verb. θείωμεν. Δ' pro δε, & v. 3. Ἐκατόμην, sacrificium, ac. f. ab ἐκατόμην. 65.

143. Εἰσθήσωμεν, imponamus, Poët. pro εἰσθῶμεν, i. pl. aor. 2. subjunct. ubi ω in εσ resolvitur, & ι interseritur. Fit. a verb. εἰστίθημι, impono, &c. ex εἰς, & τίθημι. Hinc. εἰστίθηναι τινὰ εἰς τὴν ναῦν, Imponere aliquem navi, vel in navem. Ἄν Dor. per apoc. pro ἀνὰ per tmesin separatum pertinet ad βήσομεν, ut sit ἀναβήσομεν, &c. Δ' pro δε, & v. 3. Αὐτῶν, ipsam, acc. f. f. pron. αὐτός 4.

Χρυσήϊδα, acc. f. à Χρυσήϊς. v. III. Καλλιπάρηον, acc. sing. nunc foemin. adject. καλλιπάρηον, ὁ, ἡ, pulchras genas habens: à κάλλος & πάρεα, ἡ, gena, vertitur hinc ei in ἡ Æol. πάρεα autem fit ab ἐπαίρω, attollo, quia genæ sunt sublimis & conspicua pars corporis.

144. Ἀναβήσομεν poet. per systol. pro ἀναβήσωμεν, ascendere faciamus, 1. pl. aor. 1. act. mod. subj. verb. ἀναβαίνω, ascendo, quod tempora sumit à βᾶω inusit. unde aor. 1. act. ἀνέβησα, ascendere feci, &c. Εἷς, unus per se non declinatur in plurali, sed in compositis cum μή & εἰ, ut εἰδέναις & μηδέναις, nullas. Δεῖ, verò. 3. Τίς, aliquis. 8. 62. Ἀρχός, princeps, præfectus, ab ἄρχομαι, incipio, sum autor, impero, dominor; ab ἄρχω, idem. Ἀνὴρ, vir. 7. Βαληφόρος, εἰς, ὁ, ἡ, consilium portans, consultor: à βαλή. 5. & φέρω, fero, porto. Ἔσω, sit, 3. pl. imperat. verb. εἰμί.

145. Ἡ, aut. 27. Αἶας, Ajax. 138. Ἰδομένης, εἷς, ὁ, Idomeneus Deucalionis filius, Rex Cretensium, qui populum suum adversus Trojam duxit. Δῖος, nobilis. 7. Ὀδυσσεύς Ulysses. 138.

146. Ἡ, aut. 27. Σὺ, tu. Πηλεΐδῃ Pelida, seu Achilles, v. f. à Πηλεΐδης, v. 1. Πάνων, g. p. à πᾶς. 5. Ἐκπαυλότατε, v. f. adject. superl. grad. ἐκπαυλότατος, maximè terribilis, horribilis, stupendus, vehemens, ab ἐκπαυλός, per metath. pro ἐκπλαγίος terribilis, &c. ab ἐκπλήσω, percello, perterrefacio: ἐκπλήσομαι, stupeo, percellor. Ἀνδρῶν, g. p. ab ἀνὴρ, vir. 7.

147. Ὀφρα, ut. 82. Ἡμῖν, nobis, ab ἐγώ. Ἐκέρου, longè jaculantem, eminus operantem. ac. f. ab ἐκέρουος, εἰς, ὁ, eminus operans, ab ἐκάς, longè, eminus, & ῥίξω, facio, sacrifico. F. ῥέξω, & metathesi ῥέξω, tanquam ab ῥέγω. P. ῥέρεκα. P. m. ῥέργα & metath. ῥοργα. Hinc ἐκέρουος. Ἰλάσσαι Ion. pro ἰλάσῃ, places, propitium reddas, 2. f. à 1. sub. m. verb. ἰλάσκομαι vel ἰλάσσομαι. 100. Hinc, ἰλάσκεαι ἢ ἐκέρουον Ἀπόλλωνα. Placare vel propitium reddere longè operantem Apollinem. Intelligit solem, quem longè operari certum est, cum nulla sit orbis terrarum pars, quæ ejus vim & efficaciam non sentiat. Ἱερά, sacra, ac. pl. n. g. adject. ἱε-

ρος, facer. 23. ῥέξας, faciens, particip. aor. i. act. verb. ῥέζω. Hinc, ῥέξαι τὰ ἱερά. Facere sacra, sacrificare.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δ' ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 ὦ μοι ἀναιδέϊν ἐπιειμήε κερδαλέον φρον,
 Πῶς τίς τοι πρόσφρων ἔπεσιν πείδη; Ἀχαιῶν, 150
 Ἥ οὐδὲν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἐνεκ' ἤλυθον αἰχμητῶν
 Δειδῶν μαχησόμεν· ἐπεὶ ἔτι μοι αἰτιοὶ εἰσιν.
 Οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βῆς ἤλασαν, εἰδὲ μὲ ἵππους,
 Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐβιβάλακι, βωλιανείρῃ 155
 Καρπὸν ἐδηλήσαντ'. ἐπειὴ μάλα πολλὰ μελαΐξυ
 Οὐρέα τε σκίοενθε, θάλασσά τε ἠχήμεναι.
 Ἀλλὰ τοί, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἅμ' ἐσπόμεθ', ὅφρα σὺ χαίρῃς,
 Τιμὴν δ' ὀνύμφηοι Μενελάω, τοί τε κλυτὰ
 Πρὸς Τρώων, ἣ ἔτι μελαρείπη, εἰδ' ἀλεγίζεας 160
 Καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεας ἀπειλῆς,
 ὦ ἐπὶ πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι ἦες Ἀχαιῶν.
 Οὐ μὲν σοὶ ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅπποτ' Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' ὀναιόμηνον πτολίεθρον.
 Ἀλλὰ τὸ μὲ πλεῖον πολυαΐκ' ὀλέμοιο 165
 Χεῖρες ἐμὰ διέπυσ'· ἀτὰρ κὺν ποτε δαομὸς ἔκη,
 Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον· ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 Βεχόμ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὶ κενεῶν πολεμίζων.
 Νῦν δ' εἰμι Φθίῳδ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 Οἴκαδ' ἱμὲν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν. εἰδὲ σ' οἶω 170
 Ἐνθάδ' ἄτιμ' εἶναι, ἄφεν' καὶ πλεῖστον ἀφύξιν.

Hunc v. torvè intuitus allocutus est pedibus celer Achilles.
 Proh impudentiam indute, vafer! [Græcorum
 Quomodo quis tuis propenso animo imperiis obediat
 Ut velit aut ad infidias hosti struendas ire, aut cum viris
 fortiter pugnare?

Non ego Trojanorum gratiâ veni bellatorum
 Huc pugnaturus: quandoquidem nihil mihi culpandi.
 Non n. unquam meas boves abegerunt, neque etiam equos,
 Neque unquam in Phthia glebosa virorum altrice
 Fruges corruerunt. nam valde multi interpositi sunt
 Mon.

Montésque umbrosi, & mare resonans.

Sed te ô valde impudens simul secuti sumus, ut tû gaudeas;

Pœnas repetentes Menelao, tibi que ô oculis caninis,

A Trojanis, quorum nullam curam geris, neque ratio-
nem habes :

Et jam mihi præmium ipse te ablaturum minitaris,

Pro quo multa sustinui, dederuntque mihi filii Achivorum.

Et tamen nunquam tibi æquale habeo præmium, quum
Græci

Trojanorum depopulantur bene habitatam urbem.

Sed majorem quidem partem impetuosi belli [venerit;

Manus meæ administrant: sed si quando *præda* partitio

Tibi que præmium multo majus *datur*, ego v. parvum-
que gratumque [nando.

Discedo habens ad naves, posteaquam defessus sum pug-

Nunc v. discedam in Phthiam, quandoquidem multo
conducibilius est

Domum ire cum navibus nigris: neque te arbitror

Ego, qui hîc afficior ignominiâ, opes & divitias ex-
hausturum.

148. τὸν idem quod τῷτον. 84. Δ' pro ὃ, verò. 3:
"Αἰ' pro ἄρα expletiv. 46. Ὑπόδρα, torvè, ab ὑπόδρα,
idem, per pleonasm. Ἔδ. ab ὑποδράμαι, subaspicio,
torvè aspicio: vel fit ab ὑπό & δέω, video, aspicio.
Ἰδών, intuitus, aspiciens, particip. aor. 2. act. verb. ἴδω:
cætera vide 84.

149. ὦμοι pro ὅμοι, ô, heu, proh, ex ὅ & μοι d.
pron. ἐγώ. Est adverb. dolentis ac ægrè ferentis. Con-
struitur cum genitivo subaudito ἐμεῖα, ut ὦμοι ἐμῆς
ἄτης. Apollon. Argon. lib. 2. O meam calamitatem!
Cum nominativo, ut ὦμοι ἐγὼ δειλός. Ὀδυσ. ε. Et
cum vocativ. ut hîc. Αἰαίδειν Ion. pro αἰαίδειαι,
ac. s. ab αἰαΐδεια, ἡ, impudentia: ab αἰαΐδης, ἴα, ô, ἡ,
impudens: ex α priv. & αἰδώς, ὅα, ἡ, pudor, vere-
cundia. Ἐπειρῆτε, indute, v. s. particip. perf. pass. ἐπει-
ρῆσθε Poët. ἐπειρῆσθε, ab ἐπείνυμι, ex ἐπὶ & ἔω.
Hinc, ἐπειρῆσθαι εἶναι ἢ αἰαΐδειν. Subaudi κατέ. Est
Græcismus insignis, qui per periphrasin idem est quod
Ε 2 αἰαΐδῃ

ἀναιδῆ εἶναι. Impudentem, vel impudentiâ præditum esse. Nota. Veteres philosophi virtutes & vitia vestes animi esse nominabant: unde Achilles eleganter per metaphoram Agamemnonem impudentiâ indutum esse vocat. *κερδαλέοφρον*, astute, vafer, v. s. ab *κερδαλέοφρων*, ὁ, ἡ, animum habens astutum & avidum, vulpinâ mente præditus, vafer, astutus. Fit à *κερδαλέο*, υ, ὁ, astutus, & *φρῶν*, ἡ, animus, mens. Illud fit à *κέρδο*, ιϞ, τὸ, lucrum, vel astutia: vel à *κερδῶ*, ὅος, ἔς, ἡ, vulpes.

150. Πῶς, quomodo? 123. Τίς, quis vel aliquis, indefinitum, quod proprium nunc accent. ob præcedent. circumflex. amisit. & alium sibi acutum ex sequenti τοι enclitic. rejectum adscivit. Τοι Dor. pro σοι dativ. sing. pron. ἐγὼ, qui hîc usurpatur pro dativo plur. τοῖς vel σοῖς pron. possessiv. τὸς Dor. vel communiter ὁς. Nota. Apud Græcos interdum pronom. primitivorum ἐγὼ, σὺ, dativ. sing. ἐμοὶ vel μοι, σοὶ vel τοι eleganter adjiciuntur in constructione substantivis cujuscunque generis, numeri & casûs pro possessivis à se ortis, ἐμὸς, ὁς, vel Dor. τὸς, in eodem genere, numero & casu ponendis, in quo substantivum est. *Πρόφρων*. 77. Ἔπειν, imperiis. Ioid. Πείθη, obediât, 3. i. præf. subj. m. verb. πείδομαι. 33. Ἀχαιῶν, Achivorum, ab Ἀχαιοίς, 2.

151. Ἡ, aut. 27. Ὀδὸν, idem quod λόχον vel ἐνδραν significat, est acc. singularis, sub quo εἰς subaudiendum est. Fit ab ὁδός, ἡ, via, iter, auxilium, item infidiæ, ut hîc. Nota. Vincendi hostes rationes sunt duæ: una per infidias, hoc est ὁδὸν ἐλθέμεναι: altera aperto Marte, quod est ἱφι μάχεσθαι ἐλθέμεναι Attic. pro ἐλθεῖν, aor. 2. infin. verb. ἔρχομαι. Hinc, ἐλθεῖν ὁδόν, vel εἰς ὁδόν. Ire ad infidias hosti fruendas. Ἡ. 27. Ἀνδράσιν, d. pl. ab ἀνὴρ. 8. Ἴφι, fortiter 37. Μάχεσθαι, pugnare, à μάχομαι. 8. Hinc, Μάχεσθαι τοῖς ἀνδράσι, ἢ πρὸς τὰς ἀνδρας. Pugnare, certare, vel dimicare cum viris.

152. Οὐ. non. 24. Γὰρ, enim. 9. Ἐγὼ, ego. Τρώων, Trojanorum, g. p. à Τρώς. Ἐνεκ, pro ἐνεκά, gratiâ. 11. Ἦλυσθον, veni, aor. 2. verb. ἔρχομαι. Hinc, ἐλθεῖν ἐνεκά τινος. Venire alicujus gratiâ. Λίχμητάων, Æol.

Æol. pro αἰχμητῶν, bellatorum, g. p. ab αἰχμητής, ὁ, bellator: ab αἰχμη, ἡ, cuspis, ut αἰχμητής sit is, qui cuspidem seu hastam gestat.

153. Δεδωγ, huc. Pro quo Atticè dicitur δῶκε, idem. Adv. ad loc. Μαχητόρμος, pugnaturus, particip. fut. verb. μάχομαι. 8. Ἐπεὶ, quandoquidem. 57. Οὐτί, nihil, nequaquam: ex οὐ, non, & τί, aliquid. Μοι, mihi. 26. Αἵτιοι, culpandi, accusandi, n. p. ab αἴτιος, reus, accusandus, culpandus ob aliquam rem, utpote ejus autor, &c. Fit ab αἰτία, ἡ, culpa, causa. Εἰσιν, 3. plur. ab εἰμί.

154. Οὐ γάρ, non enim. 24. 9. Πώποτ' pro πώποτε, unquam, ullo tempore. 106. Ἐμάς, meas, ac. pl. fœm. pronom. ἐμὸς, meus. Βῆς, boves, ac. pl. à βῆς, οὐς, ὁ, ἡ, bos, vacca. Ἠλασαν, abegerunt, 3. pl. aor. 1. verb. ἐλάων, ab ἐλάω, ago, abigo, abduco, pello, impello, &c. Hinc, ἐλάσαι vel ἐλαύνειν τὰς τινος βόας vel βῆς. Abigere vel abducere alicujus boves, vel vaccas. Οὐδέ, neque. 90. Μὲν, etiam. 18. Ἴππους, equos, ac. pl. ab ἵππος, ὁ, equus: ab ἱεῶς ποσὶν, est n. celerrimum animal.

155. Οὐδέ, neque. 90. Ποτ' pro ποτέ, unquam aliquando. Est dictio enclitica. Ἐν, in 14. Φθίη, Ion. pro Φθία, d. f. à Φθία & Ion. Φθίη, ἡ. Phthia urbs Thessaliæ maritima Achillis patria. Ἐρεβώλακι, d. f. ab ἐρεβώλαξ, ὁ, ἡ, τὸ, valde glebosus, a, um, ab ἔρε particula in composit. augente, & βῶλς seu βώλαξ, gleba. Βωλιανέρη Ion. pro βωλιανέρεα, d. f. à βωλιανέρεα, viro- rum altrix, à βωλιάνερος, viros alens: à βώτις fœm. ὄ βώτης, ὁ, ὁ, pastor: à βόσκω, pasco, o mutato in ω: aut à βρώσκω adempto ρ. Quæ ambo à βώω inusit. fiunt.

156. Καρπὸν, fructum, fruges, à καρπός, ὅ, ὁ, fructus, fruges, vitis, & quicquid è terra provenit. Redditur etiam utilitas per metonymiam. Ἐδηλῆσαντ' pro ἐδηλῆσαντο, corruerunt, 3. p. aor. 1. m. verb. δηλέομαι, à δηλῆω, lædo, corrumpto, destruo. Dicitur q. δηλὸν λάω, hostile quippiam intendo: vel secund. Eustath. à δαλός, titio, quod à δαίω, uro, ut sit propriè καυσικῶς βλάπτω, ὅς ὥστε δαλῶ δαλῶ καίοντο. Hinc, Δηλῆσαλῶ vel δηλῆ-

καρπὸν. Corruptum vel destruere fruges. Ἐπεὶ per syncop. pro ἐπειδή, sublato δ. nam, cum, quoniam. Μάλα, valde: item multum, admodum, vehementer, citò. Interdum jungitur cum adjectivo, interdum cum verbo, aut etiam cum alio adverbio: hinc compar. μάλλον, &c. superl. μάλισα. Πολλά, n. pl. n. g. adjectiv. πολὺς, multus. 3. Μεταξὺ (scil. εἰσὶν) intersunt, interjacent. Per se significat, inter, in medio, deinceps, interea, dum. Construitur cum genitiv. ut; μεταξὺ λόγων. Inter confabulandum: interea dum loquimur: vel cum nominat. ut; μεταξὺ λούρου. Interea dum lavaretur. Vel sine ullo casu, ut hinc. Vel denique cum articulo præpositiv. ut, ὁ μεταξὺ, interpositus, interjectus, intermedius, vel medius: τὸ μεταξὺ interdum redditur substantivè, intercapedo, interstitium, discrimen, subaud. substant. ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. Fit à μετά.

157. Οὐρεα Ion. pro ὄρεα, n. pl. ab ὄρος, εὖς, τὸ, mons. Τέ, que. 5. Σκίοεντα, n. pl. n. g. adject. σκίοεις, εὖς, ὁ, umbrosus: à σκία, ἡ, umbra, quasi κία à κίω, vado, quia cum corpore semper vadit. Θάλασσά τε, marè-que. 34. 5. Ἠχέεσα, resonans, fœm. genus adject. ἡ-χέεις, ὁ, resonans, ab ἡχος, υ, ὁ, sonus, sonitus, ab ἡχα perf. verb. ἄγω, frango, ut fragor à frangendo: hinc ἡχέω, resono.

158. Ἀλλά 24. Σοὶ à Σὺ, tu. ὦ, ὁ. Μέγ' pro μέγα, valde 78. Ανείδες, v. f. adject. ἀναιδής, impudens. 149. Ἀμ' pro ἅμα, simul, unà cum. Dativ. regit. Ἐσπόμεθ' pro ἐσπόμεθα Poët. pro ἐσόμεθα, i. pl. ind. præf. verb. ἔπομαι &c. poët. ἔπομαι, sequor. Hinc ἔπειδαι τινι. Sequi aliquem. Ὅφρα, idem quod ὅπως, ut. Σὺ, tu. Χαίρης, gaudeas, 2. subj. præf. verb. χαίρω, gaudeo, quod tempora sumit à χαίρειω.

159. Τιμὴν, pœnas, ac. f. à τιμή, ἡ, pœna: à τίω, punio. Ἀγνύμφοι, repetentes, reposcentes. n. pl. ab ἀγνύμφος, particip. verb. ἀγνύμαι, tollo, capio, recipio, re-posco, item consequor: ab αἶρω, tollo, &c. Hinc, Ἀγνύμας τὴν τιμὴν πρὸς Τρώων. Repetere pœnas à Trojanis. Cic. Repetere pœnas ab aliquo. Idem. Furia, quæ parentum pœnas à filiis repetunt. Μενεάω, d. f. à

Μενέλαος

Μενέλαος, ὁ, Menelaus, filius Atrei & Aëropes, ut Homerus tradit. Plifthenis verò ut Hesiodus, & frater Agamemnonis, rex Spartæ, maritus Helenæ: quam cùm Paris Priami filius eo absente rapuisset, legatos ad Paridem, qui illam repeterent, misit. Qui cùm re infectâ rediissent, omnes totius Græciæ principes ad bellum convocavit: qui, collectâ mille navium classe, in excidium Trojanum sub Agamemnone rege conjurârunt, & devastatâ Phrygiâ atque Mysiâ Ilium Priami regiam decennali bello oppugnârunt, ac tandem fraude magis, quàm viribus expugnaverunt. Σοί τε, tibi que. 28. 5. Κυῶπα, v. f. à κυῶπης, canis habens vultum, oculis caninis vel canino aspectu: à κύων, canis. 4. & ὦψ, vultus, oculus.

160. Πρὸς, hîc construitur cum Genitiv. & significat à. Item alibi *ab, ex, de, coram, contra, per, cum, &c.* Τρώων. 152. Τῶν pro ὧν, g. pl. articuli præposit. pro postpositivo positi. Οὐτι, neque, nihil: ex εἰ, & τί, quid, aliquid. Μετὰτρέπη, curam geris, 2. f. ind. præf. verb. μετατρέπομαι, curo, curam gero, adverto, converto: à μετατρέπω, converto: ex μᾶ & τρέπω, verito. Οὐδ' pro εἰδὲ, neque. 90. Ἀλεγίζεις ab ἀλεγίζω, rationem habeo: ab αἰλέγω, curo. Hinc, Ἀλεγίζειν τὴν Τρώων. Rationem habere Trojanorum: curare Trojanos.

161. Καὶ, &. Δὴ, jam. 6. Μοι, mihi, ab ἐγώ. Γέρας, præmium. 118. Αὐτὸς, ipse. 4. Ἀφαιρέσειας, te ablaturum esse, f. 1. m. infin. verb. ἀφαιρέομαι, ab ἀφαιρέω, aufero, adimo: ex ἀπὸ & αἰρέω, capio, invado, tollo. Hinc, Ἀφαιρέσειας τινι vel ἀπὸ τινος τὸ γέρας. Auferre alicui vel ab aliquo præmium. Ἀπειλῆς, minaris, ab ἀπειλέω, ὦ, minor, minitor: aliquando glorior, & voveo.

162. Ὡς ἐπὶ per anastroph. pro ἐφ' ᾧ, pro quo, scil. præmio. ᾧ est dat. sing. artic. postpos. relativè sumpti. Ἐπὶ verò cum dativ. constructa varia passim significat. 55. Πολλὰ pro πολλὰ, adverb. multum, à πολλός, multus. 3. Ἐμόγησα, laboravi, passus sum, 1. f. aor. 1. verb. μογέω, laboro, patior, sustineo: à μόγος, ὄ, labor,

βορ, ærumna. Hinc, Μογεῖν πολλ' ἐπὶ τῷ γέρας, Labore vel pati multum pro præmio, &c. Δόσαν Ion. & Poët. pro ἔδοσαν, 3. pl. aor. 2. act. verb. δίδωμι. Hinc, Διδόναι τινὶ γέρας. Dare alicui præmium. Δε, verò vel que. 3. Μοί, mihi, ab ἐγώ. Ἔγεις per syncop. pro ἡέεις, filii, n. pl. ab ἡούς, filius, idem quod ἡός. 9. Ἀχαιῶν, Achivorum, ab Ἀχαιός. 2.

163. Οὐ, non. 24. Μέν, tamen. 18. Σοί, tibi, à σὺ, tu. Ποτ' pro ποτέ, unquam. Ἴσον, ac. f. n. g. adject. ἴσθ, par, æqualis. Ἐχω, habeo. Γέρας, præmium. 118. Ὅπποτ' Poët. pro ὁπότε, quum, quando: idem quod ὅτε. Ἀχαιοί, Achivi. 2.

164. Τρώων, Trojanorum. 152. Ἐκπέρσωντ' pro ἐκπέρσασι, depopulantur, 3. pl. aor. 1. subj. verb. ἐκπέρσθαι. 19. Εὐναϊόμην, ac. f. n. g. particip. εὐναϊόμην, ó, bene habitatus à verb. εὐναίωμαι bene inductor, ab εὐναίω, ex εὖ & ναίω, habito, quod Eustath. deducit à νέω, cumulo. Πτολίεθρον Poët. pro πολίεθρον, acc. f. à simili nominativ. Fit à πόλις, urbs, civitas.

165. Ἀλλὰ, sed. 24. Μέν, quidem. 18. Τὸ πλεῖον (subaudi μέγας) majorem partem, Compar. n. g. acc. f. adject. πολὺς. 3. Πολυαῖκθ, impetuosus, g. f. à πολυαῖς, ó, ἡ, impetuosus, à πολὺς, & αἶσω, impetu ruo. Πολέμοιο, Ion. pro πολέμῳ, belli, à πόλεμος. 61.

166. Χεῖρες, manus, à χεῖρ. 14. Ἐμαί, meæ, n. pl. f. ab ἐμός, meus. Διέπρω pro διέπρωσι, 3. pl. præf. ind. verb. διέπω, administro, rego: ex ἀγεί & ἔπω, curo, operor, tracto, sequor. Hinc, διέπρω τὸ πλεῖον τῷ πολέμῳ μέγας. Administrare majorem belli partem. Ἀτάρ, sed. 51. Ἦν, si. Ποτέ, quando. Δασμός, ὅ, ἡ, divisio, partitio scil. prædæ, à δάζομαι, quod à δαίω, divido. Ἰκνη, venerit, obtigerit, contigerit, 3. f. præf. subj. verb. ἵκομαι 19.

167. Σοί, tibi, à σὺ, tu. Τὸ γέρας, præmium. Πολὺ, longè, multò. Adjectiv. neutr. adverbialiter sumptum. Μείζων, majus, compar. n. g. à μέγας, magnus. Ἐγὼ δ' pro ἤ, autem 3. Ὀλίγον, parvum, ac. f. n. g. ab adject. ὀλίγθ, parvus, paucus. Compar. ὀλιγίστερος. Superl. ὀλιγίσταθ & ὀλιγίσθ. Attico more, qui multa in

in ☉ formant in ἰστῆρος & ἰσαῖ☉. Fit a. ab ὀλέω i. e. ὀλ-
λυμι vel ab ὀλ☉, totus per antiphrasin. Τέ, que. 5.
Φίλον, ac. f. à φίλ☉, gratus. 20. Τέ, que. 5.

168. Ἐρχομαι pro ἔρχομαι, discedo. 12. Hinc, ἔρχεσθαι
ἐπὶ νῆας. Discedere ad naves. ἔχων particip. ab ἔχω.
ἐπὶ νῆας, ad naves 12. ἐπὶ Ion. pro ἐπὶ, quod fit per
syncop. pro ἐπειδὴ, postquam, posteaquam, cūm: ex
ἐπὶ, εἰ, δὴ & ἄν. Κεκάμω reduplicatione Poëtis usitatâ
pro κάμω, defessus sim vel fuerim, aor. 2. subj. verb.
κάμω laboro, defatigor, patior, doleo, ægroto, operor,
facio, irascor, &c. Dicitur & in voce passivâ pro eodem.
Fut. 1. act. καμῶ. M. καμῆμαι. P. κέκμηκα per syncop.
pro κεκάμηκα. Aor. 2. ἔκαμον. Πολεμίζων, pugnans
pro pugnando. Nota. Participia non semper latinè red-
duntur per participia; sed interdum per nomina, inter-
dum per verba infinitiva, interdum per Supina & Gerun-
dia, interdum verò per verba finita præmissis particu-
lis cūm, si & aliis. Est a. particip. verb. πολεμίζω, pu-
gno, bellum gero, moveo, concutio, &c. Fut. πολε-
μίσω.

169. Νῦν, nunc. Adverb. tempor. δ', verò. 3. Εἰ-
μι, ibo, discedam. Nota. Nonnunquam verba præsen-
tia apud Græcos significant & præsens & futurum, præ-
sertim si careant futuris, vel eadem sint minùs usitata.
Hinc, ἵεναι Φθίλῳδε, vel εἰς τὴν Φθίαν. Ire vel disce-
dere in Phthiam. Φθίλῳδ' pro Φθίλῳδε ex acc. f. Φθίλω
Ion. pro Φθίαν, à Φθία, ας, ῆ, Phthia. 155. & ἧ pro εἰς.
3. Ἐπει, quandoquidem. 156. Πολύ, multò. longé.
adject. neutr. adverbialiter sumptum. 3. Φέρτερον, con-
ducibilis, adject. neutr. comp. grad. descendens à verb.
φέρω. Ἔστιν, est, ab εἰμί.

170. Οἰκαδ' domum. 19. Ἰμῶν Ion. per apocop. ex
Attico ἰμῶναι, pro εἶναι, ire. Σὺν, cum. Construitur
cum dativo, & varia cum eo significat. Vid. Lucian.
Νηυσί, navibus. 26. Κορωνίσιν, d. pl. à κορώνις, ἰδ☉, ῆ.
Epithetum navis inflexam & sinuosam summitatem seu
puppem habentis: itaque exponendum est incurvis, in-
flexis, vel inflexas sinuosâsque puppes habentibus: aliis
exponitur etiam *nigris*, quod κορώνις fiat à κορώνη, ῆ,
cornix,

cornix, quæ est avis nigra. Eadem vox redditur etiam *summitas* in curvamine arcûs, & generaliter quævis summitas: etiam inflexum illud, quod in navis puppi visitur, item quicquid inflexum est, item corona. Οὐδὲ, neque. 90. Σ' pro σέ, te, à σύ. "Οιω, puto. 59.

171. 'Ενθάδ' pro ἐνθάδε, hîc: ex ἔνθα & δέ. "Ατιμῶ, sine honore: honoris expers, ignominiâ affectus: ex a priv. & τιμή, ἡ, honor, à τίω. 'Εὼν Ion. pro ὦν particip. verb. εἰμί. "Αφενῶ, opes, ac. f. ab ἄφενος, εος, τὸ divitiæ, opes, sed propriè *census* vel *reditus unius anni*. Dicitur etiam in mascul. genere, ut; ὁ ἄφενῶ, ὁ. Fit q. ἀφ' ἐνὸς ἔνθ, uno anno collectum. Καί, &. Πλῆτοι, à πλῆτος, ὁ, divitiæ. Dicitur q. πολυέτης, ὅτι ex πολλῶν ἐτῶν ἐστὶ συνηγμένῳ, longo n. tempore & vix tandem colligi videntur divitiæ: aut quòd in multos annos colligantur. Hoc a. differunt ἄφενος & πλῆτος, quòd illud significat divitias uno anno, & sine magno labore, hoc a. multis annis & magno labore, partas. 'Αφύζειν, exhausturum, vel acquisiturum esse. f. i. infin. verb. ἀφύσσω, haurio, exhaurio, & metaphoricè acquirō: ab ἀφύω, idem, quod fit ex ὑπὲρ & ὕω, pluo.

Τὸν δ' ἡμέτερον ἔπειθε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Φεδγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυτο· ἔδδ' σ' ἔγωγε
 Αἰδομαι ἐνεκ' ἐμεῖο μένθ' παρ' ἐμοίγε καὶ ἄλλοι,
 "Οἱ κέ με τιμήσουσι· μάλιστ' ἢ μητιέτω Ζεύς. 175
 "Εχθρὸς δέ μοι ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων.
 Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 Εἰ μάλα κάρτερός ἐσσι, θεὸς πά σοι τόγ' ἔδωκεν.
 Οἴκαδ' ἰὼν σὺ νηυσὶ τε σῆς, καὶ σοῖς ἐτάροισι,
 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε· (έθεν ἐγὼ ἔρχ' ἀλεγίζω, 180
 Οὐδ' ὄδομαι κοτέοντο, ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε.
 "Ως ἐμ' ἀφαιρέει) Χρυσήδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Τῶν μ' ἐγὼ ζῶ νῆϊ τ' ἐμῇ, καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι
 Πέμψω· ἐγὼ δέ κ' ἄγα Βελσσηίδα καλλιπάρηον,
 Αὐτὸς ἰὼν κλισίῳδε, τὸ ζῶν γέρας· ὅφρ' εὖ εἰδῆς 185
 "Οσόν φέρτερός εἰμι (έθεν, συγέη ἢ καὶ ἄλλος
 Ἴσον ἐμοὶ φάσθ', καὶ ὁμοιωδῆναι ἀντὶν,

Huic deinde respondit rex virorum Agamemnon:
 Fuge citò, si tibi animus incitatus est: neque te ego
 Precor gratiâ mei manere: apud me *sunt* & alii,
 Qui me honorabunt, potissimum v. sapientissimus Jupiter.
 Inimicissimus v. mihi es nobilissimorum principum.
 Perpetuò enim tibi contentio grata, bellâque, pugnaeque.
 Si valde fortis es, Deus certè tibi hoc dedit.
 Domum reversus cum navibus tuis & tuis fociis,
 Myrmidonibus impera, te n. ego non curo,
 Neque tui irati rationem habeo: minabor v. tibi sic,
 Quia à me aufert Chryseida Phœbus Apollo,
 Hanc quidem ego cum nave meâ, & meis fociis
 Dimittam; ego v. abducam Briseida pulchrigenam
 Ipse veniens ad tentorium, tuum præmium; ut bene no-
 Quanto potentior sum te, horreat v. & alius [scas
 Ex æquo mecum loqui, & similem se facere ex adverso.

172. Τὸν δ' ἡμέτερος ἔπειτ'. 121. Ἀναξ ἀνδρῶν 7.
 Ἀγαμέμνων. 24.

173. Φεδγε, 2. f. imper. præf. verb. φεύγω, fugio. 60.
 Μάλ' pro μάλα, citò. 16. 85. Εἰ, si. Τοι, tibi. 28.
 Θυμός, animus. 24. Ἐπέσσυ, incitatus est, 3. f. p.
 pass. per metathesin pro ἐπισέσσυ, verb. ἐπισύω, incito,
 impello: ex ἐπὶ & σύω poet. ablato ε pro σόω, moveo.
 F. σόσω Aor. 1. ἔσσω. P. σίσσωκα, P. pass. σίσσωμαι, &
 abjecto ε σίσσωμαι, & metathesi ἔσσωμαι. Them. σείω,
 moveo. Οὐδέ, neque. 90. Σ' pro σέ, te, à σέ. Ἐγω-
 γε. Attic. pro ἐγώ, ego.

174. Λίσσομαι, precor. 15. Ἐνεκ' pro ἐνεκα poet.
 pro ἐνεκα, causâ vel propter. 11. Ἐμεῖο Ion. pro ἐμῷ ab
 ἐγώ. Μένειν, manere, à μένω. 1. Hinc, Μένειν ἐνιαχθῆ
 ἐνεκά τινος. Manere alicubi propter aliquem, vel alicujus
 gratiâ. Παρ' pro παρὰ, apud. Παρὰ cum dativo præ-
 ter apud significat etiam inter, in, &c. Ἐμοίσε Attic.
 pro ἐμοί, ab ἐγώ Atticè ἔγωγε. καὶ ἄλλοι. 7. 17.

175. Οἱ, qui. 2. Κε poet. pro αὐ. 60. Μὲ ab ἐγώ.
 Τιμήσας, 3. pl. f. 1. verb. τιμάω, ὦ, honoro, honore
 afficio. F. τιμήσω. Aor. 1, ἐτίμησα. Hinc, Τιμᾶν τινα.
 Honorare, vel honore afficere aliquem. Μάλιστα. 16.
 Δέ.

Δέ. 3. Μηϊέτα, vocat. per antiptofin pro nominativo μηϊέτης, ὁ, prudens, sapiens: à μήτις, εως, ἡ, confilium, deliberatio: à μῆδομαι, curo, delibero, molior. Ζός. 5.

176. Ἐχθιστος, superl. adject. ἐχθρός, ὁ, inimicus. Compar. ἐχθρίων ab ἔχθρῳ, τὸ, odium. Ἐσὶ pro εἰ, ab εἰμί, sum. Διοτρεφέων, g. pl. à Διοτρεφής, à Jove nutritus, nobilissimus. Est epithetum regum, vel quòd originem à Jove ducant, vel quòd ab eo regnum sint adepti. Fit à διός, Jovis. 5. & τρέφω. Βασιλῆων, g. pl. à βασιλεύς, rex. 9.

177. Ἀίει, semper, perpetuó. Poët. 52. Τοὶ Dor. pro σοί, à σὺ. Ἐρις, contentio 8. Τέ que. 5, Φίλη, grata, 20. Πόλεμοι, bella, à πόλεμῳ, ὁ, bellum. 61. Μάχα, pugnae, à μάχη, ἡ, pugna. 6.

178. Ἐι, fi. 40. Μάλα, valde. 85. Κάρτερος, ὁ, per metathesin pro κράτερος, fortis, item vehemens, durus: à κράτῳ, εῳ, τὸ, victoria. Ἐσὶ poët. pro εἰ, es.

176. Θεός, ὅ, ὁ. Πρ particula enclitica, alicubi, uspiam, item certè ut hîc: interdum vacat: hinc δήπρ & δήπρθεν, nimirum, certè: hinc etiam ὅπρ, ubi. Vid. Lucian. I, 1. Σοὶ d. à σὺ. Τόγ' pro πάγε, idem quod τῷτο. 9. 60. Ἐδωκεν, 3. f. aor. 1. act. verb. δίδωμι, do.

179. Ὀικαδ'. 19. Ἰών, reversus. 139. Σωὶ, cum.

170. Νηυσί, navibus. 26. Τέ. 5. Σῆς Ion. pro σαῖς, tuis, d. pl. fœm. à σός, tuus. κ' &, σοῖς, tuis à σός. Ἐτάροισι, Ion. & Poët. pro ἐταίροις, ubi Poët. in penult. tollitur ad efficiend. syllab. brevem; in fine verò, Ionicè additur. Est a. d. pl. ab ἐταῖρος, & Poët. ἔταρος, amicus, socius, sodalis: aliquando administer: ab ἔτης, ἔτα, socius.

180. Μυρμιδόνεσσιν, Poët. Μυρμιδόσι, Myrmidonibus, d. pl. à Μυρμιδών, δόνῳ, ὁ. Myrmidon, à μύρμηξ, formica. Dicuntur a. inde Myrmidones populi Thessaliæ, qui Achillem secuti sunt ad bellum Trojanum, quòd essent agricolæ strenui, perpetuóque in fodiendâ terrâ formicarum more versarentur. Vid. Strabon. lib. 7. Poëtæ a. de horum origine variè fabulantur. Alii n. sic dictos putant à Myrmidone rege, Jovis & Corymofæ Nymphæ

Nymphæ filio, quem etiam post Cecropem Atheniensium regem fuisse tradunt. Alii à Myrmice puella in Attica regione, quæ cum ob castimoniam & solertiam gratissima esset Minervæ, contigit, ut aratrum in odium Cereris à Minerva conditum omnibus ostenderet: quapropter dea irata in formicam eam transformavit, quæ cum multitudinem procreâisset, evenit, ut morientibus Thessalis, regnante Æaco, in homines mutarentur. Nam Æacus cum in arbore fici formicas seu Μύρμηκας vidisset, optavit tot sibi socios evenire, & statim formicæ in homines versæ sunt. Ἀναοσε, impera, ab ἀνάοσω. 38. Σέθεν, Poët. pro σθ, g. f. à σὺ, tu. Δ' pro δέ. 3. Ἐγώ, ego. Οὐκ, non. 24. Ἀλεγίζω, curo. 160.

181. Οὐδ' pro ἔδῃ, neque. Ὁδομαι, rationem habeo, item curo, moveor: ab ὁδῃ, cura. Κοτέοντῃ, irati, g. f. à κοτέων particip. verb. κοτέω, irascor, à κότῃ, ira. Ἀπειλήσω, fut. verb. ἀπειλέω. 160. Δέ, autem, 3. Τοι Dor. pro σοί, à σὺ. Ὡδῃ, sic, hoc modo. Adverb.

182. Ὡς idem quod ἵπειδῃ, quia, nam, quandoquidem. Ἐμ' pro ἐμέ, accusativ. pro genitivo & præposit. Ἀπ' ἐμῷ per constructionem Atticam, ab ἐγώ. Ἀφαιρέῃ, aufert 3. f. ind. præf. verb. ἀφαιρέομαι, ἔμαι, aufero 161. Χρυσήϊδα, Chryseidem, ac. f. à Χρυσήϊς. 111. Φοῖβῃ Ἀπόλλων. 43.

183. Τῷ pro ταύτῃ, hanc. 29. Μὲν, quidem. Ἐγώ, ego. Σὺ. 170. Νηϊ, d. f. Ion. à ναῦς. 26. Τ' pro τὲ expletivè ponitur. Ἐμῇ d. f. fœm. pron. ἐμός. Καί, &. Ἐμοῖς d. pl. ab ἐμός. Ἐτάρρισι. 179.

184. Πέμψω, mittam, à πέμπω, mitto, dimitto, veho, duco, deduco, &c. Ἐγώ, ego. Δέ, veró. Κ' pro καί Poët. pro αἰ. 60. Ἀγω, abducam. i. f. subj. præf. verb. ἄγω, ducó. Βρισηΐδα καλλιπάρηον. 322. 143.

185. Αὐτός, ipse. 4. Ἴων, veniens. 138. Κλισίῳ, idem quod εἰς τὴν κλισίαν, ad tentorium. 54. Fit ex κλισίῳ Ion. pro κλισίαν, ac. f. à κλισία, ἡ, locus aliquis accubitus, statio, tentorium: à κλίνω, inclino, incumbo, & ῖ pro εἰς. 3. Τὸ artic. præposit. n. g. acc. casus ab ὁ. Σόν, acc. f. n. g. à σός. Γέρας, præmium. Ὅφρ' pro

pro ὄφρα, ut. 82. Εὖ, bene. Εἰδῆς. 2. f. subj. verb. εἶδω. 71.

186. Ὅσον poet. pro ὅσον, quantò adverb. ab ὅσος. Φέρετερος, potentior, validior: adject. compar. grad. à verb. φέρω. Εἰμὶ, sum. Σέθεν pro σὺ, à σὺ, tu. 180. Στυγέη, horreat, timeat, 3. f. subj. verb. Στυγέω, ab inu-
fit. σύγω. F. σύζω. Ὀδὶ, timeo, horreo, tristor: hinc Στύξ, γὸς, ἡ, Styx, palus apud inferos. Δέ, verò. 3. Καὶ ἄλλοι. 7. 17.

187. Ἴσον, ex æquo, adject. neutr. adverbialiter sum-
ptum pro ἴσος: potest esse etiam adject. neutr. substanti-
vè positum subauditâ præpositione κατὰ. Ἐμοί, ab ἐγώ. Φάσθαι, loqui, infin. aor. 2. m. ἐφάμην, à φημί. Καὶ, &. Ὅμοιωθήμην Dor. pro ὁμοιωθῆναι, similis fieri, vel si-
mitem se facere. Aor. 1. pass. verb. ὁμοίω, affimilo, simi-
lem facio: ab ὅμοιος, similis. Ἀντίω, ex adverso, &
contrariò; item coram, palam, ab ἀντί.

Ὡς φάτ' Πηλεΐανι δ' ἄχος γρόετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
Στήθεσσι λατοίοισι Διάνδιχα μερμήριζεν,
Ἡ δ' ὄν' ὀφασσάμενον ὄξυ ἔρυος ἄμυντο πρὸς μὲν,
Τὴς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναερίζοι,
Ἡ δὲ χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.
Ἐως δὲ ταῦθ' ὤρμαινε κτ' ὄρενα, καὶ κτ' θυμόν,
Ἐλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος· ἦλθε δ' Ἀθήνη
Οὐρανόθεν· πρὸς γὰρ ἦκε θεὰ Λοκῶ κλέεντο Ἥρη,
Ἀμφω ὁμῶς θυμῶ φιλέεσθαι τε κηδομένη τε.
Στῆ δ' ὀπίθεν, ξανθῆς ἧ κόρης ἔλε Πηλεΐονα,
Οἶω φαινομένη, ᾧ δ' ἄλλων ἦτις ὄρετο.
Θάμβησεν δ' Ἀχιλλεύς, καὶ δ' ἐταρώπει· αὐτίκα δ' ἔγνω
Παλλὰδ' Ἀθηνᾶϊν, δεινὰ δέ οἱ ὅσος φάανθεν
Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

ipfi in

Sic locutus est. Achilli v. dolor obortus est, animus v.
Pectoribus hirsutis bifariam cogitavit:

Utrum ipsemet gladium acutum educens è femore, i. e.
è vagina ad femur pendente,

Illos quidem disturberet, ipse v. Attidem interficeret,
An iram sedaret, compesceretque impetum animi.

Dum

Dum ille hæc volvebat mente & animo, [nerva
Trahebat a. è vagina magnum gladium, venit tunc Mi-
E cælo; nam præmisit *eam* dea alba ulnis Juno :

Ambos pariter animo amânſque curânſque [lem,
Stetit a. à tergo, flavámque *per* comamprehendit Achil-
Soli apparens: cæterorum v. nullus videbat.

Obſtupuit v. Achilles, retróque converſus eſt, protinúſ-
que *eam* agnovit

Palladem Minervam, terribiles v. oculi ei micuerunt :

Et ipſam editâ voce verbis alatis allocutus eſt.

188. Ὡς pro ἔτας, fic. Φάτο Ion. & Poët. pro ἔφα-
το, dixit, 3. f. aor. 1. m. verb. φημί. Πηλείωνι, Peleoni,
Achilli, d. f. à Πηλείων, Peleon ſeu Achilles. Eſt no-
men Patronymicum Ionicum à Peleo patre ejus, idém-
que eſt, quod Πηλείδης. 1. Ἄχος, εος, τὸ, dolor, tri-
ſtitia, perturbatio, calamitas: aliquando culpa, cujus
cauſâ dolor aliquis immittitur. Fit ex α priv. & χαίνω,
dehiſco, quod faciat, ut ne quis vel hiſcat: vel ex α epi-
tatico & χῶ è χέω, fundo, eſt n. ἄχος ἢ ἄγαν ſύγχυσις,
inquit Euſtath. ad quam Etymolog. alludit Homerus 11.
ῥ. 381. Καδδ' ἄχος οἱ χότο μυρίον ὀφθαλμοῖσι, dolor
ei offuſus eſt plurimus oculis. Γένετ' pro ἐγγένετο, obor-
tus eſt, 3. f. aor. 2. m. verb. γίνομαι. Ἐν δέ οἱ ἦτορ εἵ-
θεοσιν, pro ἦτορ δέ οἱ ἐν εἵθεοσιν, &c. Ἐν, in 14. Δέ,
vero 3. Οἱ pro αὐτῶν 72. ἦτορ, οργς, τὸ, cor, animus
Euſtath. indeclinabile eſſe ait. Fit ab ἄω, ſpiro.

189. Στήθεοσιν, pectoribus. 83. Λαίοιοσι. Ion. pro
λαίοις, d. pl. n. g. adject. λάσιος, hirsutus: à λάχνη, ἡ,
lanugo. Διάνδιχα, idem quod διχῶς, bifariam, duo-
bus modis: ex δι & ἀνδιχα contractè ex ἀνάδιχα, ex
ἀνὰ & δίχα, à δις, quod per ſyncop. fit è δυάκις, à δύο,
duo. Hinc, διχάζω, divido. Μερμήριζεν Poët. pro ἐμερ-
μήριζεν, 3. f. aor. 1. act. verb. μερμηρίζω, cogito, ſolicité
cogito, delibero, anxie dubito: à μέριμνα, ἡ, cura, angor,
conſilium, quod fit à μερμαίρω & μερμέρω, idem quod fit
per reduplicationem primar. literar. à μέρω.

190. Ἦ, utrùm. 27. Ὅγε, ipſe, idem quod αὐτός.

93. Φάσσανον, gladium, ac. f. à τὸ φάσσανον, *per* hy-
pertitheſin

pertithestin literarum, à σφάζω, interficio, jugulo, quod fit à φάω, idem. Ὄξυ acutum, ac. f. n. g. adj. ὀξύς, acutus. Ἐξυοσάμην Poët. pro ἐξυοσάμηνος, educens, extrahens, particip. aor. i. m. verb. ἐξύω. 141. Παρὰ, é. Nota. ὦρ' cum genitivo hæc plerunque significat, è, ab, è, ex, de, præ, supra, &c. Μηρῶ, g. f. à μηρὸς, ó, femur. 40.

191. Τὸς idem quod κείνης, illos. 9. Μὲν, quidem. 18. Ἀναστήσειν, 3. f. aor. i. act. opt. Æol. pro ἀναστήσαιεν ab ἀνίστημι, excito, fuscito, expergefacio, elevo, erigo, instaurō, reparo, disturbo ut hîc: ex ἀνά & ἵστημι. Ὁ pro αὐτός, ipse. 9. Δ' pro δέ. 3. Ἀτρείδῳ, Atridem. 7. Ἐναερίζοι, interficeret, 3. f. aor. i. act. optat. verb. ἐναερίζω, interficio, spolio. F. ἐναερίζω ab ἐναίρω, idem, quod fit ab Ἄρης, ó, Mars quod venit ab αἶρω, tollo, quia Mars populum tollit è medio.

192. Ἡέ, an. 27. χόλον, iram, à χόλος, s, ó, ira. Πάύσειν Æol. pro παύσαι, 3. f. aor. i. act. verb. παύω, sedo, cessare facio, finio. Hinc, παύειν τὸ χόλον, sedare iram: desinere irasci. Ἐρητύσει, 3. f. aor. i. Æol. optat. verb. ἐρητύω, cohibeo, compesco, reprimo, sedo, detineo. Hinc, ἐρητύειν τὸ θυμόν. Cohibere vel compescere impetum animi. Τέ, que. 5. Θυμόν, animum, vel impetum animi, ac. f. à θυμός. 24.

193. Ἐως, dum, interea dum. Ὁ pro ὅτος, ille. 9. Ταῦτ' pro ταῦτα, hæc, acc. pl. n. g. pron. ὅτος, hic, ille. Ὡρμαινε, volvebat, 3. f. imperf. verb. ὀρμαίνω, in animo volvo, cogito, revolve, &c. ab ὄρμη, ἡ, impetus, quod fit mutato spiritu ab ὤρμαι, perf. passiv. verb. ὄρω, concito, excito. Κατὰ cum accusativo variè redditur, ut; secundum, juxta, ad, pro more, in, per. Ablativo etiam solo, ut hîc, & adverbio effertur. Articulum quoque recipit à fronte subaudito post se participio, &c. Φρένα, acc. f. à, φρενί. 55. Καί, &. Θυμόν à θυμός. 24. Nota. καὶ φρένα καὶ καὶ θυμόν ἐν ὦρμαίνῃς hîc ponuntur. Hinc, ὀρμαίνειν τι καὶ φρένα καὶ θυμόν. Volvere vel agitare aliquid mente & animo.

194. Ἐλκεῖ, Poët. pro εἰλκεῖ, trahebat, 3. f. imperf. m. verb. ἔλκω, traho. Ἐκ, é. 6. Κολοῖο Ion. pro κολοῖ, 2

κολεῖσθαι, g. f. à κολεός, ὁ, vagina: à κοῖλον, cavus. Μέγας, magnum, acc. f. n. g. adj. μέγας. 78. Ζίφον, acc. f. à ζίφον, εὐς, πὶ, gladius, ensis. Hinc, ἔλκεν μέγα ζίφον ἐν κολεῖσθαι. Trahere magnum gladium è vaginâ. Ἦλθε, venit. 12. Δ' pro ᾧ, autem. 3. Ἀθλίω, Minerva. Dicitur quasi ἀθήλη, quæ non ubera suxit, quòd ex Jovis capite profiliens integræ puella ætatis, ut lactaretur, non necesse habuit. Dicitur etiam Ἀθλίω, ἄς, ἡ, q. ab Ἀθηναία. Sic & Ἀθλίω, ἡς, ἡ, ut & Ἀθλίω, Minerva.

195. Οὐρανός, cœlitus, è cœlo. Adverb. Atticum ex οὐρανός, ὁ, cœlum, & particula θεν, quæ nominibus juncta significat de loco. Fit a. οὐρανός ab οὐρανός, terminus, quia cœlum terminat aspectum nostrum. πρὸς per tmesin pertinet ad ἡκε, ut sit προῖκε, præmisit (scil. eam) 3. f. aor. 1. act. verb. προῖκει, præmitto, dimitto; item erogo, utendum do, credo, scenero: ex πρὸς, & ἵκει, mitto. Γὰρ, enim. Θεά, dea. 1. Δουκόλειον, Ἡρην. 55.

196. Ἄμφω, ambos, utròsque. Est diptoton & omnis generis, ut; ἄμφω, ἀμφοῖν. Fit ab ἀμφίς, utrinque. Ὀμῶς, pariter, ab ὁμός, similis. Οὐμῶ, animo. 24. Φιλέωσα, amans, particip. fœm. incontract. præf. verb. φιλέω, ᾧ, amo. Κηδομένη, curans, particip. præf. fœm. m. verb. κηδομαι, curo. 56. Τὲ, τὲ hîc per Polysyndeton ponuntur, significantque, que, que. 5.

197. Στῆ Poët. ablato augmento pro ἔστη, stetit, 3. f. aor. 2. verb. ἵστημι, statuo, pono, stare facio, &c. Δ' pro ᾧ, autem 3. Ὀπίθεν sive Ion. sive Dor. pro ὀπίσθεν, retrò, post, à tergo: ab ὀπίσω, retrorsum. Ξανθός, g. f. f. adj. ξανθός, ὁ, flavus, floridus: ab ἄνθος, πὶ, flos, præposito ξ. Δὲ, &c. 3. Κόμης, g. f. à κόμη, ἡς, ἡ, coma. 36. Ἐλε Poët. pro εἶλε, 3. f. aor. 2. verb. αἶρέω, capio. Hinc, εἶλεν τινὰ κόμης. Prehendere aliquem per comam, comâ tenuis, vel comâ. Πηλείονα, acc. f. à Πηλεῖον. 186.

198. Οἶω, foli, d. f. ab οἶον, folus. Φαινομένη, apparens, particip. præf. fœm. verb. φαίνομαι, appareo: à φαίνω, apparere facio, à φάω. Τῶν ἄλλων, cæterorum, g. pl. ab ὁ ἄλλο. 17. Δὲ, verò. 3. Οὐτις, nullus:

nullus: ex ἔ & τὸς indefinito. Ὀρέτο Poët. pro ὀρέτο, 3. f. imperf. verb. ὀρέω, ὦ, video.

199. Θάμβησεν pro ἐθάμβησε, obstupuit, 3. f. aor. 1. act. verb. θαμβέω, timeo, tremo, admiror, &c. à θάμβος, εος, τὸ, pavor, admiratio, stupor. Δ' pro ᾖ, autem. 3. Ἀχιλλεύς. 1. Μετὰ hīc adverbialiter sumitur, postea. 48. Alii putant per tmesin pertinere ad ἐτρέπετο, ut sit μετετρέπετο, conversus est, 3. f. aor. 2. m. verb. μελατρέπω, converto. Simplex est τρέπω, verito. F. τρέψω. Ἀντίκα protinus, statim. 118. Δ' pro ᾖ, que. 3. Ἔγνων, cognovit, 3. f. aor. 2. act. verb. γινώσκω, cognosco, agnosco, censeo, statuo. F. γνώσω. P. ἔγνωνκα. Aor. 2. ἔγνων, ως, ω.

200. Παλλάδ' pro Παλλάδα, Palladem, acc. f. à Παλλὰς, Pallas Minervæ epitheton. Fit ab ἀπὸ ἑ πάλ- λειν τὸ δόρυ, à vibrando hastam, quia belli dea est. Ἀθηναίῳ, Minervam, ab Ἀθηναίῃ. 192. Δεινὸν, terribiles, n. d. à δεινός, terribilis, vehemens, & in bonam partem, augustus, reverendus. 49. Δὲ, verò. 3. οἱ, ei, ipsi. 72. Ὅσσε, oculi. 104. Φάινθεν Poët. addito α, pro φάνθεν, quod iterum Poët. dicitur pro Ἄεol. ἔφα- θεν pro communi ἐφάνθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. verb. φαίνω, ostendo, appareo.

201. Καί μιν, & ipsam. 7. 29. Φωνήτας, vocem e- dens, vel voce editā, particip. aor. 1. act. verb. φωνία, voco, dico, vocem edo: à φωνή, ή, vox, quod dicitur quasi φῶς ἔ νῦ, lux mentis: vel fit ex φάω, dico. Ἐ- πέα acc. pl. ab ἔπος, verbum, imperium, mandatum: ab ἔπω. Πτερόεντα, acc. pl. n. g. à πτερόεις, alatus, volu- cris, ὅ, scem. πτερόεσσα. neut. πτέργεν. Nota. Adjectiv. hoc tribuitur nonnunquam sagittis, seu quod pennatæ sint, seu quod celeriter ferantur modo avium; aliquan- do tribuitur verbis, ut hīc, quod emissā ex ore revocari nequeant, à πτερόν, ὅ, τὸ, ala, per syncop. pro πτερόν, quod fit à πέτομαι & πετάομαι & syncop. πτάομαι, volo, as, are. Πρῶτην δα, 3. f. imperf. ind. verb. πρῶτα δα, alloquor, compello, saluto. Hinc, πρῶτα δα, τινα πτε- ρόεντ' ἔπεα, pro καὶ τὰ πτερόεντ' ἔπεα. Alloqui vel com- pellare aliquem verbis alatis, vel subitis.

τίπτε

τίπτ' αὐτ' Αἰγίοχοιο Διὸς τέκ' εἰλήλασθαι;

ἢ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνωνι Ἀτρείδαο;

Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δ' οὐ τελέεσθαι οἶω,

ἥς ὑπεροπλήσῃ τάχ' ἂν ποτε θυμὸν ὀλέσῃ.

205

Τὸν δ' αὖτε προτρέπει θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

ἦλθον ἐγὼ πάυσσθαι τέον μῆν', αἵ κε πίθηται,

οὐρανόθεν, πρὸ δέ μ' ἔκε θεὰ λυκώλεν' Ἥρη,

ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέσθαι τε κηδομένη τε.

Ἀλλ' ἄγε, λῆγ' ἐλδ', μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ.

210

Ἀλλ' ἥτοι ἔπισιν μ' οἰεῖσιν, ὥς ἔσεται περ.

Ὡδὲ γὰρ ἐξέρω, τὸ δ' οὐ τελεεσθαι οἶμαι.

καὶ ποτὲ τοι τρεῖς τόσσα παρέσσι' ἀγλαὰ δῶρα,

Ἰβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴχθεις, πείθεο δ' ἡμῖν.

Quid tandem huc Ægida gerentis Jovis filia venisti?

Anne, ut contumeliam videas Agamemnonis Atridæ?

Sed tibi edicam, quod etiam perfectum iri puto,

Suâ insolentiâ brevi utique animum perdet.

Hunc vicissim allocuta est dea glaucis oculis Minerva:

Veni ego sedatura tuam iram, si modo obedias,

E cœlo, præmisit a me Dea candida ulnis Juno.

Ambos pariter animo amansque curansque. [manu:]

Quare age, fac finem contentionis, neque gladium trahere

Sed profectò verbis quidem ipsum increpa, ut etiam fiet.

Sic enim edicam, quod & perfectum erit.

Aliquando tibi vel ter tot aderunt splendida dona. [bis:]

Contumeliæ gratiâ hujus: tu igitur cessa, obedi autem no-

202. τίπτ' pro τίπτει, & hoc pro τίποτε, quid tandem ex τί interrog. & ποτέ. αὐτ' pro αὐτῇ per syncop. pro αὐτῇδε, huc. Αἰγίοχοιο, Ion. pro Αἰγίοχῃ, ab Αἰγίοχος, ὁ, qui habet scutum ex pelle caprinâ confectum: Epithetum Jovis, qui capræ Amaltheæ, à qua nutritus erat, pellem pro scuto, vel imaginem scuto insculptam, gerebat. Fabula ita se habet. Vesta Saturnum & Titanum genuit. Titanus, ut natu grandior, regnare voluit, quod Cereri & Opi sororibus eorum non placuit, eò quòd deformior Titanus esset. Saturno itaque nolente regno cedere, Titanus cessit, sed ita cum Saturno pa-

ctus, ut quam ipse masculam prolem fusciperet, eam occideret. Sperabat n. mortuo Saturno regnum ad suos liberos iri devolutum. Postea de Rheâ Saturni uxore nati Jupiter & Juno. Saturnus Junonem ali permittit, Jovem a. devorandum sibi expetit. Rhea pro Jove saxum patri obtulit edendum, interim ad Themidem, quæ in Cretâ erat, Jovem educandum clam mittit. Themidi in Idâ monte capra erat nomine Amalthea, cujus uberibus Themis Jovem admovit. Is postquam adolevisset, in gratiam capræ altricis, jussit sibi scutum à Vulcano fabrefieri, in quo Amaltheæ imago insculpta fuerat, vel ut alii volunt, scutum sibi ex pelle caprinâ confecit. Unde factum est, ut Jupiter Ægiochus dicatur. Dicitur a. ab αἴγῃς, ἡ, pellis caprina, ab αἴξ, ἡ, capra, & ἔχω, habeo. Δῖος, Jovis. 5. Τέκος, εὐς, τὸ, partus, filius, vel filia, ut hîc: ab aor. 2. Ἔτεκον, verb. τίκτω, pario, ab inusit. τέκω. Εἰλήλυθας Poët. pro ἐλήλυθας Attic. pro ἤλυθας, venisti, 2. s. perf. med. verb. ἔρχομαι. 12.

203. Ἡ, an, vel anne. 27. Ἰνα, idem hîc est, quod ὅπως, ὅφρα, ut: alibi nonnunquam significat ubi, quo, illic, ubicunque, &c. Construitur cum indicativo, optativ. & subjunctiv. Ὑβριν ab ὑβρις, ιος, ἡ, contumelia, injuria. Ἴδῃ, videas, 3. s. aor. 2. act. mod. subj. verb. εἶδω. Aor. 2. εἶδον, & Poët. ἴδον. Hinc, Ἰδεῖν τινος ὕβριν. Videre alicujus, vel ab aliquo illatam injuriam. Ἀγαμέμνων, Agamemnonis. 90. Ἀτρεΐδαν Æol. pro Ἀτρεΐδῃ, ab Ἀτρεΐδης. 7.

204. Ἀλλ', sed. 24. Ἐκ per tmesin sejungitur ab εἰώ metri gratiâ, ut sit ἐξερείω, edico vel edicam, dico vel dicam. 62. Τὸ δ', idem est, quod ὅπερ, quod, Attic. præpositiv. n. g. pro postpositivo. Δὲ hic explet. 3. Καί, etiam. 7. Τετελείωχ infin. perf. pass. pro τελεθῆσαι perfectum iri futur. passiv. verb. τελείω. Nota. In re certissimâ utimur sæpe præteritis pro futuris. Οἷα per diæresin pro οἶα, puto.

205. Ἡς Ion. pro αἷς, d. pl. fœm. pronom. ὅς, suus. 72. Ὑπερηπλίησι Ion. pro ὑπερηπλίαις, d. pl. ab ὑπερηπλία, ας, ἡ, superbia, insolentia: ab adjectivo ὑπερηπλῶ, ὁ, ἡ, qui in armis se omnia posse putat, ideóque superbus:

superbus: ab ὑπερ & ὄπλον, τὸ, arma. Τάχ' pro τάχα brevi, citò, confestim: item, velociter, fortè, &c. Fit ex ταχέα per syncop. neutr. plural. ἔταχες, celer, velox. Ἄν potentiale est. Ποτέ, utique, tandem. 40. Ὀλίγη Poët. gemin. σ pro ὀλίγη, 3. f. aor. 1. act. verb. ὀλίγω, vel ὀλλυμι, perdo.

206. Τὸν pro τῶτον. 9. Δ', autem. 5. Αὐτε, rursus. 27. Προσείπε Poët. pro πρόσκειπε ex προς & εἶπε, ab ἔπω. Hinc, προσκειπὲν τινα. Alloqui aliquem. Θεά, dea. 1. Γλαυκῶπις, glaucis, cœruleis vel cæsiis oculis prædita, fœm. generis epithetum à γλαυκώπης, idem quod γλαυκῶψ, ὁ, qui cæsius habet oculos: à γλαυκός, ὁ, cœruleus, cæsius, & ὦψ, ὁ, vultus, oculus. Ἀδύνη. 192.

207. Ἦλθον ἐγὼ, veni ego. 12. Παύσασα, sedatur, fœm. genus particip. futur. verbi παύω, sedo. 190. Τὸν Dor. pro σὸν, acc. f. n. g. pron. possessiv. σός, tuus. Μίνε, iram, à μῆνε, εὐς, τὸ, ira. Αἶκε Dor. pro εἶκε. 66. Πίθηαι Ion. pro πίθη, αι per paragog. addito, 2. f. subj. aor. 2. m. verb. πείθω. 33.

208. Οὐρανόθεν, è cœlo. 192. Πρὸ per tmefin sejungitur ab ἦκε, ut sit προῆκε ibid. Δὲ hîc explet. 3. Μ' pro με ab ἐγὼ. Θεά. 1. Λόκυάλενε, &c. 55.

209. Ἀμφω, &c. totum hunc versum vide 194.

210. Ἀλλ' ἄγε, sed age. 68. Λήγ' pro λήγε, imperativ. verb. λήγω, defino, cesso, cessare facio, finem facio, item remitto. Ἐραδῶ, g. f. ab ἔρας, ἡ, 8. Μηδὲ, neque: ex μὴ & δέ. Ξίφος, gladium. 192. Ἐλκεο, Ion. pro ἔλκε, trahe, imperat. med. verb. ἔλκαω. 192. Χεῖρ, manu, d. f. à χεῖρ, ἡ, manus. 14.

211. Ἀλλ', sed. 24. Ἦτοι, profectó. 68. Ἐπεισιν, verbis. 77. Μὲν, quidem. 18. Ὀνειδισον, convitiare, imperat. aor. 1. act. verb. ὀνειδίζω, convitior, ab ὀνειδῶ, convitium, opprobrium. Eustathius exponit ὄνοσις, innuens se derivare ab ὄνεαζ significante μέμφεαζ. Ὡς ad, quod per tmefin sejunctum pertinet πέρ, ut sit ὥπαρ, ut. Ἐσε, fiet, 3. f. fut. verbi εἰμί.

212. Ὡδε, adverb. sic, hoc modo. Γὰρ, enim. Ἐξείω, edicam. 202. Τὸ δέ. Ibid. Καὶ, etiam. 7. Τε-

τελειόμας, perfectum particip. perf. passiv. n. g. à verb. τελέω, perficio, consummo: à τελέω, perficio. 5. "Εἶμι per syncop. pro ἔσεῖ, erit, 3. f. fut. verb. εἶμί.

213. Καί ποτέ τοι, aliquando tibi vel. 7. 40. Τότε, ter, adverb. τόσα Poët. pro τόσα, tot, n. pl. n. g. adject. πόσῳ. Παρέσει, Poët. pro παρέσει, 3. f. fut. 1. pro 3. plurali παρέσονται, aderunt: ab εἶμί. 53. Ἀγλαά 23. Δῶρα, n. pl. à δῶρον, τὸ, donum, munus.

214. Ὑβρις, g. f. ab ὕβρις. 201. "Ενεκα Poët. pro ἔνεκα. 94. Τῆσδε, hujus vel hujusce, g. f. fœm. artic. præposit. pro pronom. demonstrativ. positi. Δὲ hîc est adjectio syllabica. Σὺ, tu. Δ' pro ὅ, igitur, 3. Ἰχθῆ Ion. pro ἵχθ, impetum reprime, imper. præf. m. verb. ἵχθω, ab ἵχθω, habeo, retineo, coërceo, prohibeo, impetum reprimo, ut hîc πείθεο Ion. pro πείθω, imper. præf. pass. verò πείθομαι. 33. Δ' pro ὅ, autem, 3. Ἡμῖν, nobis, d. pl. ab ἐγώ.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενῳ προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς, 215
 Χρὴ μὲ σφαιτέραν γε θεὰ ἔπῳ εἰρύσσαα,
 Καὶ μάλα παρ' θυμῷ κεχολωμένον ὥς γ' ἄμεινον
 Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείδη, μάλα τ' ἔκλυον αὐτῷ.
 Ἦ, καὶ ἐπ' ὄφρ' ἴδῃ καπνὸν χεῖρε χεῖρα βαρύναν
 Ἀψ' δ' εἰς καλὸν ὅσπερ μέγα ξίφος, εἰδ' ἀπίθησε
 Μύθῳ Ἀθηναίης ἥ δ' ἔλυμπόν δὲ βεβήκει,
 Δῶματ' εἰς Αἰγυόχοιο διὸς, μὲν δαίμονας ἄλλους.

210

Hanc a. respondens allocutus est pedibus celer Achilles.
 Oportet quidem vestrum dea verbum custodire, vel *consilium sequi*.

Me vel valde animo iratum. Sic n. est melius.

Qui diis obtemperat, ipsi quoque valde exaudiunt eum.

Dixit & super argenteo capulo continuit manum gravem.

Retrò verò in vaginam impulit magnum gladium, neque inobsequens fuit

Consilio Minervæ: ipsa verò in cælum ascendit,

In domos Ægidem gerentis Jovis, ad cæteros deos.

215. Τὼ δ', &c. Vide hæc omnia. 84.

216. Χρὴ, impersonale, oportet, Imperf. "Εχέτω &c

& *χελῷ*, oportebat. Infin. *χελῶαι* pro quo etiam *χελῶ* dicitur. Μέν, quidem. 18. Σφωίτερον acc. f. n. g. pronom. possess. σφωίτερον, vester, à σφωί. 8. Γε est adjectio syllabica. 60. Θεῶ, dca, i. Ἐπ, verbum, vel consilium, mandatum. 77. Εἰρύσαας, Poët. metri causâ, interposito pro εἰρύσαας, observare, custodire, aor. i. m. verb. εἰρύω. 140.

217. Καὶ per tmesin sejunctum cum αἶ jungendum est, ut sit καίαι, vel, etsi, quamvis, licet. 81. Μάλα, valde, 85. Ουμῶ, animo, dat. f. à θυμός. 24. Κεχολωμένον, iratum, ac. f. particip. perf. passiv. κεχολωμένον, iratus, à χολόομαι. 9. Ὡς, sic. 33. adverb. Γαρ, enim. 9. Ἀμεινον subaudi ἐστὶ, melius est. 116.

218. Ὅς, qui. 2. Κε pro ἀν. 60. Θεοῖς à θεός. 8. Ἐπιπείθῃ, 3. f. subj. pass. præf. verb. ἐπιπείδομαι, pareo, obedio: ex ἐπὶ & πείδομαι. 33. Μάλα, valde. 85. Τε explet. 5. Ἐκλύον, exaudiunt, 3. pl. imperf. indic. verb. κλύω. Imperfectum pro præsentī ponitur. Ἀντὶς, g. f. ab αὐτός. 4.

219. Ἡ, per aphæresin pro φῆ, quod Poët. dicitur pro ἔφη, dixit, 3. f. aor. 2. verb. φημί, dico, aio. Καὶ, &. 7. Ἐπ' pro ἐπὶ, super. 160. Ἀεγυρέη, d. f. f. adject. ἀεγυρέω, 85. 49. Κώπη, d. f. à κόπη, ἡ, capulus, manubrium, & propriè *remus*: à κόπτω, scindo, ferio: quia remus aquam ferit ac quasi scindit. Σχέδε Poët. pro ἔχετε, 3. f. imperf. verb. χέω, habeo, teneo, reprimō, &c. Tempora sumit à χέω, idem. ab ἔχω. Χάρι βαρεῖαν. 89.

220. Ἀψ, retró. 60. Δ' pro ἤ, autem. 3. Ἐξ, in. 100. Κελεόν Poët. pro κολεόν, à κολεός, ὅ, ὁ, vagina. 192. Ὡσε, impulsit, 3. f. aor. i. act. verb. ὠδέω, ὦ, trudo, pello, impello. Fut. ὠθήσω & ὠσω, tanquam ab ὠθω hinc aor. i. act. ὠσα, ας, ε. Perf. ὠσμαι. Att. ἔωσμαι. Hinc, Ὡθεῖν τὸ ξίφος εἰς τὴν κολεόν. Repellere, retrudere, vel reducere gladium in vaginam. Μέγα ξίφος. 192. Οὐδ' pro ἔδε, neque. Ἀπίθῃ Poët. pro ἡπίθῃ, inobsequens fuit, 3. f. aor. i. verb. ἀπειθέω, non obtempero, morem non gero, imperium detrecto, &c. Scribitur Poët. ἀπιθέω, ᾧ. Fit ex α priv. & πείθω.

Hinc, ἀπειθεῖν τινι. Non obtemperare vel obsequi alicui.

221. Μύθο, consilio, d. s. à μῦθος, 33. Ἀθλῳαῖης, Minervæ, ab Ἀθλῳαίη. 192. Ἡ, pro αὐτῇ, ipsa. 9. Δ' pro ᾧ, vero. 3. Οὐλυμπόν δὲ pro εἰς Ἐλυμπον, vel Ὀλυμπον. 44. 3. 54. Βεβήκει, ascendit, ivit, 3. s. perf. pass. verb. βαίνω. 44.

222. Δώματ' εἰς pro εἰς δώματι, in domos. 100. 18. Αἰγίοχοιο Ion. pro Αἰγίοχῃ. 200. Διὸς, Jovis, 5. Μετὰ, ad. Nota. μετ' cum accusativo variis redditur modis, ut, ad, ut hic, post, in, adversus, etc. Δαίμονας, deos, acc. pl. à Δαίμων, ὁ, ἡ, deus, numen, fortuna. Quasi δαίμων, sciens & peritus artifex: à δαίω, scio. Nam dæmonibus antiquitas humanarum artium inventionem tribuit, inquit Constant, Ἄλλους, cæteros, ab ἄλλοις. 17.

Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
 Ἀτρεΐδῳ προσηέπε, καὶ ἔπω λῆγε χόλοιο· 225
 Οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίῳ δ' ἐλάφοιο·
 Οὔτε ποτ' εἰς πόλεμον ἄμα λαῶν θωρηχθῆναι,
 Οὔτε λόχονδ' εἶναι (ὣν ἀριστέουσιν Ἀχαιῶν
 Τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδε) εἶναι.
 Ἡ πολὺ λωΐον ἐστὶ καὶ στρατὸν ὄντων Ἀχαιῶν
 Δᾶρ' ἀπαιρεῖσθαι, ὅς τις (εἶδεν ἀντίον ἔστη. 230
 Δημοδόρῳ βασιλεύς, ἐπεὶ ὑπιδανοῖσιν ἀνάσσει.
 Ἡ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λαβήσαιο.
 Ἄλλ' ἐκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμῆμαι,
 Ναὶ μὰ τῇδε σκῆπτρον, τὸ μὲν ἔποτε φύλλα καὶ ὄσσε
 Φύσσει, ἐπειδὴ περᾶτα τομῶν ἐν ὅρεσσι λέλοιπεν, 235
 Οὐδ' ἀναβλήσσει· περὶ γὰρ ἐκαλκὸς ἔλεψεν
 Φύλλα τε καὶ φλοῖον· νῦν αὖτε μιν ἦες Ἀχαιῶν
 Ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
 Πρὸς Διὸς εἰρύνα, ὁ δέ τοι μέγας ἔσσει ὄρκος.
 Ἡ ποτ' Ἀχιλλῇ ποδὴ ἔξει ἦες Ἀχαιῶν 240
 Ζυμπαίνεσθαι τοῖς δ' ἔστι δυνήσασθαι ἀχνυμένοισι περ
 Χραιομεῖν, εὐ τ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἐκτορεος ἀνδρῶν φόνον
 Θηήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἀμύξεις
 Χαρόμενός, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν ἔδεν ἔτισας,

Pelides

Pelides verò iterùm acerbis verbis
 Agamemnonem allocutus est, & nondum iram posuerat,
 Vino gravate, canis oculos habens, cor verò cervi,
 Neque unquam ad prœlium cum exercitu armari,
 Neque ad infidias *hosti struendas* venire cum principibus
 Græcorum,

Aufus es animo: hoc enim tibi mors videtur esse.

Profectò multò satius est in amplis castris Græcorum

Dona *ei* adimere, quicunque contra te dixerit.

Populi devorator rex: nam ignavis imperas: [tumeliam.

Certè enim Atrida nunc postremam intulisses istam con-

Sed tibi edicam, & magnum præterea jusjurandum jurabo,

Certè per hoc sceptrum, quod quidem nunquam folia &
 ramos [reliquit,

Producet, ex quo semel stirpem resectam in montibus

Neque revirescet: ferrum n. undique illud delibavit

Foliâque & corticem: nunc v. ipsi filii Achivorum

In manibus gestant iudices, quique leges [jurandum.

A Jove *traditas* custodiunt, hoc v. tibi magnum erit jus-

Profectò aliquando Achil. desiderium invadet filios Græc.

Universos: illis v. tu nihil poteris, quamvis mœrens,

Prodesse, cùm multi sub Hectore homicidâ

Morientes cadent, tu verò interiùs animum lacerabis

Iratus, quòd fortissimum Græcorum nihil honorâsti.

223. Πηλεΐδης δ', Pelides verò. 1. 3. Ἐξ αὐτίς, ab
 ἱξ & αὐτίς, idem 27. Præpositio apud Græcos, ut apud
 Latinos sæpe abundat, ut hîc. Ἀταρτηγῆς, d. pl. ab
 ἀταρτηγῆς, ὁ, ἡ, contumax, contumeliosus, acerbus, pleo-
 nasmo syllabæ ταρ pro ἀτηγῆς, idem: item, *insuperabi-*
lis, intractabilis. Fit ab ἄτη, damnum, noxa. Ἐπί-
 ροσιν, poet. geminat ε & σ, pro ἑπεσιν ab ἑπ. 77.

224. Ἀτρεΐδῳ προσέειπε. 7. 105. Καί, nam. 7.
 Οὔπω, nondum, ex οὐ, non & πω particula enclitica. 106.
 Ἄγε poet. pro ἔλγε, 3. f. imperf. verb. λήγω. 208. Hinc,
 λήγειν χόλῳ. Deponere iram: desinere irasci, &c. Χό-
 λος Ion. pro χόλῳ, à χόλῳ, ira, bilis.

225. Οἰνοβαρὲς, v. f. ab οἰνοβαρὲς, ὁ, ἡ, vino gravis,
 vel gravatus, ebrius: ab οἶνος, vinum, ab ὀνέω, juvo:

&c

& βαρὺς, ὁ, gravis. Κυνὸς, canis, à κύων. 4. Ὀμματ' pro ὀμμασι, oculos, acc. pl. ab ὄμμα, τὸ, oculus: item aspectus, facies: ab ὄμμαι 1. sing. perf. pass. verb. ὀπτομαι, pro quo in usu est ὀράω, video. Ἐχων, habens, particip. praes. ab ἔχω. Κραδίῳ Ion. pro κραδίαν, acc. s. à κραδία per metathesin pro καρδία, ἡ, cor, à κίαρ, τὸ, cor: vel ut quidam volunt, κραδία fit à κραδαίνω, tremore commoveo, quod cor perpetuò palpitet. Δ'. 3. Ἐλάφω Ion. pro ἐλάφῃ, ab ἐλαφῶ, ὁ, cervus. Nota. Dicimus eum cor habere cervi, qui meticulosus est & ignavus, quisque fugâ potius quàm dimicatione cum hoste agit.

226. Οὔτε, neque ex εἰ & τέ. Ποτ' pro ποτέ, unquam. Ἐς, ad. 100. Πόλεμον, proelium, à πόλεμῶ. 61. Ἀμα est adverb. tempor. significans, unà cum, simul cum, statim, eodem tempore, interea, ubi primum, protinus. Construitur cum dativ, ut hîc. Λαῶ, d. s. à λαὸς, populus, item exercitus. 10. Θωρηχθῆναι armari, aor. 1. pass. infin. verb. Θωρήσω, armo, induo thoracem: à θώραξ, ὁ, thorax, lorica, vestis, quâ tegitur pectus: pars pro toto.

227. Οὔτε. neque. Λόχονδε, ad insidias scil. hosti struendas: ex accusat. λόχον, à λόχῳ, ε, ὁ, insidiæ, item alibi agmen, cohors: à λέγω, cubare facio: & ἦ pro εἶ. 3. 54. Ἴέναι, ire, infin. verb. εἶμι, eo. Σὺν, cum. 170. Ἀειθέσιον Ion. pro Ἀειθέσιον, Poët. pro Ἀειθέσι. d. pl. ab Ἀειθεύς, ὁ, Princeps, omnium fortissimus, qui primarius est inter alios, ab αἰεῖ. 69. Ἀχαιῶν ab Ἀχαιός. 2.

228. Τέτληκας, ausus es, 2. s. perf. verb. τλάω, suffero, tolero, sustineo, audeo. Fit per syncop. à ταλάω, idem: hinc venit τάλας, miser, quia multa perfert, ex quo per metathesin fit Ἀτλας, qui cœlum humeris sustinet. Θυμῶ, d. s. à θυμός. 24. Τὸ pro τῷ, hoc. 9. Δι, verò. 3. Τοι Dor. pro σοι, à σὺ, tu. Κῆρ, ἡ, fatum, plerumque in malam partem accipitur, mors, fatalis calamitas: à κύρω, consequor. Εἶδε, 3. s. ab εἶδομαι, videor, appareo, ab εἶδω, video, &c. Εἶναι ab εἶμι.

229. Ἦ, certé. 77. πολὺ, multò, adverb. à πολὺς. 3. λῶιον, τὸ, melius. Compar. n. g. adject. ἀγαθός, bonus. Superl. λῶϊς contract. λῶτος. Fit à θέλω & Dor. λῶ, vel λάω, quasi id, quod magis volumus. Ἐστὶ, est, ab εἰμί. Κατὰ, in. 136. Στρατὸν, acc. f. à στρατός. 10. Εὐρὺν, acc. f. ab εὐρύς, ὁ, latus, amplius, &c. fœm. εὐρεῖα. neut. εὐρύ. Ἀχαιῶν, ab Ἀχαιοίς. 2.

230. Δῶρ' pro δῶρα, ac. pl. à δῶρον, τὸ, donum. Ἀποαιρέω Ion. pro ἀφαιρέω, Iones n. synæresin non servant. Est a. infin. præf. verb. ἀφαιρέομαι, ab act. ἀφαιρέω, aufero, rapio, eripio, &c. Ὅστις, qui, vel quicumque: ex ὅς & τις indefinito. Σέθεν Poët. pro σὺ, à εἶ. Ἀντίον, ex adverso, contra, adverb. ab. adjectiv. ἀντίος, adversus, ex adverso stans, quod fit ex ἀντί præpositione. Εἴπῃ, dixerit, 3. f. aor. 2. subj. verb. ἔπω.

231. Δημοβόρος, ὁ, populi devorator, vel populum devorans, qui bona populi devorat: à δῆμος, populus, & βορρά, pabulum, esca, cibus propriè brutorum: à βόω vel βόσκω, pascō. Vel δημοβόρος dicitur quasi ὁ τὸ δῆμον βοράζων, &c. Βασιλεὺς subaudi εἶ, es. 9. Ἐπεὶ, quoniam, nam. 57. Οὐτιδανῶσιν Ion. pro ὑτιδανῶσιν, d. pl. ab ὑτιδανός, ὁ, homo nullius pretii: ab ὅστις, ὁ κ' ἢ, nullus, reliquis literis ad euphoniā interjectis. Ἀνάσσεις. 37.

232. Ἦ, certé. 77. Γάρ' 9. Ἄν particul. potent. Ἀτρεΐδῃ, v. f. ab Ἀτρεΐδης. 7. Νῦν. 27. Ὑστέρῃ, postremo. vid. τὰ πρῶτα. 6. Est adverb. superlativ. grad. cuius comparativ. est ὕστερον, absque positivo. Λωβήσαιο, 2. f. aor. 1. m. opt. verb. λωβάομαι, ὤμαι, injuriā infero, contumeliā afficio: à λωβή, ἡ, contumelia, injuria, quod dicitur secundum Eustath. quasi λαόβη, à λαός & βαίνω, ut sit ἡ εἰς τὸ φανερόν ὕβρις, injuria vel contumelia palàm illata.

233. Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω. 203. Καὶ. 7. Ἐπὶ conjungendum est cum ὁμῆμαι, ut sit ἐπομῆμαι, jurabo, f. 2. m. verb. ὁμνυμι, juro, cujus fut. 1. act. est ὁμώσω ab ὁμῶ, 76. Μέγαν à μέγας, magnus. 78. Ὀρκον ab ὄρκος, ὁ, juramentum, jusjurandum: ab ἐργω, coërceo.

234. Ναι, certè, ita, etiam, nœ. Adverb. affirmand. &

& concedendi. Μα, per. 86. Τό δε pro τῷ, hoc. 9. Σκῆπτρον. 15. Τὸ μὲν, pro ὅπερ quod ponitur. 9. 18. Nota. Interdum articulus præpositivus in eâdem oratione ita repetitur, ut priore loco vim habeat pronom. demonstrativi, posteriori verò relativi, ut hîc, vel vice versâ. Οὐποτε, nunquam: ex εὐ & ποτέ. Φύλλα, ac. pl. à φύλλον, ε, τὸ, folium, à φύω, produco, nascor, vel secundum Eustath. à φυσᾶν & λαλαγεῖν, resonare, ἀφ' τοῦ ἐν τῷ φυσᾶν λαλαγεῖν. Καί, &. Ὁξυς, ac. pl. ab ὄξυς, ε, ὁ, ramus, nodus arboris. Metaphor. homo bellicosus dicitur ὄξυς Ἀρεῖ, quasi ramus à Martis stirpe prognatus.

235. Φύτῃ, 3. f. fut. 1. act. verb. φύω, gigno, produco, edo, pario, item nascor. F. φύσω. P. πέφυκα, quod aliquando significat adhæreo, ut vers. 511. Hinc, φύει τὰ φύλλα καὶ ὄξυς. Producere folia & ramos. Ἐπειδή, postquam, posteaquam, ex quo: ex ἐπὶ, εἰ & δή. Πρῶτα, primum, semel. 6. Τομῇ, stirpem resectam, à τομή, ῆς, ἡ, sectio, stirpis amputatio, vel stirpis resecta, ut hîc. Fit à τέτομα perf. m. verb. τέμνω, scindo. Ἐν, in. 14. Ὁρεοσι poët. pro ὄρεσι, d. pl. ab ὄρος, εος, τὸ, mons. Λέλοιπεν, reliquit, 3. f. perf. med. verb. λέπω, relinquo. F. λέψω. Aor. 2. ἔλιπον. P. m. λέλοιπα, ας, ε.

236. Οὐδ' pro εὐδὲ, neque. Ἀναβλήσει, revirescet, 3. f. fut. 1. verb. ἀναβλέω poët. pro ἀναθαλέω, repululo, regermino, reviresco, renascor: ab ἀναθάλλω, idem: ex ἀνὰ & θάλλω, vireo, pullulo. Περὶ per tmesin pertinet ad ἔλεψε, ut sit περιέλεψε, undique libravit, decorticavit, circum circa nudavit, 3. f. aor. 1. act. verb. περιέλεπον, undique libro, delibro, decortico, desquamo. F. περιέψω. Aor. 1. περιέλεψα. Γὰρ, enim. 9. Ῥά. 8. Ἐ, pro αὐτὸ, ipsum, illud, acc. f. pronom. ἧ. Χαλκός, ῆς, ὁ, æs, ferrum, per metonymiam quicquid ex ære vel ferro conficitur.

237. 233. 5. 7. Φλοιὸν, à φλοιός, ῆς, ὁ, cortex: à φλέω, fœcundus sum, abundo. 27. Αὐτε pro ᾧ, autem. 27. Μιν, ipsum. 29. cætera vide. 162.

238. 4. Παλάμης Ion. pro παλάμαις, d. pl. à παλάμη, ῆς, palma, manus: à πάλλω, vibro. Φορέεσι, à φορέω,

ῥέω, propriè fero vestem aliquam, sed generaliter gesto vel gero quocunque modo: fit à φέρω. Δικασπόλοι à δικασπόλος, ὁ, judex, qui versatur circa jus: interdum idem est quod rex: à δίκη, jus, causa, accusatio, multa, & πολέω, versor. "Οἴτε, quique. 2. 5. Θέμισας, leges, à θέμις, ἴσος, & ἴδος, ἡ, lex: à τίθημι, pono. Sunt. n. θέμις νόμοι τίθεντες, positæ & constitutæ leges.

239. Πρὸς Διὸς, à Jove (scil. traditas.) Nota. πρὸς cum genitiv. variè redditur, ut; ab, ut hîc è, ex, de, contra, per, cum, &c. 5. Εἰρύα) Ion. pro εἴρω), mutato γ in α, custodiunt, 3. pⁱ. indic. perf. passiv. verb. εἴρω. 140. Ὁ δ, pro ὅτος δ, illud verò. 9. 3. Τοῖ Dor. pro σοῖ, tibi. Μέγας, magnum. scil. jusjurandum. 78. Ἔσσε) poet. pro ἔσει), erit ab εἰμί. 232.

240. Ἦ, certè. 77. Ποτ' pro ποτὲ, aliquando. 40. Ἀχιλλῆος Ion. pro Ἀχιλλέος. 1. Ποθῆ, ἡ, desiderium, amor, cupido, affectus. Dicitur πόθος, idem. Fit à πίπειθα perf. m. verbi πείθω, persuadeo; persuadet n. desiderium homini, ut id desideret, quod desiderat, inquit Etymolog. ἰξε), invadet, 3. f. f. 1. verb. ἰκνέομαι ab ἵκομαι. 19. cæter. vid. 162.

241. Ὑμπανας Attic. pro Ὑμπανῆς, universos, à Ὑμπαας, omnis, universus: ex Ὑω & πᾶς. 5. Τοῖς pro κείνοις, illis. 9. Οὔτι, nihil, non, nequaquam: ex ὄ, & τί indefin. δυνήσεται Ion. pro δυνήσῃ, 2. f. f. 1. m. verb. δυνάμει, possum. Ἀχνύμρος πῆ, dolens vel mœrens quamvis. 102. 130.

242. Χραιομεῖν, infin. verb. χραιομέω, prosum. 28. Εὔτ' pro εὔτε, pro quo Poëtæ dicunt ἥτε, idem quod ὅτε, quando, quum. Ἄν partic. potential. construitur cum πίπρωσι. Πολλοί, multi. 3. Ἰφ' per apostroph. pro ἰπώ. Nota. ὑπὸ cum genitivo constructa variè redditur, ut; sub, ab, ex, per, pro, propter. Ἐκτορος, g. f. ab Ἐκτωρ, ὁ, Hector Priami regis ex Hecubâ uxore filius, Trojanorum omnium fortissimus ab Achille interfectus: dictus est (ut Plato scribit) δὲ τὸ ἔχον τὴν πόλιν, quod urbem contra impetum hostium tenuerit, patriamque servavit. Eo namque sospite Troja nunquam potuit expugnari. Solus Græcos, quemadmodum Achilles

chilles Trojanos solus fugabat: è quibus Protefilaum & Patroclum aliósque permultos interfecit. Tandem ab Achille interemptus & bigis alligatus circum Patrocli sepulchrum, Trojæque muros tractus est. Cujus corpus per duodecim dies infepultum ab Achille servatum, Priamus pater redemit, & veteri more honorificentissimè cremavit. Ἀνδροφόνισι Ion. pro ἀνδροφόνει ab ἀνδροφόνει, ὁ, ἡ, homicida, viros interficiens: ab ἀνὴρ, ὁ, vir. 8. & φένω, occido.

243. 56. Πίπτωσι, cadent. 3. pl subj. præf. verb. πίπτω, cado, interficior, prosternor, profligor, &c. F. πεισῶμαι. P. πίπτωκα. Aor. 2. ἔπεισον, à πέτω, cado, inusit. 26. 3. Ἐνδοθι poet. pro ἔνδοθεν, intus: ab ἔνδον, intus. 136. 24. Ἀμύξεις, lacerabis, 2. f. f. i. verb. ἀμύσσω, lanio, lacerō, vellico, animum exulcero, metaphor. ab αἷμα, inquit, Etymologic. hinc ἀμυχὴ, laceratio. Hinc, Ἀμύσσει ἔνδοθεν ἢ θυμόν. Lacerare intus animum.

244. 44. Ὅτι pro ὅτι. 56. Ἄριστον ab ἄριστῳ. 69. 2. Οὐδέν, nihil, n. genus adjectivi εἰδής, ὁ, nullus, f. εἰδεμία, ἡ, nulla. Ἐτίσας, honorâsti, 2. f. aor. i. act. verb. τίω, honoro.

Ὡς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δ' σκῆπτρον βάλε γαίῃ 245
Χρυσείοις ἤλοισι πεπαρημόν, ἔζετο δ' αὐτός.
Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμύωσε. τοῖσι δ' Νέστωρ
Ἦδυεπὴς ἀνόρησε λιγύς Πυλίων ἀγορητὴς,
Εἴ κ' ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδὴ.
Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γῆραι μερόπων ἀνθρώπων 250
Ἐφθίατο, οἳ οἱ πρόθεν ἅμα τράφεν, ἡδ' ἐχθρόν τε
Ἐ Πύλῳ ἠγαθέη, μὲν δ' ἐλπίσιν ἀνασσειν,
Ὅς σφιν εὐφρογνέων ἀγορήσατο, κ' μετέειπεν.

Sic locutus est Achilles: & Sceptrum projecit in terram, Aureis clavis distinctum: resedit verò ipse.

Atrides verò ex alterâ parte irascebatur. Illis verò Nestor Suaviloquus exsurrexit, argutus Pyliorum concionator: Cujus etiam à linguâ melle dulcior fluebat vox.

Huic v. jam duæ quidem ætates loquentium diversis linguis hominum

Inte;

Interierant, qui cum eo prius nutriti fuerant, & geniti
In Pylo admirandâ : in tertiis (*id est inter tertia ætatis
homines*) regnabat,
Qui ipsis bene cogitans concionatus est, & inter (eos) dixit.

245. 187. 1. Ποτὶ Dor. pro πρὸς construitur cum γαίῃ.
Fit ex πρὸς : in fine addito, σ in τ mutato, & ρ sublato.
Variis cum dativo constructa redditur modis, ut; *ad*,
prope, *juxta*, *in*, *adversus*, &c. 15. Βάλε, poët. pro
ἐβάλε, 3. f. aor. 2. verb. βάλλω, projicio. 52. Hinc,
βάλλειν τὸ σκῆπτρον πρὸς γῆ. Projicere sceptrum in
terram. Γαίῃ Ion. pro γαίᾳ, d. f. à γαία poët. ἡ, terra,
unde per aphær. liter. γ fit αῖα, & in prosâ γῆ, ἡ, idem,
γαῖα dicitur quasi μαῖα vel ραῖα, quia terra semen excipit :
à γῆ fit γῆρας, senectus, quia senex ad terram respicit.

246. Χρυσείοις, aureis, d. pl. à χρύσειος, ὁ, idem quod
χρύσεος, aureus. 15. Ἥλοις, clavis Ion. ἡλοῖς ab ἡ-
λος, ὁ, clavis: ab ἔω, mitto, quod immittatur iis, quæ
compinguntur. Πεπαρµῆρον, transfixum, distinctum, va-
riegatum, acc. f. masc. particip. perf. passiv. πεπαρµῆσθαι,
à πέπαρμαι, perf. pass. verb. πείρω, transfigo, &c. F.
περῶ. Aor. 1. act. ἐπειρα. passiv. ἐπάρθην. Aor. 2. act.
ἐπαρον. Perf. πέπαρκα. Pass. πέπαρμαι. cæter. vid. 48.
3. 4.

247. 7. 3. Ἐτέρωθεν ex aliâ vel alterâ parte : ab ἑτε-
ρος, alter, quod ab ἐ, se. ἐμύω, 3. f. imperf. verbi μυ-
νῶ Attic. pro μινύζω, irascor, à μύω. 1. 68. 3. Νέστωρ,
ορος, ὁ, Nestor, Nerei & Chloridis filius, qui adhuc ado-
lescens bellum gessit, etiam tum vivo patre, adversum
Epeos Peloponnesi populos, qui postea Elli dicti sunt.
Ac deinde, cum Pirithoi nuptiis interesset, adversum cen-
tauros, qui Hippodamiam rapere conabantur, strenue
pugnavit. Postremò belli Trojani tempore senior factus
quingenta navibus cum reliquis Græcis principibus
ad Trojam venit, cum jam tertiam hominis ætatem vi-
veret. Ubi Græcorum rebus consilii dexteritate tantum
profuit, ut Agamemnon profiteri non dubitaret, brevi
se Ilium fuisse expugnaturum, si decem sibi contigissent
Nestores.

248. Ἡδυεπής, εἶος, ὁ, ἡ, suaviloquus, dulcè loquens: ab ἡδύς, dulcis, & ἔπος, εἶος, sermo, ab ἔπω, dico. Ἀνέρεστε Poët. pro ἀνῶρεστε, 3. f. aor. i. verb. ἀνορέω, exurgo, surriigo, impetu fero: ex ἀνά & ὄρω, quod ab ὄρω, elevo, attollo, concito. Λιγύς, ὁ, stridulus, aliquando in bonam partem accipitur, & significat jucundus, sonorus, facundus, argutus: à λύγω, strideo, resono, quod à sono fictum, idem λυγαῖνα λίσσος, ὁ, idem cum λιγύς. Πυλίαν, g. pl. à Πύλιος, ὁ, Pylius, à Πύλος, ἡ, Pylus Oppidum Agri Messeniaci in tractu occidentali Peloponnesi, Nestore alumno (qui inde Pylius est cognominatus) nobilitatum. Ἀγορευτής, ὁ, concionator, orator: ab ἀγορεύομαι. 73.

249. Τῷ pro εἰ, cuius. Articuli. præpositiv. pro postpositiv. 36. Καί, etiam. 7. Ἀπό, à. Nota. Ἀπό cum genitivo constructa variis effertur modis, ut; à, ab, abs, de, ex, per, absque, sine, post. Exprimitur nonnunquam ablativo modo: interdum pro genitivo adverbium sibi adsciscit, ut ἀπὸ τότε, ex illo tempore. Sic ἀπὸ πολλῷ, è longinquo, quod Latini quoque de procul, & de longè dicunt. At in isto Lucæ Evangelistæ ἀπὸ μακρόθεν, & Homeri ἀπὸ ὑπερόθεν, pleonasmus esse videtur præpositionis, quod terminatio θεν in illis per se motum de loco significet. Γλώσσης à γλῶσσα, ἡ, lingua, sermo, sermonis forma, & lingula tibie ob similitudinem. Attic. dicitur γλῶττα. Μέλις, g. f. à μέλι, mel. Γλυκίαν, à γλυκύς, ὁ, dulcis. Compar. γλυκίαν, γλυκυτέρως, & γλύσων. Superl. γλυκύτατος, & γλύκιστος. Hinc, Γλεύκος, εἶος, τὸ, mulsū. ῥέειν poët. pro ἔρρει vel ἔρρει fluebat, 3. f. imperf. verb. ῥέω, fluo, propriè dicitur de rebus liquidis: item dico, loquor. Cætera tempora sumit à ῥέω inusitato. Αὐδή, ἡ, vox. 92.

250. Τῷ pro τῷ huic, d. articuli. præposit. 9. 3. Ἡδῇ, jam, item nuper, tum: ex ἡ & δή. 61. 16. 18. Γενεαί, ætates, à γένος, ἄς, ἡ, genus, generatio, progenies: aliquando spatium septem annorum, aliquando triginta, aliquando centum. Fit à γίνομαι. Μερῶπων, diversis linguis loquentium, g. pl. a μέγας, ὁ, divisa vocem habens, &c. epithetum propriè hominis: à μερίζω divido &

& ὁψ, vox, ab ἔπω, dico: hinc homines dicuntur μέγ-
 πες, quòd articulata linguâ loquantur, quod soli homini
 datum est inter animantia: vel quod hic aliâ, ille aliâ
 linguâ & dialecto loquatur: vel à divisione vocis, quæ
 post Chaldæam turrim facta proditur. Sunt etiam qui
 θυτὸν significare dicunt. Ἀνθρώπων, hominum, ab ἄν-
 θρωπ, ὁ, ἡ, homo: ab ἄνω, supra, ἀδρέω, aspicio, &
 ὦψ, vultus juxta Ovid. *Os homini sublime dedit cœlūm-
 que tueri, &c.* Plato putat ἀνθρωπ, dici quasi ἀναθεῶν
 ἢ ὠποπε, contemplans, quæ videt. Alii, quasi ἄνω ῥέ-
 πων, sursum vergens.

251. Ἐφθιάθ' pro ἐφθιάθ' Ion. pro ἔφθινθ, 3. pl. plus-
 quam perf. passiv. facta è tertiâ sing. inserto α ante π.
 Est à verb. φθίω, corrumpto, contabesco, consumor, pe-
 reo, intereo, à φθείω, Idem. Οἱ, qui, ab ὅς. Οἱ pro αὐτῶν.
 72. Πρώθεν, ante, prius, & poet. πρῶδε, à πρῶ, ante.
 Ἀμα, unà, vel simul cum. 225. Τρώφην Ion. augmento
 detracto, & Bœoticâ syncope pro ἐτροφῆσαν, nutriti
 sunt, 3. pl. aor. 2. passiv. verb. τρέφω, nutrio, Fut.
 θρέψω, ad differentiam fut. τρέψω à τρέπω, verto. Aor. 2.
 ἔτροφον. Aor. 2. pass. ἐτρόφην. Ἡδ' pro ἡδὲ, &, atque
 etiam, ex ἡ & δέ. 3. Ἐχθύνθ, geniti sunt, 3. pl. aor.
 2. med. verb. γίγνομαι. 49.

252. Ἐν, in. 14. Πύλῳ, Pylo, à Πύλῳ. 247. Ἠγα-
 θή Ion. pro ἀγαθέα, d. s. fœm. adject. ἀγάθε & Ion.
 ἡγάθε, valde divinus, admirandus: ex ἄγαν, valde,
 & θεῖον, divinus, à θεός, 8. Μετὰ, hîc duplici sensu po-
 test sumi, vel absolutè pro adverbio *postea, deinde*, vel
 cum casu dativo τετατόισιν tertiis scil. ætatibus, id est
 tertiæ ætatis hominibus. Est a. hîc dativ. Ionic. pro τε-
 τάτοις à τρίτῳ, idem, quod τρίτῳ, tertius, à τρίς,
 ter. Ἄνασεν Ion. pro ἡνάσεν, 3. s. imperf. verb. ἀνάσ-
 σω. 39. Nota. Verbum hoc tam cum dativo, quàm
 cum genitivo construitur.

253. Ὅς σφιν, &c. vide vers. 37.

Ἦ πόποι, ἦ μέγα πένθ, Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνη.

Ἦ κεν γηθήται Περίamos, Περάμοιό τε παῖδες,

Ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροία θυμῷ,

255

Εἰ Φοῶν τὰδε πάντεσσι πυθοῖατ' μαρναμένοισιν,
 Οἱ περὶ μὲν βελή Δαναῶν, περὶ δ' ἐς μάχεσθ'.
 Ἀλλὰ πείθεσθ' ἄμφω ἢ νεωτέρω ἐςδὸν ἐμείο.
 Ἦδ' ἢ ποτ' ἐγὼ, καὶ δρῆσοσιν ἡέως ὑμῖν
 Ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ ἔ' ποτέ μ' ὀϊγ' ἀδέριζον. 260
 Οὐ γὰρ πῶ τοίεσ' ἴδον ἀνέρας, εἰδὲ ἰδῶμαι,
 Οἷον Πειρίδοόν τε, Δρύαντά τε ποιμήνα λαῶν.
 Κανέα τ', Ἐξάδιον τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
 Θησέα τ' Αἰγείδῳ, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι. 265
 Κάρτιστοι δὲ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν,
 Κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο
 Φηρσὶν ὀρεσκόοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπῆλεσαν.
 Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐν Πύλῳ ἐλθὼν
 Τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης, καλέσαντο γὰρ αὐτοὶ. 270
 Καὶ μαχώμεν κατ' ἐμαυτὸν ἐγὼ, κείνοισι δ' ἂν ἔτις
 Τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.
 Καὶ μὲν μὲν βελέων ξύνιον, πείθοντό τε μῦθῳ.
 Ἀλλὰ πείθεσθε καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ πείθεσθ' ἄμεινον·
 Μῆτε γὰρ τόνδ', ἀγαθὸς περὶ ἐὼν, ἀποιχέο κέρειν,
 Ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας ἦες Ἀχαιῶν· 275
 Μῆτε γὰρ Πηλεΐδ' ἤδε λ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
 Ἀντιβίῳ· ἐπεὶ ἔποθ' ὁμοίης ἐμμορε τιμῆς
 Σκηπτῆχος βασιλῆυς, ὃν τε Ζεὺς κτεδνῶν ἔδωκεν.
 Εἰ δ' ἐν καρτερὸς ἐσσι, θεὰ δέ σε γέιναι μήτηρ, 280
 Ἀλλ' ὅγε φέρτερός ἐσιν, ἐπεὶ πλεόνεοσιν ἀνάσσει.
 Ἀτρεΐδην, γὰρ ἢ παῦε τέον μῦθον· αὐτὰρ ἐγὼ γέ
 Δίωσμι Ἀχιλλεῖ μεδέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 ἔρχεται Ἀχαιοῖσιν πέλε' ὅλονέμοιο κακοῖο.

Proh dii, certè magnus luctus Græcanicam terram oc-
 Certè gaudebit Priamus, Priamíque filii, [cupat,
 Cæterique Trojani valde lætabuntur animo,
 Si de vobis hæc omnia resciverint pugnantibus,
 Qui excellitis quidem consilio inter Græcos, excellitis e-
 tiam fortitudine.

Quare parete: ambo n. juniores estis me.
 Jam n. olim ego etiam cum fortioribus quàm vos estis
 Viris versatus sum, & nunquam me illi contemnebant.
 Non n. unquam tales vidi viros, neque videbo,
 Qualem

Qualem Pirithoumque Dryantemque; principem populorum;
Cæneumque, Exadiumque, & deo parem Polyphemum,
Theseumque Ægei filium, persimilem immortalibus.

Fortissimi quidem illi terrestrium erant virorum:

Fortissimi quidem erant, & cum fortissimis pugnabant
Belluis montanis, & mirum in modum eas perdiderunt:

Et cum illis quidem ego versatus sum è Pylo profectus

Longè ex Peloponneso terrâ, vocârunt n. ipsi:

Et pugnabam pro meis viribus ego, cum illis vero nullus
Eorum, qui nunc homines sunt terrestres pugnâset:

Et tamen mea consilia audiebant, obtemperabântque ser-
Quare parete & vos: nam parere melius est. [moni.

Neque tu hunc quamvis sis fortis, priva puellâ.

Sed sine, ut ei primùm dederunt præmium filii Græcor.

Neque tu Pelide velis contendere cum rege

Ex adverso, nam nunquam æqualem fortitus est honorem
Sceptriger rex, cui Jupiter honorem dedit.

Si verò tu fortis es, deaque te genuit mater,

At hîc quidem potentior est: nam pluribus imperat.

Atride, tu verò seda tuam iram: ego verò

Supplicabo Achilli, ut remittat iram, qui magnum omni-
Septum Græcis est belli perniciosi. [bus

254. Ω, ô! proh! Πόποι, sunt θεοὶ quasi ἑποποι, id est, πάντεσσι ὀπτεύοντες omnia videntes. Utraque sunt adverbium ejusdem notationis ἐν ἀδρακίᾳ posita simul. Luctum significant, indignationem aut aliud animi πάθος. 77. 193. Πένθος, εἶς, πῶ, luctus, dolor: à πάθος, passio, clades, interitus, à πάχω. Ἀχαιίδα, Achivam vel Græcanicam, acc. s. ab Ἀχαιῖς, ἡ, Achaia, ab Ἀχαιός. 2. Γαῖαν, tellurem, terram, à γαῖα. 244. Ἰκάνει, invadit, occupat, ab ἰκάνω, venio, advenio, invado, occupo. Idem ἰκω & ἰκνέομαι, sed tempora sumit ab ἰκομαι.

255. 77. 60. Γηθήσαι, gavisâ fuerit, vel gaudere poterit, 3. s. optat. aor. 1. verb. γηθέω, gaudeo, lætor. 19. 5. 20.

256. 17. 5. Τρῶες, Trojani, à τρώς. 152. Μέγα, valde. 78. 60. Κεχαργία poet. reduplicat. pro χαργία
G 2 αἶ

αἶς Ion. pro χάρις, 3. pl. opt. aor. 2. m. verb. χαίρω. Nota. Iones 3. pluralem in hoc tempor. & mod. formant à tert. sing. α̃ interfirando ante π, & poëtæ pro arbitrio licentiæ cum reduplicatione eam proferunt, quod sæpe etiam in reliquis præteritis & modis faciunt. 24.

257. 40. Σφῶϊν (subaudi πῶϊ) de vobis, g. dual. pron. ὧ. Τάδε pro ταῦτα. 9. Πάντα, omnia, ac. pl. n. g. à πᾶς. 5. Πυθοία Ion. pro πύθοιν, cognoverint, resciverint, 3. pl. aor. 2. m. optat. verb. πυθάνομαι, audio, intelligo, interrogo, cognosco, rescio. Tempora sumit à πύθομαι. Μαχναμένοϊιν, Ion. pro μαχναμένοιν, pugnantibus g. dual. à μαχναμένο, particip. præf. verb. μάχνομαι, pugno, dimico, contendo. Fit ab inusit. μαχνάω, idem: quod à μή, non, & ἄρην, fœdus facere occisione agni: ab ὄρῳ, agnus.

258. Οἱ, qui, ab ὅς. Περὶ per tmesin pertinet ad ἐστὶ ut sit πείσσει, superatis, excellitis, vel præestis, à πείσσειμι, superior sum, supero, antecello; item superum, adhuc vivo, exsto, persto: ex πεί, & εἰμί. Hinc, Ὁ Ἀγαμέμνων πείσει τῇ βελῇ τῷ Δαναῶν. Agamemnon excellit inter Danaos consilio, superat Danaos, præest Danais consilio, &c. 18. Βελῇ, d. f. à βελή. 5. Δαναῶν, g. pl. à Δαναός. 42. Περὶ δ' ἐστὶ, per tmesin pro πείσσει 3, excellitis etiam. 3. Μάχεσθαι pro ἐν τῷ μάχεσθαι, pugnando, vel fortitudine. 8. 289.

259. Ἀλλὰ, quare. 24. Πείθεσθαι pro πείθεσθε, obedite, parete, 2. pl. aor. 2. imper. m. verb. πείθω. 33. 195. Δέ, enim. 3. Νεωτέρω, juniores, n. dual. à νεώτερος, junior, comparat. à νέος, ο, juvenis. Ἔσθιν, estis, 2. dual. ind. præf. verb. εἰμί. Ἐμείο, Ion. pro ἐμῷ, g. f. ab ἐγώ.

260. 249. 9. Ποτ' pro ποτὲ, olim. 40. 29. 7. Ἀρείοσιν, d. pl. comparat. ὀρείων, ο, ἡ, præstantior, propriè armis præstantior: ab Ἄρης, Mars, prælium. Ἡέπεις, quàm. 27. Περὶ hîc explet. 11.

261. Ἀνδράσιν, viris, hominibus, d. pl. ab ἀνὴρ. 7. Ὡμίλησα, aor. 1. verb. ὀμιλέω, versor, ago cum aliquo: consuetudinem habeo cum aliquo: familiariter utor aliquo. Hinc, ὀμιλεῖν ἀνδράσιν. Versari cum viris,

ris, &c. 7. Οὐποτέ, nunquam. 234. Μ' pro με, ab ἰγώ. 'Οιγ' pro οἷγε, illi, n. pl. ab ὅγε, pro ὅκην. 65. 'Αθέραιον Ion. & poet. pro ἠθέραιον, 3. pl. imperf. verb. ἀθερίζω, negligo, contemno, despicio. Ab α priv. & θερίζω, meto, factâ metaphorâ à vilibus spicis, quas messores non metunt, sed negligunt, quæ & eâ de causâ ἀθέρεις dicuntur.

262. Οὐ γάρ πω, per tmesin ἔπα γάρ. 224 9. Τοῖς pro τοῖστας, tales, ac. pl. à τοῖ, talis, ab οἷ, qualis. 'Ιδον, vidi, aor. 2. act. verb. εἶδω. 203. 'Ανέρας poet. pro ἄνδρας, viros: ab ἀνής. 7. 9. 'Ιδωμαι, videro, pro videbo, 1. f. aor. 2. m. subj. verb. εἶδω.

263. Οἶον, qualem ab οἷ, qualis. Πειρίθοον, ac. f. à Πειρίθο, οἰ, Pirithous Ixionis filius Theseo tanto amicitiae vinculo conjunctus, ut ipsius causâ Theseus non dubitaret ad Inferos descendere rapiendæ Proserpinæ causâ, quam ipse Pirithous deperibat. 5. Δρύαντα, Dryantem, à Δρύας, οἰ, Dryas filius Hippolochi & pater Lycurgi, qui in bello Thebano Eteoclis partes secutus, cum in pugna Parthenopæum lethali ictu vulnerasset, à Dianâ sagittis occisus est. Fit à δρῦς, υῶς, ἡ, quercus. Ποιμῆα, ac. f. à ποιμῆν, οἰ, pastor, custos, item princeps, dux metaphoricé. Dicitur ab ὦ τῇ πόα μῆναι, quod pastor ut plurimum in herbâ maneat: vel dicitur quasi οἰμῶ ab οἷς, ovis, & μάω, quæro, vehementer cupio. 10.

264. Καίνεα, ac. f. à Καινῶς, εἶ, οἰ, Cæneus, qui è Cænide puellâ Thessalicâ à Neptuno in virum fuit transformatus, nullisque unquam vulneribus fauciari potuit. Hic cum Lapithis pugnans adversus Centauros, cum nullo teli genere posset lædi, congestâ in eum magnâ arborum mole, vivus obrutus est. 'Εξάδιον, ac. f. ab ἐξάδι, οἰ, οἰ, Exadius nomen Herois. 7. 'Αντίθεον, ab ἀντίθε, οἰ, Deo par vel æqualis: ab ἀντι præpositione æqualitatem significante, & θεός, deus. Πολύφημον, à Πολύφημ, οἰ, οἰ. Polyphemus Cyclops Neptuni filius ingenti ac vastâ corporis mole, qui unum tantum oculum, eumque in fronte habuit. Hic Ulysssem vi tempestatis in Siciliam delatum antro suo inclusit, quatuorque ex comitibus

mitibus ejus devoravit, reliquos etiam eodem mortis genere perempturus, nisi prævertens Ulysses vino nigro eum inebriâset, altóque sopore obruto, adusto stipite oculum eruiisset. Fit autem ex πολὺς & φήμη, ἡ, fama.

265. Θησεία, acc. f. à Θησεύς, έος, ό, Theseus Ægei regis Athenarum filius, qui post mortem patris ad regnum evectus multa memoratu digna gessit. Αἰγείδω, Ægidem, ac. f. ab Αἰγείδης, ό, Ægides, seu Ægei filius, nomen patronymic ab Αἰγούς, ό, Ægeus. Ἐπείκελον, ab ἐπείκελος, similis, persimilis, valde similis: ab ἐπὶ & εἶκελος, similis. 131. Ἀθανάτοις, immortalibus, d. pl. Ion. pro ἀθανάτοις, ab ἀθάνατος, s, ό, ἡ, immortalis: ex α priv. & θάνατος, mors: à θνήσκω, morior.

266. Κάρτισοι, n. pl. à κάρτισος per metathesin pro κράτισος, fortissimus, superl. grad. à κράτος. 178. Δη, quidem, sané. 6. Κεῖνοι poet. per aphæresin pro κείνοι, ab κείνος, ille. Ἐπιχθονίων, g. pl. ab ἐπιχθόνιος, ό, qui in terrâ vivit, terrestris: ab ἐπὶ, & χθών, onός, ἡ, terra. Τράφεν. 251. Ἀνδρῶν ab ἀνής. 7.

267. 266. 18. Ἔσαν poet. pro ἦσαν, 3. pl. imperf. verb. εἰμί. 7. Καρτίσις pro κράτισις, d. pl. à κράτισος. 266. 8.

268. Φηρσίν, d. pl. à φήρ, ό, Æol. pro φήρ, ό, fera, belua, item Centaurus. Fit δὲ τὸ φέειν ῥᾶον, à currendo velociter. Ὀρεσκάοισι Ion. pro ὄρεσκάοις, d. pl. ab ὄρεσκῶς per syncop. pro ὄρεστίκοις, ό, ἡ, in montibus cubans, vel degens: ab ὄρος, mons, & κέω seu κείμεν, jaceo. 7. Ἐκπάγλως, vehementer, mirum in modum, &c. adverb. ab ἑκπαγλος. 146. Ἀπόλεσαν poet. pro ἀπύλεσαν, 3. pl. aor. 1. act. verb. ἀπύλλυμι, perdo.

269. 7. 18. Τοῖσιν Ion. pro τοῖς idem quod κείνοις, cum illis. 58. 9. 29. Μεθωμίλεον Ion. & Poët. pro μεθωμίλεον & contract. μεθωμίλεον, imperf. ind. verb. μεθωμιλέω, conversor, versor cum aliquo: ex μετ & ὀμιλέω. 258. 6. Πύλκ, à πύλος. 251. Ἐλθών, profectus, particip. aor. 2. verb. ἔρχομαι. 12.

270. Τηλόθεν, longè, procul. 30. 6. Ἀπίης Ion. Ἀπίας, ab Ἀπία, ἡ, Apia, quo nomine olim dicta fuit Peloponnesus

Ioponnesus ab Api vel Apide rege filio Phoronei. Γαίης Ion. pro γαίας à γαῖα. 245. Καλέσανθ Ion. & Poët. pro ἐκαλέσανθ, vocârunt, 3. pl. aor. 1. act. m. verb. καλέω. 9. Αὐτοὶ ab αὐτός. 4.

271. 7. Μαχόμεν Ion. pro ἐμαχόμεν, 1. f. imperf. ind. verb. μάχομαι. 8. Κατ' ἐμαυτὸν, secundum me, id est, secundum meas vires; pro viribus meis, quantum in me erat. 136. Ἐμαυτὸν, ac. f. ab ἐμαυτῶ. Κείνοισι Ion. & poët. pro ἐκείνοις, d. pl. ab ἐκεῖν, ille. Δ' pro ὃ, verò. 3. Ἄν partic. potent. construitur cum μαχέονθ. 88.

272. Τῶν pro ἐκείνων, eorum, g. pl. ab ὁ. 9. Οἱ, qui ab ὅς. 2. 27. Βροτοί, à βροτός, ὅς, ὁ, mortalis, homo. Dicitur q. ῥοτός, id est, ὁ ἐν ῥοτῇ ὢν, quod nihil sit magis fluxum, quam homo. 264. Μαχέοίῃο pro μαχοῖτο, pugnaret, vel pugnare auderet, à μάχομαι. 8.

273. 7. 18. Μεδ Dor. pro μέ, g. f. primitiv. ab ἐγώ pro g. plural. possessiv. ἐμῶν, ab ἐμός, meus. Βυλέων Ion. pro βυλῶν, g. pl. à βυλῆ, consilium. 5. Ζυῶιον Ion. pro ἐζυῶιον, 3. pl. imperf. verb. ζυωῖω, audio.

274. 257. 7. Ὑμεῖς Æol. pro ὑμεῖς, vos à Κύ. 57. 33. 116.

275. Μῆτε, neque: ex μή. 26. & τε. 5. Σὺ, tu. Τόνδ' pro τόνδε idem quod αὐτὸν vel ἐκεῖνον. 9. 3. 131. Ἀποαίρεο Ion. pro ἀφαιρέω, 2. f. imperat. præf. verb. ἀφαιρέομαι, ἔμαι, aufero, adimo, privo: ex ἀπὸ & αἰρέω. Hinc, ἀφαιρέσθαι τινά τι. idem est quod ἀφαιρέσθαι τινός τι, vel ἀφαιρέσθαι τινί τι. Privare aliquem aliquā re: auferre alicujus, vel alicui, vel ab aliquo aliquam rem. Adimere aliquid alicui. 98.

276. 24. Ἐκ, sine, permitte, 2. f. imper. præf. verb. εἰώ, fino, permitto, item alibi cessō. Imperf. ἔασον, F. ἔασω. Aor. 1. ἔασα. Perf. ἔακα. Ὡς pro ὡστερ, ut, pro ut, sicut. Οἱ, ei. 72. 6. 161. 162.

277. 273. Πηλείδ' pro Πηλείδῃ voc. f. à Πηλείδης. 1. Ἦδελ' poët. pro ἔδελε, velis, imperat. præf. ab ἐδέλω. 112. Ἐελζέμεν Attic. pro εἰζέειν, contendere, ab εἰζέω. 6. 9.

278. Ἀντιοίω, ex adverso, adverb. ex ἀντίῳ, adversus, adversarius: ab ἀντί & βία, ἦ, vis. 57. Οὐποτ' pro

pro ἔποτε, nunquam. 234. Ὅμοιος Ion. pro ὁμοίως, g. f. fœm. adjectiv. ὅμοιος, similis, æqualis: ab ὁμός, idem. Ἐμμορε, per metathesin pro μέμορε, idem quod ἔτυχε, ἔλαχε, 3. f. perf. med. verb. μέρω, divido, sortior. P. μέμορα, & per metathesin ἔμμορα. Τιμῆς, g. f. à τιμή, ἡ, honor, à τίω, honoro.

279. Σκηπτῶχ, σ, ὁ, sceptrum tenens: à σκῆπτρον. 15. & ἔχω. 14. 9. Ὡτε, cui, ab ὦ, d. f. ab ὅς, 2. & τε expletiv. ac syllabico. 5. 122. Ἐδωκεν, dedit, 3. f. aor. 1. act. verb. δίδωμι. Hinc, Διδόναι τινὶ τὸ κῦδος. Exhibere alicui honorem. Tribuere vel dare alicui gloriam.

280. 40. 3. 178. 1. 3. 26. Γείνατο Ion. & Poët. pro ἐγείνατο, genuit, vel peperit, 3. f. aor. 1. m. verb. γείνομαι, gignor, parior, &c. Μήτῃς, τέρος & per syncop. μητρός, ἡ, mater: à μάω, quæro, quod proli suæ victum quærat, &c.

281. 24. Ὅγε pro ἔτ, hic. 65. & 9. 169. & 184. 57. Πλείονεςσι Poët pro πλείουςσι, pluribus, d. pl. à πλείων, & poët. πλέων, ον, ὁ, ἡ, à πολύ. 3. 38.

282. 231, & 7. 26. 3. Παῦε, feda, imper. præf. verb. παύω. 190. Hinc, παύειν ῥῆμα. Sedare iram. Τέον Dor. σὸν, acc. f. n. g. pron. possess. Ὀός, Dor. τέός, tuus. 103. 51. Ἐγώτε Attic. pro ἐγώ, ego.

283. Λίσσομαι, supplicabo, præf. pro futuro. 15. Ἀχιλλῆϊ Ion. pro Ἀχιλλεΐ vel contract. Ἀχιλλῆϊ, ab Ἀχιλλεύς. 1. Μεθέρῃ Ion. pro μεθεΐναι, dimittere, vel ut dimittat, infinit. aor. 2. verb. μεθέημι, depono, dimitto: ex ῥῆ, & ἵημι, mitto. Cujus aor. 2. inf. est εἶναι. Attic. ἔρῃαι, Ionic. ἔρῃ, hinc μεθέρῃ. Χόλον, iram, à χόλος. Ὄς, qui. 2. Μέγα, neutr. genus adjectivi μέγας, magnus. 78. 5.

284. Ἐρεκ, εος, τὸ, septum, propugnaculum, claustrum, munimentum: ab ἔργω & poët. ἐέρω, in carcerem conjicio, custodio, coërceo, &c. Ἀχαιοῖσι Ion. pro Ἀχαιοῖς. 2. Πέλε, est, à πέλομαι verb. poët. aliàs dicitur πέλω in voce activâ. Usitatum est tantum in præsent. ind. & particip. & in imperf. indicativo. Πολέμοιο Ion. pro πολέμῳ, belli, à πόλεμος. 61. Κακοῖο Ion. pro κακῷ, mali, à κακός. 10.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Κρείων Ἀγαμέμνων, 285
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντες, γέρον, κτ' μοῖραν ἔειπες.
 Ἄλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει, περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων
 Πάντων ᾗ κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 Πᾶσι ᾗ σημαίνειν, ἃ τιν' ἢ πείσεαλ' οἶω.
 Εἰ δέ μιν αἰχμητῶν ἔδεσαν θεοὶ αἰὲν ἰόντες, 290
 Τῆνεκά οἱ προτρέψουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι.

Hunc v. respondens allocutus est Imperator Agamemnon
 Certè jam hæc omnia senex secundum decorum, *id est*
 Sed hic vir vult supra omnes esse alios: [*rectè dixisti*:
 Omnibus quidem imperare vult, omnibusque rex esse:
 Omnibus etiam præesse, quæ aliquem non laturum puto.
 Quòd si ipsum bellatorem fecerunt dii semper existentes,
 Propterea ei procurrant convitia dicenda.

285. Hunc versum vide 84. & 102.

286. 233. 6. Ταῦτα, acc. pl. n. g. pronom. ᾗ, hic.
 60. Πάντες, acc. pl. n. g. adjectiv. πᾶς. 5. 26. Κατὰ
 μοῖραν, egregiè, rectè, verè, &c. 136. Μοῖραν, à μοῖρα,
 ras, ἡ, fatum, fors, item decorum, decens, verum vel
 veritas, &c. Fit à μέρω. 276. Ἔειπες poet. pro εἶπες,
 2. f. aor. 2. verbi ἔπω.

287. 24. Ὅδ' pro ὅδε pro ᾗ. 9. Δε hîc est par-
 ticula enclitica & adjectio syllabica. 3. 7. Ἐθέλει, vult,
 ab ἐθέλω, volo. Περὶ, pertinet ad ἔμμεναι Attic. pro
 εἶναι ab εἶμι, sum, ut sit περὶ εἶναι, præesse, anteponi.
 Πάντων, g. pl. à πᾶς. 5. Ἄλλων, g. pl. ab ἄλλῳ.

288. 5. 3. Κρατέειν incontractè pro κρατῆν à κρα-
 τέω, impero. 25. Πάντεσσι poet. pro πᾶσι. 5. Δ' pro
 ᾗ, que. 3. Ἀνάσσειν, rex esse, vel regere, ab ἀνάσσω.
 7. 38.

289. 5. 3. Σημαίνειν à σημαίνω, propriè signum do,
 vel signo dato aliquid præcipio, & in genere præcipio,
 impero, præsum: à σῆμα, τὸ, signum, vexillum, item
 sepulchrum & portentum. Ἄ quæ, acc. pl. n. g. ab ἄς,
 qui 2. Τιν' pro τινά, aliquem, à τις, aliquis. 24. Πεί-
 σεαλ', laturum esse, fut. infin. m. verb. πείδομαι 33. 59.
 290.

290. 40. 3. 29. Αἰχμητῶν, ab αἰχμητῆς, ὅ, ὁ, bellator.
152. Ἔβησαν, fecerunt, 3. pl. aor. 2. ind. verb. τίθημι.
2. Hinc, τίθεναι τιν' αἰχμητῶν. Facere aliquem bellato-
rem. 8. 52. Ἐόντες, n. pl. ab ἔων, existens, vel is qui
existit, vel est.

291. 96. 72. Προθέσθιν, procurrunt, proveniunt, 3. pl.
à προθέω, præcurro, procuro, &c. ex προ & θέω, cur-
ro. F. 94σω. 8. Ὀνειδεία, n. pl. ab ὀνειδος, εος, τὸ,
convitium. 211. Μυθήσασθ (subaudi τῶν, vel ἐν τῶν)
aor. 1. m. infin. verb. μυθεώ. 74. Potest a. hic infinitiv.
reddi, sermone vel in sermone: dicendo, vel in dicendo,
vel inter dicendum, vel loquendum. Græci n. infiniti-
vis utuntur pro nominibus cujuscunque casûs articulo
expresso vel implicito. Idem utuntur infinitivis cum
articulativ. casûs mediante præpositione loco gerundii
in do, &c.

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμέτερος δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἦ γάρ κεν δειλὸς τε καὶ ὑτιδανὸς καλεοίμην,
Εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅ, τῇ κεν εἴποις.
Ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλο, μὴ γὰρ ἔμοιζε
Σήμαιν'. εἰ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθ' οἶω. 295
Ἄλλο δέ τοι ἔρέω, ὅν δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεις σῆσι
Χερσὶ μὲν ἔτι ἔγωγε μαχέσομαι εἵνεκα κέρους,
Οὔτε σοι, ἔτι τῶ ἄλλῳ, ἐπεὶ μὲν ἀφέλεσθ' ἔγε δόντες.
Τῶν δ' ἄλλων, ἅμοι ἐστὶ δοῖν ὡς δὲ νηὶ μελαίνῃ, 300
Τῶν σὺν ἂν τι φέρεις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
Εἰ δ' ἄγε μὲν πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε
Αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρώησθ' ὡς δὲ δαρί.

Huic v. interpellato sermone respondit generosus A-
Profectò timidus & nihili homo vocer, [chilles,
Si tibi omni in re paream, quamcunque jufferis.
Aliis tandem ista præcipe, ne mihi [to.
Imperes, non enim me posthac tibi obtemperaturum pu-
Aliud a. tibi dicam, tu verò manda animo tuo:
Manibus quidem nihil ego pugnabo gratiâ puellæ,
Neque tecum, neque cum quoquam alio, quandoquidem
me privâstis, qui dedistis:

Ex

Ex cæteris v. rebus, quæ mihi sunt velocem apud navem
Ex iis nullam auferes captam invito me. [nigram,
Sin autem, age, fac periculum, ut cognoscant & isti:
Statim tibi sanguis niger fluet per lanceam.

292. Τὸν pro τῶτον. 84. 3. 8. Ὑποβλήδην. Adverb.
interpellato fermone: excipiendo verba dicentis nondum
finita: ab ὑποβάλλω, subjicio: aliquando significat in-
terfari. 7.

293. 77. Γὰρ hîc vacat. Κὲν pro ἄν. 60. construitur
hîc cum καλεοίμην, vocer, incontract. pro καλοίμην, i. f.
opt. pass. præf. verb. καλέω. Δειλός, timidus, ignavus:
ἀδείδω, timeo. 5. 7. 231.

294. 40. 6. Πᾶν, neut. genus adject. πᾶς 5. 115.
Ἰπείξομαι, f. i. m. verb. ὑπαίκω, cedo, obedio, pareo.
Hinc, ὑπαίκην τινὶ πᾶν ἔρπον. Subaudi εἰς, κατὰ. Parere
alicui in omni re. Ὅ, τῇ poët. pro ὅ, τι. 85. Εἵποις,
jusseris vel dixeris, 2. f. aor. 2. optat. verb. ἔπω.

295. Ἀλλοιοῖσιν Ion. pro ἄλλοις, d. pl. ab ἄλλος, alius.
Δὲ, tandem. 6. Ταῦτ' pro ταῦτα, ista, ac. pl. n. g.
pron. ὅτ. Ἐπιτέλλω Ion. pro ἐπιτέλλω, imper. præf.
m. verb. ἐπιτέλλομαι, præcipio, mando. 25. 26. Γὰρ
hîc vacat. Ἐμοίσε Attic. pro ἐμοὶ ab ἐγώ.

296. Σήμαιν' pro Σήμαινε, impera, imperat. ἀ Σημαί-
νω. 287. 24. 9. Ἐγώγ' pro ἔγωγε Attic. pro ἐγώ. 96.
40. Πείσεσθ', pariturum, obsequuturum esse, ἀ πείθο-
μαι. 33. 59.

297. Ἄλλο, aliud, neut. genus ab ἄλλος. 3. 28. 62.
30. 55. Βάλλω Ion. βάλλω, repono, ἀ βάλλω. Hinc,
βάλλην τι ἐν φρεσὶ. Reponere aliquid in animo. Σῆσι
Ion. pro Σαῖς, d. pl. fœm. pronom. possess. ὅς.

298. Χερσὶ, manibus. 14. 18. Οὕτι. 241. 294. 8.
174. 111.

299. 115. 40. Τῷ pro τινὶ, cuiquam. 417. 57. Μ' pro
με 26. Ἀφείλεσθε Poët. pro ἀφείλεσθε, privastis, 2. pl.
aor. 2. m. verb. ἀφαιρῶμαι. 230. 60. Δόντες, qui de-
distis, n. pl. particip. aor. 2. act. verb. δίδωμι, do.

300. Τῶν ἄλλων subaud. χρημάτων, aliarum rerum,
g. pl. ἀ τὸ ἄλλο, aliud, vel alia res. 3. Ἄ, quæ, n. pl. n. g.
ab

ab ὅς, qui. 2. 20. Ἐστὶ Atticè pro εἰσί. 53. Θοῇ Ion. pro θοῇ, d. f. fœm. adjectiv. θοός, velox. 12. Παρῶ, in vel apud. 26. Νηϊ, d. f. à ναῦς. 12. Μελαίνῃ, d. f. fœm. adjectiv. μέλας. 103.

301. Τῶν, earum, scil. rerum, vel ex iis rebus. 9. 24. Ἄ, partic. potentialis. Τὶ aliquid. neutr. genus à τίς, quis. 8. Φέροις, 2. f. præf. opt verb. φέρω. Ἀνελών particip. aor. 2. act. verb. ἀναίρειν ex ἀνά & αἰρέω, capio. Ἀέκον, g. f. ab αἰκων & per syncop. αἰκων, invitus: ex α priv. & ἐκόν, volens, spontè aliquid faciens. Legitur in participio tantum. Ἐμεῖο Ion. pro ἐμῷ ab ἐγώ.

302. 40. 3. 62. Μὴν hîc vacare videtur, alibi nonnunquam significat, quidem, verò, tamen. Πείρησαι Ion. pro πείρασθαι, experire, vel fac periculum, imper. aor. 1. med. verb. πειράσσομαι, à πειράω, tento, laceſso, nitor, experior, periculum facio, contendo, studeo. 203. Γνώωσι Poët. per pleonasm. ὦ pro γινῶσι, 3. pl. aor. 2. subj. verb. γινώσκω, cognosco. 7. Οἶδε pro ὅτοι, isti, hi, n. pl. ab ὅδε ex ὁ artic. præpos. & δὲ enclitico & syllabico. 9. 3.

303. Αἶψα, statim, adverb. ab ἄπτω, tango. 28. Αἷμα, τ, π, π, sanguis: ab αἶθω, accendo, cujus perf. pass. est ἤσμαι, unde fit αἶσμαι, & κτ' ἢ ἔνδειαν αἶμα, quia verò αἷ ante μ & ρ plerunque aspiratur, fit αἶμα. Κελαινόν, neutr. genus adjectiv. κελαινός, ὁ, niger, ater, fœm. κελαινή, nigra, atra. Dicitur q. μελαινός à μέλας, niger. 103. Ἐρωήσῃ, 3. f. f. 1. verb. ἐρωέω, fluo, moveor, recedo, procedo, retraho, avertio, cesso, otio me dedo. Περι cum dativo constructa variè effertur, ut; circum, circa, per, apud, in, ex, &c. Δρεῖ Poët. per metathesin pro δόρυ, d. f. à δόρυ, π, hasta, jaculum, lancea. Gen. δόρυ & per metathesin δαρός. Secundum Eustath. tam de ligno ex arbore exsecto, quàm de eo, quod in arbore adhuc est, dicitur. Fit à δέρω, excorio, ut fit ξύλον ἐκδεδαρμένον, lignum delibratum.

Ὡς τῶγ' ἀντιβίοισι μαχεσάμεν' ἐπέεσσιν
Ἀνστήτω, λύσαν δ' ἀγορὴν ᾧδ' ἡνυσὶν Ἀχαιῶν. 305

Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἴσας
ἦε, ζῶν τε Μενoitιάδῃ, καὶ οἷς ἐτάροισιν.

Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἡνᾶ δολὴν ἄλαδ' ἐπὶ προέβουσε,
Ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν εἰκόσεν ἐς δ' ἐκατόμβῳ 310

βῆσε θεῶν ἀνὰ τὴν Χρυσήϊδα καλλιπάρηον

ἔισεν ἄγων, ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμηις Ὀδυσσεύς.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλ' ἰθα.

Sic isti contrariis pugnantes verbis [Græcorum,
Surrexerunt: dimiserunt verò concionem apud naves
Et Pelides quidem ad tentoria & naves æquales
Abiit cum Patroclo & suis sociis:
Agamemnon v. navem velocem in mare deduxit,
Et remiges legit viginti, & hecatomben
Imposuit deo: & Chryseida formosam
Collocavit adducens: & dux ascendit sapientissimus Ulysses.
Illi deinde, cùm *navem* ascendissent, navigabant per hu-
midas vias.

304. Ὡς pro ἔτας, sic, ita. τῶγ' pro τῶγε, isti, vel
illi ex τῶ nom. dual. artic. præpositiv. 9. & γε particula
syllabica. 60. Ἀντιβίοισι Ion. pro ἀντιβίοις. d. pl. n. g.
adjectiv. ἀντιβίον, contrarius. 278. Μαχεσάμεν', Poët.
pro μαχησάμεν', n. dual. particip. aor. i. m. verb. μάχο-
μαι. 8. 223.

305. Ἀνστήτω poët. pro ἀνστήτω, surrexerunt, 3. perf.
numer. dual. verb. ἀνίστημι 58. Λύσαν Ion. & poët. pro
ἔλυσαν, 3. pl. aor. i. act. verb. λύω, solvo, dimitto. 3.
Ἀγορὴν Ion. pro ἀγορὴν, concionem, ab ἀγορῇ, ἡ. 54. 26. 1.

306. 1. 18. 12. Κλισίας, acc. pl. à κλισία, ἡ, tentori-
um. 185. 7. 12. Εἴσας poët. pro ἴσας, acc. pl. fœm.
adject. ἴσον, vel ἴσον, æqualis. Vocat. a. Poëta æquales
naves æqualium laterum, seu quæ æqualia habent latera.
Navis n. super aquam ita libratur, ut in neutram partem
propendeat & magis inclinēt, sed ejus latera ex æquo ex-
tent.

307. "Hie, ibat. 47. Σω, cum. 170. Τε, expletiv. Μενoitιάδῃ. d. f. à Μενoitιάδης, υ, ό. Menœtiades seu Menœtii filius scil. Patroclus. 7. "Οις, d. pl. ab ός suus. 72. 179. Hinc, Ιέναι ἐπὶ τὰς κλισίας (ωὐ οἷς ἐταίροις. Ire ad tentoria cum suis sociis.

308. 7. 3. "Αρρ hîc explet. 46. 12. Θολῶ Ion. pro θοάν, ac. f. fœm. adject. θοός. 12. "Αλαδε idem quod εἰς ἄλα, in mare : ab ἄλς, ἁλός, ἡ, mare, & ῥ pro εἰς. 3. Προέρυσεν poët. pro προείρυσεν, 3. f. aor. 1. act. verb. προέρύω, deduco, &c. ex προ & έρύω.

309. Ές Att. pro εἰς per tmesin pertinet ad έκρηνεν, ut fit έσέκρηνεν vel είσέκρηνεν ingredi jussit, delegit, 3. f. aor. 1. act. verb. έσκρίνω vel είσκρίνω, ingredi facio, deligo: à κρίνω, judico, accuso, damno, secerno, deligo. 3. Έέρετας. 242. Έείκοσιν poët. pro είκοσιν, viginti indeclinabile. Ές hîc iterum per tmesin pertinet ad βῆσε poët. & Ion. pro έβησε, ut fit έσέβησε. 3. 142.

310. Έσέβητε, imposuit 3. f. aor. 1. verb. έσβαίνω, vel είσβαίνω. 144. Θεῶ. 8. deo, scil. Apollini, cujus placandi causâ remittebatur puella ad patrem. 'Ανά per tmesin pertinet ad είσεν, ut fit άνεισεν. 3. 143.

311. 'Ανεισεν, collocavit. Έισε est 3. f. aor. 1. verb. έω, colloco, impono. 99. Έν pertinet ad έβη, ut fit ενέβη, ingressus est, vel ascendit, 3. f. aor. 2. verb. έμβάινω, ingredior, conscendo, ascendo. 3. Πολύμητις, ό, ἡ, valde prudens, prudentissimus: à πολὺς & μήτις, ἡ, deliberatio, prudentia, consilium. 145.

312. Οι pro εκείνοι, illi. 9. Μέν hîc explet. 35. 'Αναβάντες, cùm ascendissent scil. πᾶντες, n. pl. particip. aor. 2. verb. αναβαίνω, ascendo: ex ανά & βαίνω. Έπέπλεον, navigabant, 3. f. imperf. indic. verb. επιπλέω ex επί & πλέω, navigo. Έγρῶ, ac. pl. n. g. adject. υγρός, humidus: ab ύω, pluo. Κέλδωθα, ac. pl. n. g. à κέλδωθω, ἡ, via. Est fœm. gen. in sing. numero, neutr. in plur. Fit ab έλδωθω, vado, venio. Hinc, επιπλεῖν τὰ υγρῶ κέλδωθα, Navigare per humiditas vias, id est, per aquas maris.

Λαὸς δ' Ἀτρείδης δ' πλυμαίνεαδ' ἄνωγ'ιν.
Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, κ' εἰς ἄλλα λύματ' ἔβαλλον

Έρδαι

Ἐρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσας εκατόμβας
 Ταύρων, ἡδ' αἰγῶν, καὶ τὴν αἶλὸς ἀτρυγέτοιο·
 Κρίσση δ' ἔρξανόν ἱκεν ἐλαιοσμῆν παρὲ καπνῶ.

Populos verò Atrides lustrari iussit:

Illi v. lustrabantur, & in mare sordes abjiciebant.
 Sacrificabant etiam Apollini perfectas Hecatombas
 Taurorum & caprarum juxta litus maris indomiti:
 Nidor a. ad cœlum pervenit circumvolutus fumo.

313. 10. 3. 7. Ἀπολυμαίνεσθ, lustrari, purgari, ab
 ἀπλυμαίνομαι, lustror, purgor: à λύμα, τὸ, sordes, pur-
 gamentum, quod dicitur quasi λῦμα, idem, à λῶω, lavo.
 Ἀνωγῆν, pro λῶώγῃ, 3. sing. perf. m. verb. ἀνώγω, vel ἀ-
 νωγέω, jubeo, mando, suadeo. Imperf. ἀνωγον & λῶωγον
 item λῶώγην. Perf. med. ἀνωσα & λῶωσα. Dicitur etiam
 ἀνώγημι, idem: ab ἀνω poët pro ἀνύω, impetro.

314. Οἱ, illi. 9. 3. 313. 7. 141. Λύματ' pro λύματι,
 sordes, à λύμα. 313. Ἐβαλλον, projiciebant, à βάλλω.
 14.

315. Ἐρδον, sacrificabant, 3. pl. imperf. poët. pro ἤρ-
 δον ab ἔρδω, facio, sacrifico. Fit per metathesin à ῥέζω,
 & ζ in δ mutato. 3. 36. Τεληέσας perfectas, ac. pl. f.
 adjunct. τελέεις ἐπὶ, ὁ, perfectus, eximius: à τέλει,
 finis.

316. 41. 34. 308. Ἀτρυγέτοιο, Ion. pro ἀτρυγέτη ab
 ἀτρυγέτῳ, infructuosus, sterilis: ab α priv. & τρύγη, fru-
 mentum, fructus. Dicitur a. ἀτρυγέτῳ αἶλς, sterile ma-
 re, quòd in litoribus ejus ob salis abundantiam fructus
 non crescant. Vel ἀτρυγέτῳ idem est quod ἀκαπαρόνητῳ,
 indomitus, à τρύχω, vexo, artero.

317. 66. 3. Οὐρανὸν subaud. εἰς, ad cœlum. 195.
 Ἰκεν, venit, 3. f. aor. 2. verb. ἵκω, venio, pervenio, &c.
 Ἐλαιοσμῆν, particip. præf. fœm. voc. med. verb. ἐλίωω
 pro ειλίωω ab ειλίω, verro, volvo, implico, agito. Πε-
 ρὲ circum, pertinet ad particip. præced. καπνῶ, d. f. à
 καπνός, ὁ, fumus: à κάω, uro, incendo & πνοή, spiritus,
 flatus, quod à πνέω, spiro. F. πνέω.

ὧς οἱ μὲν τὰ πένοντο καὶ στρατὸν, εἰδὲ Ἀγαμέμνων
 Ληγ' ἐρεῖδον, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆϊ.
 Ἀλλ' ὅγε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυδάτῳ προσέειπε, 320
 Τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρυνῶν θρασυπέποιε.
 Ἔρχεσθον κλισίῳ Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆϊ,
 Χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηγον
 Εἰ δέ κε μὴ δώσωιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι,
 Ἐλθὼν (ὣν πλέονεσσι, τὸ οἱ καὶ ῥίγιον ἔσαι. 325

[gamemnon

Sic isti quidem hæc administrabant in castris : at non A-
 Finem faciebat contentiōnis, quam principio comminatus
 fuerat Achilli,

Sed ipse Talthybiūmque & Eurybatem allocutus est,
 (Qui duo ei erant præcones & seduli famuli)
 Ite ad tentorium Pelidæ Achillis,
 Manu capientes ducite Briseida formosam :
 Quodd si non dederit, ego ipse capiam
 Veniens cum pluribus : quod ei etiam horribilius erit.

318. ὧς pro ἕτως, sic. Οἱ πρό ἔτοι, hi, vel isti. 9.
 18. Τὰ pro ταῦτα, hæc, ea. 9. Πένοντο, Ion. pro ἐπέ-
 νοντο, administrabant : ἀ πένεσθαι, pauper sum, occupor
 circa, laboro, item administro. Κατὰ στρατὸν, in castris.
 136. 10. 24.

319. Ληγ' pro ἔλθε, 3. f. imperf. verb. λέγω. 224. 8.
 Τῷ pro ὧ. 9. Πρῶτον primum, à principio, &c. 6.
 Ἐπηπείλησ' pro ἐπηπείλησε, minatus vel comminatus fu-
 it, vel fuerat, 3. f. aor. 1. act. verb. ἐπαπειλέω, minor,
 comminor : ex ἐπὶ & ἀπειλέω. 161. 1.

320. 24. 65. Ταλθύβιον à Ταλθύβιῳ, ε, ὁ, Talthy-
 bios, nomen proprium Præconis. Secundum Eustath.
 fit ἀπὸ θάλλειν καὶ τὴν βοῇ, quod floreret voce, quæ
 laus est præconis. Εὐρυδάτῳ ab Εὐρυδάτης, ε, ὁ, Eu-
 rybates, nomen Præconis : ab εὐρύς, latus, & βαίνειν, in-
 cedo, quodd latis incederet passibus, quod diligentiae est.
 206.

321. Τῷ, nom. dualis articul. præpositiv. pro postposi-
 tiv. οἱ, qui, posit. 72. Ἔσαν poet. pro ἦσαν, erant, ab

εἰμί. Κήρυκε, n. dual. à κήρυξ, κοῦ, ὁ, Præco: Caduceator, fecialis, buccinator, legatus: à γῆρυς, vox, vel κρόζω, clamo. 7. Ὀτρηρῶ, n. dual. ab ὀτρηρῶς, ὁ, celer, citus, diligens, sedulus: ab ὀτρυώω, incito, hortor, ju-beo. Θεράπωνε, n. dual. à θεράπων, οντῶ, ὁ, famulus: à θέρω, curo.

322. Ἐρχεσθον, ite, 2. dual. imperat. præf. verb. ἔρχο-μαι. 12. Κλισίῳ Ion. pro κλισίαν (subaudi εἰς vel ἐπὶ) ab ἡ κλισία, tentorium. 185. 1.

323. Χειρὸς g. f. à χεῖρ, ἡ, manus. 14. Ἐλόντ' pro ἑλόντε. capientes, n. dual. particip. ἑλὼν ab αἰρέω. 139. Ἀγέμεν Ion. pro ἄγην, ab ἄγω. Hinc infinitiv. ἀγέμεν vel ἄγειν ponitur pro imperativo ἄγετον vel ἄγετε. Βερενίδα acc. f. à Βερσηῖς, ἡ, Briseis Lyrnessia puella à patre Brise ita appellata, antea verò nomine Hippodamia vocabatur. Hæc, Lyrnesso urbe captâ, Achilli victori in sortem cessit, & postea ab Agamemnone Achilli erepta, implacabilis diffidii causa fuit inter Agamemnonem & Achillem. 184.

324. 40. 3. 60. 26. Δώσι Atticè & Ion. pro δοῖν, ubi Attic. οἰ mutatur in ω, Ionicè verò σι in fine additur. Est a. 3. sing. aor. 2. optat. modi verb. δίδωμι, cætera vide. 137.

325. Ἐλθὼν, veniens particip. aor. 2. verb. ἔρχομαι. 170. 281. Τὸ pro ὃ, quod. 9. Οἰ, pro αὐτῶ vel ἐκεί-νῳ. 72. ῥίγιον, horribilius, durius, vel tristius, comparativ. à substantiv. ῥίγῳ, εὐς, τὸ, frigus extremum, rigor, horror. Ἔσαι pro ἔσει, erit, ab εἰμί.

Ὡς εἰπὼν προΐει, κρητερὴν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
τὼ δ' αἰέκοντε βάτῳ παρὰ θῖν' αἰλὸς ἀτρυνέτοιο.
Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας κ' νῆας ἰκέσθην.
τὸν δ' ὄρον παρὰ τε κλισίῃ κ' νηὶ μελαίνῃ
Ἥρμῳ· εἰδ' ἄρα τάγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
τὼ μ' τάρεσσεν τε κ' αἰδομένη βασιλῆα
Στήτῳ, εἰδὲ τί μιν προσεφάνεον, εἰδ' ἐρέοντο.
Αἰτὰρ ὃ ἔγνω ἦτιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε,

330

Sic fatus præmisit, & dura mandata dedit.
Illi verò inviti ibant juxta litus maris indomiti.

H

Myrmi-

Myrmidonum verò ad tentoria & naves venerunt.
 Illum verò invenerunt apud tentorium & navem nigram
 Sedentem : neque v. illos cùm vidisset, lætatus est Achilles.
 Illi quidem timentes & reverentes regem
 Steterunt, nèque quidplam ipsum alloquebantur, neque in-
 At ipse cognovit suâ in mente, dixitque. [terrogabant:

326. 68. Πρῆξις, 3. s. imperf. verb. πρῆξιμι, præmitto.
 Imperf. πρῆξις, ης, η, & πρῆξιον, εν, πρῆξιες, εις, πρῆξις,
 πρῆξις ex πρῆ & ἵμι, mitto. Cætera vide. 25.

327. Τῶ, illi, n. dual. artic. præposit. pro pron. de-
 monstrat. posit. 9. 3. Ἀέκοντε, inviti, n. dual. ab ἀέκων,
 & per crasin ἄκων, invitus. 301. Βάττω Dor. pro βήττω
 Ion. & Poët. pro ἐβήττω, 3. dual. aor. 2. verb. βάινω.
 Cætera vide. 316.

328. 181. 3. 306. Ἰκέσθω, venerunt, 3. dual. aor. 2.
 med. ἰκέσθω ab ἰκομαι pro quo in usu est ἰκνέομαι, 19.

329. 84. Εὕρεν, invenerunt, 3. pl. aor. 2. verb. εὕρι-
 σκω, invenio, reperio, adipiscor, &c. Tempora sumit
 ab εὕρεω. Παρὰ, apud, juxta. 26. Τε explet. hîc κλι-
 σίη Ion. pro κλισία, ab ἡ κλισία. 306. 7. Νηϊ, d. s. à
 νηΐς Ion. pro ναῦς. 12. Μελαίνῃ d. s. foem. à μέλας, ni-
 ger. 103.

330. Ἦμρον, sedentem, ac. s. ab ἥμρων, particip. verb.
 ἥμαι, sedeo. 90. 46. Τώγε, illos, ac. dual. artic. præ-
 posit. pro pronom. demonstr. posit. γε est adject. syllabi-
 ca. 60. Ἰδὼν intuitus, videns, vel quum intuitus fuisset,
 vel vidisset, particip. aor. 2. verb. εἶδω. Γήθησιν Ion.
 pro ἐγήθησεν, 3. s. aor. 1. verb. γηθῆω, lætor. 1.

331. 327. 18. Ταρβήσαντε, timentes, n. dual. à ταρβή-
 σας, ανος, particip. aor. 1. verb. ταρβέω, timeo, tremo : à
 τάρβω, εος, πῶ, per syncop. pro τάρχεος, timor, stupor :
 à τάρχασω, turbo, territo, confundo, vexo. 7. Αἰδοµένω,
 n. dual. ab αἰδόµενος, reverens, vel is qui reveretur,
 particip. præf. ab αἰδομαι, idem quod αἰδέομαι. 23. Βα-
 σιλῆα Ion. pro βασιλέα, à βασιλεύς. 9.

332. Στήτω Ion. & Poët. pro ἐστήτω, 3. dual. aor. 2.
 verb. ἵστημι, statuo, colloco. Nota Præter. perfect. &
 aor. 2. vocis activ. significant neutraliter *steti*, &c. Vid.

Æsop.

Æsop. Fab. 1. 1. 90. Τὶ quidpiam, neutr. ἅ τις, quispiam, aliquis. Μὴν, ipsum. 29. Προσφωνέων, 3. pl. imperf. ind. incontracti verb. προσφωνέω, alloquor, compello: ex πρὸς & φωνέω, clamo: ἅ φωνή, ἡ, vox. Ἐρέοντο per dialysin pro ἤρεοντο, interrogabant, 3. pl. imperf. ind. verb. med. ἐρέομαι, ab activ. ἐρέω, interrogo. 62.

333. Αὐτὰρ, at. 51. Ὁ, ipse. 9. Ἔγνω, cognovit, 3. f. aor. 2. verb. γινώσκω. Ἦσιν Ion. pro αἷς, d. pl. f. pron. possess. ὅς, suus. 72. Ἐνὶ poet. pro ἐν. 14. Φρεσὶ, d. pl. ἅ φρεῖν. 55. Φώνησεν pro ἐφώνησεν, 3. f. aor. 1. act. verb. φωνέω. Τε hīc expletivè ponitur. 5.

Χαίρετε κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι, ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Ἄσπον ἴτ'· ὅτι μοι ὑμεῖς ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
Ὅς σφῶϊ προΐει Βελσσηΐδῃ εἵνεκα κέρους.
Ἄλλ' ἄγε διοχλυνέας Πατρόκληας ἔξαγε κέρειν,
καὶ σφῶϊν δὲς ἄγειν· τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔσων
Πρὸς τε θεῶν μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,
καὶ πρὸς τῷ βασιλῆϊ ἀπλυνέῃ, εἴποτε δ' αὐτὲ 340
Χρεὼ ἐμεῖο γλῆνῃ ἀεικέα λοίγον ἀμύνει
τοῖς ἄλλοις· ἢ γὰρ ὅγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θύει,
οὐδὲ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρὸςσω καὶ ὀπίσσω,
Ὅπως οἱ ὤντι θυσιόοι μαχέσθην Ἀχαιοί.

Salvete præcones, Jovis nuncii, atque etiam hominum :
Propius venite : nihil mihi vos culpandi, sed Agamemnon,
Qui vos præmisit Briseidis gratiâ puellæ.
Quare age, generose Patrocle, educ puellam,
Et ipsis da abducendam : Hi verò ipsi testes sint,
Et coram diis immortalibus, & coram hominibus mor-
Et coram rege illaudato, si olim rursus [talibus,
Opus meâ operâ fuerit, ut sævam pestem avertam
Ab aliis, nam ille perditâ planè mente furit.
Neque potest prospicere simul præterita & futura,
Ut ei apud naves sospites pugnent Græci.

334. Χαίρετε, salvete, 2. pl. imperf. præf. verb. χαίρω.
158. 321. 5. Ἄγγελοι, nuncii, ab ἄγγελος, ὁ, nuncius :
ab ἀγγέλλω, nuncio, dico. 41. 7.

335. Ἄσων propiùs pro ἴσων idem, mutato ε in α, quod fit ab ἰγνύς, prope: hinc ἀσσοτέρω & ἀσσοτάτω, propiùs, proximé. 1° pro ἴτε, 2. pl. imper. præf. verb. εἴμι, eo. 153. 20. Ὑμμες Æol. pro ὑμεῖς, à ζύ. Ἐπαίτιοι, culpandi ab ἐπαίτιον, is, qui est culpandus: ab ἐπί & αἴτιον. 153. 24.

336. 37. Σφῶϊ, acc. dual. pron. ζύ 326. Βελοηίδον, g. f. à βελοηῖς. 323. 94. III.

337. 62. Διογλυές, voc. f. à διογλυής, ό, η, Jove natus, nobilis, generosus: à διός. 5. & γίνομαι. 49. Πατρεκλής, v. f. à Πατρεκλήης, ης. Patroclus. G. Πατρεκλέεον, ές & ές. D. έεί, έει, έι. Ac. έεα, έη, η. Voc. έες, ές. Erat a. filius Menœtii & Stheneles, qui occiso per ludum astragalorum Cleonymo seu (ut aliis placet) Æne Amphidamantis filio, solum, vertens in Phthiam venit, ubi à Peleo ob generis propinquitatem susceptus est, & unà cum Achille apud Chironem educatus, cum eodem arctissimā amicitia junctus vixit: postea etiam cum Achille ad expeditionem Trojanam profectus est, ubi Achillis armis indutus cum Hectore pugnavit, & ab eodem confossus occubuit, &c. Ἐξαίε educ. 2. f. imper. præf. verb. ἐξάγω· ab ἐξ & ἄγω. III.

338. 7. Σφῶϊν, ipsis, d. dual. ab ῥ. Δός, da, 2. f. aor. 2: act. imper. verb. δίδωμι. Ἄγειν, ducere, vel ut ducant seu abducant, infin. ab ἄγω. Τῶ hi vel illi, nom. dual. artic. præposit. 9. 7. Αὐτῶ, ipsi n. dual. ab αὐτός. Μάρτυροι, testes à μάρτυρος, υ, ό, testis: à μάρτυρ, idem. Ἔσαν, sint. 3. dual. imper. verb. εἴμι.

339. Πρός, coram. 160. 5. 8. Μακάρων à μάκαρ, ερς, ό, η, πò, fœlix, beatus, immortalis. Sic dicuntur dii, quòd sint immortales, nec legi naturæ obnoxii. Fit à μὴ & κήρ, mors. Θνητῶν à θνητός, ε, ό, mortalis: à θνήσκω, morior. 250.

340. 7. Τῷ βασιλῆον Ion. pro βασιλέον à βασιλεύς. 9. Ἀπλυνέον, g. f. ab ἀπλυνής, ό, η, illaudandus, crudelis, quasi ό ἀπῶθεν ῥ αἰνέον, qui procul est à laude: ab ἀπὲ & αἰνέω, laudo. Εἶποτε. 40. 3. 27.

341. Χρεῶ Ion. idem quod χρεία, usus, opus, necessitas: aliquando dicitur χρεῶν. Gen. facit χρεῖον, ες. εἰμῶ

ἰμεῖο Ion. pro ἰμῶ ab ἐγώ. Γένη), fuerit, 3. f. aor. 2. m. subj. verb. γίνομαι. Ἀεικέα, ac. f. ab αἰκῆς, ὅ, ἡ, in-
conveniens, acris, sævus: ab α priv. & εἶπω. 67.

242. Τοῖς ἄλλοις aliis vel ab aliis, d. pl. ab ὁ ἄλλοι.
17. 77. 9. 68. Ὀλοῇσι Ion. pro ὀλοαῖς, d. pl. f. adject.
ab ὀλοός, ὁ, perniciosus ab ὀλλυμι, pereō. 55. Θύει, furit,
à θύω, furo, insanio. 24.

343. 90. Τὶ abundat hîc. Οἶδε, novit pro potest,
3. f. perf. m. verb. εἶδω. Νοῆσαι, prospicere, inf. aor. 1.
verb. νοέω, intelligo, cogito, mente agito, prospicio, volo,
sum sapiens, &c. à νόος, ὁ, mens, animus, cogitatio.
Ἄμα, simul. Πρὸσω pro πρῶσω, ante, sed subauditur
τὰ ut sit τὰ πρῶσω, præterita. 7. Ὀπίσω pro ὀπίσω,
post, & cum articulo subaudito τὰ ὀπίσω, futura.

344. Ὅπως poët. pro ὅπως, ut 72. 26. Σοοί, fospit-
tes, à ζῶος. 32. Μαχείοις poët. pro μάχοις, 3. pl. opt.
præf. verb. μάχομαι.

Ὡς φάτο· Πάτροκλ' ὃ φίλῳ ἐπεπέθειθ' ἐταίρῳ· 345

Ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βελσηίδα καλλιπάρηρον,
Δῶκε δ' ἄγειν. τὰ αὐτὶς ἴτλῳ ᾤδρα ἦεν Ἀχαιῶν·
Ἦδ' αἰέκεσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
Δακρύσας, ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιαοθεῖς,
Θῆν' ἐφ' ἀλός πολιῆς, ὄρεων ἐπὶ οἶνοπα πόντον·
Πολλὰ δ' ἢ μνηρὶ φίλῳ ἠρέσατο χεῖρας ὀρεγνύς.

350

Sic locutus est. Patroclus v. charo obedivit socio:
Eduxit verò ex tentorio Briseïda formosam,
Deditque abducendam: illi v. redibant ad naves Græcor.
Ipsa a. invita simul cum illis mulier ibat: sed Achilles
Lacrymans, à sociis protinus sedit seorsum separatus
Litus ad maris cani, spectans in purpureum pontum:
Multa verò matri charæ supplicavit manibus sublatiis.

345. 32. Πάτροκλ', s, ὁ, Patroclus. 337. 3. Φίλῳ,
charo, à φίλος. 20. Ἐπεπέθειθ' pro ἐπεπέθειτο 3. i.
imperf. pass. verb. ἐπιπέθομαι, pareo, obedio, credo,
puto, ab ἐπιπέθω, persuadeo, &c. ex ἐπὶ & πέθω. 33.
179.

346. Ἐκ per tmesin pertinet ab ἄγασε Ion. pro ἄγασε ut ἐξήγαγε, 3. f. aor. 2. verb. ἐξάγω, educo, 3. Κλισίης subaud. ἐκ, Ion. pro κλισίας, à κλισία, ἡ, tentorium. 184.

347. Δῶκε Ion. & Poët. pro ἔδωκε, 3. f. aor. 1. act. verb. δίδωμι. 3. Ἄγειν, abducere, ut abducant, vel abducendam, &c. 338. Τῶ, illi. 327. Ἴτω, ibant, 3. dual. imperf. verb. εἰμι, eo, ibo. Παρὰ cum accusativo constructum variè redditur, ut; *ad, prope, juxta, per, inter, in, pra, prater, ultra, supra, contra, pro, prout, propter, ob.* Adverbialiter etiam redditur, *longè, quàm, &c.* Articulum à fronte capit subaudito à tergo participio. Coniungitur etiam cum suo casu, ut, τὸ ἀδάπαν, omnino. Παρὰ, pro παρ' οἱ, quapropter: item cum praeposit. ut; παρὲξ, præter, &c. 12.

348. Ἡ pro αὐτὴ vel ἐκείνη. 9. Αἰκυσσα, invita f. g. ab αἰκων, invitus, nolens. 301. Ἀμα, cum, unà cum. τοῖσι Ion. pro τοῖς, illis. 68. Γυνή, ἡ, mulier. Gen. ἡ γυναικός. Vocat. γυνάμι tanquam à γυνάμιξ. In dual. à mascul. est. Dicitur quasi γονή à γίγνομαι, quia materiam habet generandi. Κίεν Ion. pro ἔκλειν, imperf. verb. κίω. 51. 1.

349. Δακρύσας, lacrymans, aor. 1. particip. verb. δακρύνω, lacrymor vel lacrymo: à δάκρυ, lacryma. ἰταίρων pro ἰταίρων, g. pl. ab ἰταῖρος. Ἀφαρ, protinus statim, citò, facilè, ab ἄπτομαι, quasi ταχέως ἢ ἅμα τὸ ἄψαλθ ἡνρόμην. Poëtica vox: hinc ἀφάρτερος, celerior. Ἐξέλο. 48. Νόσφι, seorsim, adverb. λιδοίς, particip. aor. 1. passiv. verb. λιάζω, agito, jacto, turbo; item separo ut hîc, fugio, declino.

350. 34. Ἐφ' pro ἐπὶ, ad 12. Πολιῆς Ion. pro πολιῆς, g. f. foem. à πολιδός, οἱ, canus. Dicitur a. mare canum propter spumas & fluctus. Ὀρέων poët. pro ὀρέων particip. praes. verb. ὀρέω. 56. Οἶνοπα, acc. f. ab οἶνοψ, οἱ, ἡ, vinei coloris, niger, &c. ab οἶνον, vinum, & ὄψις, visus. Πόντον à πόντος, Pontus, mare.

351. Πολλά. 35. 3. Μητέρι, d. f. à μήτηρ, ἡ, mater. Φίλη, d. f. f. à φίλος. 20. Ἡρήσατο, supplicavit. 3. f. aor. 1. med. verb. ἀρώμαι, precor. 35. Χεῖρας, à χεῖρ, ἡ. 14. Ὁρέγνυς, extendens, tollens, particip. praes. verb. ὀρέγνυμι, extendo, porrigo, item appeto, desidero.

Μῆτις,

Μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκες γε μινωθάδιόν ποτ' ἰόντα,
 Τιμὴν πῆρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγυαλίσσαι
 Ζῶς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' ἔδὲ με τυτθὸν ἔτισεν.
 Ἡ γὰρ μ' Ἀτρείδης ὀρυκρέων Ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν. ἔλων γὰρ ἔχθ' γέρας, αὐτὸς ἀπέρας.

355

Mater, quandoquidem me peperisti exiguo ævo futurum,
 Honorem saltem mihi debuit olympius præbuisse [ravit.
 Jupiter altitonans : nunc v. ne tantillum quidem me hono-
 Certè enim me Atrides latè imperans Agamemnon
 Ignominiâ affecit : capiens n. habet præmium ipse abri-
 piens.

352. Μῆτερ, v. f. à μήτηρ, ἡ, mater. 57. Μ' pro με, ab ἐγώ. Ἔτεκες, 2. f. aor. 2. verb. τέκω. 36. Γε. 60. Μινωθάδιον, ac. f. à μινωθάδιον, ὁ, brevis temporis, parum durans, ab adverb. μίνωθα, minutim, modicè, ad paululum temporis : à μινύθω, minuo : à μινός Attic. pro μικρός, parvus. Πῆρ. 81. Ἐόντα, acc. f. particip. præf. ἔων poet. pro ὄν, ab εἰμί.

353. Τιμὴν à τιμή, ἡ, honor, à τίω. Πῆρ hic significat saltem. 81. 20. Ὄφελλεν Ion. & Poët. pro ὄφειλεν, 3. f. aor. 2. verb. ὀφείλω, debeo. Aliquando significat *utinam* in aor. 2. 18. Ἐγυαλίσσαι, præbuisse infin. aor. 1. act. verb. ἐγυαλίζω. F. ξω. Trado, præbeo, porrigo in manus, &c. à γύαλον, τὸ, cavitas manus.

354. 5. Ὑψιβρεμέτης, altitonans : ab ὑψί, altè adverb. ab ὑψος, τὸ, altitudo, & βρέμω, fremo, sono, strepo, resono, tono. 27. 3. 90. 32. Τυτθόν, tantillum, parum, adject. neut. adverbialiter sumptum, ab adjectiv. τυτθός, ὁ, parvus, infans, cui mamma præbetur, à τισθός, ὁ, mamma : hinc τισθή, nutrix. Ἐτίσεν, honoravit, 3. f. aor. 1. verb. τίω.

355. 77. 9. 32. Cætera vide. 102.

356. 11. Ἐλὼν particip. aor. 2. verb. αἰρέω. 9. Ἐχθ' ab ἔχω, habeo. 123. 3. Ἀπέρας per syncop. pro ἀπερίτας, aor. 1. act. verb. ἀπερίζω, aufero, Ion. pro ἀφορίζω, idem : ex ἀπό & ὀρίζω, ab ὅρος, terminus.

Ὡς φάτο δακρυχέων· ὅ δ' ἔκλυε πόντια μήτηρ
 Ἥρῃην ἐν βένθεσσιν αἰλὸς ὠρεῖ παλῆν γέροντι.
 Καρπαλίμως δ' ἀνέδυν πολίης αἰλὸς ἡνὶτ' ὀμίχλῃ·
 Καὶ ῥα πάργιν' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντα,
 Χεῖρ' αὖτε μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ', ἐν τ' ὀνόμαζε.
 Τέκνον τί κλαῖς, τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθη;
 Ἐξαύδα, μὴ κεῖθε νόω, ἵνα εἰδομένη ἄμφω.

360

Sic dixit lacrymans: hunc verò audivit veneranda mater
 Sedens in imo maris, apud patrem senem.

Protinus verò emerfit ἐ cano mari, veluti caligo:

Et ante eum sedit lacrymantem,

Manūque ipsum demulsit: verbumque dixit, noménque
 protulit, id est, locuta est, vel compellavit.

Fili quid ploras, & quis animum tuum occupavit luctus?
 Eloquere, ne cela animo, ut sciamus ambo.

357. 188. Δακρυχέων particip. præf. verb. δακρυχέω,
 lacrymas fundo: à δάκρυ, πὸ, lacryma, & χέω, fundo.
 Τῷ δ' ἔκλυε. 43. Πόντια, ἡ, veneranda, à πόντιος, ὁ,
 venerandus honorabilis, &c. ἀπὸ ὅς πίπτει τοῖς ποσὶ.
 Dicitur per syncopen etiam πόντιον, idem, 280.

358. Ἥρῃην, sedens, particip. præf. fœm. ab ἡμαι, se-
 deo. 14. Βένθεσσιν poët. pro βένθεσι, d. pl. à βένθη, εὐς,
 πὸ, profunditas, fundum: à βάθος idem, additur ν &
 α in ε mutatur. 141. 26. 30. 26.

359. Καρπαλίμως, protinus velociter, adverb. à καρπά-
 λιμος, ὁ, velox pro ἀρπάλιμος, idem: ab ἀρπάζω, rapio,
 corripio, citò intelligo. 3. Ἀνέδυν, emerfit, 3. f. aor. 2.
 verb. ἀναδύμι, emergo, item recedo: ex ἀνά & δύμι si-
 ve δύω, subeo, mergo. Πολίης αἰλὸς subaud. ἐκ. 350.
 Ἥν'τ' pro ἡνὶτε, sicut, veluti, per ecclasin & dialysin Ion.
 pro εὔτε adverb. Ὀμίχλη, ἡ, nubecula, caligo, ab ὄμις
 & ἀχνύς, caligo, nebulosa obscuritas.

360. 7. 8. Πάργιν' pro πάργινε, dicitur & πάργινεν,
 ante, coram, è regione. Regit genitiv. Fit à πάργος, vo-
 ce poët. ante, antea. Αὐτοῖο Ion. pro αὐτῷ, ab αὐτός. 4.
 Δακρυχέοντος, g. f. à δακρυχέων. 357.

361.

361. Χερσὶ, manu, d. f. à χεῖρ, ἡ, manus. 14. 5. 29. Κατέρειξεν, demulsi. 3. f. aor. 1. act. verb. καταρέζω, demulceo, manibus tracto. F. καταρέζω. Pro hoc nonnunq. dicitur καρρέζω à κῥ', & ρέζω, facio. 77. 43. 'Εκ per tmesin pertinet ad ὀνόμαζε Ion. pro ὠνόμαζε ut sit ἐξονόμαζε, 3. f. imperf. verb. ἐξονομάζω, compello, nomen profero, nomine voco, alloquor, noto, refero, &c. ab ὄνομα, τὸ, τὸ, nomen.

362. Τέκνον, fili, v. f. à τέκνον, υ, τὸ, proles, filius: à τίκτω, pario. 36. 8. Κλαίεις, fles, à κλαίω, fleo, quod tempora sumit a κλαύω. 8. 3. Σε φρένας Attic. pro Σε φρένας. Attici n. utuntur accusat. pro genitivo. 55. 'Ικετο, occupavit, invasit, subivit, 3. f. aor. 2. m. verb. ἐκίνομαι. 19. 254.

363. 'Εξαυδά, eloquere, imper. præs. verb. ἐξαυδάω, eloquor, profero: ab ἐξ & αὐδάω. 92. 26. Κεῖθε imperat. præs. à κεύθω, celo, occulto: à κεῖθε, profunditas, caverna. Νόω, animo. 132. 203. Εἶδομην poët. pro εἶδωμην, 1 pl. subj. præs. ab εἶδω. 196.

Τὴν δὲ βαρυσθενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

Οἶδα, τίη τοι ταῦτ' εἰδήη πάντ' ἀγορεύω;

365

Ὡχόμεθ' εἰς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἡτιώνῃ.

Τὴν δὲ διεπράδομην τε καὶ ἥγομην ἐνθάδε πάντῃ.

Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσαστο μὲν σφίσιν ἦες Ἀχαιῶν,

Ἐκ δ' ἔλόν Ἀτρεΐδην Χρυσήϊδα καλλιπάρηον.

Χρυσῆς δ' αὖθ' ἱερὸς ἐκατηβόλη Ἀπόλλων,

370

Ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτάνων

Λυσόμηνος τε θυγάτηρ, φέροντ' ἀσπίσιν ἄποινα,

Στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλη Ἀπόλλων,

Χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσειτο πάντας Ἀχαιῆς,

Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν.

375

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπὶ σφῆμασιν Ἀχαιοὶ

Αἰδεῖσθ' ἑρῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.

Ἀλλ' οὖν Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονι λῦδανε θυμῷ,

Ἀλλὰ κακῶς ἀφίψ, κρητερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.

Χωρόμην δ' ὁ γέρον πάλλιν ὤχετο τοῖο δ' Ἀπόλλων

380

Εὐξάμηνος ἥκεσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν.

Ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος οἱ δὲ νυ λαοὶ

Θηήσκον

Θηῶσκειν ἱπποσύντεργι, τὰ δ' ἐπ' ὤχελο κῆλα θεοῖο.
 Πάνη ἀνὰ τρεπὸν οὐρῶν Ἀχαιῶν, ἅμμι ᾗ μάνηις
 Εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπερπίας ἐκάτοιο.
 Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτ' ἑλόμενῳ θεὸν ἰλάσσεαι.
 Ἀτρεΐωνα δ' ἐπειλα χόλῳ λάβειν αἶψα δ' ἀνασῆς
 Ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὲ τελεεσμένῳ ἐστί.

385

Hanc v. graviter suspirans allocutus est pedibus celer A-
 Novisti: cur tibi ista scienti omnia recenseam? [chilles,
 Ivimus ad Thebas sacram urbem Eetionis:
 Hanc v. depopulati sumus, & egimus huc omnia.
 Atque hæc quidem rectè diviserunt inter se filii Græcor.
 Exemerunt verò Atridæ Chryseida formosam.
 Chryses a. postea sacerdos eminus ferientis Apollinis,
 Venit veloces ad naves Græcor. æreis loricis armatorum,
 Redempturus filiam, ferénsque præclara munera,
 Coronas habens in manibus eminus ferientis Apollinis,
 Aureo super sceptro, & precabatur universos Græcos,
 Atridas verò maximè duos Imperatores exercitús.
 Tunc cæteri quidem omnes comprobantes dixerunt Græci,
 Venerarique (oportere) sacerdotem & præclara accipere
 At non Atridæ Agamemnoni placebat animo; [munera.
 Sed asperè dimisit & aspera mandata dedit.
 Iratus v. senex abiit: hunc autem Apollo
 Precantem exaudivit, nam valde charus ei erat:
 Immisit verò Græcis pestiferum telum: turba autem
 Moriebantur frequentes, & ferebantur missilia dei
 Passim per ampla castra Græcorum: nobis autem vates
 Bene doctus interpretabatur vaticinia Apollinis.
 Confestim ego primus jussi deum placari: [gens
 Atridem verò deinde ira occupavit, statim autem exur-
 Minatus est minas, quæ jam suum habent exitum.

364. 29. βαρυσενάχων, particip. præf. verb. βαρυσενά-
 χω, graviter suspiro, vel gemo. Poët. pro σενάζω, ἄ σένος,
 angustus, quia coarctati corde ingemimus: hinc σόνῳ,
 gemitus, suspirium. Cætera vide 84.

365. 85. Τίν poët. pro τί, quid, cur? 8. 22. Εἰ-
 δή Lon. pro εἰδῆα, scienti, d. f. scēm. particip. perf. εἰδῶς
 per

per syncopen pro εἰδηνῶς ab εἰδίω vel εἰδημι, scio. F. ἦσα. P. ἦκα. hinc particip. εἰδηνῶς, & per syncop. εἰδῶς, is qui novit. Πάντ' pro πάντα, omnia, acc. pl. n. g. à πᾶς. 5. 109.

366. Ὠχόμεθ' pro ὠχόμεθα, ivimus, 1. pl. aor. 2. m. verb. ὀίχομαι. 53. 100. Θήβῳ, Thebas, ac. f. à Θήβη, ης, ῆς, Thebæ urbs Ciliciæ Eetionis regia, patria Andromachæ. Ἱερῶν Ion. pro ἱερῶν, ac. f. foem. ab ἱερός, sacer. 33. 19. Ἡετίωνος, Eetionis, g. f. ab Ἡετίων, ὁ, Eetion pater Andromachæ.

367. 29. Διεπρόθορυμ per metathesin pro διεπάρθορυμ, 1. pl. aor. 2. act. verb. ἀπέρθω, vasto, populor: ex ἀφ' & πέρθω. 19. Τε expletivè hîc ponitur. 5. 7. Ἠγομῆρ, egimus, duximus, 1. pl. aor. 2. act. verb. ἄγω. Ἐνθάδε, huc. 171. Πάντα, omnia, à πᾶς. 5.

368. 7. 125. 19. Δάσαντο Ion. & Poët pro ἰδάσαντο, diviserunt, 3. pl. aor. m. verb. δάζω, divido. 125. 162. Μετὰ Φρίσιν inter se.

369. Ἐκ per tmesin pertinet ad ἔλον, ut sit ἔξελον pro ἱξῆλον, exemerunt. Præpositio μετ' cum dativis construitur poëticè significâtque, cum vel inter, ut hîc. Σφρίσιν, d. pl. ab εἰ. 162.

370. 11. 3. Αὔθ' pro αὐτε. 27. 23. 14. & 75.

375. 12. Χαλκοχιτώνων, g. pl. à χαλκοχίτων, ὁ, ῆς, loricâ æneâ armatus, vel æream habens tunicam: à χαλχός, ὁ, æs, & χιτῶν, ὁ, tunica.

372. Λυσόμεθ', &c. Vid. 13.

373. Στέμμα τ' ἔχων, &c. 14.

374. Χρυσίῳ ἀνά, &c. 15.

375. Ἀτρεΐδα ῖ μάλισα, &c. 16.

376. Ἐνθ' ἄλλοι μ', &c. 22.

377. Αἰδεΐσθαι θ' ἱερῆα, &c. 23.

378. Ἀλλ' ὅν Ἀγαμέμνονι, &c. 24.

379. Ἀλλὰ κακῶς ἀφίψ, &c. 25.

380. 44. 3. 26. Πάλιν ὦχετο, abiit, discessit, 53. 58. Τοῖο Ion. pro τῷ idem quod τῷ. 9. 3. 14.

381. Εὐξάμην, g. f. ab εὐξάμηνος, is qui precatus est, vel precans, particip. aor. 1. m. verb. εὐχομαι. 43. Ἠκασεν, audivit, exaudivit, 3. f. aor. 1. act. verb. ἀκούω, audio

διο. Hinc, ἀκούειν τινος ἀξαρδύς. Audire aliquem pre-
cantem. 51. 85. 72. 20. Ἦεν, Poët. pro ἦν, erat, ab εἰμί.

382. Ἦκε misit, 3. f. aor. 1. act. verb. ἦμι, mitto:
potest componi cum sequenti ἐπ' pro ἐπί. 55. ut sit ἐφῆκε,
immisit. Ἀργείοισιν Ion. pro ἀργείοις, ab ἀργεῖν Argi-
vus, Græcus. 79. 10. 51. Οἱ λαοί, populi, turba, ab ὁ
λαός, populus. Νὺ explet. 28.

383. Θνήσκον, Ion. pro ἔθνησκον, moriebantur, 3. pl.
imperf. ind. verb. θνήσκω, morior. Ἐπασύτεροι, fre-
quentes, n. pl. ab ἐπασύτερος, ὁ, assiduus, frequens, cre-
ber, acervatus, densus: ab ἐπὶ & ἄσπον, idem quod ἐγ-
γύς, propè, propius. Τὰ κῆλα. 53. Ἐπώχετο, 3. f. im-
perf. passiv. verb. ἐποίχομαι, feror, &c. ex ἐπὶ & οἴχο-
μαι. ibid. Θεῖο pro θεῖ, à θεός, 8.

384. Πάνη, passim, omnino, undequaque. 10. Εὐ-
ρύν, ac. f. ab εὐρύς, amplius, latus. 1. Ἀμμι, Æol. pro
ἡμῖν, nobis, ab ἐγώ. 3. 62.

385. Εὔ, bené. 19. Εἰδώς, doctus, peritus. 365.
Ἀγόρῳ Ion. pro ἡγόρεω interpretabatur ab ἀγοράω. 109.
87. Ἐκάτοιο Ion. pro ἐκάτη, ab ἑκατ, ὁ, longe jacu-
lans, epithetum Apollinis: ab ἐκάς, longé.

386. 118. 6. Κελόμεν Ion. pro ἐκελούμεν, jussi, aor. 2.
m. verb. κέλομαι. 74. 8. Ἰλάσκεσθ, placari infin. præf.
ab ἰλάσκομαι. 10.

317. Ἀτρείων, acc. f. ab Ἀτρείων, Ionic. patronymi-
cum idem quod Ἀτρείδης, Atrides: ab Ἀτρεύς. 7. Χό-
λο, idem quod χολή, ἡ, ira, bilis. Λάβεν Ion. pro
ἔλαβεν, 3. f. aor. 2. act. verb. λαμβάνω, capio, accipio,
occupo. 303. 3. Ἀνασάς, postquam surrexisset, aor. 2.
act. particip. verb. ἀνίστημι, surgo, exurgo. 58.

388. Ἠπείλησεν, 3. f. aor. 1. act. verb. ἀπειλέω, minor.
161. Μῦθον, minas. 25. Ὅ pro ὅς (scil. μῦθος.) 9. 6.
Τελελεσμένον (scil. μῦθος) particip. perf. pass. verb. τελείω-
μαι, ἔμαι. 5. Ἐσὶ, est: ab εἰμί.

Τῷ μὲν γὰρ Ἰωὶ νηὶ θεῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
Ἔς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγχοι δὲ δῶρα ἄνακτι.
Τῷ δὲ νεὸν κλισίῃθεν ἔσαν κέρυκες ἄγοντες
Κέρων Βελσῆος, τῷ μοι δόσαι ἦες Ἀχαιῶν.

390

Ἄλλα

Ἀλλὰ σὺ, εἰ δυνάσσαι γε περὶ γαίῃ παιδὸς ἐγὼ,

ἔλθῃς· ἔλμπεόν δὲ Δία λίσαι, εἴ ποτε δὴ τι,

ἢ ἔπειθ' ὤνησας κραδίῳ διὸς ἐν κ' ἔργῳ.

395

Πολλὰ κ' ἔειπες πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκυστα

Εὐχομένης, ὅτ' ἔφηθα κελαινεφέϊ Κρονίῳ

Οἷον ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύων·

Ὅππότε μιν ξυδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,

ἦρ' ἔτ', ἠδὲ Ποσειδάων, κ' Παλλὰς Ἀθήνη.

400

Ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθῆσα θεὰ ὑπελύσας δεσμῶν,

ἦλ' ἐκατόγχεσσι καλίσας· εἰς μακρὸν Ὀλυμπον,

Ὅν Βεργάρεων καλέεσσι θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες

Ἀιγαίῳ· ὃ γ' αὐτὲ βίη, ἔπειθ' ἀμείνων,

405

Ὅς ῥα πατρὶ Κρονίῳ κατ' ἐξέειπ' ἐθέων·

Τὸν κ' ὑπεδδίδεσαν μάκαρες θεοὶ, ἔδ' ἔτ' ἔδυσαν.

Τῶν νῦν μιν μνήσασσα παρέζεο, κ' λάβε γένειον,

Αἰ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσι ἀρῆξαι·

Τὰς δ' ἔπειθ' ἐρύμνας τε, κ' ἀμφ' ἄλλα ἔλσαι Ἀχαιῶς

410

Κτενομήνης, ἵνα πάντες ἐπαύρων βασιλῆες.

Γινώσκ' ἡ γ' Ἀτρείδης δούρκεων Ἀγαμέμνων

Ἦν ἄτλω, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν ἐδὲν ἔτισε.

Illam enim cum navi veloci nigroculi Græci

Ad Chrysam mittunt, adducuntque dona regi.

Hanc verò nuper è tentorio abierunt præcones ducentes

Puellam Brisei, quam mihi dederunt filii Græcorum.

Sed tu, si quidem potes fer opem filio tuo :

Ascendens in Olympum Jovem precare, si unquam quid

Aut verbo juvisti cor Jovis, aut etiam re ipsa.

Sæpe n. te patris in ædibus audiui

[turnio

Gloriantem, quum dicebas, à tempestatum autore Sa-

Solam te inter immortales duram avertisse perniciem,

Quo tempore eum ligare cœlites voluerunt cæteri,

Junoque & Neptunus, & Pallas Minerva :

Sed tu illum adveniens dea liberâsti vinculis,

Celeriter centimanum vocans ad altum Olympum,

Quem Briareum vocant dii, homines verò omnes

Ægæona : ille n. viribus suo patre præstantior,

Qui apud Saturnium sedit eo honore lætus,

Quem etiam timuerunt immortales dii, neque ligaverunt.

Hæc

Hæc nunc revocans ei in memoriam; affide & compre-
 Si quomodo velit Trojanis auxiliari, [hence genua
 Illos verò ad puppes & ad mare compellere Græcos
 Occisos, ut omnes fruântur rege,
 Cognoscátque & Atrides latè imperans Agamemnon
 Suam noxam, quia fortissimum Græcorum nil honoravit.

389. Τῷ pro ἐκείνῳ vel ταύτῳ, illam. 29. Μὲν
 hîc vacat. 18. 183. Θοῇ Ion. pro θοᾷ, d. f. fœm. ad-
 jectiv. θοός. ibid. Ἐλίκῳπες, nigroculi ab ἐλίκῳψ.
 98. 2.

390. 100. Πέμπουσιν, mittunt, à πέμπω. 184. Ἄγυ-
 σι ab ἄγω. 99. 3. Δῶρε, ac. pl. à τὸ δῶρον, donum.
 213. Ἀνακτι, regi, ab ἀναξ: 7.

391. 29. Νέον, recens, recenter, nuper, paulo ante,
 adject. neut. adverbialiter sumptum à νέος, novus, ju-
 venis, recens. Κλισίῃθεν idem quod ἀπὸ τῆς κλισίας. Fit
 è dativ. f. Ionico κλισίῃ à κλισία, ἡ, tentorium, & par-
 ticula θεν, quæ nominibus & pronominibus in fine jun-
 cta motum de loco significat, idémque est quod ἀπὸ vel
 ἐκ cum suo genitivo. 208. & 4. Ἔβαν Bœoticè pro
 ἔβησαν, 3. pl. aor. i. verb. βαίνω. 34. Κήρυκες præcones
 à κήρυξ, præco. 321. Ἀγοίγες, n. pl. particip. præf.
 ἄγων ab ἄγω.

392. 98. Βερεῆος Ion. pro Βερεσίας, g. f. à Βερεσία, ἡ,
 Briseus. Τῷ pro ᾧ, quam. 9. 162.

393. 24. 26. Εἰ conjungendum est cum γι, ut sit ἔγι,
 fi, siquidem. 40. 60. Διῶσται, 2. f. præf. verb. διῶμαι,
 possum. Περίχαιο Ion. pro περίχαι, imperativ. aor. 2.
 med. verb. περιέχω, mutuante futur. 2. περιχῶ à περιχίω,
 contineo, defendo, adjuvo, curam suscipio. Παιδός,
 g. f. a παῖς. 20. Ἐῆος Ion. pro ἑός, quod per pro-
 sthesin fit pro ἑός, g. f. ab εὖς, bonus, fortis, præstans,
 &c. Vel fit à Poët. εὖς, (pro ἥς) Genit. ἥος & per
 metathesin ἑός. Vel potius ἑός ab ἑός, tuus.

394. Ἐλθῶ pro ἐλθῶσα fœm. genus particip. aor. 2.
 ἐλθὼν, ab ἔρχομαι. 12. Οὐλυμπόνδε pro εἰς τὸ Ὀλυμ-
 πον. 221. Δία, Jovem. 5. Λίσαι, imper. aor. 1.
 verb. λίτομαι, precor. F. λίσσμαι. 15. 40. Δὴ hîc ex-
 plet.

plet. 6. Τί, quid, indefinitum neut. à τις, quis, aliquis, &c.

395. 27. Ἐπεί, d. f. ab ἔπει. Ὦνησας, juvisti, 2. f. aor. 1. aēt. verb. ὄνημι, juvo, prosum. F. ὀνήσω. Aor. 1. ὤνησα, ας, ε. 225. 5. 27. 7. Ἐρῶ, re, reipsā, d. f. ab ἔρπον. 115.

396. Πολλάκις ante consonantem; πολλάκις verò ante vocalem scribitur, significatque, *sape, multoties, frequenter, multis vicibus*. Fit à πολὺς. 3. 9. Σέο Ion. pro Σὺ à ζὺ, tu. 30. 14. Μεγάρῳ Ion. pro μεγάροις, d. pl. à μέγαρον, α, τὸ, ingens domicilium, palatium: à μέγας, magnus. Ἀκῶσα Ion. & poët. pro ἤκαστε, 3. f. aor. 1. verb. ἀκῶ. Hinc, ἀκῶεν τινὸς ὀχορμή. Audire aliquem gloriantem.

397. Εὐχορμήης, g. f. scēm. particip. præs. verb. εὐχομαι. 43. Ὅτ' pro ὅτε, quum, dum. Ἐφηθα Æol. pro ἔφη, 2. f. imperf. verb. φημί. 33. Κελαινεφεΐ, d. f. à κελαινεφής, ὁ, ἡ, nigras nubes faciens: tempestatum autor: à κελαινός, niger, & νέφος, εος, τὸ, nubes. Κροῖωνι, d. f. à Κροῖων, ὁ, Saturnius, Ionicum patrónymicum pro Κροῖίδης idem: à κρόνος, α, ὁ, Saturnus, quasi χρόνος, quia plurimum temporis conficit in emetiendo orbe suo: vel quòd autor sit temporis.

398. Οἷη Ion. pro οἷα, solā, scēm. genus ab οἶος, solus. 5. Ἐν, inter. 14. Ἀθανάτοισιν Ion. pro ἀθανάτοις, d. pl. ab ἀθάνατος, immortalis. 265. 341.

399. 163. 29. Ξυδῆσαι colligare, ligare, vincire, inf. aor. 1. aēt. verb. ξυδέω. Attic. pro ξυδέω, ex ξυ, & Attic. ξυ, & δέω, ligo, vincio. Ὀλύμπιοι, Olympii, Cœlites, n. pl. ab Ὀλύμπιος. 18. Ἦθελον, volebant, 3. pl. imperf. verb. ἐθέλω. 112. 22.

400. 55. 5. 41. Ποσειδάων, αὐτοῦ, Poët. pro Ποσειδῶν, ὁ, Neptunus deus maris, sic dictus quòd potum præbeat per aquas, quæ à mārī transmittuntur. Ὁ πόσις διδῶς ἀπὸ τῶν ὑδάτων ἐκ θαλάττης διηθερμῶν. 7. 200.

401. 24. Τὸν, illum. 9. Γ' pro γέ explet. 60. 394. 1. Ὑπελύσω Ion. per diæresin pro ὑπελύσω. 2. f. aor. 1. m. verb. ὑπολύω, solvo: ab ὑπὸ & λύω. 13. Δεισμῶν, g. pl. à δεσμός, ὁ, vinculum, à δέω, ligo.

402. Ὠχ' ob sequentem aspiratam per apostroph. pro ὠχα, celeriter. Fit per syncop. ex ὠκία, ab ὠκύς, celer. Ἐκατόγχερρι, ac. f. ab ἐκατόγχερρις, ὁ, centimanus, seu centum manus habens: ab ἑκατον, centum, & χεῖρ, manus. 14. Καλίσας' pro καλίσασα, vocans, particip. scem. g. aor. 1. act. verb. καλiew. 54. 100. Μακρόν, ac. f. adject. μακρός ὁ, longus, profundus, altus. Fit ex Dorico μάκος, pro μήκος, longitudo, proceritas, altitudo. 18.

403. Ὅν, quem ab ὅς. 2. Βεράρεων Attic. pro Βεράρειον, ac. f. à Βεράρεος, & Attic. Βεράρεως, ὁ, Briareus Gigas, Ætheris vel Titanis, vel cœli & terræ filius, quem Poëtæ finxerunt habuisse centum brachia & quinquaginta ventres. Hunc fingit Homerus, cùm Pallas, Juno, Neptunus, aliique ex diis nonnulli adversus Jovem conspirassent, persuasum à Thetide in cœlum ascendisse, ut Jovi suppetias ferret, deosque conjuratos illius adventu territos à cœptis destituisse, & cum Jove in gratiam rediisse. Fit à βεῖ particul. intens. & Ἄρης Mars. Vel à βεραρός, ὁ, robustus, validus, à βεράω, robustum reddo, robustus sum. Καλίσσι pro καλῶσι à καλiew. 54. 8. 7. 3. 5.

404. Αἰγαίον' pro Αἰγαίονα, Ægæona, ac. f. ab Αἰγαίων, Ægæon, quem alii dicunt fuisse Piratam immanem, ita dictum ab insulâ desertâ, quæ Æge in Ægæo mari vocatur, in qua residebat more Piratarum, quibus fas non est ob latrocinium suum urbes incolere. 9. Αἶτι hic vacat. 27. Βῆ Ion. pro βία, d. sing. à βία, ἡ, vis. 49. Οὔ, g. f. ab ὅς, suus. 3. Ἀμείων, compar. ab ἀγαθός, ὁ, bonus, præstans.)

405. Ὄς, qui. 2. 8. 26. Κερνίονι, d. f. à Κερνίων. 397. 68. Κύδει per diæresin pro κύδος, d. f. à κύδος, εὐς, πῆ, gloria, honor. Γαίον, lætus, particip. præf. à γαίω, lætor, exulto, glorior, superbio.

406. Τόν, quem. 36. 7. Ὑπέδδισαν, poët. pro ὑπέδδισαν, 3. pl. aor. 1. act. verb. ὑποδέδω, subtimeo, timeo, metuo: ex ὑπό & δέδω, timeo. 33. 339. 8. 90. Ἐδησαν, ligârunt, 3. pl. aor. 1. act. verb. δέω, ligo. F. ἔσω. Aor. 1. ἔδησα, ας, ε.

407. Τῶν pro τῶτων. 9. 27. 29. Μνήσασα particip. fœm. aor. 1. act. verb. μιμνήσκω, memoro, commemo- ro, memor sum; quod tempora sumit à μνάω. Fut. μνή- σω. Aor. 1. ἔμνησα, hinc particip. μνήσας, σατα, σαν. Παρέξω Ion. pro παρέξω, affide, imper. m. verb. παρέξο- μαι, affideo: ex ᾤξω & ἔξομαι. 48. 7. Λάβε, com- prehende, imper. aor. 2. act. verb. λαμβάνω. 387. Γέ- νωι per metathesin pro γονύων, g. pl. à γόνυ, υῶ, πὸ, ge- nu: à κονῶ, festino, curro.

408. 66. Ἐθέλῃσιν Ion. pro ἐθέλῃ, voluerit vel velit, 3. s. aor. 1. subj. verb. ἐθέλω. 112. Ἐπὶ per tmefin per- tinet ad ἀρῆξαι, ut sit ἐπαρῆξαι, auxiliari, opem ferre, in- fin. aor. 1. act. verb. ἐπαρήγω, auxilior, &c. 77. Τρώ- εσσιν Poët. pro Τρωσὶν, Trojanis, d. pl. à Τρῶς, Troja- nus. 152.

409. Τῆς pro ἐκείνης, illos. 9. 3. Κατὰ, ad. 136. Πρύμνας, puppes, ac pl. à πρύμνα, ης, ἡ, puppis, quæ ultima est navis pars. Synecdoch. pro totâ navi: à πρύ- μνῳ, ὁ, ultimus, extremus, postremus, quod fit à πέρης, finis. 5. 7. Ἀμφ' pro ἀμφὶ cum accusativo variè reddi- tur, ut; circum, circa, in, de, circiter, ad, ut hîc, &c. 141. Ἐλσαι, infin. aor. 1. Æol. ab antiquo ἔλω. Fut. ἔλῳ. Æolicè ἔλσω. Aor. 1. εἶλσα, hinc infin. aor. 1. ἔλ- σαι. Scribitur etiam à quibusdam cum tenui spiritu ἔλσαι per syncop. pro ἐλάσαι, infin. aor. 1. verb. ἐλαύνω, quod tempora sumit ab ἐλάω, pello, compello, ago, abigo, &c. 15.

410. Κτενομήδης, occisos, ac. pl. à κτενόμῃ, parti- cip. pass. præf. verb. κτείνωμαι, occidior, à κτείνω, occido. Fut. κτενῶ. P. ἔκτακα. Aor. 2. ἔκτανον, ab inusit. κτάω, occido. 203. 1. Ἐπαύρων, fruantur, 3. pl. præf. med. subj. verb. ἐπαύρομαι idem quod ἐπαυρέω & ἐπαυρέσκω, fruor, consequor, & nonnunquam pœnas luo. Βασιλῆῳ Ion. pro βασιλέῳ, à βασιλεύς. 9.

411. Γινῶ, sciat, cognoscat, 3. s. aor. 2. act. mod. subj. verb. γινώσκω. 3. 7. 102.

412. Ἦν, suam. 72. Ἀτλώ, ac. s. ab ἄτη, ἡ, noxa, culpa. Cætera vid. 244.

Τὸν δ' ἡμάρβειτ' ἔπειτα Θέτις κτ' δάκρυ χέουσα.
 ὦ μοι τέκνον ἱμὸν, τί νυ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκῆσα;
 Αἴδ' ὄφελες πρὸς νηυσὶν ἀδάκρυτ' κ' ἀπῆμων 415
 Ἦδ' ἔπει νύ τοι αἶσα μίνυνδά περ, ὅτι μάλα δυν.
 Νῦν δ' ἅμα τ' ἀκύμορ', κ' οἰζυρὸς περὶ πάντων
 Ἐπλεο, τῷ Σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
 Τῷτο δέ τοι ἐρέστα ἔπ' Διὶ τερπικεράνῳ,
 Εἴμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἶκε πύθῃ). 420
 Ἀλλὰ Σὺ μὲ νῦν νηυσὶ παρήμῳ ἀκυπόροισι,
 Μῆνι Ἀχαιοῖσιν, πολέμῳ δ' ἀππαῖο πάντων
 Ζῶς γδ' ἐπ' ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 Χθιζὸς ἔβη μὲν δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο.
 Δωδεκάτῃ δέ τοι αὐτίς ἑλώσσε) ἔλυμπόνδε. 425
 Καὶ τότε ἔπειλά τοι εἴμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 Καὶ μιν γυνάσσομαι, καὶ μιν πείσεαδ' οἶω.

Huic v. respondit deinde Thetis lacrymas fundens,
 Eheu fili mî, curnam te educavi malo fato pariens?
 Utinam apud naves absque lacrymis & illæsus [berit.
 Sederes: quia à te fatum parùm abest, neque valde diu a-
 Nunc a. simulque brevi moriturus, & ærumnosus supra
 Es: quia te malo fato peperì in ædibus. [omnes
 Hoc a. tuum mandatum relatura Jovi fulmine gaudenti
 Ibo ipsa in Olympum nivolum, si fortè flectatur.
 Sed tu quidem nunc navibus assidens citis,
 Irascere Græcis, à bello verò abstine prorsus.
 Jupiter n. in Oceanum ad inculpabiles Æthiopus
 Hesternus abiit ad epulum: (dii verò simul omnes secuti
 Duodecimâ verò die redibit in Olympum: [funt.)
 Et tunc deinceps ibo Jovis in æneas ædes;
 Et ipsum suppliciter obsecrabo, & eum flexum iri puto.

413. 121. Θέτις, ιδ, η, Thetis Nerei & Doridis filia.
 Dea & Nympha Maris, mater Achillis, & uxor Pelei,
 Κατὰ per tmesin pertinet ad χέουσα, ut sit καταχέουσα,
 fundens, particip. f. præf. verb. καταχέω, fundo, pro-
 fundo, &c. Δάκρυ, lacrymas, ac. f. à δάκρυ, π. 42.

414. 149. 361. Ἐμὸν, v. f. n. g. pronom. ἐμὸς, meus. 8. Nō particul. expletiv. 28. Σ' pro ῥέ. 26. Ἐτρεφον, imperf. ind. verb. τρέφω. 251. Αἰνὰ neutr. plurale pro adverbio αἰνῶς. 6. Infœliciter, malo fato. Fit ab αἰνός, ὁ, infœlix, gravis, &c. quod fit ab αἰ interjectione, heu, hei: aut per syncop. ex αἰανός, idem.

415. Αἰῶ' pro αἰῶε utinam: adverbium est optandi, quod cum ὄφελος & ἡδὺ construitur. Estque Græcismus insignis, quem Latini non, *utinam debuisti, sedere*, sed *utinam sederes* exprimunt. Est a. ὄφελος Ion. & Poët. pro ὠφελος, 2. f. aor. 2. verb. ὀφείλω, debeo. 353. 26. Ἀδάκρυτ', ὦ, ὁ, ἡ, sine lacrymis: ex α priv. & δάκρυ. 42. 7. Ἀπήμων, ὁ, ἡ, illæsus, inoffensus, incolumis: aliquando non nocens. ex α priv. & πῆμα, τ', τὸ, damnum, malum, calamitas.

416. Ἡδὺ, sedere, infin. verb. ἡμαι. 57. 28. Αἶσα, ἡ, fatum, parca, sors, fortuna: ab αἰεῖ ἴσα, semper æqualis: vel quasi δαίσα à δαίω, divido, quia distribuit unicuique tempus mortis & vitæ conditionem. 352. 241. 85. Διῷ adverb. poët. diu, jam diu hinc διωαῖος, diurnus, & διῷ, consilium. Τεκῆσα fœm. genus participii aor. 2. verb. τίκτω, pario.

417. 59. 3. 251. 5. Ὠκύμορος, ὁ, ἡ, brevi moriturus, qui brevis est fati: ab ὠκύς, ὁ, velox, & μοῖρα, fatum, à μέρω, divido, sortior. 7. Ὀϊζυρὸς, ὦ, ὁ, calamitosus, infœlix: ab οἰζύς, ἡ, ærumna, miseria, calamitas, ab οἰζύω, quod ab οἰζω, & hoc ab οἰ adverb. hei, heu. Περὶ πάντων supra omnes. Nota. περὶ cum genit. variè redditur, ut; circum, de, pro, propter, ob, præ, supra. Solo etiam genitivo aut ablativo redditur, ut in verbis pretii, ut περὶ πολλῶ ποιῆδῃ, magni facere, &c. 5.

418. Ἐπλεο Ion. pro ἔπλε per syncop. pro ἐπέλε, eras, 2. f. imperf. verb. πέλομαι, sum, à πέλω, idem. 284. Τῷ pro διὸ vel διὰ τῆτο, quare, ideó. 9. 26. Κακῇ αἰσῇ 10. 416. Τέκον Ion. pro ἔτεκον, peperit, aor. 2. verb. τίκτω. 396.

419. Τῆτο, hoc, ac. f. n. g. pronom. σ'τ', hic. 3. Τοι Dor. pro σοι & hoc pro ῥόν, à ῥός. 150. Ἐρέσσα, relatura, edictura, partic. fœm. præsens futuri significatio-

nem habens verb. *ἰρέω*. 62. ἜπϞ, *mandatum*. 77. 74. & 5. *Τερπικεραυνῶ*, fulmine gaudenti, d. f. à *τερπικί-
ραυνῶ*, τ, ὁ, fulmine gaudens, epithetum Jovis: à *τέρ-
πομαι*, delector, & *κεραυνός*, ὁ, fulmen, quod fit à *κέρ-
ρειν* & *αὔειν*, quia fulmen scindit & urit.

420. Εἶμι pro εἶμι, *ibo*. Αὐτῇ, ipsa, *egomet*, scem. genus pron. αὐτός. 4. *Πρὸς* cum accusativo variis effer-
tur modis, ut; *ad*, *apud*, *cum*, *adversus*, *erga*, *apud*, *in*,
secundum, *circa*, *propter*. Ablativo etiam solo & ad-
verbio exprimitur. Articulum à fronte gerens subaudit
à tergo participium, &c. 18. Ἀγάνιφον, ac. f. ab ἄ-
γάνιφϞ, ὁ, ἡ, valde nivofus, nivibus obrutus: ab ἄγαν,
valde, & νίφας, ἀδϞ, ἡ, nix, quod à νίφω, *ningo*. 66.
Πίδῃ, flectatur, obediat, 3. f. aor. 2. m. subj. verb.
παίδομαι. 33.

421. 24. 26. 18. 27. 24. Παρήμῃ, *affidens*, parti-
cip. præf. verb. πάρεμαι, *affideo*: ex παρὰ *ad*, & ἡμαι,
fedeo. Ὠκυπόροισιν Ion. pro ὠκυπόροις, d. pl. ab ὠκύπο-
ρος, citus, *velox*, *celeriter* gradiens: ab ὠκύς, & πόρος,
transitus, à πείρω, *transeo*.

422. Μῆνι pro μῆνι, *irascere*, imper. præf. verb. μῆ-
νίω, *irascor*: à μῆνις, ἡ, ira. Ἀχαιοῖσιν Ion. pro Ἀχαι-
οῖς. 2. 61. 3. Ἀποπαύεο Ion. pro ἀποπαύς, imper. præf.
med. verb. ἀποπαύομαι, ex ἀπὸ & παύομαι. 192. Hinc
ἀποπαύεσθαι ἔστι πολέμῃ. Abstinere à bello. Πάμπαν
idem quod πάντως, *prorsus*, *omnino*: ex repetito πᾶν, à
πᾶς. 5.

323. 5. 9. Ἐπ' pro ἐπὶ, *in*. 12. Ὠκεανόν, *oceanum*,
ac. f. ab ὠκεανός, ὁ, ὁ, *oceanus*, *magnum mare*, ita dictum
ob celerem fluxum & refluxum: ab ὠκέα, *celeriter*, &
νάω, *fluo*. μετ' pro μετ', *ad*. 222. Ἀμύμονας, *in culpa-
biles*, ac pl. ab ἀμύμων. 92. Αἰθιοπῆας Ion. pro Αἰθι-
οπίας, ac. pl. ab Αἰθιοπᾶς ἑῷ, ὁ, idem quod Αἰθίοψ,
Æthiops, qui faciem adustam habet: ab αἴθω, *uro*, &
ὄψις, *vultus*.

424. Χθίζος, ὁ, *hesternus*, à χθές, *heri*. Ἐβῃ, *ivit*,
3. f. aor. 2. verb. βαίνω. 34. Μετά, *ad*. 222. Δαῖτα,
ac. f. à δαΐς, τὸς, ἡ, *convivium*, *epulum*: à δαίω, *convi-
vor*: item, *disco*, *doceor*, *comburo*, *incendo*. 8. 3 251.
Ἐποῖο

ἔποντο Ion. pro ἔποντο, 3. pl. imperf. ind. verb. ἔπομαι, sequor.

425. Δωδεκάτη (supple ἡμέρα) d. f. fœm. adject. δωδέκατο, duodecimus, à δυωδέκατο, idem, à δύο, & poet. δύο, & δέκα, decem. Δέ τοι, verò. 3. Τοι hîc expletivè ponitur. 68. 27. Ἐλδύτε, 3. f. f. i. verb. ἔρχομαι. 12. 221.

426. 7. Τότε pro τότε, tunc. 35. Τοι hîc expletivè ponitur. 68. 420. 5. Ποτὶ Dor. pro πρὸς, ad vel in. Χαλκοβατὲς, neutr. genus adject. χαλκοβατὴς ἐσσι, ὁ, ἡ, qui æneis fundamentis insistit, item, æneus, firmus: à χαλκός, æs, & βάσις, ἡ, fundamentum. Δῶ per apocopen pro δῶμα, & hoc pro δώμημα, domus, ædes: à δέμω, ædifico.

427. 7. 29. Γενάσσομαι, fut. i. med. verb. γενάζομαι, genibus innitor, genua amplectens oro, item supplico, supplex oro, &c. à γόνυ, genu. Πείσσεσθαι, persuasum vel flexum iri, fut. i. infinit. verb. πείθομαι. 33. 59.

Ὡς ἄρα φανήσας ἀπέβητατο, τὸ δ' ἔλιπ' αὐτῇ
 Κρόμμον κτ' θυμὸν ἐϋζώνιο γυναικὸς,
 Τὼν ῥα βίη ἀέκοντο ἀπήντων αὐτὰρ Ὀδυσσεύς 430
 Ἔς Χρυσῶν ἵκανε, ἄγων ἱερῶν ἑκατόμβων.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμέντι πολυβενθέϊ σὺν τὸς ἵκοντο,
 Ἰσία μὲν σείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 Ἰσὸν δ' ἰσοδοκὴν πέλασαν, προτόνοισιν ὑφένεες
 Καρπαλίμως. τὸ δ' εἰς ὄρμον προέρυσαν ἑρετμοῖς, 435
 Ἐκ δ' οὐκ ἔβαλον, κτ' ἣ περὶ νηὶ ἔδησαν.
 Ἐκ ἣ κ' αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥήϊϊνι θαλάσῃς,
 Ἐκ δ' ἑκατόμβων βῆσαν ἐκὼν Ἀπόλλωνι,
 Ἐκ ἣ Χρυσῆς νηὸς βῆ ποιοπόροιο.
 Τὼν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμηις Ὀδυσσεύς 440
 Παρὰ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει καὶ μιν προτείπειν,

Sic locuta abiit: illum verò reliquit illic
 Iratum animo ob formosam puellam,
 Quam vi ab invito abstulerant: at Ulysses
 Ad Chrysam pervenit, ducens sacram Hecatomben.
 Illi verò postquam jam portum profundum intraverunt,
 I 3 Vela

Vela quidem legerunt, & ea posuerunt in nave nigrâ:
Malum autem in sua theca collocârunt, rudentibus re-
mittentes

Celeriter: illam verò pertraxerunt in stationem remis:
Et anchoras ejecerunt & *navis* retinacula litori alligâ-
Et ipsi egressi sunt in litus maris: runt:

Et Hecatomben exposuerunt eminus ferienti Apollini:
Et Chryseis è navi exiit pontigradâ.

Hanc a. deinde ad aram ducens sapientissimus Ulysses,
Patri charo in manibus posuit, & ipsum allocutus est.

428. 43. 46. Φωνήσας' pro Φωνήσασα, particip. foem.
aor. 1. verb. φωνέω, clamo, loquor. Ἀπεβήσατο, abiit,
3. f. aor. 1. med. verb. ἀπεβαινώ, abeo, discedo: ex ἀπὸ
& βαίνω, quod tempora sumit à βάω. Τὸν pro τῶτον,
hunc vel illum. 9. 3. Ἐλίπε' Poët. προῆλπε, 3. f. aor.
2. verb. λείπω, relinquo. Αὐτῇ per syncop. pro αὐτόθι,
illic, ibi.

429. Χωρόμυρον, ac. f. à χωρόμυρον. 44. 136. Ἐϋζώνιοι,
pro εὐζώνες (supple ἔνεκα) g. 1. ab εὐζώνων, ὁ, ἡ, bene
cinctus, pulcher. à ζώννυμι, cingo. Γυναικὸς, g. f. à γυνή,
ἡ, mulier. 348.

430. Τὴν pro τῇ, quam. 8. Βίη Ion. pro βία, vi, d.
f. à βία, ἡ, vis. 301. Ἀπήνευον, 3. pl. imperf. verb. ἀ-
παυράω, idem quod ἀφαιρέομαι, aufero. 51. 138.

431. 100. Ἰκανεν, 3. f. imperf. verb. ικάνω. Ἄγων ab
ἄγω, duco. 99.

432. Οἱ pro ἐκεῖνοι. 9. 3. 80. 6. Λιμνὴ, g. f. à λιμνῇ,
ἐν, ὁ, portus. Πολυδενδρὴς, g. f. à πολυδενδρής,
ὁ, ἡ, profundus: à πολὺ, & τὸ βένθον, multam habens
profunditatem. Ἐντὸς, intra, intus, regit genitiv. Ἰκον-
το, venerunt, 3. pl. aor. 2. verb. ικνέομαι, vel ἵκομαι.

433. Ἰσία, ac. pl. ab ἰσίον, τὸ, velum: ab ἰσὸς, malus.
18. Στείλαντο Ion. pro ἐστείλαντο, demiserunt, 3. pl. aor.
2. med. verb. στέλλω, mitto, demitto, contraho, ut hic.
F. σελῶ. Aor. 1. ἔσειλα. Θέσαν Ion. pro ἔθεσαν, 3. pl.
aor. 2. verb. τίθημι, pono. 3. 14. Νηὶ μελαίνῃ, d. f. à
νηὺς μελαίνα. 141.

434. 31. 3. Ἰσοδόκη, d. f. ab ἰσοδόκη, ἡ, receptaculum seu theca mali: ab ἰσός & δέχομαι, capio. Πέλασαν Ion. pro ἐπέλασαν, 3. pl. aor. 1. verb. πελάζω, accedo, appropinquo, admoveo, colloco, impono: à πέλας, prope. Περπύνοισιν Ion. pro περπύνοις, d. pl. à πέρτοισι, τὸ, vel πέρτοισι, ὁ, funis nauticus, rudens, &c. à πέρ & τίνω, tentio, quod fit à τείνω, tendo. Ὑφέντες, n. pl. ab ὑφείς, έντω, particip. aor. 2. verb. ὑφίημι, remitto: ex ὑπὸ & ἵημι mitto.

435. 359. Τῶ pro ἐκείνῳ, illam. 9. 3. 100. Ὅρμον, ac. f. ab ὄρμω, portus, pars in quâ stant naves, statio navium: ab ἔρμα, τὸ, fulcrum, basis; quia navis ibi tanquam in fulcro & stabilimento consistit. Πρῆρυσαν, 3. pl. poet. aor. 1. act. verb. πρῆρύνω, protraho. Ἐρεμῶς, d. pl. ab ἐρεμῶς, ὦ, ὁ, remus ab ἐρέσσω, remigo.

436. Ἐκ per tmefin pertinet ad ἔβαλον, ut sit ἐξέβαλον, 3. pl. aor. 2. verb. ἐκβάλλω, ejicio: ab ἐκ. 6. & βάλλω, jacio. Δ' pro ᾤ, &c. 3. Εὐνάς, ac. pl. ab εὐνή, ἡ, cubile, aliquando tentorium, nonnunquam sepulchrum, quandoque *anchora*, ut hîc. Fit ab εὐδω, dormio, ut εὐνή sit quasi εὐδινή. Κατὰ per tmefin pertinet ad ἔδησαν ut sit κατέδησαν, alligârunt, 3. pl. aor. 1. verb. καταδέω, alligo, astringo, &c. Fut. καταδέσω. 3. Πρυμνήσι' pro, πρυμνήσια, ac. pl. à πρυμνήσιον, τὸ, funis, quo navis ad terram religatur. Quidam *proram* intelligunt: item retinaculum navis, &c. Fit à πρύμνα, ἡ, puppis.

437. Ἐκ per tmefin pertinet ad βαῖνον Ion. pro ἔβαινον, ut sit ἐξέβαινον, egrediebantur, vel egressi sunt, 3. pl. imperf. ind. verb. ἐκβαίνω, egredior. 34. 3. 7. 4. Ἐπὶ, in. 55. Ῥηγμῖνι, d. f. à ῥηγμῖν, ὁ, propriè aqua à litore fracta. Catachresticè *litus*, à ῥήγνυμι, seu ῥηγνύω, rumpo, frango, quia litus frangit ac rumpit fluctus in se incurrentes. 34.

438. Ἐκ per tmefin pertinet ad βῆσαν Ion. & Poët pro ἔβησαν, 3. pl. aor. 1. verb. βαίνω. 34. Ut sit ἐξέβησαν, egredi fecerunt, exposuerunt. 144. Δ' pro ᾤ, &c. 3. 142. & 65.

439. Ἐκ per tmefin pertinent ad βῆ Ion. pro ἔβη. 34, ut sit ἐξέβη, egressa est, exiit, 3. f. aor. 2. verb. ἐκβαίνω

egredior, exeo. 3. 111. Νηὸς ἀ νηῦς. 12. Hinc ἐνβαί-
νῃ νηός. Egredi è nave. Ποντοπόροιο Ion. pro ποντοπόρου,
g. f. ἀ ποντοπόρου, ὁ, ἡ, pontigradus, a. ἀ πόντου, ὁ,
pontus, & πορεύομαι, eo iter, ingredior, proficiscor.

440. Τῷ pro ταύτῳ, hanc. 9. 18. 35. Ἐπὶ, ad, 12.
Βαμὸν ἀ βαμὸς, ἡ, ὁ, ara, altare, item templum. Ἄγων,
ducens, ab ἄγω. 311.

441. 98. 14. Τίθει Ion. pro ἐτίθει ponebat vel posuit,
3. f. imperf. verb. τιθέω, pro quo in usu est τίθῃμι. 7. 29.
206.

ὦ Χρῦση, πρὸς μὲ ἐπεμψεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Παῖδά τέ σοι ἀγέμεν, Φοῖβον δ' ἱερὴν ἐκατόμβην
ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασάμεθ' ἀνακτι,

Ὅς νῦν Ἀργείοισι πολύστομα κῆδε' ἐφῆλεν.

445

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων
Παῖδα φίλῳ τοῖ δ' ὅκα θειῶ κλειτὴν ἐκατόμβην
Ἐξείης ἔστησαν εὐδμηθῆν περὶ βαμόν.

Χερσὶ φανέ δ' ἐπειθε, καὶ ἐλοχύτας ἀνέλοντο.

Τοῖσιν ὃ Χρύσης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀναχών.

450

O Chrysa, præmisit me rex virorum Agamemnon,
Filiamque ut tibi ducerem, Phœbόque sacram Heca-
Sacrificarem pro Græcis, ut placemus regem, [tomben
Qui nunc Græcis luctuosos dolores immisit.

Sic fatus in manibus posuit: ipse verò excepit gaudens
Filiam charam: illi verò protinus deo inclytam heca-
tomben

Ordine statuerunt pulchrè ædificatam circum aram.

Manus verò laverunt deinde, & fruges salsas susceperunt.
Illis v. Chryses altâ voce precabatur manibus sublatis,

442. 78. Χρῦση, v. f. ἀ Χρύσης. 11. Πρὸς pertinet ad
ἐπεμψεν, ut sit πρὸς ἐπεμψεν præmisit, 3. f. aor. 1. act.
verb, προπέμπω, præmitto, ante mitto. 172.

443. 20. 5. 28. Ἀγέμεν Ion. pro ἄγω, ut ducerem, ab
ἄγω. 43. 99.

444. ῥέξαι, infin. aor. 1. verb. ῥίξω. 147. Ὑπὲρ pro.
Nota. ὑπὲρ cum genitivo construct. variis redditur mo-
dis,

dis, ut ; *super, supra, pro, de, ab, nomine seu gratia*, sc. 56. 147. Ἰλασάμεθα, placemus, 1. pl. aor. 1. m. sub. verb. ἰλάσκομαι. 147. Ἀνακτα regem scil. Apollinem, ab Ἀναξ. 7.

445. 70. 27. Ἀργεῖοις Ion. pro Ὀργεῖοις, d. pl. ab Ἀργεῖοις. 79. Πολύστονα, ac. pl. n. g. adject. πολύστονος, multum gemens, luctuosus : à πολὺν, multum, & σῖνα, gemo. Κήδε' pro κήδεα, ac. pl. à κῆδος, εὖος, τὸ, dolor, sollicitudo. Ἐφῆκεν, immisit, 3. f. aor. 1. act. verb. ἐφίημι, immito ex ἐπὶ & ἵημι, mitto.

446. 68. 441. Ὁ pro ἐκείνους. 9. 3. Ἐδέξατο, excepit, 3. f. aor. 1. m. verb. δέχομαι. Χαίρων particip. à χαίρω. 20.

447. Τοῖ pro ἐκείνοι, illi, 9. 3. 402. Θεῶ, deo, scil. Apollini, à θεός. 8. Κλειτῶ, ac. f. f. adject. κλειτός, ὅ, inclytus, celebris, præclarus, splendidus : à κλείω, celebros, quod à κλύω, audio ; quia qui celebratur, ejus fama passim auditur : unde κλυτός interdum idem est quod κλειτός. 99.

448. Ἐξείης, ordine, deinceps, per parenthesin Ion. Ἔ, e, pro ἐξῆς, idem, ab ἔξω, f. 1. verb. ἔχω, inquit Eustath. Ἔστησαν, 3. pl. aor. 1. act. vel aor. 2. act. verb. ἵστημι, statuo, colloco. Εὐδμηλον Ion. per diæres. pro οὐδμηλον, ab οὐδμητος, ὁ, ἡ, bene ædificatus : ab οἶ, & δέμω, ædifico. Περὶ cum accusativo variè redditur, ut ; *circum, circa, in, apud, erga, supra, circiter*. Articulum à fronte gerens desiderat à tergo participium. Comites, quoque ac sectatores frequentissimè hoc loquendi genere significantur. Interdum etiam hâc periphrasi designatur cum sectatoribus ipsa princeps persona. Nonnunquam sola princeps persona denotatur, &c. 440.

449. Χερνίψαντο, 3. pl. aor. 1. m. verb. χερνίπτομαι, manus lavo, à χερνίπτω, idem : à χεῖρ, manus, & νίπτω, lavo. 3. 35. 7. οὐλοχύτας, ac. pl. ab ἐλοχύτης hordeum sale conspersum, fruges falsæ : aliis dicitur primitiæ ante sacrificium, aliis placentula ex hordeo & sale confecta, aliis verò mola. Fit ab ἐλαί, hordeum, ab ἔλαν, integrum, (quia ante molas inventas integrum edebatur) & χέω, fundo. Ἀνέλοντο Ion. pro ἀνείλοντο, susceperunt, vel in altum sustulerunt, 3. pl. aor. 2. m. verb. ἀναιρέω.

ἀναίρειν, affumo, fuspicio, &c. ex ἀνὰ & αἰρέω.

450. Τοῖσι Ἴον. pro τοῖς & hoc pro ἐκείνοις, illis, vel in gratiam illorum. 9. 3. 11. Μεγάλ' pro μεγάληα idem quod μεγάλως, valde, magno affectu, altâ voce. Εὐ-
χεῖσθαι, 3. f. imperf. verb. εὐχομαι, precor. 43. 14. Ἀνά-
χων, particip. aor. 2. ἀνέχω, attollo.

Κλῦθί μοι δόρυρότοξ', ὃς Χρύσῳ ἀμφιβέβηκας,
Κίχαι τε ζαδίῳ, Τειείδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις.

Ἦδη μὲν ποτ' ἐμὲ πάρος ἔκλυες ὄξαμβροιο,

Τίμησας μὲ ἐμὲ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν.

Ἦδ' ἴτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρέηνοι ἐέλδωρ,

455

Ἦδη νῦν Δαναοῖσιν αἰετρία λοιγὸν ἄμμων.

Audi me argenteum habens arcum, qui Chrysam tueris
Cillámque valde divinam, & Tenedo fortiter imperas.
Et jam ante me exaudísti precantem, [Græcorum.
Et honorásti quidem me, valde verò læsísti exercitum
Nunc quoque mihi hoc perfice desiderium,
Jam à Græcis sævam pestem averte.

451. Κλῦθί μοι, &c. 37.

452. Κίχαι τε, &c. 38.

453. 250. 18. 40. Ἐμὲ Dor. pro ἐμῶ, ab ἐγώ. Πά-
ρος, ante, antea. Regit genitivum. Ἐκλυες exaudivísti,
v. f. imperf. ind. verb. κλύω. 37. Εὐξαμβροιο Ἴον. pro
ὄξαμβρου, g. f. ab ὄξαμβρου. ibid.

454. Τίμησας Ἴον. pro ἐτίμησας, honorásti, 2. f. aor.
1. act. verb. τιμάω, honoro. 18. 32. 78. 3. Ἴψαο Ἴον.
pro ἵψω, 2. f. aor. 1. m. verb. ἵπτω, lædo: ab ἵος, jacu-
lum, & πίπτω, cado, quia læditur in quem jaculum in-
ciderit. 10. 12.

455. 41. 99. 7. 27. 41.

456. 250. 27. 87. 341. 67.

Ὡς ἴφατ' ὄξαμβρου, ἔδ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξαντο, καὶ ἐλοχύτας προβάλοιτο,

Αὐτὸς ἔρυσσε μὲ πρῶτα, καὶ ἴσφαξαν καὶ ἴδμερον,

Μηρὺς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,

460

Δίπτυχον

Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὁμοθέτησαν·
 Καίε δ' ἐπὶ χίζης ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἰδοπα οἶνον
 Λέβει, νέοι δ' παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπόβολα χερσίν.
 Αὐτὰρ ἐπὶ μῦ' μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπαύσαντο,
 Μίσυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα καὶ ἄμφ' ὀδελοῖσιν ἔπειραν, 465
 Ὡπτησάν τε περὶ φρεσὶ δέως, ἐρύσαντο τε πάντες.

Sic dixit precans, hunc verò exaudivit Phœbus Apollo.
 Cæterum postquam precati sunt, & falsas fruges projece-
 runt, [gulârunt & excoiârunt,
 Retraxerunt quidem primùm *hostiarum cervicem* & ju-
 Femorâque absciderunt, eâque pinguedine operuerunt
 Duplicantes, & frustula carniū eis imposuerunt:
 Adolebat a. super fissis lignis senex, & insuper vinum ge-
 nerofum

Litabat, juvenes v. juxta eum tenebant verua manibus.
 Sed postquam combustæ sunt coxæ, & viscera gustârunt,
 Minutim secuerunt cæteras *carnes* & verubus fixerunt,
 Asârûntque scienter, detraxerûntque omnes.

457. Ὡς φάτο, &c. 43.

458. 51. 57. 'P' pro ῥα particul. expletiv. 8. Εὐξάντο,
 3. pl. aor. 1. m. verb. εὐχομαι, precor. 43. 7. 448. Περ-
 βάλλοντο Ion. pro περιβάλλοντο, 3. pl. aor. 2. m. verb. περ-
 βάλλω, projicio: ex περι & βάλλω.

459. Αὐ, rursum, retró. Ἔρυσαν pro ἔρυσαν, 3. pl.
 aor. 1. verb. ἐρύω, traho. 18. 6. 7. Ἔσφαξαν, 3. pl. aor.
 1. verb. σφάττω, jugulo. Ἐδεραν, 3. pl. aor. 1. act. verb.
 δέρω, excorio.

460. Μηρὺς, ac. pl. à μηρὺς, ὦ, ὁ, femur: à μίρῳ. 4.
 5. Ἐξέταμον exciderunt, absciderunt, 3. pl. aor. 2. verb.
 ἐκτέμνω, excindo, abscindo: ab ἐκ, & τέμνω, scindo.
 Κατὰ pertinet ad ἐκάλυψαν, ut sit κατεκάλυψαν, 3. pl.
 aor. 1. act. verb. κατακαλύπτω, operio. Κνίσση, d. f. à
 κνίσση, ἡ, pinguedo, adeps, arvina. 66.

461. Δίπτυχα, ac. pl. n. g. adjectiv. δίπτυχον, ὁ, καὶ ἡ,
 duplicatus. α. à δις, bis, & πτύξ, ἡ, plica: quod à πτύσσω,
 plico. Ποιήσαντες, n. pl. particip. aor. 1. act. ποιήσας,
 à ποιέω, facio. Ἐπ' αὐτῶν subaudi μερῶν, eis scil. se-
 moribus.

moribus. Ὠμοθέτησαν cruda frustula carniū imponue-
runt, 3. pl. aor. 1. act. verb. ὠμοθετέω, crudas carnes ex
singulis victimæ membris carptas aris impono: ab ὠμὸς
& inusit. θετέω, quod fit à τίθημι, pono.

462. Καί Ion. pro ἔκασι, 3. f. imperf. verb. καίω, uro.
40. Δ' pro ῥ, autem. 3. Ἐπὶ super. Σχίζης Ion. pro
σχίζαις, d. pl. à σχίζα vel σχίζη, rima, fissura: σχίζαι in
plural. significat ligna scissa in usum sacrificiorum, à σχίζω,
findo, sciindo. 26. Ἐπὶ pertinet ad λείβε Ion. pro ἔλει-
βε, ut fit ἐπέλειβε. Δ' pro ῥ, & 3. Αἴθοπα, acc. f. ab
αἴθοψ, ardens, calidus, calefaciendi vim habens, ideo-
que generosum, nobile. Dicitur autem ab effectu quasi
αἴθων τὸν ὄψιν, quod faciem ignito quodam colore infi-
ciat. Οἶνον ab οἶνῳ, ὄ, vinum,

463. Ἐπέλειβε, insuper libabat, 3. f. imperf. verb. ἐπι-
λείβω, insuper libo, &c. Νέοι, n. pl. à νέῳ, juvenis 3.
Παρθ', juxta. 34. Αὐτὸν, ac. f. ab αὐτός, ipse, is. Ἐ-
χον pro εἶχον, imperf. 3. pl. ab ἔχω, habeo, teneo. Περ-
πώεα, ac. pl. à περπώεον, τὸ, veru cum quinque
cuspidibus. Πέντε ὀβελας ἔχον ἐν μιᾷ λαβῇ, veru in
quinque cuspides ex uno manubrio divisum. Fit à πέμπε
Æol. pro πέντε & ὀβελός, veru, hoc à βέλῳ, quod si-
mile fit βέλῳ, quali genere veruum utebantur Græci
Χερσὶν manibus, d. pl. mod. significans, à χεῖρ, ma-
nus.

464. 51. 57. Κατὰ pertinet ad ἐκάνη, ut fit κατεκάνη, 3. f.
aor. 2. pass. verb. καίω, uro. 53. Μηρ' pro μηρῶ, n. pl.
n. g. à mascul. μηρὸς, ὁ, femur. 7. Σπλάγχν' pro
σπλάγχνα, ac. pl. à σπλάγχνον, τὸ, viscus, viscera, ut, cor,
jecur, pulmo. Ἐπάσαντο, gustârunt, 3. pl. aor. 1. m.
verb. πάσκειν, possideo, adipiscor, gusto, vescor.

465. Μίσυλλον Ion. pro ἐμίσυλλον, 3. pl. imperf. ind.
verb. μισύλλω, minutim vel minutatim seco, in frustra con-
cido: à μείων, minor, à μικρός. Τ' pro τε & ἄλλος ex-
pletivè hîc ponuntur. Ἄλλα cætera, ab ἄλλος, alius.
7. Ἀμφ' pro ἀμφὶ pertinet ad ἔπειραν, ut fit ἀμφί-
πειραν pro διεπέειραν, 3. pl. aor. 1. verb. ἀμφιπέειρω,
figo. F. ἀμφιπέειρα. Ὀβελοῖσιν Ion. pro ὀβελοῖς, d. pl. ab
ὀβελός, veru.

466. "Ωπτησαν, 3. pl. aor. 1. verb. ὀπτάω, affo, torreo
 5. Περιφραδέως, scienter, scitè, peritè: à περιφραδέης,
 ἴσθ, ὁ, ἡ, sciens, peritus: à περιφραδέω, circumloquor,
 confidero, perpendo. Ἐρύσαντο, 3. pl. aor. 1. m. verb.
 ἐρύω, traho, detraho. Πᾶντα, ac. pl. n. g. à πᾶς. 5.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πᾶσαντο πόνε, τεύκοντό τε δαῖτα,
 Δαίνωντ', εἰδέ τι θυμὸς ἐδύετο δαιτὸς εἴσης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι καὶ ἰδητύῳ ἐξ ἔργῳ ἔητο,
 Κῆρυγ' μὲν κρητῆρας ἐπετέψαντο πολλοῖο,
 Νόμισαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπᾶεσσι.
 Οἱ δ' ὃ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,
 Κῶλον αἰείδοντες Παιήονα κῆρυγ' Ἀχαιῶν,
 Μίλποντες ἐκάεργον· ὃ δ' ὃ φρένα τέρπετ' ἀκῶν.
 Ἦμῳ δ' ἡέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε κοιμήσαντο ἄλκιρον περὶ νηὸς.

470

475

[vivium]

Sed postquam defuncti sunt labore: & instruxerunt con-
 Epulabantur: neque animus egebat epulo æquali,
 Sed postquam potûs & cibi desiderium exemerunt,
 Juvenes quidem crateras coronârunt vino,
 Et in orbem ministrârunt omnibus, iterum exorsi poculis:
 Illi verò per totum diem cantu deum placabant,
 Lætum canentes Pæana juvenes Græcorum,
 Celebrantes eminus operantem Apollinem, ille v. animo
 delectabatur audiens.

Quando v. sol occidit, & crepusculum advenit,
 Tunc v. dormierunt ad retinacula navis.

467. 51. 57. Παύσαντο Ion. pro ἐπαύσαντο 3. pl. aor.
 1. m. verb. παύω. Πόνε à πόνῳ, ὁ, labor. Τεύκον-
 το Ion. pro ἐτύχοντο, 3. pl. aor. 2. m. verb. τεύχω, struo,
 instruo, paro, orno, &c. 5. Δαῖτα, ac. s. à δαίς, ἡ, e-
 pulum.

468. Δαίνωντ' pro δαίνωτο Ion. pro ἐδράνωτο, 3. pl.
 imperf. verb. δαίνωμαι, epulor: à δαίς. 90. Τὶ hîc a-
 bundat ac vacat. 24. Ἐδύετο, 3. s. imperf. verb. δύο-
 μαι Poët. pro δέομαι, egeo. Δαιτὸς, g. s. à δαίς. Ἐίσυς,
 g. s. fœm. ab εἶσῳ idem quod ἴσῳ, æqualis.

469.

469. 51. 57. Πόσιϑ, g. f. à πόσις, ἡ, potus, à πίνω, bibo. 7. Ἐδητύϑ, g. f. ab ἐδητύς, ἡ, cibus: ab ἔδω. P. ἐδήδοκα: cætera tempora non sunt in usu. Ἐξ refertur ad ἐνϑ, ut sit ἔξενϑο, exemerunt, 3. pl. aor. 2. m. verb. ἐξίημι, emitto, eximo. Ἐρρν, ac. f. ab. ἔρρς, α, ὁ, desiderium, idem est etiam ἔρως, ωτϑ, ὁ, ab ἐράω, amo, cupio, quod quidam deducunt ab ὀράω, quod ex aspectu nascitur amor, &c.

470. Κῦρρι Ion. pro κόρρι, à κόρρς. 98. 18. Κρητῆρς Ion. pro κρητῆρς, ac. pl. à κρητῆρ & Ion. κρητῆρ, ὁ, crater: à κερών, misceo, in crateribus seu pateris miscbatur vinum & aqua. Ἐπετέψαντο, coronârunt, id est, crateras ad summum labrum impleverunt, vinum enim in summo poculi margine veluti coronam facit. Ποτοῖο Ion. pro ποτῶ, g. f. à ποτὸς, potus, à πίνω.

471. Νώμῃσαν Ion. pro ἐνώμῃσαν, 3. pl. aor. 1. verb. νωμάω, vibro, moveo, divido, distribuo, ut hîc, & aliquando confidero: à νέμω, distribuo, divido, pasco, rego: sed νέμομαι, depasco, incolo, patior. Δ' pro ῖ, & 3. Ἄρρ expletiv. est hîc. 46. 5. Ἐπαρξάμῃροι iterum exorfi n. pl. particip. aor. 1. m. verb. ἐπαίρχομαι iterum vel rursus incipio, vel exordior, item auspico: ab ἐπὶ & αἰρχομαι ab ἀρχή. Δεπάεσσιν poët. pro δέπασσι, d. pl. à δέπας, τϑ. πὶ, poculum. Παρὰ τὸ δέχεσθαι τὸ πόμα.

472. Οἱ ῖ, illi verò. 9. 3. Πανημέριοι, diurni, id est per totum diem, n. pl. à πανημέριϑ, ὁ, diurnus, per totum diem à πᾶς & ἡμέρα, ἡ, dies. Μολπῇ, cantu, d. f. à μολπῇ, ἡ, cantus, à μέλπω, cano, celebroy. μέλη ἔπω, carmina dico. 8. 100.

473. Καλόν, lætum, pulchrum, à καλὸς, pulcher. Ἀείδοντες, n. pl. particip. præf. verb. αἰέδω, cano. 1. Παιήνια, ac. f. à Παιήων, ονϑ, ὁ, Pæan, hymnus in laudem Apollinis. Παιών & Παιάν dicitur ipse Apollo, à παίω, ferio, pulso, cædo: quod sagittis Pythonem confoderit. Hymnus a. hic canebatur aut in belli congressu, (& tum Mare) aut partâ victoriâ, aut in averfione malorum, veluti hîc, ut pestis sedaretur: & hinc quidam deducunt à παύω, fedy, ut παιών, vel παιών, seu

seu παιᾶν fit quasi παυᾶν, qui sedat malum. 98. 2.

474. Μέλποντες celebrantes, à μέλπω, particip. præf. à μέλπω, 147. Ὁ pro ἐκεῖν. 9. 3. Φρένα subaudi κτ', ut sit κτ' Φρένα, animo. 55. Τέρπει' pro τέρετο, Ion. pro ἐτέρπει, 3. f. imperf. pass. verb. τέρω, delecto. Ἀκῶν, particip. ab ἀκῶ.

475. Ἡμῶ, quum, quando adverb. temporis extra interrogationem: vox poëtica, cui respondet τῆμῶ, rum. Δ' pro ᾗ, autem. 3. Ἡέλιῳ per epenthesein ἔ pro ἤλιῳ, ὁ, sol: ab ἐλίσσω, volvo, circumago. Κατέδν, occidit, 3. f. aor. 2. verb. κατέδύνω seu κατέδῦμι, occido, abscondo me, penitus ingredior, subeo, &c. ex κτ' & δῦμι. 7. Ἐπὶ refertur ad ἦλθε, ut sit ἐπῆλθε advenit, 3. f. aor. 2. verb. ἐπέρχομαι ex ἐπὶ & ἔρχομαι, venio. Κίφας, ατῶ, τὸ, tenebræ, crepusculum, nox, item diluculum. Dicitur a. quasi κενὸν φάος.

476. 6. 92. Κοιμήσαντο Ion. pro ἐκοιμήσαντο, 3. pl. aor. 1. m. verb. κοιμάω, dormire, vel cubare facio. Κοιμάομαι verò significat dormio, obdormio; item morior: à κείμαι, jaceo. 34. 436. 12.

Ἡμῶ δ' ἡελύξενά φάνη ῥοδοδάκτυλῳ ἠώς,

Καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μὲν στρατὸν ὀρεῶν Ἀχαιῶν.

Τοῖσιν δ' ἱκλῆρον ἔργον ἴει ἐκάεργῳ Ἀπόλλων.

Οἱ δ' ἰσὺν εἴσαντο, καὶ ἀνὰ δ' ἰσία λούκα πέτασαν.

Ἐν δ' ἀνεμῷ πρῆσεν μέσον ἰσίων, ἀμφὶ δ' κῦμα

Στείρη πορφύρεον μέγαλ' ἴαχε νηὸς ἰσῆς.

Ἡ δ' ἔειπεν κτ' κῦμα ἀπὸ πρῆσεν κέλευθα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἱκόντο κτ' στρατὸν ὀρεῶν Ἀχαιῶν,

Νῆα μ' οἶγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν

Ἵψ' ἐπὶ ψαμάδοις, ὑπὸ δ' ἔρμαζα μακρὰ τάνυσαν.

Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κτ' κλισίας τε νείας τε.

480

485

Quum a. mane genita apparuit roseis digitis aurora,
Tunc deinde solverunt ampla versùs castra Græcorum.
Illis v. secundum ventum immisit eminus operans Apollo,
Illi v. erexerunt malum, supràque vela alba extenderunt.
Ventus a. inflavit medium velum, circum verò fluctus
Carinam purpureus valde resonabat nave currente:

Ipsa

Ipsa v. currebat per fluctus secans vias.

Sed postquam venerunt ad castra ampla Græcorum,
Navem quidem illi nigram in continentem subduxerunt
In summam arenam, & fulcra longa sub ea extenderunt.
Ipsi v. sparsi sunt per tentoria navésque.

477. 474. 3. Ἡελχόεια, ἡ, manè genita. Auroræ epithetum: ab ἡε, ἡεσ, πὲ, manè, & γίνομαι, fio, nascor, quia ἡε γίνεσθαι, manè nascitur. Φάνη Ion. pro ἐφάνη, 3. s. aor. 2. pass. verb. φαίνω, appareo. Ῥοδοδάκτυλος, ὁ, ἡ, roseos digitos habens: à ῥόδον, ἡ, πὲ, rosa: quod à ῥέω fluo & ὀδμή, odor, & δάκτυλος, ἡ, ὁ, digitus, quod fit à δείκνυμι, ostendo, digitis enim ostendimus: vel fit à δέχομαι, ut fit q. δέκτυλος, digitis n. accipimus, quæ dantur. Ἡώς, ἡ, aurora: ab αὔω, splendo. Declinatur ut αἰδώς, ἡ, pudor.

478. 7. 92. 35. Ἀνάγοντο Ion. pro ἀνήγοντο, renavigarunt, redierunt, solverunt, &c. 3. pl. aor. 2. m. verb. ἄγω, duco, &c. Μετὰ ad, versus. 222. 229.

479. Τοῖσιν Ion. pro τοῖς idem quod αὐτοῖς, illis, 9. 3. Ἰκμῆμον, ac. s. ab ἰκμῆμ, quasi ἰκνεῖσθαι ποιεῖμ, ire vel venire faciens, secundus, prosper. ab ἴκομαι. Οὖρον, ab ὄρος, ἡ, ὁ, ventus secundus, ab ὄρω, incito. Ἰει, 3. s. imperf. verb. ἵημι, tanq. ab ἰέω. 147. 14.

480. Οἱ pro αὐτοὶ vel ἐκείνοι, illi. 9. 3. 31. Στήσαν' pro ἐστήσαντο, erexerunt, 3. pl. aor. 1. m. verb. ἵστημι, statuo, stare facio, erigo. Ἀνὰ potest referri ad πέτασσαν Ion. & poët. pro ἐπέτασαν ut sit ἀνεπέτασαν, extenderunt, suprâ extenderunt, 3. pl. aor. 1. aet. verb. ἀναπέτασαν seu ἀναπελάννυμι, expando, &c. ex ἀνὰ supra & πετάννυμι, quod tempora sumit à πελάω, pando, expando. Θ' pro τε. 5. 433. Λεύκα, alba, candida, ac. pl. n. g. adjectiv. λευκός, albus.

481. Ἐν pertinet ad πρῆσεν pro ἔπρῆσεν, ut sit ἐνέπρῆσεν, 3. s. aor. 1. verb. ἐμπρῆσθαι, inflo. 3. Ἀνεμ, ἡ, ὁ, ventus. Μέσον, ac. s. n. g. adject. μέσ, medius. Dicitur ὅτι τὰ μέρη ἴσα ἔχον, quod habeat partes utrinque æquales. 432. Ἀμφὶ construitur hîc cum dativ. γέγρα. Nota. ἀμφὶ cum dativ. constructa variis effertur

fertur modis, ut ; *circum, apud, cum, de, ob, propter*. 3. *κῦμα*, τ⊙, π, fluctus, unda, tempestas, & metaphora. *magna lues*. Dicitur quasi *κύκημα*, à *κυκάω*, misceo.

482. *Στείρη*, d. f. Ion. pro *σείρα*, à *σῆρα*, η, carina, item sterilis. Dicitur quasi *σερρά* à *σερρός*, solidus pro *σερός*, solidus, quoddam carina fit solidissimus asserum, super eum quippe tanquam super fundamentum cæteræ navis partes ædificantur. *Πορφύρεον*, neutr. genus adjectiv. *πορφύρεο*, purpureus : à *πόρφυρα*, purpura. *Μεγάλ'* pro *μεγάλα*, valde. "*Ιαχε*, 3. f. imperf. verb. *ιάχω*, vociferor, clamo, & in rebus inanimatis, *resono, strepitum edo*. *Νηὸς ἰσσης*, navis currentis, vel nave currente. 12. *ἰσσης*, g. f. fœm. particip. præf. *ἰών*, ab *εἶμι*, eo, vado, &c. Hinc, *κῦμα μέγαλ' ἱαχε ἀμφὶ σείρη νηὸς ἰσσης*. Fluctus valde resonabat circa carinam navis euntis, vel currentis.

483. *Ἡ* pro *αὐτὴ* vel *ἐκείνη*, illa. 9. 3. "*Ἐθεν* vel *ἐθ*, currebat, 3. f. imperf. verb. *θέω*, *ἄσω*, curro. 136.

480. *Διαπρήσσω*, poëtice geminato σ pro *Δαπρήσσω*, fut. 1. particip. fœm. gener. verb. *Δαπρεύω*, pertranseo, trajicio, &c. per syncop. *Δαπρεύω*, hinc fut. *Δαπρήσω*, & poët. geminato σ *Δαπρήσσω*. 312.

484. 51. 57. 8. 432. 229.

485. 12. 18. 261. 141. "*Ἐπ'* pro *ἐπὶ*, in. 46. "*Ἡπειρο* Ion. pro *ἡπείρα*, ab *ἡπειρος*, η, continens, terra firma, regio mediterranea, & poët. *terra* : ab α priv. & *πέρας*, τὸ, finis, quasi *sine fine*. "*Ἐρυσαν* Ion. & poët. pro *ἔρυσαν* vel *εἶρυσαν*, 3. pl. aor. 1. act. verb. *εἶρύω*.

486. "*Υψ*, altè, ab *ὑψ*, τὸ, altitudo. 46. "*Ψάμαθοις*, d. pl. à *ψάμαθ*, η, arena, sabulum : à *ψαίω*, in tenues partes comminuo. "*Υπὸ* refertur ad *τάνυσαν* Ion. pro *ἐτάνυσαν*, ut sit *ὑπελάνυσαν*, 3. pl. aor. 1. verb. *ὑπολάνύω*, extendo, &c. *Τανύω* a. fit à *ταίνω*. "*Ἐρμα*, ab *έρμα*, τὸ, fulchrum, fulcimentum : ab *εἶρω*,necto.

487. 4. 3. "*Εσκίδνανθ*, 3. pl. imperf. verb. *σκιδναμι*, dispergor, à *σκιδνημι*, dispergo, dissipo : à *σκιδνάω*, idem, quod fit *σκεδάω*, idem. 136. 306. *Νίας* poet. pro *νήας*, acc. pl. Ion. à *ναῦς*. 12. 5.

Αὐτὰρ ὁ μῆνιε νηυσὶ παρῆμ' ὠκυπόροισι
 Διοχάρης Πηλέως υἱὸς πόδας ἄκυσ Ἀχιλλεύς·
 Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορῶν πωλέσκετο κυδαίνεσθαι,
 Οὔτε ποτ' εἰς πόλεμόν γ', ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
 Αὔθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτῷ τε πτόλεμόν τε. 490

At ille erat iratus navibus assidens citis
 Generosus Pelei filius pedibus celer Achilles: [ros,
 Neque unquam concionem frequentabat illustrantem vi-
 Neque unquam praelium, sed consumebat charum cor,
 Illic manens: desiderabat v. praeliumque bellumque.

488. 51. 9. Μῆνιε Ion. pro ἐμῶν, à μῆνίω, irascor. 26. 421.

489. 337. 1. 9. 58.

490. 226. 54. Πωλέσκετο Ion. pro ἐπολεῖτο, ο verso
 in ω, 3. f. imperf. verb. πολέω, versor, dego, ago. Πω-
 λέω cum ω significat vendo. Κυδαίνεσθαι, ac. f. f. ad-
 ject. κυδαίνεσθαι, ο, honestans vel illustrans viros: claros
 viros continens: à Κυδῶ, εἶ, τὸ, gloria, honos, & ἀνὴρ,
 ο, vir.

491. 226. 60. 24. φθινύθεσκε, consumebat, 3. f. im-
 perf. act. Ion. per epenth. τῷ εσκ, pro ἐφθίνυθε, à verb.
 φθινύθω, consumo, corrumpo, perdo, profligo, &c. à
 φθίνω seu φθίω, idem quod φθείω, corrumpo. 20. 44.

492. Αὔθι, illic. 202. Μένων particip. verb. μένω,
 maneo. Ποθέεσκε Ion. pro ἐπόθει, ει, desiderabat, 3. f.
 imperf. verb. ποθέω, desidero: à πόθῳ, desiderium. 3.
 Αὐτῷ, ac. f. ab. αὐτῇ, ἡ, tumultus, vox pugnae com-
 missæ, clamor belli, & ex conseq. praelium: ab αῶ, cla-
 mo, exicco, incendo. Πτόλεμον pro πόλεμον, à πόλε-
 μος. 61. Hinc reges Ægypti dicebantur Πτολέμαιοι, quia
 erant bellicosi.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῦ δωδεκάτη γίνεται ἡώς,
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἰόντες,
 Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε· Θέτις δ' ἔλθ' ἐφελμείων 495
 Παιδὸς ἐϋ, ἀλλ' ἣν' ἀνεδύσατο κύμα θαλάσσης·
 Ἡερίη δ' ἀνέβη μέγαν ἕρπαιον, Ἑλυμπόν τε.

Εὗρεν δ' Ὀρέυοπα Κορνίδῳ, ἄτερ ἡμῶν ἄλλων,
 Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδεῖράδ' Οὐλύμποιο.
 Καί ῥα πάργιθ' αὐτοῖο κατέζετο, καὶ λάβε γένων
 Σκαίῃ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἔτα' ἀνθερεῶν ἐλῦσα,
 Λισομῆρῃ προσέειπε Δία Κορνίωνα ἀνακτα.

500

Sed cum jam ex eo duodecima venit aurora,
 Tum demum in Olympum ibant dii sempiterni
 Omnes simul: Jupiter a. præibat: Thetis v. non oblita
 est mandatorum

Filli sui, sed illa emerfit è fluctu maris:
 Matutina a. conscendit altum cælum, olympumque:
 Invenit a. latè prospicientem Saturnium, sedentem seor-
 sim ab aliis,

In vertice summo multa habentis cacumina Olympi,
 Et ante eum sedit, & apprehendit genua
 Sinistrâ, dextrâ v. subtus mentum tenens
 Supplicans allocuta est Jovem Saturnium regem.

493. 24. 80. 6. Ἐκ. ibid. Τοῖο Ion. pro ὧ, idem
 quod ἐκείνῃ scil. χρόνῳ, ex eo vel ab illo tempore. 425.
 476.

494. 92. 420. Ἰσαν, 3. pl. imperf. verb. εἰμι, eo, vado.
 47. 290.

495. 22. 158. 5. 3. Ἦρχε, præibat ut rex, 3. f. imperf.
 verb. ἄρχω, impero, &c. 413. 3. 24. Λήθετ' pro λή-
 θετο Ion. pro ἐλάθετο, 3. f. aor. 2. verb. λανθάνομαι, obli-
 viscor. Ἐφεσμῶν Ion. pro ἐφεσμῶν, g. pl. ab ἐφελμῆ,
 ἦ, mandatum, præceptum: ab ἐφίημι, mando, stimulo,
 incito.

496. 393. Ἐῷ, pro ὧ, fui, g. f. pronom. possess. 3.
 perf. ὧ. 24. Ἦγ' pro αὐτῇ vel ἐκείνῃ, illa, scil. Thetis.
 Ἀνεδύσατο, 3. f. aor. 1. m. verb. pro ἀνεδύσατο, ab ἀνα-
 δύω, emergo: ex ἀνά, & δύω. 480. 34.

497. Ἠελίῃ Ion. pro ἡελία, matutina: ab ἥε, ἥεος, ma-
 ne, per synæres. pro ἡε. 3. Ἀνέβη, 3. f. aor. 2. verb.
 ἀναβαίνω. Μέγαν ἔρανον, ac. f. à μέγας ἔρανος, 78. 195.
 18. 5.

498. Εἶρεν, 3. f. aor. 2. verb. εἰρίσκω, invenio. 3.

Εὐρύοπα, ac f. ab εὐρύωψ, ὁ, latè videns: ab εὐρύς, ὁ, & ὦψ. 396. Ἄτερ, seorsim, separatim. Regit genitiv. Ἡμῶν, ac. f. ab ἡμῶν particip. ab ἡμαι, sedeo. Ἄλων, g. pl. ab ἄλλω, alius.

499. Ἀκροτάτη, d. f. superl. grad. adjectiv. ἀκρὸς, ὁ, summus, i. e. extremus, supremus. Κορυφῇ, d. f. à κορυφή, ἡ, vertex, summitas capitis, & summitas in genere. Πολυδειράδω, g. f. à πολυδειράς, ὁ, ἡ, multa cacumina habens: à πολὺς, & δειράς, ἀδος, ἡ, jugum collis, cacumen. 44.

500. 7. 8. Πάριθ' pro πάριθε idem quod ἔμπαρθεν, ante. Regit genitiv. αὐτοῖο Ion. pro αὐτῷ ab αὐτός. 4. 360. 7. Λάβε pro ἔλαβε, 3. f. aor. 2. verb. λαμβάνω. Γένων per metathesin pro γονύων, g. pl. à γόνυ. 406. Hinc, λαβεῖν γονύων vel γένων. Apprehendere genua.

501. Σκαίη Ion. pro σκαία, d. f. foem. scil. χειρὶ, finistrâ manu, à σκαῖω, ὁ, sinister, & metaphoricè indoctus, rudis, ineptus, à σκάζω, claudico, quia sinistra in agendo opere claudicat. Δεξιτέρη scil. χειρὶ, d. f. à δεξιτέρω, ὁ, Poët. pro δεξιὸς, dexter, à δέχομαι, excipio. 3. 8. 242. Ἀνθερέωνω, g. f. ab ἀνθερέων, ὁ, mentum: ab ἀνθέω, floreo, quòd in eo barba efflorescit. Significat etiam guttur. Ἐλῦσα foem. genus particip. aor. 2. ἐλὼν, ab αἰρέω, capio.

502. Λισομῆρη, particip. f. præs. verb. λίσσομαι. 15. 105. 5. 396. Ἀνακλᾶ, ac. f. ab ἀναξ. 7.

Ζεὺ πάτερ, εἶποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα,
Ἥ ἔπει, ἡ ἔρρω, τό δέ μοι κρήνον ἐέλωρ.
Τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ἀνυμωρῶτατος ἄλλων
Ἐπλετ', αἰτάρ μιν νυῖ γε ἀνάξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἥτίμησεν, ἐλὼν γδ' ἔχθ' γέρας αὐτὸς ἀπύρας,
Ἀλλὰ ζῶ πέρ μιν τίσον Ὀλύμπιε μητίετα Ζεὺ.
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθη κράτω, ὄφρ' αἰν' Ἀχαιοὶ
Ἰὼν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν τέ ἐ τιμῇ.

505

510

Jupiter pater, si unquam te inter immortales juvi
Aut verbo, aut re, hoc mihi perfice desiderium:
Honora mihi filium, qui brevissimæ vitæ inter cæteros

Est:

Est: jam verò cùm rex virorum Agamemnon
Ignominiâ affecit: capiens n. habet præmium ipse abri-
piens.

Sed tu saltem ipsum honora cœlestis sapientissime Jupiter.
Tantisper a. Trojanis annue victoriam, dum Græci
Filium meum honorârint, auxerintque ipsum honore.

503. 5. 30. 406. 26. 368. 265. Ὀνησα Ion. pro ὠνησα;
juvi, aor. 1. act. verb. ὀνημι, juvo.

504. 27. Ἐπε, d. f. modi ab ἔπ, verbum, &c.
Ἐρῶ, d. f. ab ἔρ, τὸ, res. 41.

505. Τίμησον, honora, aor. 1. imper. verb. τιμάω, ho-
noro. 20. 9. 37. Ὠκυμορώτατ, superl. grad. adject.
ὠκύμορος. 417. 17.

506. Ἐπλεῖ pro ἔπλετο, per syncop. pro ἐπέλετο, 3.
f. imperf. verb. πέλομαι. 418. Ἀτὰρ, sed 29. 27. 60. 172.

507. 11. 139. 9. 82. 118 4. 356.

508. 24. 26. 81. 29. Τῖσον, aor. 1. imper. verb. τίω,
honoro. 18. 175.

509. Τόφρα, tantisper. 3. Ἐπὶ refertur ad τίθει, ut
sit ἐπιτίθει, impone, adde, imper. præf. verb. ἐπιτιθέω,
pro quo in usu est ἐπιτίθηναι, impono. 408. 25. 82. Ἄν
particul. potential. construitur cum τίσασιν. 2.

510. 9. 42. Τίσωσιν, 3. pl. aor. 1. subj. verb. τίω. ibid.
Ὀφέλλωσιν, auxerint, 3. pl. præf. subj. verb. ὀφέλλω, au-
geo, cumulo. 3. Ἐ pro αὐτὸν, ipsum. 236. Τιμῇ, ho-
nore, d. f. à τιμή, ἡ, honor, &c.

Ὡς φάτο, ἥ δ' ἔτι προσέφη νεφεληγερέα Ζεύς,

Ἀλλ' ἀκέων δῶλ' ἦτο· Θέτις δ' ὡς ἤψατο γέναν,

Ὡς ἔχει ἐμπεφυῖα, καὶ ἤρετο δούτερον αὐθις.

Νημερτές μ' δὴ μοι ὑπόχρεο καλάνδυσον,

Ἢ ἀποίπ', ἐπεὶ ἔτοι ἐπὶ δέ, ὅφρ' οὐ εἰδῶ,

Ὅσον ἐγὼ μὲν πᾶσι ἀτιμολάτη θεός εἰμι.

515

[piter,

Sic dixit, illam v. nihil allocutus est nubes congregans Ju-

Sed tacitus diu sedit: Thetis v. ut apprehendit genua,

Ita tenebat hærens, & iterum rogavit,

Constanter jam mihi promitte & annue,

K 3

Aut

Aut renue, nam non tibi inest timor, ut bene sciam,
Quantum ego inter omnes inhonoratissima dea sim.

511. 188. 29. 153. 84. Νεφεληγερέτῃ, vocat. pro nominativ. νεφεληγερέτης, 8, ὅ, qui nubes congregat: à νεφέλη, quod à νεφῶ, τὸ, nubes & ἀγέρω, congrego. 5.

512. 24. 34. 416. Ἦσο per epenthesein Ἦσ pro ἦτο, 3. f. imperf. verb. ἦμαι, sedeo 413. 3. Ὡς, sicut, prout. Ἠψάλο, 3. f. aor. 1. m. verb. ἀπτόμαι, tango, attingo, apprehendo, item appropinquo, ingredior, adeo, &c. Γήνων. 499.

513. Ὡς, ita. Ἐχετ' pro ἔχετ, 3. f. imperf. m. verb. ἔχω, habeo. Ἐμπεφυῖα, implexa, adhærens, particip. fœm. perf. med. verb. ἐμφύω, adhæreo, implicor, &c. ab ἐν & φύω. 7. Ἠρεῖτ, 3. f. imperf. verb. ἠρῶμαι, interrogo. Δούτερον, secundò, iterum: à δούτερον, secundus, inferior, posterior: à δύο, duo. 27.

514. Νημερτές adverb. veré. à νημερτής, verus, q. d. in quo dicendo non erratur: à νῆ & ἀμαρτάνω, aberro, pecco. 18. 6. 20. Ὑπόχεο Ion. pro ὑπόχεα, aor. 1. imper. verb. ὑποχέομαι, promitto, polliceor, quod tempora sua sumit à χέω. 7. Καλάνδυσον, aor. 1. imperat. verb. καλάνδύω, annuo: ex κῆ & νύω.

515. 27. Ἀπόφπ' pro ἀπείπει, imperat. verb. ἀπείπω, nego. Ἀπὸ hîc negativum est. 57. 24. 28. Ἐπὶ πρό ἔπεισι, inest. Δέος, metus. Ὅφρ' pro ὄφρ. 82. 19. Εἰδῶ, sciam, aor. 2. subj. verb. εἶδω, vel præf. subj. verb. εἶδέν, scio.

516. 186. 29. Μετὰ, inter. 368. 5. Ἀτιμολάτη, superl. grad. adjectiv. ἄτιμῶ, inhonoratus: ex α priv. & τιμή, honor. Θεός, dea. 8.

Τὼ δ' ἐμὲν ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,

Ἥδη λοιγὸν ἔργ' ὅτ' ἐμ' ἐχθροδοπῆται ἐφύσθης

Ἥρη. ὅταν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδέοις ἐπέεσσιν.

Ἥ δ' ἔχ' αὐτὰς μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520

Νεικέϊ, καὶ τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήγναι.

Ἀλλὰ (ὅ μ' νῦν αὖθις ἀπείσιχε, μή γε νοήσῃ

Ἥρη. ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσει) ὄφρ' τελείωσιν.

Εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανύσσομαι, ὄφρα πεποιθῆς·
 Τῆτο γδ' ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
 Τέκμαρ· εἰ γδ' ἐμὸν παλινάγρετον εἰδ' ἀπατηλὸν,
 Οὐδ' ἀτελεύτητον γ' ὅ, τι κεν κεφαλῇ κατανύσω.
 Ἥ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρ' οὐσι νεύσει Κρονίων,
 Ἀμβροσίαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώτατο ἀνακτὶ
 Κρατὶ ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. 530

gans Jupiter.

Illam v. valde graviter ferens allocutus est nubes congregatam
 Certè facinus pestiferum erit, quando me in inimicitias
 inducis

Junonis, quum me irritabit probrosis verbis. *i. e. convitiis.*

Illa verò etiam frustra me perpetuò inter immortales deos

Objurgat, & ait me in prælio Trojanis auxiliari.

Quare tu quidem nunc abi, ne te videat

Juno: mihi verò hæc curæ erunt, ut perficiam.

Si verò dubitas *de hac re*, age tibi capite annuam, ut
 confidas.

Hoc n. ex me inter deos immortales est certissimum

Signum, neque n. meum *verbum* revocabile, neque fallax,

Neque irritum est, quodcunque capite annuero.

Dixit & nigris superciliis annuit Saturnius,

Immortales verò comæ commotæ sunt regis

Capite ab immortali: magnum a. concussit Olympon.

517. 29. 78. Ὀχθήσας particip. aor. i. verb. ὀχθῆω,
 indignor, graviter fero, ingemisco. q. ab ἄχθομαι. 84.
 510.

518. Ἡ δὲ, certé. Synonyma sunt. 77. 6. Λοίγια,
 ac. pl. n. g. adject. λοίγιον, perniciosus: à λοιδός, per-
 nicies, pestis. Ἔργ' pro ἔργα, ab ἔργον, res. 80. Ἐμ'
 pro ἐμὲ ab ἐγώ. Ἐχθοδοπήσαι, infin. aor. i. verb. ἐχ-
 θοδοπέω, sum invisus, voce altercor, sum inimicus: voce
 inimicâ alloquor: in inimicitias induco. Εφήσεις, indu-
 ces, 2. s. fut. i. verb. ἐφίημι, immitto, induco.

519. 400. Ὅταν, quando, quum: ex ὅτε & ἄν. 32.
 Ερέθῃτιν Ion. pro ἐρέθῃ, 3. s. præf. subj. verb. ἐρέθω.
 Ὀνειδείois, d. pl. ab ὀνειδέος, probrosus ab ὀνειδῶ, pro-
 brum. 223.

520. Ἡ pro αὐτὴ vel ἐκείνη. 9. 3. 7. 133. 32. 52. 14. 265. Θεοῖσι Ion. pro θεοῖς, à θεός. 8.

521. Νεικέῃ à νεικέω, objurgo, contendo, rixor: à νῆ-κῶ, εἶ, πῶ, rixæ: à νῆ particul. priv. & εἶκω, cedo. Καί τε &, τε hîc explet, & abundat. 32. Φησὶ, ait, à φημί, aio. Μάχη, pugnâ, d. f. à μάχη, ἡ, pugna. 408. 77.

522. 24. 76. 18. 27. Ἀπόσιχε, imper. aor. 2. verb. ἀποσείχω, abeo, discedo, recedo: ex ἀπὸ & σείχω, ordine εἶο, incedo. Fut. σείξω. P. ἔσειχα. Aor. 2. ἔσιχον. 26. Νοήσῃ, 3. f. aor. 1. subj. verb. νοέω, mente agito, cogito, animadverto, video, cerno.

523. 55. 20. 3. 60. 140. Μελήσει, 3. f. fut. 1. med. verb. μέλω, curæ sum, quod sumit tempora à μελέω, ὅσῳ, donec. Τελέσω pro τελέσω, aor. 1. subj. verb. τελέω. 82.

524. Εἰ δ', si veró. 40. 3. subaudi hîc μὴ πείθῃ, non credis, dubitas. 62. 28. Κεφαλῇ capite, à κεφαλῇ, ἡ, caput. Κατανύσσομαι, annuam, fut. med. verb. κατάνύσω, annuo: ex κατ' & νύω. 82. Πειποίθῃς, 2. f. perf. m. subj. verb. πείθω. 33.

525. 419. 9. 6. Ἐμέθεν Attic. pro ἐμέθεν Ion. pro ἐμῇ-θεν, g. f. ab ἐγώ. Γε explet. 368. 265. Μέγισον, superl. n. g. à μέγας. 239.

526. Τέκμωρ, πῶ, signum, finis, exitus, mors, terminus. 24. 9. 31. Παλινάγρετον, ac. f. n. g. adject. παλινάγρετῶ, rursus congregatus, revocatus, vel quia revocari potest: pro παλιναγείρετῶ, à πάλιν, rursus, & ἀγείρω, congrego. 89. Ἀπατηλὸν neutr. genus adject. ἀπατηλός, deceptivus, fallax: ab ἀπάτη, ἡ, deceptio: ab ἀπατάω, decipio.

527. 89. Ἀτελεύτητον, n. genus ab ἀτελεύτητῶ, ad finem non perductus, irritus, item fine carens ex α priv. & τελευτάω, finio, quod à τέλος. Γ' pro γέ. 60. 85. 60. 523.

528. Ἡ per aphæres. pro ἔφη, dixit, à φημί, aio, dico. 7. Κυανέστιν Ion. pro κυανέαις, d. pl. à κυάνεος, α, οἱ, cœruleus, item niger: à κύανος color cœruleus. Ὀφρύσι ab ὀφρύς, ἡ, supercilium, item superbia, ab ὄμμα & ῥύω, quod supercilia oculos conservent. Νέσσει, 3. f. aor. 1. verb. νύω, annuo. 3. 397

529. Ἀμβρόσιαι, n. pl. f. ab ἀμβρόσιος, immortalis divinus, item dulcis, placidus: ab α priv. & βροτός, mortalis, euphoniæ causâ interjecto μ 3. 46. Χαῖται à χῆται, ης, ἡ, coma, juba, cæsaries, seta: à χέω, fundo. Ἐπερρώσαντο, 3. pl. aor. i. m. verb. ἐπερρώομαι, fortiter moveor: ab ἐπί & ράομαι inusit. à quo tamen quædam tempora sunt in usu: pro hoc in usu est ρωνύω vel ρώνυμι, corroboro. 7.

530. Κρατός, g. f. à κράς, τὸ, caput: à κέρωνον, τὸ, idem. Ἀπ' pro ἀπὸ, ab. 249. Ἀθανάτοιο Ion. pro ἀθανάτω, ab ἀθάνατος. 265. Μέγαν à μέγας, magnus. 239. 3. Ἐλέλιξεν, concussit, 3. f. aor. i. verb. ἐλελίττω, agito, concutio, rapido volumine torqueo: Fit ab ἐλίσσω reduplicatione prim. syllabæ. 18.

Τὼ γ' ὡς βελοῦσαντε, διέτμαρχον· ἡ μὲν ἔπειτα
 Εἰς ἄλλα ἄλλο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
 Ζεύς δ' ἐὼν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἄνεσαν,
 Ἐξ ἰδέων σφῶ παλρὸς ἐναντίον· ἠδὲ τις ἔτλη
 Μῆναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσαν ἅπαντες.
 Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνῳ, ἠδὲ μιν ἤρη
 Ἥγνοισεν ἰδῶν, ὅτι οἱ (συμφερόσαστο βελάς
 Ἀρσυρόπεζα θέτις, θυγάτηρ αἰόλοιο γέροντος.
 Αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα.

535

Illi quidem sic cùm consultâssent, separati sunt, hæc quidem deinde

In mare defiliit profundum de splendido cœlo.

Jupiter v. suam ad domum iussit, dii v. omnes simul affurrexerunt

Ex sedibus, suo patri obviàm: neque quisquam sustinuit

Expectare venientem, sed obvii steterunt universi.

Sic ille illic sedit in folio, neque ipsum Juno

Ignoravit, conspicata quòd cum eo contulerat consilia

Argenteis pedibus Thetis filia marini senis.

Statim itaque convitiis Jovem Saturnium allocuta est.

531. 304. Βελοῦσαντε, n. dual. particip aor. i. βελοῦσας, à βελόω, consulo, consilium agito: à βελή, ἡ, consilium,

filium. Διέτμαλιν Bœotic. per syncopen pro διετμάγην-
σαν, 3. pl. aor. 2. pass. verb. διετμήγω, vel διετμήσω
divido, separo. F. 2. διετμαγῶ. Aor. 2. διέτμαλον.
Thema τέμνω, scindo, seco, &c. Ἡ pro αὐτῇ, vel
ἐκείνῃ. 9. 18. 51.

532. 141. Ἄλλ Ion. pro ἤλλῃ Æol. tenuis hîc pro a-
spirata ponitur. Fit a. per syncop. ex ἤλαλο, 3. f. aor. 1.
m. verb. ἄλλομαι, salio, salto. Βαθύς, ac. f. f. adjunct.
βαθύς, profundus. Compar. βαθύτερος, βαθύνων & βάσ-
των. Superl. βαθύτατος & βάδις. 249. Αἰγλήεντος,
g. f. ab αἰγλήεις, ὁ, splendidus, fulgens, ab αἴγλη, ἡ,
fulgor, splendor. 18.

533. 5. 3. Ἐὸν Poët. pro ὄν, ac. f. n. g. ab ὄς, suus. 72.
420. 18. 158. 5. Ἀνέσαν per syncop. pro ἀνέσησαν, 3.
pl. aor. 2. verb. ἀνίστημι, surgere facio.

534. 6. Ἐδέων, g. pl. ab. ἔδω, εἶω, ὤς, τὸ, sedes, so-
lium, templum, item mora, defidia: ab ἔζομαι, sedeo.
Σφῆ Dor. pro Σφέρες, g. f. à Σφέτερος, suus, proprius.
Ἐναντίον, adverb. obviam, in occursum: ab ἐναντίος, ad-
versus: ab ἐν & ἀντί. 90. 8. Ἐτλη, 3. f. aor. 2. verb.
ἐλάω, vel τλήμι, pro τάλαω, suffero, sustineo.

535. Μῆναι, infin. aor. 1. verb. μῆνω. 1. Ἐπερχόμενον,
venientem, ac. f. m. particip. præf. verb. ἐπέρχομαι, ve-
nio, advenio, supervenio: ex ἐπὶ & ἔρχομαι. 24. Ἀν-
τίοι ab ἀντίος, obvius: ab ἀντί. Ἔσαν Bœotic. per syn-
cop. pro ἔστησαν, steterunt, 3. pl. aor. 2. verb. ἵστημι. Ἀ-
παντες, omnes, ab ἅπας, omnis: ex α pro ἅμα & πᾶς.

536. 68. 9. 18. 22. 68. Ἐπὶ cum genitivo variis reddi-
tur modis, ut; in, super, supra, per, coram, penes, ver-
sus, ad, erga, prope, sub, de. Adverbio etiam redditur
ut ἐφ' ἑνὸς ἀγῶνι, singulatim ducere. ἐπὶ μέγας, particula-
tim, &c. Θρόνος à θρόνῳ, ὁ, folium, sedes, sella augusta:
item dignitas: à θρόνω, sedeo. 90. 29. 400.

537. Ἠγνοίησεν per epenthesis. Ἔ pro ἡγνόησεν, 3. f.
aor. 1. verb. ἄγνοέω, ignoro: ab α priv. & νοέω, cogito,
in animo verso, video. Ἰδῶ pro ἰδῶσα particip. fœm.
aor. 2. verb. εἶδω, video. 56. 72. Συμφράσασατο Ion. &
Poët. pro Συμφράσασατο, 3. f. aor. 1. m. verb. Συμφράζω,
communico, colloquor: ex Συ, & φράζω. Βελάς, con-
filia, à βελή. 5.

538. Ἀργυρόπεζα, ἡ, argenteos habens pedes: ab Ἀ-
γύρεος, argenteus & πῆζα, malleolus pedis, pes. Dicitur
a. Ἀργυρόπεζα, Thetis, quòd habeat fimbrias vestimenti
infutis argenteis ornatus: vel quòd extremæ partes ma-
ris interioribus sint albiores. 413. 13. Ἀλίοιο Ion. pro
αλίας, g. f. ab ἄλιος, marinus: ab ἄλς, ἡ, mare. 26.

539. 18. Κερτομίοισι Ion. pro κερτομίοις (subaudi ἔπε-
σι) ἃ κερτῶμιος, mordax, cor scindens: ἃ κέρας, cor, &
τέμνω, scindo. 5. 397. 201.

Τίς δ' αὖ τοι, δολομήτα, θεῶν (συμφορώτατο) βελάς; 540
Αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν, ἐμεῖ δ' ἀπὸ νόσφιν ἐόντα
Κρυπλάδια φρενέοντα δικαζέμεν, ἔδ' ἐ τι πῶ μοι
Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅ, τῃ νοήσης.

Τὼ δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατρὸς ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμὸς ἐπιέλπω μύθος 545
Εἰδὼσθ' ἡλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχῳ πᾶρ ἐύση.
Ἄλλ' ὃν μ' ἐπιεικὲς ἀκτέμεν, ἔτις ἔπειτα
Οὔτε θεῶν πρότερος τὴν γ' εἴσε' ἢ τ' ἀνθρώπων
Ὅν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνοιθε θεῶν ἐδέλομαι νοῆσαι,
Μὴ τι (ὃ) ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μετ' ἄλλα. 550

Quis verò iterum tecum, dolosissime deorum, contulit
confilia?

Semper tibi gratum est seorsum à me existentem,
Tua confilia celantem statuere: neque ullum adhuc mihi
Promptus sustinuisti declarare consilium, quodcunque
cogitâris.

Huic deinde respondit pater hominûmque deorûmque.
Juno, ne jam sperato te omnia mea confilia
Scitaram: difficilia tibi erunt, quamvis sis uxor.
Sed quod quidem erit conveniens te audire, nullus sanè
Neque deorum prius hoc sciet, neque hominum:
Quod v. ego seorsum à diis velim inire, [vestigato.
Ne ullo modo tu hæc singula quærito; neque curiosius

540 8. 3. 27. 28. Δολομήτα voc. f. ἃ δολομήτης, ὁ, ὅ,
qui dolosè cogitat, vaser, dolosus: ἃ δόλος, ὁ, dolus, &
μήτις, ἡ, consilium. 8. 536.

541. 107. 88. Ἀπὸ per tmesin pertinet ad ἰόντα pro ὄντα, ut sit δόντα, ac. s. mascul. particip. præf. ἀπὸν, absens, procul existens ab ἄπιμι, absum. Νόσφι seorsum, construitur cum ἐμεῖ.

542. Κρυπτάδια, occulta, clandestina *consilia*, &c. ac. pl. n. g. adject. κρυπτάδιον, occultus, &c. à κρύπτω, occulto, abscondo. Φρονέοντα à φρονέω, cogito, &c. Δικάζειν Ion. pro δικάζειν, determinare, statuere. à δικάζω, judico, &c. à δίκη, jus. 108.

543. 77. Τέτληκας, 2. s. perf. verb. τλήμι, tolero, sustineo. Εἶπῃ infinit. aor. 2. verb. ἔπω, dico. 108. Ὁ, 77. Poët. pro οἱ, τι. 85. Νοήσης, 2. s. subj. aor. 1. verb. νοέω, cogito.

544. 121. 30. 7. 8. 5.

545. 400. 26. 6. 5. Ἐμὲ ab ἐμὸς, meus. 31. Ἐπιέλπει Ion. pro ἐπιέλπῃ, imper. præf. verb. ἐπιέλπομαι, spero: ab ἐπὶ & ἔλπομαι apud Poëtas pro ἐλπίζω, spero: ab ἐλπίς, ἡ, spes: ab ἔλδω, cupio, & πάω, possideo. 33.

546. Εἰδήσῃ, fut. 1. infinit. verb. εἶδω, scio. Χαλεποὶ à χαλεπὸς, ὁ, difficilis, molestus, &c. à χαλέπτω, damno afficio. 28. Ἔσονται pro ἔσονται, erunt, ab εἶμι. 114. 131.

547. 24. Ὁν scil. μῦθον, quod scil. *consilium*. 2. 18. 60. Ἐπεικὲς scil. ἐπὶ, consentaneum est, vel par est, ab adjectiv. ἐπεικὴς, ἐπὶ, ὁ, ἡ, consentaneus, decens. Ἀκείρειν Ion. pro ἀκείρειν ab ἀκείω, audio. 88. 51.

548. 115. 8. Πρῶτερος, prior, compar. à πρῶ. 6. Τόνυ pro τῷτόν γε scil. μῦθον. 9. 60. Εἴσε, sciet, 3. s. fut. 1. m. verb. εἶδω, scio. 250.

549. Ὁν scil. μῦθον, quod *consilium*. 2. 3. Ἄν particul. potential. construitur cum verb. ἐθέλοιμι. Ἐγὼν Dor. pro ἐγώ. 48. 8. Ἐθέλοιμι optativ. præf. verb. ἐθέλω, idem quod θέλω. Νοῆσαι, aor. 1. infin. verb. νοέω.

550. Μὴ τι, nequid, ne quo modo, ne ullo modo. 26. 8. 140. Ἐκαστα singula, ac pl. n. g. ab ἐκάστω, unusquisque, singuli: ab ἐκάς, procul, ut sint tam ii, qui procul absunt, quàm ii, qui in propinquo sunt. Διείρεο Ion. pro διείρεα, imper. verb. διείρομαι, interrogo, quæro: ex 2/3 & εἶρομαι, interrogo, ab εἶρω. 210. Μετάλλα, imp.

imp. verb. μεταλλάω, scrutor, inquiero diligenter. Metaphorâ sumptâ à metallorum scrutatione, quâ nihil αειργότερον, inquit Eustath. Fit à μέταλλον, υ, τὸ, metallum; quod à μῦ ἄλλο, quia in iisdem venis diversa metalla diversantur: vel quia adinvenitur & eruitur ἄλλο, μετ' ἄλλο, &c.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
Αἰνότατε Κροῦνίδη, ποῖον τ' μῦθον εἵπας;
Καὶ λίω σε πάρος γ' ἔτ' εἶρομαι, ὅτε μετέλλω.
Ἀλλὰ μάλ' εὐκηλὺς τὰ φράζειαι ἄσ' ἐδέλματο.
Νῦν δ' αἰνῶς δέδοικα κτ' φρένα μή σε παρείπῃ
Ἀργυρόπεζα Θέτις θυιάτῃ ἀλίοιο γέροντι.
Ἥρις γάρ σοί γε παρέζιτο καὶ λάβε γένων.
Τῇ σ' οἶω καλανεύσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλλῆα
Τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

555

Huic v. respondit deinde bovinis oculis prædita veneranda Severissime Saturnie, quale verbum dixisti? [Juno: Vel nimium te prius neque interrogo, neque inquiero, Sed valde quietus ea deliberas quæcunque vis. Nunc v. graviter timeo, animo ne te fallat Argenteis pedibus Thetis filia marini senis. Matutina n. tibi affedit, &prehendit genua. Huic te suspicor promississe certè fore, ut Achillem Honorares: perdas v. multos in navibus Græcorum.

551. 121. Βοῶπις, ὠπιδι, ἡ, quæ habet bovinos oculos, i. e. magnos & bene apertos: vel nigros & rotundos, ideóque venustos. à βῶς, bos, & ὠψ, oculus. Eustathius Junonem scribit ita dictam ἀπὸ τοῦ βοῦς ἀπὸ τοῦ αἰέματος ἤχους, à clamore vel sonitu, quem aer edit, Juno n. elementum aeris esse putabatur; ideóque Juno fingitur semper litigando delectari. 357. 55.

552. Αἰνότατε superl. adject. αἰνός, ὁ, vehemens, severus, gravis. 414. Κροῦνίδη, v. s. à Κροῦνίδης, ὁ, Saturnius. Ποῖον à ποῖ, qualis. Τὸν μῦθον, verbum, ab ὁ μῦθος. 33. Ἐειπας Poët. pro εἵπας ab ἔπω.

553. 7. Λίω Ion. pro λίαν, valde, admodum. 26. 360. 115. 549. 554.

554. 24. 85. ΕὐκηνλⓄ Æol. addito υ pro ἐκηνλος, ὁ, ἡ, placidus, quietus: ab εἶκω, cedo, qui cedit ἡσυχάζει. Τα pro ταῦτα, ea. 9. Φρεζέσαι Ion. pro φρεζή, delibera- ra, à φρεζομαι, delibero, &c. Ἄσσ' pro ἄσσα pro ἄτλα Atticè pro ἄτινα, vel ἄπερ, aliqua, quædam: ab ἄ & Ἄ Megarensium linguâ significante τινά. Ἐδέληθα Æol. pro ἐθέλης, velis.

555. 27. 3. Αἰνῶς, graviter, valde: ab αἰνός. 414. Δείδοικα Poët. pro δέδοικα, timeo; à δέδω. 33. Κατα φρένα, animo. 193. 26. Παρέιπη, fallat, 3. f. præf. subj. verb. παρείπω, moneo, seduco, fallo, alloquor.

556. Totum hunc versum vid. 537.

557. 497. 9. 60. Παρέζελο à παρέζομαι affideo. 407.

558. Τῇ pro ταύτῃ, huic. 9. 26. 59. Κατανέδσαι, pro- misisse à κατανόω. 513. Ἐτήτυμον per anadiplosin pro ἔτυμον adverb. verè, certè, ab ἔτυμος, verus: Fit ab ἐπός, ὁ, verus, ab εἰμί. Ὡς ut. 1.

559. Τιμήσης, 2. f. aor. 1. subj. verb. τιμάω. 175. Ὀ- λείσης, 2. f. subj. aor. 1. verb. ὀλύνω. 3. Πολέας Poët. pro πολλὰς, ac. pl. à πολύς. 3. 55. 26. 1.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς. 569

Δαιμονίη, αἰεὶ μ' οἶεαι, ἔδ' εἰ σε λήθω·

Πρῆξαι δ' ἔμπης ἔτι δυνήσῃαι, ἀλλ' ὀπὸ θυμῷ

Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι κ' ῥίγιον ἔσται·

Εἰ δ' ἔτῳ τῷτ' ἔσιν, ἐμοὶ μέλλ' φίλον εἶναι·

Ἄλλ' ἀκέσσαι κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ· 565

Μὴ νύ τοι ἢ χραίσμωντιν ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ

Ἄσπον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτῃς χεῖρας ἐφείω.

[ter.

Hanc v. respondens alloquutus est nubes congregans Jupi-

Infelix, semper quidem suspicaris, neque te lateo:

Proficere tamen nihil poteris, sed inamabilis

Magis mihi eris: hoc a, tibi & durius erit.

Quod si hoc ita est, mihi futurum est gratum.

Quin tacita sedeto, meoque pare sermoni:

Ne forte tibi parùm profint, quotquot dii sunt in cælo,

Propius accedentes, quam tibi invictas manus injecero.

560. 20. 84. 512.

561. Δαιμονίη Ion. pro δαιμονία, à δαιμόνι, ὁ, divinus, beatus, augustus, admirandus, item in malam partem, miserandus, infelix ut hîc: à δαίμων, ὁ, ἡ, deus, numen, genius, prudens. 52. 18. Οἶεαι Ion. pro οἶη, 2. f. præf. ind. verb. οἶομαι, puto. 89. 26. Λήθω, lateo, pro quo in usu est λανθάνω, idem.

562. Πρῆξαι Ion. pro προῖξαι, infin. aor. 1. verb. πράττω, facio, proficio. 3. Ἐμπης Ion. pro ἔμπας, tamen. 241. 24. Ἀπὸ θυμῶ. 249. 24. Nota. δὲ hîc notat alienationem, itaque δὲ θυμῶ εἶναι, idem est per periphrasin quod ἀποθύμιον εἶναι, invisum, odiosum vel inamabilem esse.

563. 20. 16. Ἔσεαι Ion. pro ἔση, 2. f. fut. verb. εἰμί. 326. Τοι pro Σοι. 28.

564. 40. 3. 131. 419. 114. 20. Μέλλω à μέλλω, μέλλω εἶναι est Græcismus per periphrasin idem significans quod ἔσσει, futurus est vel erit. Vid. Isocr. Orat. ad Demon. IV. 2. Φίλον, gratum, à φίλ. 20.

565. 24. 34. Κάθησο à κάθημαι, sedeo. Ἐμῶ, meo, ab ἐμός, meus. 3. Ἐπιπέθεο Ion. pro ἐπιπέθε, imper. pass. præf. verb. ἐπιπέδομαι ex ἐπὶ & πέδομαι. 33.

566. 28. Ὅσοι quotquot, ab ὅσ. 8. Εἰς pro εἰσὶν ab εἰμί. 14. 18.

567. 335. Ἰόνθ' pro ἰόντε nom. dual. pro plurali ἰόντες, accedentes scil. dii ab ἰών particip. verb. εἰμι, eo. 80. 60. 28. Ἀάπτῃς, ac. pl. ab ἅπτ. ὁ, ἡ, qui tangi non potest: cui quis nocere nequit, item fortis, invictus. Fit, si priorem habeat significationem ex α priv. & ἅπτομαι, attingo, prehendo, capeſſo: si posteriorem, ab ἰάπτω, noceo, quod fit ab ἰψ, ἰπός, vermis ligna corrodens, &c. Ἐφείω Poët. metri causâ pro ἐφῶ, resolutio ω circumflexo in εῶ deinde metri causâ interjecto ι. Aor. 2, act. subj. verb. ἐφίημι, injicio: ab ἐπὶ & ἵημι.

Ὡς ἴφαι, ἔδδεισεν ᾧ βοῶπις πάντῃα Ἦρη,
καὶ ῥ' ἀκίστα καθῆτο, ἐπὶ νάμψασα φίλον κῆρ.
Ἦχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα διδὸς θεοὶ ἔρσαντες
τοῖσιν δ' Ἦφαιστος κλυτοτέχνης ἤρχ' ἀγορεύει,

570

Μητρί

Μητρί φίλῃ ἐπίηρα φέρων λουκωλένω Ἥρη.

Sic dixit : conterrita est v. magnis oculis veneranda Juno,
Et tacita resedit, flectens charum animum.

Molestè a. tulerunt in domo Jovis dii cœlites :

Illis a. Vulcanus inclytus artifex cœpit concionari

Matri charæ gratificans albis ulnis Junoni.

568. 43. 33. 550.

569. 7. 8. 34. Καθῆσο, 3. f. plusq. perf. pass. verb. καθίζω, vel est 3. f. imperf. verb. κάθημαι, poët. pro καθήτο penult. circumflexa Ion. pro ἐκάθητο. Ἐπιγνάμψασα fœm. genus ab ἐπιγνάμψας, flectens particip. aor. 1. verb. ἐπιγνάμπτω, flecto, inflecto, deprimō, persuadeo, domo : ab ἐπὶ & γνάμπτω, flecto, ab κάμπτω, idem. 20. 44.

570. Ὠχθησαν, 3. pl. aor. 1. verb. ὀχθίω. 516. 3. 10. 18. 5. 8. Οὐρανῖνες, cœlites, ab οὐρανίον, ὅ, cœlicola : ab οὐρανός, ὅ, cœlum.

571. 58. Ἥφαιστος, ὅ, Vulcanus Jovis & Junonis filius cudendi artem invenit, & primus eam docuit. Jovi patri fulmina confecit, cui & Ægidem scutum mirabile quondam fabrefecit. Veneris maritus fuit, cum quâ Martem dormientem cū invenisset, utrumque in ipso facto catenis à se miro artificio confectis ita revinxit, ut non priùs se extricare potuerint, quàm Soli ac reliquis diis in ipso adulterio visi fuerint. Κλυτέχνης, ὅ, inclytus artifex : à κλυτός, inclytus & τέχνη, ars, artificium. ἤρχ' pro ἤρχε, 3. f. imperf. verb. ἄρχω, incipio. 109.

572. 280. 20. Ἐπίηρα, grata, ac. pl. n. g. ab ἐπίηρος, ὅ, gratus, amabilis, per syncop. pro ἐπιήρηνος, q. ἐπιήρηνος idem : ab ἐρῶ, amo. Φέρων, à φέρω. Hinc, ἐπίηρα φέρων, est Græcism. qui unâ voce redditur gratificari. 55.

Ἡ δὲ λοίγια ἔρφα τὰ δ' ἔασε), εἰδ' ἐτ' ἀνεκλά.

Εἰ δὲ (φὼ ἔνεκα θνητῶν ἐλδαίνετον ὦδε,

Ἐν ᾧ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον, εἰδ' ἐτι δαιτὸς,

575

Ἐδ' αἷς ἔασε) ἦδος ἐπει τὰ χερείονα νικᾷ.

Μητρί δ' ἐγὼ παρὰ φημι καὶ αὐτῇ παρ' νοέσση,

Πατρί φίλῃ ἐπίηρα φέρει Διί, ὅφρα μὴ αὐτῇ

Νεικεῖται

Νεικέησι πατὴρ, (ὡς δ' ἡμῖν δαῖτα ταραχῆ.

Εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλῃσιν ὀλύμπι' ἀστεροπητῆς

§8a

Ἐξ ἐδίων τυφελίζαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.

Ἀλλὰ (ὦ τῶν) ἐπέεσι κατάπληκ' μαλακοῖσιν·

αὐτίκ' ἐπειθ' ἱλαῶ ὀλύμπι' ἔσσει ἡμῖν.

[randa,

Sanè jam pestifera opera hæc erunt, neque amplius tole-

Si jam vos propter mortales contendatis: sic

Inter vos verò deos tumultum excitetis, neq; ulla convivii

Boni erit voluptas, quandoquidem deteriora superiora

Matri a, ego suadeo & ipsi licet intelligenti, [sunt.

Ut patri charo gratificetur Jovi, ne rursus eam

Objurget pater, & nobis convivium turbet.

Nam si velit cœlestis fulgurator,

De folio deturbaverit: hîc n. multò potentissimus est.

Sed tu hunc verbis demulceto blandis:

Statim deinde propitius cœlestis erit nobis.

573. 77. 6. 517. 115. 239. 115. 96. Ἀνεκτὰ, n. pl. n. g. ab ἀνεκτός, ὁ, tolerabilis: fit à 3. perf. perf. passiv. verb. ἀνέχομαι, tolero.

574. 40. 6. Σφῶ n. dual. à (ὦ. 94. Θνητῶν à θνητός, mortalis. Ἐλδαινέλον contenditis, 2. dual. præf. verb. ἐλδαινῶ, contendo: ab aor. 2. verb. ἐλίζω, idem: ab εἶς, contentio. 181.

575. 14. 3. Θεοῖσι Ion. pro θεοῖς à θεός. 8. Κολῶδν à κολῶδς, ὅ, ὁ, tumultus, strepitus, turbatio, rixa. Fit δ' ἀπὸ τῶν κολοίων, à graculis, quippe aves sunt gregatim volantes magno cum garritu, strepitūque: hinc κολῶδς, tumultuor. Ἐλαύνετον, 2. dual. præf. verb. ἐλαύνω, impello, excito, &c. 9. 8. Δαιτὸς, g. f. à δαΐς, epulum, convivium.

576. Ἐδλῆς, g. f. f. ab ἐδλῆς, ἔδ, ὁ, bonus. 108. 239. Ἡδῶ, εἶ, πῶ, jucunditas, voluptas, jucunditas cum leni Æol. pro aspirat. Fit ab ἡδύς. 57. Χερεῖονα, n. pl. n. g. à χερεῖονα 114. Νικᾶ, 3. f. Attic. pro 3. pl. νικάωσι, vincunt, superiora sunt: à νικάω, vinco, &c.

577. 280. 3. Παράφρημι, suadeo, persuadeo, hortor: ex παρὰ & φρημι, aio, &c. 7. 4. 81. Νοέσση, d. f. fœm.

L

parti-

particip. νοέων à νοέω, cogito, animadverto.

578. 30. 20. 571. 5. 82. 26. 27.

579. Νεικέησι Poët. νεικέησι Ion. pro νεική, 3. f. subj. præf. verb. νεικέω, contendo, objurgo. 30. Σω refertur ad ταραξή, 3. f. aor. i. subj. verb. ταρασσω vel ταραττω, perturbo, turbo, commoveo. Fit ab ἀράσσω præposito τ, pulso: quod fit à ράσσω, pulso, dejicio, frango, &c. Ἡμῖν ab ἐγώ. Δαῖτα à δαΐς.

580. 81. Κ' pro κί. 60. 408. 18. Ἀσερρητής, ὅ, fulgurator, fulgurum autor: ab ἀσερρη, fulgor, Poët. pro ἀσερπή, ab ἀσερπύω, fulguro, quasi ἄσπερ ἰάπλω, ab ἀσπῆρ five ἄσπερ, τὸ, astrum, & ἰάπλω, mitto.

581. 533. Στυφελίζαι, aor. i. infin. verb. στυφελίζω, asperè tracto, depello, evertò, quatio, agito, disjicio, deturbo: à στυφελός, ὁ, durus, asper: à σφύω, adstringo, quòd quæ adstringuntur & inspissantur, soleant indurari. 9. 167. Φέρεται, superl. à φέρω. Ἐστὶν ab εἰμί.

582. 24. Τόνγ' pro τόνγε pro τῷ τέν γε. 9. 60. 223. Καθάπτειαι infinitiv. pro imperativ. more Attico, à verb. καθάπτωμαι, tango animum dictis, item demulceo, ex κτ' & ἀπτωμαι. Μαλακοῖσιν Ion. pro μαλακοῖς à μαλακός, ὁ, mollis: à μαλάσσω, mollio.

583. 199. 51. Ἰλα, ὁ, placidus, propitius, benignus, clemens: ab ἰλάομαι, placo. 18. 239. 67.

Ὡς ἂρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας, δέπας ἀμφικύπελλον
Μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει καὶ μιν προσέειπε,
Τέτλαθι μήτερ ἐμῇ, καὶ ἀνάχαιο, κηδομένη περ,
Μή σε φίλῳ περ ἴδωσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι
Θνητοῖσιν· τότε δ' ἔτι δυνήσομαι ἀχινύμενός περ
Χερσισμῆν· δργαλίῳ γὰρ ὀλύμπι' ἀνιφέρειαι.
Ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοι' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,
Ῥίψε ποδὸς τεταγών δ' αὖ βηλὴ θεσπεσίῳ.
Πᾶν δ' ἡμᾶρ φερόμεν, ἅμα δ' ἡελίῳ καταδυῖται
Κάππεσον ἐν Λημῶν· ὀλίγῳ δέ τι θυμὸς ἐνῆεν.
Ἐνθα με Σίνιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.

585

590

Sic utique dixit, & impetu surgens poculum geminum
Matri charæ in manibus posuit, & ipsam allocutus est,

Fer patienter mater mea, & sustine, quamvis doleas.
 Ne te his, licet chara sis, oculis videam
 Cædi, tunc n. nihil potero quamvis doleam
 Opitulari, difficilis n. est cœlestis, cui quis resistat.
 Jam n. me & aliàs auxiliari cupientem
 Projecit pedeprehendens de limine divino.
 Totâ autem die ferebar, simul a. cum sole occidente
 Decidi in Lemnum; parvus a. admodum animus inerat.
 Ibi me Sinties homines continuò exceperunt delapsum.

584. 43. 8. Ἐφη, 3. f. aor. 2. ind. verb. φημί. 7. Ἀ-
 ναίξας, particip. aor. 1. verb. ἀναίωσω, sursum ruo, surgo:
 ab ἀνά & αἰώσω, ruo, cum impetu feror. 472. Ἀμφι-
 κύπελλον, utrinque ansatum, vel labia introrsus inflexa
 habens: quidam exponunt *poculum geminum*: ab ἀμφί,
 utrinque, & κύπελλον, cyathus, poculum, sic dictum ὁ
 ἔκφυρτο, ob concavitatem vel curvitatem. Fit ab
 aor. 2. verb. κύπτω, pronus sum, inclino caput.

585. 576. 20. 14. τίθῃ pro τίθη, 3. f. imperf. Attic.
 pro τίθη, ab inusit. τίθειω pro τίθημι. 7. 29. 206.

586. Τέτλαθι per anadiplos. pro τλάθι imper. præf. à
 τλήμι, à τλάω. 228. 351. Ἐμὴ, v. f. f. pronom. ἐμός.
 7. Ἀνάχαιο Ion. pro ἀνάχων, aor. 2. verb. ἀνέχομαι. 196.
 81.

587. 26. 20. 81. Ἐῦσαν poët. pro ἔσαν ab εἰών. 131. 14.
 Ὀφθαλμοῖσιν Ion. pro ὀφθαλμοῖς, d. pl. ab ὀφθαλμός, o,
 oculus, q. ὀπταλμός, ab ὀπτομαι, video, & ἄπομαι, salio.
 Διὶ δ' ἄλλῃ τὸ ὀφθαλμικόν, in quo visus salit, aut ex quo
 salit visio. Ἰδωμαι, aor. 2. subj. verb. εἶδω, video.

588. Θεινόμηνω, ac. f. f. particip. pass. θεινόμηνω à
 θείνω, cædo, verbero, pulso. 92. 3. 241.

589. 2. 42. Ἀρσάλέω, o, molestus, difficilis pro ἀλ-
 γαλέω & pro λ Attic. posito: ab ἄλγος. 2. vel quasi ἐρ-
 γάλεω, ab ἐργον, opus, 9. 18. Ἀντιφέρεω ab ἀντιφέρομαι,
 resisto, repugno: ab ἀντί & φέρομαι, feror.

590. 250. 9. 32. 7. Ἄλλοτ' pro ἄλλοτε, aliàs, alio tem-
 pore: ab ἄλλος, alius. Ἀλεξέμεναι Dor. pro ἀλέξεν
 ab ἀλέξω, auxiliior, opitulor, arceo, &c. Fit à futur. 1.
 ἄλλω interjiciend. ε, ab ἄλλω inusit. quod ab ἄλκω, ro-
 bur.

bur, Μεμαῶτα, ac. f. à μεμαῶς, Ion. μεμηκῶς, cupiens, particip. perf. act. verb. μάω, cupio, desidero, &c.

591. Ῥίψε Ion. pro ἔρριψε, 3. f. aor. 1. verb. ῥίπτω, jacio, dejicio, projicio, præcipitem do, &c. Ποδὸς, g. f. ἃ πῶς. Τεταγὼν per anadiplosin pro ταγὼν particip. aor. 2. verb. τάζω, prehendo, capio, tendo, extendo. Fit à τείνω. 249. Βηλῶ a βηλδς, ὁ, limen domûs: à βάω & λίαν, quod per limina sæpius eatur. Θεωπεσίῳ Ion. pro Θεωπεσίῳ à Θεωπέσιος, divinus, magnus, mirificus. q. Θεόθεν πεσὼν, divinitus lapsus: à θεὸς & ἔσω Poët. pro ἔπω.

592. Πᾶν neutr. genus à πᾶς. 5. 3. Ἡμερ, ατος, τὸ, dies: ab ἡμέρα, dies. Φερόμην Ion. pro ἐφερόμην, ferebar, volvebar, à φέρωμαι, feror. 226. 3. Ἡελίῳ, d. f. ab ἥλιος. 475. Καταδύωτι, d. f. à καταδύς particip. verb. καταδύω occido, ex χτῖ & δύω.

593. Κάππεσον Æol. syncop. pro κατάπεσον, aor. 2. verb. καταπίπτω. 14. Λήμνω à Λῆμιος, Lemnos insula in Mari Ægæo non longè ab Atho Thraciæ monte. Vulcano sacra perhibebatur, quod fulmine frequenter feriebatur, Vulcanus enim ignis est μετωνυμικῶς. 167. 3. 24. Ἐνῆεν Poët. pro ἐνῶ, 3. f. imperf. verb. ἐναιμι, infum: ab ἐν & εἰμί.

594. 22, 32. Σίνιες, Sinties incolæ insulæ Lemni, homines malefici, qui primi omnium arma fabricârunt, quæ mortalibus maxima mala attulerunt. Dicti a. sunt ὡδᾶ τὸ σίνεας, à nocendo, &c. 7. 349. Κομίσαντο pro ἐκομίσαντο, 3. pl. aor. 1. m. verb. κομίζω, curam gero, capio, recipio, excipio, item gesto, veho, porto. Πεσόντα à πεσών, aor. 2. particip. verb. πίπτω, cado, delabor.

Ὡς φάτο· μείδησεν ᾧ θεὰ Λούκῳλενος Ἥρη
Μειδήσασα ᾧ παιδὸς ἐδέξατο χεὶρὶ κύπελλον.
Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
Ὀιοχόφ, γλυκὺ νέκταρ δ' ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσων.
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
Ὡς ἶδον Ἥφαιστον Ἀλκιδάμαζα πομπύοντα.
Ὡς τότε μὲν πρὸς πάντας ἡμᾶς εἰς ἥλιον καταδύωτα

595

600

Δαίμωνι,

Δαίνωτ', ἡδ' ἔτι θυμὸς ἐδάετο δαυτὸς ἔϊσης,
Οὐ μὲ φέριγγ' ἀπαλλέει, ἢ ἔχ' Ἀπόλλων,
Μυσάων δ', αἱ αἶδοι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.

Sic dixit: subrifit a. dea albis ulnis Juno:
Subridens a. filii excepit manu poculum.
Ille verò cæteris diis à dextrâ omnibus
Fundebat dulce nectar ex cratere hauriens:
Inextinguibilis a. excitatus est risus inter immortales deos,
Ut viderunt Vulcanum per ædes ministrantem.
Sic tunc quidem integrum diem ad solem occidentem
Epulabantur: neque ampliùs animus egebat convivio æ-
quali,
Neque citharâ perpulchrâ, quam habebat Apollo,
Musisque, quæ cantabant respondentes voce pulchrâ.

595. 188. Μείδῃσιν pro ἐμείδῃσιν, 3. f. aor. 1. verb.
μειδάω vel μειδέω, rideo, subrideo. 3. 55.

596. Μειδήσασα particip. fœm. aor. 1. verb. μειδάω. 3.
393. 446. 210. 583.

597. 51. 9. 295. 218. Ἐνδείξια adverbialiter sumitur,
dextrè, scitè, à dextrâ: ab ἐν & δεξιῶς, dexter. 5.

598. Ὠνοχόφ, 3. f. imperf. verb. οἰνοχοέω, vinum fun-
do, vel simpliciter fundo: ab οἶν, vinum, & χέω, fun-
do. 249. Νέκταρ, πρὶν, vini genus, compositum ex favis
& floribus odoratis, ex quo Poëtæ fingunt deos bibisse:
Dicitur quasi νέων κτέαρ, nova possessio: juventutem n.
ætate deperditam restituit. 249. 469. Ἀφύσων particip.
verb. ἀφύσσω. F. ξω. haurio.

599. Ἀσβεσ, ὁ, ἡ, inextinguibilis: ab α priv. &
σβεσνύω, extinguo. Tempora sumit à σβείω. 3. Ἄρ'
pro ἄρσιν expletiv. 46. Ἐνῶρτο, 3. f. plusq. perf. pass.
verb. ἐνέρω ab ἐν, & ὄρω, excito. Γέλως, ὡς, ὁ, &
γέλως, ὡ, ὁ, risus: à γελάω, rideo, quod fit ab ἔλη, calor:
è caloris n. copiâ risus profluit, ad quod etymon alludit
hic Homerus, ubi dicit ἄσβεσ γέλως, major risus,
quàm extingui possit. Μακάρεσσι, d. pl. poët. à μάκαρ.
339. 574.

600. Ὡς, ut, quum, vel postquam. Ἴδον, 3. plur.
aor.

aor. 2. act. verb. ἴδω, video. 570. 72. 18. Παιπνύουσα, ac. f. à ποιπνύων, ministrans particip. præf. verb. ποιπνύω, aliquid sedulò ago, satago, valde occupor, ministro. Fit λπὸ ὧ ποιῶν καὶ πινύειν, nam qui satagit & properanter opus facit, anhelat.

601. Ὡς pro ὅτως, sic. 92. 18. Πρόπαν (subaudi καὶ) à πρόπας, totus: ex πρὸς & πᾶς, omnis. 5. 53. 141. 591.

602. Δαίνωτ' pro ἐδαίνωτο, epulabantur. 3. pl. imperf. verb. δαίνυμαι, epulor, à δαίνύω vel δαίνυμι, epulum præbeo: à δαίω. 90. 96. 24. 467.

603. 24. 18. Φόρμιγγος, g. f. à φόρμιγξ, ἡ, cithara. Περικαλλίος, g. f. à περικαλλής, ὁ, ἡ, perpulcher, à περὶ & καλός. Ἦν ab ἡ, quæ. 2. Ἐχ' pro ἔχε, 3. f. imperf. verb. ἔχω, habeo. 14.

604. Μυσαῖων Æol. pro μυσῶν, à μύση, ἡ, musa, dea cantûs, item cantus, cantilena, &c. Fit à μάω, quæro, quoniam est πάσης παιδείας αἰτία, &c. Θ' pro τε. 5. Α' ab ἡ, quæ. 2. Ἀείδον, 3. pl. imperf. verb. αἰέδω. 1. Ἀμείβομαι, respondentes, n. pl. f. particip. præf. verb. αἰμείβομαι. 84. Ὅπι, d. f. ab ὠψ, ἡ, vox. Καλῇ, d. f. f. adjectiv. καλός, pulcher.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὴν φάος ἡελίοιο,

605

Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,

Ἦχι ἐκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυῖας

Ἦφαιστος ποίησ' εἰδήσοι προπιδεοσι.

Ζῶς δ' ἔτι πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητής.

Ἔνθα πάρος κοιμᾶτο, ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι,

610

Ἔνθα κἀθ' οὗ ἀναβὰς, ᾧ δ' ἔτι χρυσόθρονος Ἦρη.

At postquam occidit splendidum lumen solis,
Hi quidem dormire cupientes abierunt domum quilibet,
Ubi unicuique domum inclytus utroque pede claudicans
Vulcanus ædificaverat sapienti mente.

Jupiter verò ad suum lectum ivit cœlestis fulgurator,
Ubi ante cubabat, quum ipsum dulcis somnus occupabat.
Ibi cubuit ascendens: juxta v, aureum solium habens
Juno.

604

605. 51. 57. 474. Λαμπρὸν n. genus' adject. λαμπρὸς, splendidus, præclarus: à λάμπω, splendo. Φῶς, τὸ, lux, lumen, & contractè φῶς, τὸ Gen. φωτός: à φάω, luceo. Ἡελίοιο Ion. pro ἡλίου ab ἡλίῳ. 474.

606. Οἱ pro ἐνῆνοι. 18. Κακκείοντες, n. pl. particip. præf. verb. κακκείω, dormiturio, vel dormire cupio. Fit per syncop. ex καλακείω, ex κτ' & antiquo κείω pro καίμαι, jaceo. 391. 19. 548.

607. Ἥχι, ubi: ex ἦ dat. f. scem. pron. ὅς, quis & χι quod abundat hîc. Ἐκάσῳ, d. f. ab ἕκαστος. 18. Περικλυτός, inclutus: ex περι augente & κλυτός. Ἀμφιγύης, ἕντῳ, ὁ, utrinque claudus, i. e. utroque pede claudus: ab ἀμφι, & γύς, claudus, mutilus.

608. 570. Ποίησ' pro ἐποίησε à ποιέω. Εἰδήσι Ion. pro εἰδήαις, d. pl. scem. particip. perf. εἰδώς, ab εἶδω, scio. Περιπίδεσι, d. pl. poët. à περιπίς, ἰδῶ, ἡ, præcordia, item ratio, mens, solertia, prudentia, &c.

609. 5. 3. 420. Ὅν, ac. f. n. g. pron. possess. ὅς suos. 31. Ἦν pro ἦε. 47. 579.

610. 22. 360. Κοιμᾶσ' pro ἐκοιμᾶτο, 3. f. imperf. verb. κοιμάομαι, ᾤμαι, dormio ab activ. κοιμάω, sopio, dormire facio. 80. 29. 249. Ὑπνῶ, ὁ, somnus: ὡρᾶ τὸ ὑποπνῆν, quòd dormientes, si sani sint, melius & submissius ducant spiritus: vel ὡρᾶ τὸ λύειν τὰς πόνας, quasi λύπονῳ. Ἰκάνοι, 3. f. optat. præf. verb. ικάνω, venio.

611. Ἐνθα, ibi. 22. Κάθουδ' pro ἐκάθουδε, à καθάδω, dormio: ex κτ' & εὔδω, dormio. Ἀναβάς, ἀντῶ, particip. aor. 3. verb. ἀναβαίνω, ascendo: ex ἀνά, & βαίνω. Παρὰ (subaudi potest αὐτὸν) juxta, prope. 3. Χρυσόθρονος, ὁ, ἡ, aureum thronum vel solium habens, tanquam regina. Thronus enim regiæ dignitatis indicium est, aurum autem elegantiam denotat. Fit à χρυσός, aurum. 15. & θρόνος. 535. 55.

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which are arranged in a columnar fashion. The names are written in a cursive script, and the addresses are written in a more formal, printed style. The list includes names such as "John Smith", "Mary Jones", and "Robert Brown", and addresses such as "123 Main Street", "456 Elm Street", and "789 Oak Street".

2. The second part of the document is a list of names and addresses, which are arranged in a columnar fashion. The names are written in a cursive script, and the addresses are written in a more formal, printed style. The list includes names such as "John Smith", "Mary Jones", and "Robert Brown", and addresses such as "123 Main Street", "456 Elm Street", and "789 Oak Street".

3. The third part of the document is a list of names and addresses, which are arranged in a columnar fashion. The names are written in a cursive script, and the addresses are written in a more formal, printed style. The list includes names such as "John Smith", "Mary Jones", and "Robert Brown", and addresses such as "123 Main Street", "456 Elm Street", and "789 Oak Street".

4. The fourth part of the document is a list of names and addresses, which are arranged in a columnar fashion. The names are written in a cursive script, and the addresses are written in a more formal, printed style. The list includes names such as "John Smith", "Mary Jones", and "Robert Brown", and addresses such as "123 Main Street", "456 Elm Street", and "789 Oak Street".

5. The fifth part of the document is a list of names and addresses, which are arranged in a columnar fashion. The names are written in a cursive script, and the addresses are written in a more formal, printed style. The list includes names such as "John Smith", "Mary Jones", and "Robert Brown", and addresses such as "123 Main Street", "456 Elm Street", and "789 Oak Street".

2141